2229-ԱՀ

Գրադարան

297-2006

ԿԱՐԳԱՒՈՐ
ՈՒԹԻՒՆ

Հասարակաց Աղօթից Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ.

Արարեալ Սրբոյն Սահակայ Հայրապետին և Մեսրոպայ Վարդապետին։
Գիւտի և Յովհաննու Մանդակունւոյ։
Տպեալ հրամանաւ Տեառն Զաքարիայ ազգասէր և բարեկարգ Պատրիարքի,

Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՕԼԻՍ.
Յամի Տեառն 1795.

ի Մայր դպրատանն

Ի Մատթէոս Դպրէ [illegible] տպագրեալ.

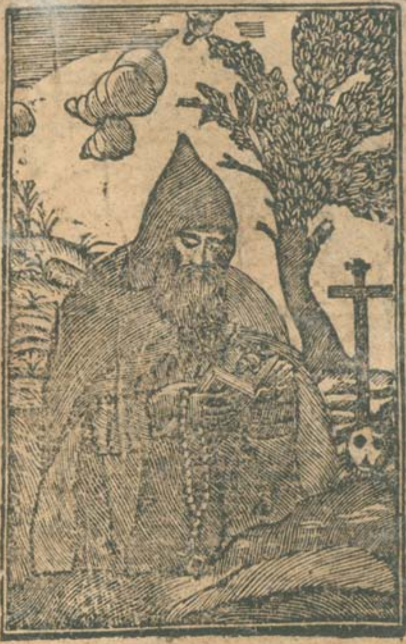

Ո՛վ ս̃բ Ն՛հադր Հայր մեր Ընտիր ․
Ընդդէմ չարին ընդ մեր մարտիր ։

Հրաժարումն ։

Հրաժարիմք 'ի սատանայէ՛ և յամենայն խաբէութենէ նորա. 'ի պատրանաց նորա. 'ի խորհրդոց նորա. 'ի գնացից նորա. 'ի չար կամաց նորա. 'ի չար հրեշտակաց նորա. 'ի չար պաշտօնէից նորա. 'ի չար կամարարաց նորա. և յամենայն չար զօրութենէ նորա հրաժարելով հրաժարիմք ։

Զայս երիցս կրկնէ՝ երես 'ի յարևմուտս և ձեռս 'ի վեր ունելով. և ապա դառնայ յարևելս և [illegible] զդաւանութիւն ուղղափառ հաւատոյ՝ բա ցագըլուխ եձեռնամամած կերպիւն ևայլն:

Խոստովանիմք և հաւատամք
ամենակատար սրտիւ զհ̂այրն
Ա̄ծ անեղ անծին և անսկիզբն. այլև
ծնող որդւոյ և բղխող հոգւոյն ս̄բյ:
Հաւ̄տմք զբ̂անն Ա̄ծ՝ անեղ ծնեալ՝
և սկսեալ ՚ի հօրէ նախ քան զյաւիտ-
եանս: ո՛չ յետոյ և ո՛չ կրտսեր.
այլ որքան հայրն հայր՝ ընդ նմին
և որդին որդի:
Հաւ̄տմք զս̄բ հոգին՝ անեղ՝ անժամա-
նակ. ո՛չ ծնեալ՝ այլ բղխեալ ՚ի հօրէ.
էակից հօր և փառակից որդւոյ:
Հաւ̄տմք զե̂րրորդութի̄ն ս̄բ՝ մի բնութի̄, մի
ա̄ծութի̄. ո՛չ երեք ա̄ծք, այլ՝ մի ա̄ծ.
մի կամք. մի թ̄գաւորութի̄. մի իշխանութի̄.
արարիչ երևելեաց և աներևութից:
Հաւատամք յեկեղեցին ս̄բ զթողութի̄
մեղաց հաղորդութեան ս̄բց:
Հաւատամք զմինն յերից անձանց

զբանն ա͞ծ՝ ծնեալ 'ի հօրէ նախ քան
զյաւիտեանս. 'ի ժամանակի իջեալ
յա͞ծածին կուսէն Մարիամ՝ առեալ
յարենէ ն͞ր՝ միաւորեաց ընդ իւրում
ա͞ծութե͞ն. ինն ամսեայ ժուժկալեալ
յարգանդի անարատ կուսին. և եղև
ա͞ծն կատարեալ՝ մարդ կատարեալ.
հոգւով և մտօք և մարմնով. մի անձն
մի դէմ և միաւորեալ մի բնութի͞.
Նո͞յն՝ մարդացեալ առանց փոփոխման
և առանց այլայլութե͞. անսերմն յղու-
թի. և անապական ծնունդ. որ͞պ ոչ է
սկիզբն ա͞ծութե͞ ն͞ր՝ և ոչ վախճան
մարդկութե͞ ն͞ր. (զի յ͞ս ք͞ս երէկ և
այսօր՝ նոյն և յաւիտեան:) Հա͞մք
զտ͞րն մեր յ͞ս ք͞ս. շրջեալ 'ի վ͞ր երկ-
րի: Յետ լ͞ ամաց եկեալ 'ի մկրտութի.
Հայր 'ի վերուստ վկայեաց՝ դա՛ է
Որդի իմ սիրելի. և Հոգին ս͞բ աղաւ-
նակերպ իջեալ 'ի վ͞ր ն͞ր. Փորձեալ
'ի

'ի սա̄նյէ և յաղթեալ նմա։ Քարոզեալ մարդկան զփրկութի̄։ Աշխատեալ մարմնով. վաստակեալ, քաղցեալ, և ծարաւեալ։ Յետոյ եկեալ կամաւ 'ի չարչարանս. խաչեալ և մեռեալ մարմնով. և կենդանի ա̄ծուբ̄ն։ Մարմինն եդեալ 'ի գերեզմանի՝ միաւորեալ ա̄ծուբ̄ն. և հոգւովն իջեալ 'ի դժոխս՝ անբաժանելի ա̄ծուբ̄ն։ Քարոզեալ հոգւոցն՝ աւերեալ զդժոխս՝ և ազատեալ զհոգիսն։ Յետ երից աւուրց յարուցեալ 'ի մեռելոց և երևեալ աշակերտացն։ Հւտ̄մք զտ̄րն մեր յս̄ քս̄ նովին մարմնովն համբարձեալ յերկինս և նստել ը̄աջմէ Հօր։ Նաև գալոց է նովին մարմնովն և փառօք Հօր 'ի դատել զկենդանիս և զմեռեալս։ Որև յարութի̄ ա̄մ մարդկան։ Հւտ̄մք և զհատուցումն գործոց. արդարոցն կեանք յաւիտենական. և մեղաւորացն տանջանք յաւիտենկ̄ն։

✣ Զղջումն.

Մեղայ ամենաս՟բ Երրորդութ՟են Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն ս՟բյ։ Մեղուցեալ եմ ա՟յ։ Խոստովանիմ առաջի ա՟յ՝ և սրբուհւոյ ա՟ծածնին՝ և առաջի քո հայր ս՟բ՝ զա՟մ մեղս զոր գործեալ եմ։ Քանզի մեղայ խորհրդով բանիւ և գործով․ կամայ․ և ակամայ․ գիտութ՟բ և անգիտու՟բ՝ մեղայ ա՟յ։ Մեղայ հոգւովս և զօրու՟բ սորա․ մտօքս և շարժմամբ սորա․ մարմնովս և զգայու՟բ սորա։ Մեղայ զօրու՟բ հոգւոյս․ խորամանկու՟բ․ անդգամու՟բ․ յանդգնու՟բ և երկչոտու՟բ․ շռայլու՟բ և ժլատու՟բ․ գեղխութ՟բ և անիրաւութ՟բ․ չարահաւանու՟բ․ յուսահատութ՟բ․ և թերամտութ՟բ՝ մեղայ ա՟յ։ Մեղայ չար խորհրդով մտացս․ նենգութ՟բ․ ատելու՟բ․ խեթիւ. մախանօք. յաչախանօք. թուլութ̃. պոռընկական խորհրդով. արուական. էգական. անասնական. դրսատական. գազանական. 'ի գիշերի և 'ի տուընջեան երազական գիճութ̃ և յանրջական գարշ աղտեղութ̃' մե՛:

Մեղայ ցանկութ̃ մարմնոյս հեշտութ̃. պղերգութ̃. յօրանջմամբ քնոյ' շարժութ̃ մարմնոյս և զազրագործութ̃ 'ի պէսպէս ախտս. հեշտալրութ̃ լսելեացս. տրտմութ̃ աչացս. ցանկութ̃ սրտիս. իդութ̃ ռընգացս. պագշոտութ̃ բերանոյս. անժուժկալութ̃. շուայտութ̃, և արբեցութ̃' մեղայ այ̃:

Մեղայ չարաբանութ̃ լեզուիս. որտախօսութ̃. սուտ երդմամբ. երդմնազանցութ̃. հակառակութ̃. վիճաբանութ̃. բանսարկութ̃. շողմոգութ̃. քսու. դատարկաբանութ̃. և ծաղու. զրախօսութ̃. հերձախօսութ̃. և անի ծառանութ̅ . տրտնջելով . դժգոհելով . բանբասելով . և հայհոյելով մե՛: Մեղայ գողութ̅ ձեռացս . ագահելով, զրկելով, հարկանելով, սպանանելով, և ընդ գարշս ածելով մե՛՛: Մեղայ ամ̅ յօդուածովք շինուածոյս և ամ̅ անդամօք մարմնոյս . եօթնեակ զգայարանօքս և վեցեկի շարժմամբս . վերամբարձ ստնահարութ̅, և վայրաքարշ մեղկութ̅ . յաջ և յահեակ խոտորելով . առաջնոցն մեղանչելով, և վերջնոցն չար նշա՛ւակ գոլով մե՛: Այլև մեղայ եօթնիցս յանցանօք մահացու մեղօք: Հպարտութ̅ և մասամբք նորին : Նախանձու և մա՛՛: Բարկութ̅ և մա՛՛: Ծուլութ̅ և մա՛՛: Ագահութ̅ և մա՛՛: Որկրամոլութ̅ և մա՛՛: Բղջախոհութ̅ և մասամբք նորին մե՛՛: Այլև մեղայ ամ̅ պատուիրանացն ա̅յ . յանձնառնելեացն և հր-

րա-

րաժարելեացն. զի ո՛չ զյանձնառուականսն կատարեցի և ո՛չ 'ի հրաժարելեացն հեռացայ. Զօրէնս առի՝ և յօրինացն հեղգացայ. 'ի կարգս քրիստոնէութեան հրաւիրեցայ՝ և գործովս անարժան գտայ. գիտելով զչարն՝ կամաւ կորացայ. և 'ի բարեաց գործոց ինձէն հեռացայ: վա՛յ ինձ. վա՛յ ինձ. վա՛յ ինձ: Զո՞րն ասեմ, կամ զո՞րն խոստովանիմ. զի անթիւ են յանցանք իմ. անասելի են անօրէնութիւք իմ. աններելի են ցաւք իմ. և անբժշկելի են վէրք իմ, մե՛:

Հա՛յր ս̃բ՝ զքեզ ունիմ միջնորդ հաշտու̃ե և բարեխօս առ միածին որդին ա̃յ. զի իշխանութե̃դ որ տուեալ է քեզ՝ արձակեսցես զիս 'ի կապից մեղաց իմոց աղաչեմ զքեզ:,

✣ Արձակու̃մ :

Ողորմեսցի քեզ մարդասէրն ա̃ծ.

և

և Թողութ՟ի շնորհեսցէ ա՟մ յանցանաց քոց. խոստովանեցելոց և մոռացելոց ։ Եւ ես կարգաւս քահանայական իշխանութ՟ե և հրամանաւն ա՟ծային թէ՝ (զոր արձակիցէք յերկրի, եղիցի արձակեալ յերկինս ։) Նովին բանիւն արձակեմ զքեզ յա՟մ մասնակցութ՟է մեղաց քոց. ՚ի խորհրդոց ՚ի բանից և ՚ի գործոց. յանուն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ ։ Եւ դարձեալ՝ տամ զքեզ ՚ի խորհուրդս ս՟բ եկեղեցւոյ. զի զոր ինչ բարիս գործեսցես՝ եղիցի քեզ ՚ի բարեգործութ՟ի և ՚ի փառս հանդերձեալ կենացն, Ա՟մն ։

Խրատք ժամատեղեաց ըստ արևելեան սահմանացն ոկստ՟ածոց և ասսութեանց աղօթից ։ Զոր խնդրեաց տ՟ր վարդապետն Յակոբ ղրիմեցի ՚ի մե՟ծ րաբունւոյն Գրիգորէ խլաթեցւոյն ։ Եւ կատարեաց այսպէս ։

Ո՛ր դասն որ աւուր ձայնն լինի՝ այս է ։

Տ՟ր եթէ զշրթունս ։ Օ քէն գո

հանամքն։ Օրհնեալ տ՟ր մեր և փրկիչ յ՟ս ք՟ս։ Կանոնագլուխն։ Կանոնի աղօթքն։ զկնի ալէլուիայից և Թագաւորայ՝ Սաղմոսիւք և օրհնութ՟բն, և այլն որ լինի։ Մեծացուսցէ աղօթքն. այլև ողորմի փառքն։ Ս՟բ ա՟ծի տ՟ղն։ Արձակման տ՟ղն. Թէ պ՟հց և թէ ուտեաց։ Արևագալի ս՟բ ես տ՟րն, և արձակմանն։ Ճաշու առաջնորդեայն։ Հայր գթութ՟եցն։ Ա՟նկեալն։ Ճաշու սկսուածքն։ Իւր ձայնիցն։ Համբարձին։ Յոյս կենացն։ Խաղաղականին Շնորհատու բուրեցն Իսկ կողման դասուն՝ սկսուածքն օրհնութ՟ե և հարցին և իւր տ՟ղիցն։ Տ՟ր յերկնիցն և իւր փառացն։ Ս՟բ ես տ՟ր զկնի մանկանցն։ Արևագալի տ՟ղն։ Զ. առաւօտու տ՟ղս։ Ճաշու խաղաղութ՟ե։ Փառատեա՛ Ք՟ս որդիոյ։ Ժամամուտ։ Շ՟րկան՝ ձայնին է։

Սկրա

Կերակրեից ճաշու եսայեն և աւետարանն՝ ձայնին է ։ Առաքեալն՝ կողմանն ։ Իսկ լուր աւուր գիրք՝ կողմանն է ։ Աւետարանն՝ ձայնին ։

Երեկոյին խոնարհեցոն՝ ձայնին ։

Այրեցոն, Հայր գթածն, Տ՟ր բարերարն, Մ՟ա որդին՝ կողմանն ։

Հայր մերն՝ ձայնին ։

Հաւատով խոստովանիմ աղօթքն՝ ի՟դ տունն է ը՟ ի՟դ ժամուցն ։ Իսկ ա՟ր մեր և փր'' ։ Տ՟ր ա՟ծ մերն ՚ի կարգէ դուրս է ․ ժամարարին է, և հարկևոր հիւրին ։ Այս է արևելեան տան սահմանն ժամակարգութեան ՚ի փառս ա՟յ ։

Յորժամ Թուականն հայոց փարատ լինի՝ բուն ձայնքն ա՟ձ բ՟ձ գ՟ձ դ՟ձ՝ յաջակողման դասուն լինին ուր ա՟բ աւագանն է ․ և յորժամ Ջուխտ լինի՝ ձախոյն լինին ։

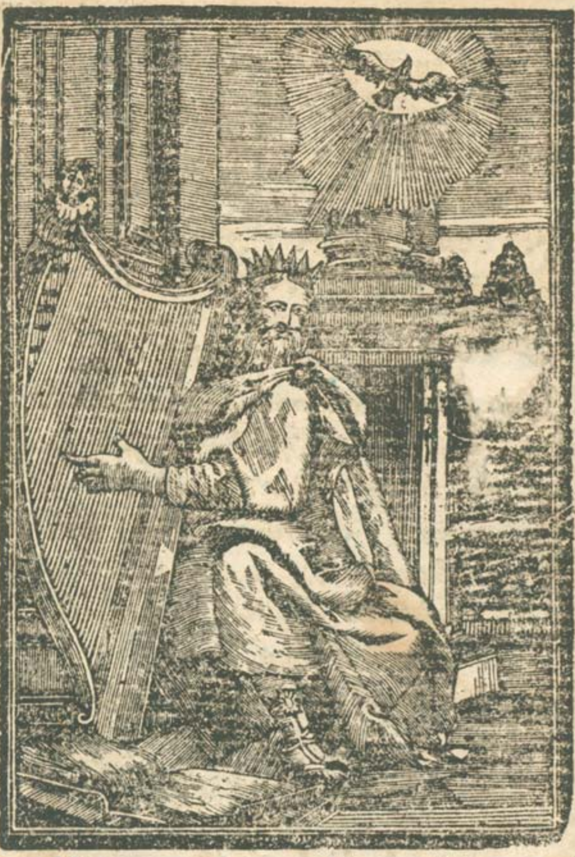

Դաւի՛թ արքայն գոլով յազգէն յուդայի
Թագաւորէ՛ 'ի հրէաստան ամի խ :

✣ Կարգաւորութիւն Հասարակաց Աղօթից Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ՝ Որ կատարի 'ի մէջ գիշերի 'ի դէմս Հօր Ա՟:

ՏԷՐ Շ

Թ Ւ Ը Ձ

շրթունս իմ բանաս, բերան իմ եր

գեսցէ զօրհնութ՟իս քո:

Տ՟ր եթէ զչարութիւնս իմ քննես, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութ՟իս քո:

Օրհնեալ համագոյ և Միասնական Անբաժանելի Ս՟բ Երրորդութ՟ին Հայր և Որդի և Հոգի Ս՟բ. Այժմ և միշտ և յաւէ՛ի'':

* * *

Տէ՟ր զի բազում եղեն նեղիչք իմ և բազումք յարեան ՚ի վերայ իմ:

Բազումք ասեն զանձնէ իմմէ՝ թէ չիք փրկութ՟ի ն՟ր առ Ա՟ծ իւր,

Դու Տ՟ր օգնական իմ ես. փառք իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ:

Ձայնիւ իմով ես առ Տ՟ր կարդացի. և լուաւ ինձ ՚ի լեռնէ ս՟բյ իւրմէ:

Ես ննջեցի և ՚ի քուն եղէ. զարթեայ

Բ

և

և տ՟ր ընդունօղ իմ է ։

Ո՛չ երկեայց ես ՚ի բիւրա՛ւոր զօրաց ն՟ց․ որք շուրջանակի պատեալ պաշարեալ պահէին զիս ։

Արի՛ տէր և փրկեա՛ զիս ա՟ծ իմ․ զի դու հարեր զա՟մն որք էին ընդ իս թշնամու՟ք ՚ի տարապարտուց․ և զատամունս մեղա՛ւորաց փշրեցես ։

Տեառնդ է փրկութի՟ ՚ի վ՟ր ժողովրդեան քոյ օրհնութի՟ քո ։

Տէր ա՟ծ փրկութե՟ իմոյ ՚ի տուէ կարդացի և գիշերի առաջի քո ։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տ՟ր․ խոնարհեցոյ ունկն քո ՚ի խնդրուա՛ծս իմ ։

Զ՚ի լցաւ չարչարանօք անձն իմ․ և կեանք իմ ՚ի դժոխս մերձեցան ․ և համարեցայ ես ընդ այնոսիկ որք իջանեն ՚ի գուբ ։

Եղէ ես ո՟պ մարդ առանց օգնականի․ և ՚ի մեռեալս ազատ ։

Գրադարան
297-2006

Ընդ վիրաւորս որք ննջեն 'ի գերեզմանի։
Զորս դու ոչ յիշեցեր. նոքա 'ի
ձեռանէ քումմէ մերժեցան։
Եդին զիս 'ի գբի ներքնումն. 'ի խա-
ւարի և 'ի ստուերս մահու։
Յիս հաստատեցաւ սրտմտութիւն քո.
զամենայն զբօսանս քո ածեր 'ի վերայ իմ։
Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ.
և եդին զիս նշաւակ իւրեանց։
Մատնեցայ և ոչ ելանէի. աչք իմ
տկարացան յաղքատութենէ։
Աղաղակեցի առ Տէր զօրհանապազ.
և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։
Միթէ մեռելոց առնիցես զսքանչե-
լիս քո. կամ բժիշկք յարուցեալ
խոստովան առնիցեն առ քեզ։
Միթէ պատմեսցէ ոք երբէք 'ի
գերեզմանի զողորմութիւնս քո. կամ
զճշմարտութիւնս քո 'ի կորստեան։
Միթէ ծանիցին 'ի խաւարի սքան

չելիք քո. կամ արդարութի̃ քո յերկիր մոռացեալ:

Ես առ քեզ Տ̃ր աղաղ̃կեցի. առաւօտու աղօթք իմ ժամանեսցեն առ քեզ:

Ընդէ՞ր Տ̃ր մերժես զանձն իմ. կամ դարձուցանես զերեսս քո յինէն:

Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես 'ի մանկութե̃ իմմէ. 'ի բարձրութե̃՝ խոնարհեցայ և ափշեցայ:

Յիս հաստատեցաւ բարկութի̃ քո. արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս:

Շրջեցան զինև որպ̃ ջուր. զօր ա̃մ պաշարեցին զիս 'ի միասին:

Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս իմ. և զծանօթս իմ վ̃ս թշուառութե̃ իմոյ

Օրհնեա՛ անձն իմ զՏ̃ր, և ա̃մ ոսկերք իմ զանուն ս̃բ ն̃ր:

Օրհնեա՛ անձն իմ զՏ̃ր. և մի մոռանար զա̃մ տուրս նորա:

Որ քաւէ զմեղս քո. բժշկէ զա̃մ

հիւանդութ՟իս քո.
Որ փրկէ յապականութ՟ե զկեանս քո.
պսակէ զքեզ ողորմութ՟բ և գթութ՟բ:
Որ լնու 'ի բարութ՟ե զցանկութ՟ի քո. նորոգեսցի
ո՟պ արծուոյ մանկութ՟ի քո:
Առնէ ողորմութ՟իս տ՟ր. և իրաւունս
ամենայն զրկելոց.
Եցոյց տ՟ր զճանապարհս իւր մովսէսի.
և որդւոցն ի՟էլի զկամս իւր:
Գթած ողորմած է տ՟ր. երկայնամիտ
և բազումողորմ:
Ո՛չ իսպառ բարկանայ մեզ տ՟ր. և
ո՛չ յաւիտեան պահէ ոխս:
Ո՛չ ը՟ս մեղաց մերոց ա՟ր մեզ տ՟ր. և ո՛չ
ը՟ս անօրէնութ՟ե մերում հատոյց մեզ:
Ը՟ս ո՟պ բարձր են երկինք յերկրէ,
այնպէս զօրացոյց տ՟ր զողորմութ՟ի
իւր 'ի վ՟ր երկիւղածաց իւրոց:
Որչափ հեռի են արևելք յարևմտից, այնչափ հեռի արար 'ի մէնջ

զանօրէնութիւնս մեր:
Որպ՟ գթայ հայր ՚ի վ՟ր որդւոց իւրոց
այնպ՟ս գթասցի տ՟ր յերկիւղածս իւր:
Զի նա գիտաց զստեղծուածս մեր
և յիշեաց թէ հող եմք:
Մարդոյ որպ՟ խոտոյ են աւուրք իւր.
որպ՟ ծաղիկ վայրի այնպ՟ս ծաղկի:
Շնչէ ՚ի նմա հողմ. և ոչ է, և ոչ
ևս երևի տեղի նորա:
Բայց ողորմութի՟ տ՟ն մնայ յաւիտեանս
յաւիտենից ՚ի վ՟ր երկիւղածաց
իւրոց. և արդարութի նր՟ յորդւոյ
մինչև յորդիս:
Որք պահեն զուխտս նր՟. յիշեն
զպատուիրանս նր՟ և առնեն զնա:
Տ՟ր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ
իւր. արքայութ՟ի նր՟ ամ՟յն տիրէ:
Օրհնեցէք զտ՟ր ամ՟ հրեշտակք նր՟
հզօրք զօրութ՟ե. որք առնէք զբան նր՟
՚ի լսել ձայնի պատգամաց նր՟:

Օրհնեցէք զՏ՟ր ա՟մ զօրութիւնք ն՟ր. պաշ
տօնեայք և արարօղք կամաց ն՟ր:
Օրհնեցէք զՏ՟ր ա՟մ գործք ն՟ր. ընդ
ա՟մ տեղիս է տէրութիւն նորա.
օրհնեա՛ անձն իմ զՏ՟ր:

Տ՟Ր՛ լո՛ւր աղօթից. իմոց ո՛ւնկնդիր
խնդրուածոց իմոց ճշմարտու
թեամբ քով:
Լո՛ւր ինձ արդարութ՟ քով. և մի՛ մտա
ներ 'ի դատաստան ը՟ ծ՟ռյի քում. զի ո՛չ
արդարանայ առաջի քո ա՟մ կենդանի:
Հալածեաց թշնամին զանձն իմ.
խոնարհ արար յերկիր զկեանս
իմ. և նստոյց զիս 'ի խաւարի ո՟պ
մեռեալ յաւիտենից:
Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ
իմ խռովեցաւ յիս:
Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս. խոր
հեցայ յա՟մ գործս քո. յարարած
ձեռաց քոց խորհեցայ. և համբար

ձի

ձի առ քեզ զձեռս իմ։
Անձն իմ որ՟պ երկիր ծարաւի է առ
քեզ՝ վաղվաղակի լո՛ւր ինձ Տ՟ր. զի
նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ.
Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յի-
նէն նմանիցիմ այնոցիկ ոյք իջանեն
՚ի գուբ։
Լսելի՛ արա ինձ առաւօտու զողորմու-
թի՟ս քո. զի ես ՚ի քեզ Տ՟ր յուսացայ։
Ցո՛յց ինձ ճանապա՟րհ յոր և գնացից.
զի առ քեզ Տ՟ր համբարձի զանձն իմ։
փրկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց իմոց Տ՟ր.
զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի։
Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի
դու ես Ա՟ծ իմ։
Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ
ինձ ՚ի յերկիր ուղիղ։
Վասն անուան քո Տ՟ր կեցուսցես
զիս. արդարութ՟բ քով հանցես
՚ի նեղութ՟է զանձն իմ։

Ողորմութ͞բ քով սատակեսցես զթշնա-
միս իմ. և կորո՛ զա͞մ նեղիչս անձին
իմոյ. զի ես ծառայ քո եմ:

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն
սրբոյ: Այժմ և միշտ և յաւի-
տեանս յաւիտենից. Ամէն:

Երգ տ͞ն Ներսէսի Հայոց կաթուղիկոսի Ասա-ցեալ ի Պաշտաման գիշերոյ:

Յիշեսցուք ի գիշերի զա-
նուն քո Տէր:
Բղխեսցեն սիրտք մեր
զբան բարի. և լեզուք մեր պատմես-
ցեն զգործս երկնաւոր Թ͞գւրիդ
ի մէջ գիշերի յարուցեալ խոստո-
վանեսցուք ընդ քեզ Տէր:
Զաղօթս մեր տացուք քեզ Տէր
ի գաւիթս քո ի մէջ նոր Երու-
սաղէմի:

Ի գիշերի համբարձցուք ըզձեռըս
մեր ի սրբութ̄ աւ քե զտէր:
Ի ձայն գոհութեան ամենայն
հոգիք օրհնեցէք զտէր:
Զարթիք փառք իմ զարթիք. եւ
ես զարթեայց առաւօտուց.
ալէլուիայ:
Զարթիք ընդ զըւարթունս ման
կունք վերին ըն սիօնի. ալէ:
Զարթիք որդիք լուսոյ ի յօրհնութ̄ի հօրըն լուսոյ. ալէ:
Զարթիք փրկեալք արեամբ. եւ
տուք ըզփառս փրկողին. ա:
Զարթիք նոր ժողովուրդք. նոր
երգս առեալ նորոգողին. ալէ:
Զարթիք հարսունք հոգւով սպա
սեալք գալոյ սուրբ փեսային. ա:
Զարթիք վառեալք լուսով ըստ
իմաստուն սուրբ կուսանացն. ա:
Զարթիք պատրաստեցէք իւղ

լապտերաց զջերմ արտասուս. ա:
Զարթիք և մի ննջէք ննջման յի-
մար կուսից ներհէք. ալէ:
Զարթիք երկրպագեցուք և արտասու-
օք զայս ասասցուք. ալէ:
Զարթիր ընդէր ննջես. տէր մի
մերժեր ըզմեզ ի սպառ:
Արի տէր օգնեա մեզ. տացուք ան-
ուանդ քում ըզփառս:
Այժմ և յաւէտ հօր և որդւոյ
և սուրբ հոգւոյն ամէն:
Զարթուցեալքս ի զբաղմանէ:
գիշերային հանգստենէ:
Շնորհեսցէ մեզ մարդասէր տէր.
մխիթարութիւն եւ ի սփոփանս
եկեղեցւոյ:
Ահիւ և դողութեամբ կացցուք
ի յաղօթս:
Նկեալ խոստովանեսցուք ըզ
յանցանս:

Նու գրոցութք ի քրիստոսէ զքաւու-
թին եւ ըզգեծ զողորմութին։

Անբաժանելի եւ ը համագոյ եր-
րորդութեն գ. համաձայնեալ ընդ
ըզօրս երկընից փառս մատուցա-
նեմք.

Փառք քեզ։ Որ յանտրոհելի սա-
յաթոռ բարձրացեալ հանգչիս.
[illegible] հրեղէն եւ ոգեղէն լսադործ։
Փառք քեզ։ Որ յանէից գոյա-
ցուցեր զամ արարածս. սուրբ
[illegible] [illegible] հօր անեղ որդի։
Փառք քեզ. Որ տեսչութբ խնա-
մես զամ արարածս. սուրբ [illegible]
բղխումն անսպառ աղբեր.
Տէր, Ժողովրդապետք եկեղեց-
ւոյ ի քէն հայցեն ասելով. հովի-
ւարի ողորմեա. բանաւոր հօտի։
Ալէն. ալէլուիայ. ալէլուիայ. ա:
Ալէն. ալէլուիայ. ալէլուիայ. ա:

✤ Քարոզ.

Զարթուցեա՛լքս ամ՟քն 'ի հանգստենէ քնոյ. զոր շնորհեաց մեզ մարդասէրն ա՟ծ 'ի մխիթարութի՟ և 'ի սփոփանս տկարութե՟ մերում ։ Ե՛ւ եկե՛լքս միաբան հոգևոր երգով 'ի փառաբանութի՟ և 'ի պատի՛ւ ամենս՟բ անո՛ւան տ՟ն մերոյ և փրկչին յի՟ ք՟ի ։ Ահի՛ւ և դողութ՟ կացցուք յաղօթս առաջի նո՟ր. և գոհացարուք զնմանէ 'ի գիշերայի՟ն ժամուս յայսմիկ վ՟ն իրա՛անց և արդարութե՟ նո՟ր ։ Որ ընտրեա՛ց զմեզ ողորմութ՟ն իւրով. և շնորհե՟ց մեզ բերել զնմանութի՟ երկնային հրեշտակացն 'ի փառաբանիչս տ՟ն ա՟յ ամ՟ցուն և մեզ լինել ։ Ե՛ւ մե՛ք այսուհետև սրբելով զանձինս մեր 'ի խղճէ և 'ի չար գործոց ։ Համբարձցուք զձեռս մեր 'ի սրբութի՟ առանց բարկութե՟ և

երկ

երկմտութ՟ն ։ Հաւատով խնդրեսցուք ՚ի Նմանէ զքաւութի՟ և զթողութի՟ յանցանաց մերոց։ Խոստովան լինելով ըզգաղտնիս սրտից մերոց ծածկագիտին ա՟յ։ Ապ՟ զի ընդունելով զպաղատանս մեր աղօթիւք և բարեխօսութ՟բ ամ՟ ս՟բց ։ Շնորհեսցէ՛ մեզ մարդասէրն ա՟ծ կեալ առաքինութ՟բ և անարատ վարուք ըստ կամացն ի՟ր յայսմ աշ՟խ ։ Եւ արժանաւո՛ր լինելով յաւիտենական և երկնային խորանացն ։

Ո՛վ որ խոստացաւ սիրելեաց իւրոց Ճշմարիտն ա՟ծ յ՟ս ք՟ս տ՟ր մեր կեցո՛
և ողորմեա՛ ։ Կե՛ցո՜ Տէ՛ր ։

Զմնացուա՛ծ գիշերիս խաղաղութ՟բ անցուցանել՝ հաւատով ՚ի տեառնէ
խնդրե՛սցո՛ւք ։ Շնո՛րհեա՛ Տէ՛ր ։

Զհրեշտա՛կ խաղաղութ՟ պահապան անձանց մերոց ՚ի տ՟նէ՛ խնդ՟ ։

Զքաւութի՛ և զթողութի՟ յանցանաց

մե

մերոց 'ի տ՟նէ՛ խնդ՛՛։

Զս՟բյ խաչին մեծ և կարող զօրութ՟ի յօգնութ՟ի անձանց մերոց 'ի տ՟նէ՛։ Եւ և՛ս միաբան վ՟ս ճշմարիտ և ս՟բ հաւատոյս մերոյ զտ՟ր աղաչեսցո՛ւք։

* Տէ՛ր ողորմեա՛։

Զանձինս մե՛ր և զմիմեանս տ՟ն մ՟յ ամենակալին յանձն արասցո՛ւք։

* Քե՛զ տեառնդ յանձն եղիցուք.

Ողորմեա՛ց մեզ տ՟ր ա՟ծ մեր՝ ըստ մեծի ողորմութե՟ քում. ասասցուք ամ՟քն միաբանութեա՛մբ։

* Տէր ողորմեա. տ՟ր ողորմեա. տ՟ր ողորմեա.

Եւ ասի տ՟ր ողորմեա ըստ պատշաճի աւուրն։ 'Ի կիրակէոջ և 'ի տօնս տէրունականս՝ երեք տ՟ր ողորմեա։ Իսկ 'ի ներ տօնից ս՟բց՝ Ժ տ՟ր ողորմեա Եւ յաւուրս պ՟հց, Խ, տ՟ր ողորմեա։

Նորին տ̃ն Ներսէսի Հայոց կաթուղիկոսի՝ Ողբերգութ̃ անձին զղջացելոյ և բողոք իւրաքանչիւրոյ դիմի՝ խոստովանութեամբ։

Աշխարհ ամ̃· առ իս նայեցէ՛ք· ախտակից լերուք։ Ունիմ զշրթունս· բարբառիմ լեզուաւս· բողոքեմ զանձնէս· տ̃ր ողորմեա·
տ̃ր ողորմեա· տ̃ր ողորմեա։

Գողեղէ մեղաց· գլտող կորստեն· գուբ ինձ փորեցի։ Դաւեցի զանձն իմ· դաւաճանեցի· դարան գործեցի· տ̃ր ողոր՛։

Որբեմն էի լոյս· և այժմ եմ խաւար· և ըստուեր մահու։ Զեմրդ պատմեցից· զթիւ մեղաց իմոց· զի բազում են յոյժ· տ̃ր ողոր՛։

Երկինք և երկիր· եկայք ողբացէք· եղկելի զանձն իմ։ Ընտրեցի զչարն· ընկալայ կամաւ· զհոգւս մեղաց· տ̃ր ո՛։

Թաւթաւիմ տղմով· թաւալիմ ՚ի մեղս· թօթափիլ չկարեմ։ Ժանտ

ախ

ախտիւ լցեալ․ ժահահոտ եղէ․
Ժամանակս բազումս․ տ̅ր ող՛՛։
Ի բաց մեկնեցայ․ ՚ի ս̅բ խորհրդոց
՚ի բարեաց գործոց։ Լաւ վարկաւ
անձն իմ․ լուսոյն հեռանալ․ լինել
ընդ խաւար․ տ̅ր ողոր՛՛։
Խորհուրդք չարին․ խաբեն զհո-
գիս․ խորասոյզ առնեն։ Ծածկեն
անդրնդօք․ ծիծաղին գլորմամբս․
ծանակ զիս առնեն․ տ̅ր ո՛՛։
Կամաւ կորացայ․ կարկամեալս ան-
ձամբ․ կանգնել ոչ կարեմ։ Հուր
մեղաց կիզող․ հրդեհեաց որ յիս․
հոգւոր բարիս․ տ̅ր ողոր՛՛։
Զաղկեցայ մեղօք․ ձաղեցին տե-
սողքն․ ձանձրացաւ հոգիս։ Դեղի
դառնութե․ ղօղեալ ՚ի սիրտ իմ․
ղամպար իմ շիջաւ․ տ̅ր ող՛՛։
Ճաշակմամբ մեղաց․ Ճաշեցի զմահ․
Ճոխս աղքատացայ։ Մեռեալ եմ

հոգւովս . մոլորեալ մտօքս . մեայն
կամ մարմնովս . տ՟ր ողոր'':
Յորոգայթ մահու . յորսողին անկայ·
յաղթեցայ յախտից : Նետից թշ
նամւոյն . նշաւակ եղէ . նոր միշտ
խոցոտիմ . տ՟ր ողոր'':
Շուրջ պատեալ զինեւ . շունք բազումք
եղեն . շաղախին արեամբս :
Որս եղէ չարին . ուռկանաւ մեղաց .
որսացաւ զանձն իմ . տ՟ր ո'':
Զարաչար վշտօք . չարչարի անձն
իմ . չունիմ դադարումն : Պարտա֊
պան գտայ . պարտուց յանցանաց .
պարտեալս 'ի մեղաց . տ՟ր ո'':
Ջանամ զղջանալ . ջերանիմ դար֊
ձեալ . ջեռնում հրով մեղաց :
Ռաբբի կոչեցայ . ռաւկայ անուանիմ
ռամկական վարուքս . տ՟ր ող'':
Սիրով ցանկուե . սաստիկ բարկուե .
սիրտ իմ խոցեալ է : Սերօք յանցա

նայ · վըշտանայ հոգիս · վարանել
շըրջիմ · տ͞ր ողոր'':

Տիրեցին ինձ չարք · տարադիր հանին · տիրական դըրկացն: Ռաբունւոյ. բարւոյ · բաղձական ձայնին · բոտինս
ո՛չ լու՛այ · տ͞ր ողոր'':

Յանկուծ չարեաց · ցանկալի դիմօք · ցաւեցոյց զաչս իմ: Իւրաքանչիւրոց · հիւսմամբ խուռն ախտից · հիւծեալ է հոգիս · տ͞ր ողոր'':

Փութացիր ա՛նձն իմ · փախչիլ 'ի չարեաց · փափագել բարեաց: Նեղ միշտ մերձ ծանիր · քուն մահու եկեալ · քըննօղ դատաւոր · տէր
ողորմեա՛:

Աստուա՛ծածնին բարեխօսութ͞բ,
յիշեա՛ տ͞ր և ողորմեա՛:

Նորին տն Ներսեսի Հայոց կաթուղիկոսի: Երգ աղօթական ի դէմս սբյ Երրորդութեանն. նաև իւրաքանչիւրոյ դիմի Երրորդութեանն առանձնակի:

Առաւօտ լուսոյ. արեգակն արդար. առ իս լոյս ծագեա: Բղխումն ի Հօրէ. բղխեա՛ ի հոգւոյս. բան քեզ ի հաճոյս: ÷ Գանձդ ողորմուե. գանձիդ ծածկելոյ. գըտօղ զիս արա. Դուռն ողորմուե. դառանողիս բաց. դասեցո՛ վերնոյ: ÷ Երրեակ միութի. եղելոց խնամօղ և ինձ ողորմեա՛. Զարթիր տր յօգնել. զարթո՛ ըզթըմբրեալս. զա՛րթնոց նըմանիլ: ÷ Էդ Հայր անըսկիզբն. էակից Որդի. է միշտ ըդ Հոգի: Ընկա՛լ զիս գըթած. ընկալ ողորմած. ընկալ մարդասէր: ÷ Թագաւոր փառաց. թողուեց արժօղ. թո՛ղ ինձ ըզ յանցանս. Ժողովօղ բարեաց. ժողովեա՛ և զիս. ժողովս անդրանկաց:

կաց: ✢ ՚Ի քէն որ հայցեմ. ՚ի մարդասիրէդ. ինձ բըժշկութի̅ : Լե՛ր կեանք մեռելոյ. լոյս խաւարելոյ. լուծանող ցաւոյս : ✢ Խորհըրդոց գիտող. խաւարի շնորհեա՛. խորհուրդ լուսաւոր : Ծընունդ հօր ծոցոյ. ծածկելոյս ստուերաւ. ծագեա՛ զլոյս փառաց: ✢ Կենարար փըրկիչ. կեցո՛ ըզմեռեալս. կանգնեա՛ զգըլորեալս : Հաստեա՛ հաւատով. հաստատեա յուսով. հիմնեցո՛ սիրով:

❁ Ձայնիւս աղաչեմ. ձեռօքս պաղատիմ. ձիր բարեաց շնորհեա՛ : Պահպանեամբ լուսոյ. ղեկավար ճարտար. ղօղեալս ամրացո՛: ❁ Ճառագայթ փ̃ռց. ճանապարհ ինձ ցոյց. ճեպել ՚ի յերկինս: Միածինդ հօր. մո՛յծ զիս յառագաստ. մաքուր հարսանեացդ : ❁ Յորժամ գաս փառօք. յահագին աւուրն. յիշեա՛ զիս ք̃ս:

Նորոգօղ հնուե՟ց · նորոգեա՛ և զիս · նորոգ զարդարեա՛ ։ * Շնորհատու բարեաց · շնորհեա՛ զքաւու՟թի · շնորհեա՛ զթողու՟թի ։ Ուրախացո՛ տ՟ր · ոգւոյս փրկուե՟ն · զի վ՟ն եմ ՚ի սուգ ։ * Չար մըշակողին · չար սերմանց նորին · չորացո՛ զպըտուղ ։ Պարգևիչ բարեաց · պարգևեա՛ իմոց · պարտեացս թողու՟թի ։ * Ջուր շնորհեա՛ աչացս · ջերմ հեղուլ արտասուր · ջնջել ըզյանցանս ։ Ուետինըդ քաղցու · ռամ հոգւոյս արբո՛ · ռահ ցոյց ինձ լուսոյ ։ * Սէր անուն յ՟ս · սիրով քով ճըմլեա՛ · սիրտ իմ քարեղէն ։ Ա՟ծ գըթու՟թե՟ն · վ՟ն ողորմու՟ե՟ն · վերըստին կեցո՛ ։ * Տենչալւոյդ տեսլեանդ · տո՛ւր ինձ յագենալ ։ Տ՟ր Յ՟ս Ք՟ս ։ Ռաբունդ երկնաւոր · բաշխեա՛ զաշակերտս · բանից երկնայնոց ։ * Ցօղ արեան քո տ՟ր · ցօղեա՛ ՚ի հո

գիս ·

դիս . ցընծասցէ անձն իմ ։
Հիւծեալըս մեղօք . հիւծեալ աղաչեմ . հիւսել ինձ բարիս ։

❁ Փրկիչ բոլորից . փութա՛ զիս փըրկել . փորձութեանց մեղաց ։ Քա́ւիչ յանցանաց . քա́ւեա՛ զօրհնաբանս . քեզ երգել ըզ փառս ։

Ա՟ծածնին բարեխօսութ՟ն՝ յիշեա՛ տէր և ողորմեա՛ ։

❁ Իսկ ոմանք ՚ի տօնի Ա՟ծածնին զայս ասեն . բայց մեք զառաւօտ ըստայ ։

Ածածին մայր ք՟ի . իմ յոյսըն դու յաւուր մեծի ։
Բարեխօս ընդունելի . ք՟ս քեւ մեզ ողորմեսցի . տէր ողորմեա՛ տէր ողորմեա՛ .
Ծ՟ածին բարեխօսեա՛ ։

Գայ ք՟ս տ՟րն ամենի . մեղաւորիս դատող լինի ։ Դու ՚ի յայնմ աւուր մեծի . բարեխօսեա՛ քոյդ միածնի . տ՟ր՛՛ ։

Ես 'ի յայնմ աւուր մեծի. զքեզ աղաչեմ տր̃ տիրուհի։ Ո՛վ դու մայր ես քի̃. և նա լըսէ իւր ծընողի. տր̃':

Երանի թէ՞ այդ ինձ լինի. մեղաւորիս տր̃ն ողորմի։ Ըստ իմ գործոյս զոր գործեցի. չեմ այլ մը̃ ւր թէ՞ այդ ինձ լինի թողուե̃ չեմ արժանի. որդի եղէ ես գեհենի։ Ժամ հասեալ ինձ վախճանի. կամ և մըն̃ամ գաբրիէլի. տր̃'':

'Ի յաւուրն աններելի. լինիմ ես անդ ողորմելի։ Յոյսն ետու զխաւարն առի. յաւիտենից կենացն ելի. տր̃''.

Խաւարն և մութն ինձ հանդիպի. խառնիմ 'ի դաս ձախակողմի։ Ծըփիմ 'ի մէջ մեղաց տըղմի. յիշեմ ըզգործս իմ զազրալի. տր̃ ո'':

Կարգ ետուն ինձ հրեշտակի. զայն կորուսի ես յե̃ի։ Հուր գեհենոյն ինձ վառեցի. կամ և այրիմ անշիջելի. տ̃'':

Ձայնիւ ըզտր̃ն աղաչեցի. միթէ լըսէ

իւր

իւր ծառային։ Գօղեցի և անցուցի զայս անցաւոր կեանքս ձրի· տ͞ր՛։

Ճըմլեցաւ տ͞րն 'ի խաչին· վ͞ս իմ երբ զդառն և լեղի։ Սայր եղէ ամէն չարի· և չյիշեցի զօր վախճանի· տ͞ր ո՛։

Յանկարծակի մահ հանդիպի· մեղայ չասի տ͞ն առաջի։ Նըմանեցայ ես հըրէի· և անօրէն աշակերտի· տ͞ր՛՛։

Շառաւիղ ս͞բյ խաչին· յորևելեց փայլեալ ծառի։ Ուր ա͞մ բանք ըսպառին· և գործք մարդկան յայտնի լինին· տ͞՛՛։

Չեմ արժանի ես հաղորդի· ո՛չ ք͞հնյ պատարագի։ Պտ͞րգս զոր մատուցի· կրկին ըզտ͞րն 'ի խաչ հանի· տ͞ր՛՛։

Ջանք դըրի ամէն չարի· և չյիշեցի զօր վախճանի։ Առատ բաշխէ տ͞րն ամենի· զողորմութ͞ի իւր ծառայի· տ͞ր՛՛։

Սրբութ͞ին ես ատեցի· զաղտեղութ͞ըն սիրեցի։ Վա՛յ աւուրն իմ ծընընդեն· մայրըս ծընաւ մեղաց որդի· տ͞ր ո՛։

Տ͞րն

Տ՟րն քաղցր է և բարի· չառնէ որդի զիս գեհենի։ Ռաբունւոյն փառք և պատիւ· յիւր ծ՟ռ՟յէս անլռելի· տ՟'':
Ցընծացայ և զուարճացայ· յաւիտենից ուրախացայ։ Հիւանդ էի և ողջացայ· զտ՟րն յիշեցի ասի մեղայ· տ՟'':
Փառս տամ ես ք՟ի· երկրպագեմ ս՟բ՟յ խաչին։ Որոյ արեանդ ես գին էի· և քո ծնունդ աւազանի· տ՟'':
Ա՟ծածնին բարեխօսու՟թբ յիշեա տ՟ր
և ողորմեա։

❊ Եւ զկնի ասի աղօթս։

Զքեն գոհանամք տ՟ր ա՟ծ մեր· որ շնորհեցեր մեզ հանգիստ քնոյ խաղաղութ՟ե։ Եւ զարթուցեալ ժամանեցուցեր զմեզ կանխել յերկրպագութ՟ի ահաւոր և փառաւորեալ անուանդ քում սրբոյ։
Տուր մեզ տ՟ր աղաչեմք զքեզ ըղձմ

նաց

նացուցած գիշերիս խաղաղութ՟ անցուցանել: Նու՛ կա՟մ ժամանակս կենաց պանդխտու՟ն մերոյ՝ երկիւղի՛ւդ քով ամրացո՛ և պահեա՛: Ա՟մ զի զգուշութ՟ և անարատ վարուք կրօնաւորեալք յայսմ աշխարհի՝ ժամանեսցուք յանքոյթ և ՚ի խաղաղնաւահանգիստ յաւիտենական ՚ի կեանսդ: Շնորհօք և մարդասիրութ՟ տ՟ն մերոյ և փրկչին յ՟ի ք՟ի: Ընդ որում քեզ հօր և հոգւոյդ ս՟բյ վայելէ փառք՝ իշխանութ՟ի և պա՛:

✻ Խաղաղութիւն Ամենեցուն.
✻ Աստուծոյ երկիրպագեսցուք.

Նայեա՛ց տ՟ր բարերար ողորմութ՟ քով յերկրպագուս և ՚ի փառաբանիչս անուանդ քում ս՟բյ: Տ՟ր զօրութեց՝ խաղաղացո՛ զանձինս մեր յա՟մ սատանայական խռովութեց և յաշխարհական զբօսանաց:

Զհրեշտակ խաղաղութեան քո առաքեա՛ առ մեզ. որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռովս 'ի տունս և 'ի գիշերի. յարթնութեան և 'ի հանգստեան մերում։ Ո͞պ զի բարեպաշտութ͞բ և արժանաւորապէս քեզ ը͞նդ ծառայելով 'ի կեանս յայսմիկ՝ ժամանեսցուք յաւիտենական երկնից արքայութեան քո. զոր պատրաստեցեր 'ի սկզբանէ սի͞րեց քոց։ Եւ ընդ նոսին գոհանալով փառաւորեսցուք զՀ͞այր և զՈրդի և զ͞սբ Հոգիդ. այժմ և միշտ և յա՛։

Օրհնեալ Տ͞ր մեր Յ͞ս Ք͞ս Ամէն։

✠ Աստ ասի Սաղմոս ըստ ձայնին. և զկնի սաղմոսին՝ ասի ըստ ձայնին կանոնագլուխ.

✱ կանոնագլուխք կարգած ըստ ութ ձայնիցն.

Ալէլուիայ Ալէլուիայ։

ատեա՛ տ͞ր զա՛յնոսիկ ո՛յք դատեն զիս. ալէ՛լուիա՛յ։ աձ

եայ ։ մարտի՛ր ընդ այնոսիկ՝ ոյք
մա՛րտնչի՛ն ընդ իս · ալէլուեա՛յ ։

Առ զզէն և զասպար քո՝ և արի՛ յօգնել ինձ · հա՛ն զսուր քո ընդդէմ հալածչաց իմոց · արգել զն̃ս և ասա՛ դու ցանձն իմ թէ փրկութ̃ի քո ես եմ ։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին ոյք խնդրէին զանձն իմ · դարձցին յետս և ամաչեսցեն ոյք խորհէին ինձ չար ։

Եղիցին նոքա ոպ̃ փոշի առ̃ջի հողմոյ · և հրեշտակ տ̃ն նեղեսցէ զն̃ս ։

Եղիցին ճանապարհք նց̃ ՚ի խաւար և ՚ի գայթակղութ̃ի · և հրեշտակ տ̃յ հալածեսցէ զնոսա ։

Ի նանիր թաքուցին ինձ որոգայթ յապականութ̃ե իւրեանց · և ՚ի նանիր նախատեցին զանձն իմ ։

ՏՐ յերկինս է ողորմութ̃ի քո · ճշմարտութ̃ի քո մինչև յամպս ։
ալէլուեա՜յ ալէլուեայ ։

Արդարութիւ՟ք քո ո՟պ լերինք ա՟ծ․ իրաւունք քո ո՟պ խորք բազումք․ զմարդիկ և զանասուն կեցուցանես դու տ՟ր ;

Ո՟պ զի բազում արարեր զողորմութի՟ քո ա՟ծ․ այլ որդիք մարդկան ՚ի հովանի թեւոց քոց յուսասցին ։

Արբեսցին նոքա ՚ի պարարտութե՟ տան քո․ և զուղխս փափկութե՟ քո տացես ըմպել նոցա ։

Ի քէն է տ՟ր աղբիւր կենաց․ և լուսով երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս ։

Ձգեա՛ զողորմութի՟ս քո՝ ոյք ճանաչեն զքեզ․ զարդարութի՟ս քո՝ ոյք ուղիղ են սրտիւք ։

Մի՛ եկեսցեն ՚ի վ՟ր մեր ոտք ամբարտաւանից․ և ձեռք մեղաւորաց մի՛ դողացուսցեն զմեզ ։

Անդ անկցին ամենեքեան ոյք գործեն զանօրէնութի՟․ մերժեսցին՝ և այլ մի՛ կարասցեն հաստատիլ ։

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սբյ:
Այժմ և միշտ և յ՟տնս յաւիտն՛:

ալէլուիա ժէ յ ալէլուիայ:

Ասա՟ց անզգա՟մն ՚ի սրտի իւրում թէ ո՛չ գոյ ա՟ստ՟ած. ալէլուիայ. ապականեցան և պղծեցան յանօրէնութեան իւրեանց, և ո՛չ ոք է որ առնէ զքաղցրութի՟. ալէլուիայ:

Տ՟ր յերկնից նայեցաւ յ՟ամ որդիս մարդկան. տեսանել թէ իցէ՛ ոք իմաստուն որ խնդրիցէ զա՟ծ:

Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին և անպիտանացան:

Ո՛չ ոք է որ առնէ զբարի. և ո՛չ ոք մինչև ՚ի մի:

Ո՟պ ո՛չ ճանիցեն ա՟մքն ոյք գործեն զանօրէնութիւն:

Ոյք ուտէին զժողովուրդ իմ ո՟պ կե

րակուր հացի. և առ ած ոչ կարդացին:

Զի ոչ գոյր նց փոխանակ, և ոչ երկեան յաստուծոյ. ալէլու-
իայ ալէլուիայ:

Ձգեաց զձեռն իւր 'ի հատուցանել նց. և նոքա պղծեցին զօրէնս նր:

Բաժանեցան ի սրտմտուէ երեսաց նր. և եհաս 'ի սիրտս նց:

Կակուղ եղեն բանք նց քան զձէթ. և ինքեանք ոպ սլաք:

Ընկեա 'ի տր զհոգս քո՝ և նա կերակրէ զքեզ. և ոչ տայ յաւիտեան սասանումն արդարոյ:

Դու ած իջուսցես զնս 'ի գուբ ապականուե. արք արիւնահեղք և նենգաւորք՝ մի հասարակեսցեն զաւուրս իւրեանց. այլ ես 'ի քեզ տր յուսացայց:

Փառք հօր և Որդւոյ և հոգւոյն սր":
Ալէլուիայ՝ ալէլուիայ:

բծ Ի՚քե՛զ տր յուսացայ՝ մի՛ ամաչեցից յաւիտեան. ա՛լէլուիայ, յարդարութե՛ քում փրկեա՛ և ապրեցո՛ զիս. ա՛լէլուիա՛յ: խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո՝ և կեցո՛ զիս։

Եր իմ ած ապաւէն՝ և տեղի ամուր կեցուցանել զիս. զի հաստատութի իմ և ապաւէն իմ դու ես։

Ած իմ փրկեա՛ զիս 'ի ձեռաց մեղաւորի. 'ի ձեռաց անօրէնի և անիրաւի։

Դու ես համբերութի իմ տր. տր յոյս իմ 'ի մանկուէ իմմէ ;

'Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգանդէ. յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ապաւէն իմ. և առ 'ի քէն է օգնութի իմ յամ ժամ։

փ Երկիրպագցեն նմա ամ թգաւորք երկրի. և ամ ազգք ծառայեսցեն

Նըմն · ալէ՛լուիայ ալէ՛՛ :

Որ փրկեաց զաղքատն 'ի ձեռաց
հզօրի · զաղքատն և զտնանկն՝ որոյ
ո՛չ է իւր օգնական :

Խնայեալ է նա յաղքատն և'ի տը-
նանկն · և զանձինս տընանկաց կե-
ցուսցէ · 'ի վաշխից չարաց փրկեսցէ՛
զանձինս նոցա :

Պատուական է անուն նր̃ առաջի
նց̃ · կեցցէ՛ և տացի նմա յոսկւոյն
արաբացւոց :

Յաղօթս կացցեն առնա յա̃մ ժամ ·
և զօրհանապազ օրհնեսցեն զնա ·
Եղիցի հաստատութի̃ ընդ ա̃մ երկիր ·
և'ի վերայ գլխոց լերանց :

Բարձրասցի քան զլիբանան պտուղ
նր̃ · և ծաղկեսցի 'ի քաղաքի տ̃ն ո̃պ
խոտ երկրի ·

Եղիցի անուն տ̃ն օրհնեալ յաւ՛իտեն
զի յառաջ քան զարև է անուն նր̃ ·

Ինա օրհնեսցին ամ ազգք երկրի ·
և ամ ազինք երանիցեն նմա ։
Օրհնեալ տր ած իսէլի որ առնէ սքանչելիս միայն· և օրհնեալ է անուն սբ փառաց նր յաւիտեան · լցցի փառօք նր ամ երկիր՝ եղիցի եղիցի ։
Փառք հօր և'' ։ ալէլուիայ՝ ալ-
լէլուիայ ·

Զողորմութիւնս քո տր յաւիտեան օրհնեցից · ալէլուիայ · յազգէ յազգ պատմեցից զճշմարտութիս քո բերանով իմով · ալէլուիայ ։
Ասացեր թէ յս ողորմութի շինեսցի · յերկինս պատրաստ եղիցի ճշմրտութի քո ։
Եդի ուխտ ընտրելոց իմոց · երդուայ դաւթի ծառայի իմոյ ։
Յաւիտենին հաստատեցից զզաւակ քո ·

և շի

և շինեցից յազգէ յազգ զաթոռ քո:
Խոստովան եղիցին երկինք սքանչե
լեաց քոց տր՟. և ճշմարտութի՟ քո
յեկեղեցիս սրբոց:

Ո՞վ է յամպս որ հաւասարեսցի քեզ.
կամ ո՞վ նմանիցի տն՟ յորդիս այ՟:

Դարձուցեր զօգնութի՟ 'ի սրոյ նր՟. և
ո՛չ ընկալար զնա 'ի պատերազմի:

ալէլուիայ ալէ լուիայ:

Անարգեցեր զսրբութի՟ նր՟. և զաթոռ
նր՟ յերկիր կործանեցեր:

Նուաղ արարեր զաւուրս ժամ՟նկաց
նր՟. և հեղեր զնովաւ զամօթ:

Մինչև յե՞րբ դարձուցանես զերեսս
քո 'ի սպառ. բորբոքեսցի ոպ՟ հուր
բարկութի՟ քո:

Իսկ արդ՝ յիշեա՛ և տե՛ս թէ ո՞վ է
իմ հանգիստ. մի թէ 'ի զո՞ւր ինչ
ստեղծեր զամ՟ որդիս մարդկան:

Ո՞վ է մարդ որ կեցցէ և ո՛չ տեսցէ
զմահ.

զմահ. կամ փրկեսցէ զանձն իւր 'ի
ձեռաց դժոխոց ։

Ո՞ւր են ողորմութիւնք քո տէր առաջինք. զոր երդուար Դաւթի ճշմարտութեամբ քով ։

Յիշեա՛ զնախատինս ծառայի քո՝ զոր ընկալայ 'ի ծոց իմ յազգաց բազմաց ։

Զոր նախատեցին թշնամիք քո տ̅ր. նախատեցին փոխանակ օծելոյ քո ։

Օրհնեալ տ̅ր ա̅ծ յաւիտեանս յաւիտենից՝ եղիցի եղիցի ։

Փառք հօր և՛՛ ։ ալէ՛լուիայ՝ ա՛լէ՛՛ ;

գձ ոստովան եղերուք տ̅ն՝ զի քաղցր է. ալէլուիա՜յ. զի յաւիտեան է ողորմութի̅ ն̅ր ։ ալէլուիայ ։

Ո՞ խօսեսցի զզօրութի̅ս տ̅ն. լսելի արասցէ զա̅մ օրհնութի̅ս ն̅ր ։

Երանի՛ որք պահեն զիրաւունս. և առնեն զարդարութի̅ յա̅մ ժամ ։

Յիշեա՛ զմեզ տ՟ր ընդ հաճոյս ժողովրդեան քո. և ա՛յց արա մեզ 'ի փրկութե՟ քում: Տեսցո՛ւք մեք զքաղցրութի՟ ընտրելոց քոց. ուրախ եղիցուք մեք յուրախութի՟ ազգի քո. և գովեցուք մեք 'ի ժառանգութե՟ քում:

Մեղաք մեք ընդ հարսն մեր. անօրինեցաք և յանցեաք:

Մատնեց զն՟ս 'ի ձեռս հեթանոսաց. տիրեցին նց՟ ատելիք իւրեանց. և Թշնամիք իւրեանց նեղեցին զն՟ս. և խոնարհ եղեն 'ի ներքոյ ձեռաց նց՟

ալէլուիա յ. ալէ՛":

Նազում անգամ փրկեց զն՟ս. և նոքա դառնացուցին զնա 'ի խորհուրդս իւրե՟նց. և կորացան յանօրէնութե՟ իւրե՟նց հայեցաւ տ՟ր 'ի նեղութիւնս նոցա. 'ի լսել ձա՛յնի աղօթից նց՟:

Յիշեց զուխտ իւր և զղջացաւ ըստ բազում ողորմութե՟ իւրում. և ետ զն՟ս

'ի

՚ի գթութիս առաջի ա͞մ գերչաց ն͞ց ։
Փրկեա՛ զմեզ տ͞ր ա͞ծ մեր . և ժողո-
վեա՛ զմեզ ՚ի հեթանոսաց ։
Խոստովան եղիցուք անուան քում
ս͞բյ . և պարծեսցուք յօրհնութիս քո ։
Օրհնեալ տ͞ր ա͞ծ ի͞էլի յաւիտեանս
յաւիտենից ։ Եւ ասասցէ ա͞մ ժո-
ղովուրդն՝ եղիցի եղիցի ։
Փառք հօր և'' ։ ալէլուիայ . ա'' ։
գկ Արարի իրաւունս և արդարու-
թի͞ . ալէլուիայ ։ Մի՛ մատներ
զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց . ալէլուիայ
Ընկա՛լ զծառայս քո ՚ի բարի . զի մի՛
ամբարտաւանք զրկեսցեն զիս ։
Սպասեցին աչք իմ փրկութե͞ քում
տ͞ր . և բանից արդարութե͞ քո ։
Արա՛ ը͞ ծ͞ռյի քում տ͞ր ը͞ս ողորմութե͞
քում . զարդարութիս քո ուսո՛ ինձ ։
Ծառայ քո եմ ես իմաստո՛ւն արա

զիս՝

զիս՝ և ծանեայց զվկայութ՟իս քո։

Ժամ է պաշտել զՏ՟ր․ խափանեցին զօրէնս քո։

Մերձեցին խնդրուածք իմ առաջի քո Տ՟ր․ ըստ բանի քում իմաստուն արա զի՟ս․ ա՛լէլո՛ւէա՛յ ա՛լէ՛"։

Մտցէ՛ն աղօթք իմ առաջի քո Տ՟ր․ և բանիւ քով փրկեա զիս։

Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութ՟իս քո․ յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւնս քո։

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո․ զի ա՟մ պատուիրանք քո արդարութ՟ի են։

Եղիցի ձեռն քո՝ ի կեցուցանել զիս․ զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։

Ցանկացայ փրկութ՟ե քում Տ՟ր․ և օրէնք քո խօսք իմ էին։

Կեցցէ՛ անձն իմ օրհնեսցէ զքեզ․ և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։

Մոլորեցայ ես ո՟պ զոչխար կորուսեալ․

սեալ. խնդրեա՛ զծառայս քո՝ զի զպատուիրանս քո ես ո՛չ մոռացայ:

Փառք հօր և": ա՛լէլուիա՛ ա՛լէ":

գծ Օ՛րհնեա՛ անձն իմ զտ̄ր. օրհնեցից զտ̄ր ՚ի կեանս իմ. ա՛լէլուիա՛: սաղմոս սասացից ա̄յ իմոյ մինչև եմ ես. ա՛լէլուիա՛:

Մ՛ի յուսայք յիշխանս յորդիս մարդկան՝ զի ո՛չ գոյ փրկութ̄ի ՚ի նս̄:

Ելցէ հոգի ՚ի նոցանէ՝ և դարձցին անդրէն ՚ի հող. և յայնմ աւուր կորիցեն ա̄մ խորհուրդք նց̄:

Երանի ազգի՝ որոյ տ̄ր ա̄ծ յակոբայ օգնական է նմա. և յոյս նր̄ ՚ի տ̄ր ա̄ծ է:

Ո՛ արար զերկինս և զերկիր. զծով՝ և զամենայն որ է ՚ի նս̄:

Ո՛ պահէ զճշմարտութ̄ի յաւիտեան. և առնէ իրաւունս զրկելոց:

Գո՛

Գովեա՛ երուսաղէմ ըզՏէր.

ալէլուիայ.

Ո՛վ օրհնեա զած քո սիոն.

Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց.
և օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քեզ:

Որ եդ զսահմանս քո ՚ի խաղաղութի.
պարարտութբ ցորենոյ լցոյց զքեզ:

Առաքէ զբան իւր յերկիր. վաղվաղ
ընթանան պատգամք նր: Դնէ զձիւն
որպ զասր. և զմէգ որպ փոշի ցանեաց:

Արկանէ զսառն որպ պատառս. առաջի ցրտոյ նր ո՞ կարէ կեալ:

Առաքէ զբան իւր և հալէ զնս. շնչեսցեն հողմք և գնասցեն ջուրք:

Պատմէ զբան իւր յակոբայ. զարդարութի և զիրաւունս իւր իէլի:

Ո՛չ այնպս արար ամ ազգաց որ. և
զդատաստանս իւր ո՛չ յայտնեաց նց:

Փառք հօր և որդ": ալէլու
իայ ալէ:

դկ Սիրեցից ըզքեզ տ՟ր զօրութի՟
իմ. ալէլուիայ. տ՟ր հաստատիչ իմ ապաւէն իմ և փրկիչ իմ
ալէլուիայ.

Ա՟ծ օգնական իմ և ես յուսամ ի
նա. ապաւէն իմ. եղջիւր փրկուե՟
իմոյ ընդունօղ իմ է:

Օրհնելով կարդացից առ տ՟ր. և՚ի
Թշնամեաց իմոց ապրեցայց:

Շուրջ եղեն զինև երկունք մահու.
ևուխք անօրէնուե՟ խռովեցուցին զիս
Վիշտք դժոխոց պաշարեցին զիս.
և ժամանեցին ինձ որոգայթք մահու:
Ի նեղուե՟ իմում ես առ տ՟ր կարդացի. և առ ա՟ծ իմ աղաղակեցի:

փ Զգեցուցեր ինձ զօրութի՟ ՚ի պատերազմի. զյարուցեալսն ՚ի վերայ
իմ ներքոյ իմ արարեր. ալէլուիայ
ալէլուիայ:

Օ Թըշ

Զթշնամիսն իմ հալածականս արարեր. և զատելիսն իմ սատակեցեր։

Աղաղակեցին՝ և ոչ ոք էր որ փրկէր զնս՟. կարդացին առ տր՟՝ և ոչ լուաւ նց՟։

Մանրեցից զնս՟ ոպ՟ փոշի առաջի հողմոյ. և ոպ՟ կաւ գուեհաց կոխեցից զնս՟։

Փրկեսցէ՛ զիս տր՟ ՚ի հակառակուէ՟ ժողովրդոց. և կացուսցես զիս գլուխ հեթանոսաց։

Ժողովուրդ զոր ոչ գիտէի՝ ծառայե՟ց ինձ. և՚ի լուր ականջաց լուաւ ինձ։

Որդիք օտարաց ստեցին ինձ. որդիք օտարաց մաշեցան և կաղացան ՚ի շաւղաց իւրեանց։

Կենդանի է տր՟ և օրհնեալ է ած՟. և բարձր եղիցի ած՟ փրկուէ՟ իմոյ։

Ած՟ է որ խնդրէ զվրէժ իմ. և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև։

Փրկիչ իմ ՚ի թշնամեաց իմոց բարկացողաց. յայնցանէ՝ որք յարուցել

են 'ի վր̃ իմ՝ բարձր արարեր զիս ․
և յառնէ անիրաւէ՛ փրկեցեր զիս ։
Վա̃յկ խոստ̃վն եղէց քեզ 'ի հեթանոսս
և անուա՛ն քում սաղմոս ասացից ։
Մե՛ծ արարեր զփրկութի̃ թագաւորի
նր̃ ․ առնել ողորմութի̃ ընդ օծելոյ
նորա դաւ՛թի ․ և ընդ զաւ՛ակի նր̃
յազգէ մինչև յազգ ։
Փառք հօր և՛՛ ալէ՛լ՛ուիա՛յ ա՛լէ՛՛ ։

❋ Կանոնագլուխ Բուն Բարեկենդանին և Նոր Կիրակէին ։

սաղ Օ'րհնեա՛ անձն իմ զՏ̃ր ․ օրհնե
ցից զՏ̃ր 'ի կեանս իմ ․ սաղ
մոս ասացից Ա̃յ իմոյ մինչև եմ եմ ։
Մի՛ յուսայք յիշխանս յորդիս մարդ
կան՝ զի ո՛չ գոյ փրկութի̃ 'ի նս̃ ։
Ելցէ հոգի 'ի նոցանէ՝ և դարձցին
անդրէն 'ի հող ․ և յայնմ աւ՛ուր կո
րիցեն ամենայն խորհուրդք նց̃ ։
Երանի ազգի՝ որոյ Տ̃ր Ա̃ծ յակոբայ

օգնական է նմա. եւ յոյս նր՟ ՚ի տր՟ ած՟ է։
Ո՛ր արար զերկինս եւ զերկիր. զծով
եւ զամենայն որ է ՚ի նս՟։
Ո՛ր պահէ զճշմարտութի՟ յաւիտեան.
եւ առնէ իրաւունս զրկելոց։
Տայ հաց քաղցելոց՝ եւ արձակէ
զկապեալս տէր։
Տէր բանայ զաչս կուրաց՝ եւ կանգ-
նէ զգլորեալս տէր։
Տէր սիրէ զարդարս. տր՟ պահէ ըզ-
պանդուխտս. զորբս եւ զայրիս ըն-
դունի տէր. եւ զճանապարհս ամ-
բարշտաց կորուսանէ։
Թագաւորեսցէ տր՟ յաւիտեան. ած՟
քո սիոն յազգէ մինչեւ յազգ։
Օ՛րհնեցի՟ց ըն՟դ քեզ գոհո՛ւթե՟ ՚ի
կեանս իմ. սաղմոս ասասցից քե՛զ։
Մրխսաո՛ս Թագաւո՛ր յա՛ղթա՛կան
նո՛ր երգո՟վ օրհնութեա՛մբ։
Օրհնեցէք զտր՟ զի բարի է սաղմոս. սաղ

ա՟յ մերում քաղցր եղիցի օրհնութի՟ :

Շինէ զե՟մ տէր. և զցրուեալսն իսրայէլի ժողովէ :

Բժշկէ զբեկեալսիրտս. և պատէ զա՟մ վէրս նոցա :

Ո՛ Թուէ զբազմութի՟ աստեղաց. և զա՟մսն զն՟ա յանուանէ կոչէ :

Մեծ է տ՟ր մեր. և մեծ է զօրութի՟ ն՟ր. իմաստութե՟ ն՟ր ո՛չ գոյ թու՛ :

Ընդունի զհեզս տ՟ր. և խոնարհ առնէ զամբարտաւանս մինչև յերկիր :

Օրհնեցէք զա՟ծ խոստովանութե՟. սաղմոս ասացէք նմա օրհնութե՟ :

Ո՛ զգեցոյց զերկինս ամպովք. և պատրաստ արար զանձրև իւր յերկիր :

Բուսոյց զխոտ ՚ի լերինս. զդալարի ՚ի ծառայութի՟ մարդկան :

Ո՛ տայ անասնոց կերակուր. ձագուց ագռաւուց որք կարդան առ նա :

Ո՛չ թէ ընդ զօրութիս ձիոյ կամեսցի

տ՟ր . և ո՛չ ընդ իրանս առն հսկայի
հաճեցաւ ։

Այլ հաճեցաւ տ՟ր ընդ երկիւղածս
իւր . և ընդ այնոսիկ՝ ոյք յուսան
յողորմութ՟ն նորա ։

Քա՛ղցրա՛ցոյին քե՛զ քո՟ գո՛հո՛ւթիւնք վ
երկիւղա՛ծա՜յ անուան քո . զոր յու-
սացո՛ւցե՛ր ողորմութ՟ քո՛վ ՚ի խորհուր-
դըս կենսաբե՛ր գա՛լստեա՛նդ քո ։ սաղ

Գո՛վեա՛ երուսաղէ՛մ ը՛զ Տ՟էր ։
Եւ օրհնեա՛ զա՟ծ քո սիօն ։

Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց .
և օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քեզ ։

Ո՛ր եդ զսահմանս քո ՚ի խաղաղութ՟ի .
պարարտութ՟ ցորենոյ լցոյց զքեզ ։

Առաքէ զբան իւր յերկիր . վաղվաղ
ընթանան պատգամք ն՟ր ։

Դնէ զձիւն ո՟պ զասր . և զմէգ ո՟պ
փոշի ցանեաց ։

Արկանէ զսառն ո՟պ պատառս . առա

ջի

Զի ցրտոյ նր՟ ո՞ կարէ կեալ :
Առաքէ զբան իւր և հալէ զն՟ս .
շնչեսցէն հողմք և գնասցեն ջուրք :
Պատմէ զբան իւր յակոբայ . զար-
դարութի՟ և զիրաւունս իւր :
Ոչ այսպէս արար ա՟մ ազգաց ո՟ր . և
զդատաստանս իւր ո՛չ յայտնեաց նց՟ :

փ Զքե՛զ ք՟ս գո՛վէ՛ եկեղեցի փր՛-
կ՟լ քո ա՟րբ . ցը՛նծալո՛վ տեսանէ՛ ը՛զ-
քե՛զ ը՛զ փեսո՛ զդ եկեա՟լ հայրակա՛ն
իշխանութ՟բ ի՝ պսակե՛լ ը՛զս՟բս քո՛ :

Կանոնագլուխ Մեծի Ուրբաթուն :

սաղ Իշխանք հալածեցին զիս 'ի նա-
նիր . ա՛լէլուիա՛յ : և 'ի բա-
նից քոց երկեաւ սիրտ իմ . ա՛լէլ-
ուիա՛յ :
Ցնծացայ ես 'ի բանս քո՝ որպ՟ այն
որ գտանէ աւար բազում :

Զմեղս ատեցի և անարգեցի. և զօ
րէնս քո սիրեցի։
Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցից զք
քեզ՝ վ՟ն իրաւանց և արդարութ՟ն քո։
Խաղաղութ՟ի բազում է այնոցիկ որք
սիրեն զօրէնս քո. և ո՛չ գոյ ՚ի ն՟ս
գայթակղութիւն։
Սպասեցի փրկութ՟ն քում Տ՟ր. և
զպատուիրանս քո սիրեցի։
Պահեաց անձն իմ զվկայութ՟իս քո և
սիրեաց զնոսա յոյժ.
Պահեցից զպատուիրանս և զվկայու
թ՟իս քո. զի ա՟մ ճանապարհք իմ
առաջի քո են։
Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի
քո Տ՟ր. ըստ բանի քում իմաստուն
արա զիս։
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տէր.
և բանիւ քով փրկեա զիս։
Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութ՟իս

քո. յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւնս քո:

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ա̃մ պատուիրանք քո արդարութ̃ են:

Եղիցի ձեռն քո ՚ի կեցուցանել զիս. զի զպատուիրանս քո ընտրեցի:

Յանկացայ փրկութե̃ քում տէր. և օրէնք քո խօսք իմ էին:

Կեցցէ՛ անձն իմ օրհնեսցէ զքեզ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ:

Մոլորեցայ ես ոպ̃ զոչխար կորուսեալ. խնդրեա՛ զծառայս քո՝ զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ:

✵Կանոնագլուխ մահու ՃԾԻ Հաբաթուն:

Դատեա՛ տ̃ր զիս'': Տե՛ս ՚ի թիւն 43:

Եւ՛ դնեն զգրակալն. և զսբ̃ աւետարանն ՚ի վ̃ր և զսաղմոսարանն. և ասեն երկու քհ̃նյք զսաղմոսն գ̃գ̃ փոխս: Ընդէ՞ր խռովեցան հե՛: Տ̃ր զի բազումեղ'': ՚Ի կարդալ իմում լու՛'':

Ե՛ւ այլքն եղանակեն ձայնիւ՛ կցորդ Իշխանք ժողովն'': Երեքս անգամ
ասա՛. զյետինն բարձր:

Բայց թէ կանոնագլուխն ը̅ սաղմոսին ասի՛ յետին գուբղայն որ է այլոց մրգրէից ևս ասի: Իսկ եթէ ոչ ասի ը̅ սաղմոսին ոպ̅ է սովորութի̅ ոմանց՝ զկնի կանոնագլխոյն ասէ, Ե՛ւ ևս խաղաղէ: Օրհնութի̅ և փառք: Ե՛ւ ապա պաշտօն առնի ըստ ձայնին. և զկնի հանգստեան աւետրն ընթերցե̅լ լինի: Իսկ եթէ հանգիստ օր լինի, կամ Խաչի օրն լինի՝ Այսօր անճառ ասի և խաչելութե̅ն աւետարան ընթերցե̅լ լինի: Զկնի աւետրանին՝ Նորոգօղ տիեզերաց. ապա Հոգւոյ հանգու'': Իսկ ոմանք ընդ օրհնութե̅ն կցորդեն զպաշտօնն. և զկնի օրհնութե̅ն աւետրն ընթեռնուն. և զկնի՝ Հոգւոյ հան'':
Վս̅ որդի ա̅յ անոխա'':

Երգ Տ՟ն Ներսէսի. Ասացեալ Վ՟ն ա՟ետարանոցն ա՟ուր մեծի Ուրբաթուն.

Ո՛չխանք ժո՛ղովեցան ի՛ Միածինն. վ՟ա
տ՟ն և վասն օծելոյ նր՟:

✣

Ա՛յսօր անճ՟առ լուսոյն ծագումն ՚ի փրկութեն մեր կատարումն խոնարհի ՚ի վերնատունն՝ ՚ի ստուերական տօնից լը՛րումն՝. Նախ քան զընթրի՛սըն խորհըրդոյ՝ սիւածաւ՛ զենն ջակարկօղն լուսոյ՝. և ջուր առեալ ծ՟ա յաբար՝ զոտըս լո՛ւանայր զաշակերտա՛ցն: Ռա՟նեն հօ՟ր փառաց լուսոյ՝ պետրոս մերձիլ յոտս ո՛չ ներէր՝. այնըմ ձեռաց որոյ են գործք՝ երկնից երկինք և երկրաւ՛որք՝. որով կուրա՛ց աչըք բացան՝ խուլք և համրք արձակեցան՝. որ վերածեաց զինքն ՚ի ծովէն՝ սաստեաց ալեացն և լռեցի՛ն.

Գըլ՟խոյն ընտրեա՟լ հօտին փոքու՝ սաս
տէր

տէր զխորհուրդն ո՛չ գիտելոյ․ որով
դառնայր և հնազանդեալք, զոտս և ըզ
գլուխս մաքրել մաղթէր՝ գլխոյս ա
ւել չէ ինչ պիտոյ՝ լուացումն ձեռաց զի
լուացեալ է՝ ոտիցդ պէտք են մաք
րութեն՝ յօդիլ ՚ի գլուխս սրբութեն․
Պատուց իւրոց աշակերտաց զոր նախ
բանէ՛ վարդապետեաց․ այսօր գոր
ծով ըզծայրագոյն՝ եցոյց յինքեան
զխոնարհութին․ սպասաւորեալ հողե
ղինաց՝ այն որ անտեսան է հրեղի
նաց․ տարեալ պաշտօն իւր ծառայից՝
այն որ պաշտին ՚ի սրովբէից։

Եթէ տէրս ասէ էիք՝ և վարդապե
տըս բոլորից․ զաշակերտացդ և զծա
ռայից՝ զոտըս լուացի ՚ի հողոյ աղտից․
միմեանց և դո՛ւք համաբնութեն՝ ցու
ցէ՛ք ըզնոյն խոնարհութին․ բարձրա
ցելոյն ՚ի կործանումն՝ և անկելոյ
բնութեանդ կանգնումն։

Ո՞ր մաքրեցե՞ր յառաջագոյն՝ մաքուր ձեռօք զոտըս նոցին. և ուսուցեր խոնարհութ̃ե յաղթօղ լինել չար
հրպարտին. և զիմ լըծեալ զտիղմըն մեղաց՝ աղաչանօք սբյ գընդին. և ըզ գընացս ուղղեա՛ զոտին՝ խոնարհութ̃ե ելիւք յերկինս :

Յըթին : Աւետարան Յօհան. ԺԴ.: 16. 20:
Ամէն ամէն, վերջ, և աշակերտացն լուր.

Երկրորդ սաղմոս 40: Երանի որ խորհի : Ալ̃ փափագէ : Դատ արա :
Բան անօրէնութ̃ե եդին ՚ի վերայ իմ.
տէր տէր մի՛ թողուր զիս :

Ելից զօրէնսըն մովսէսի՝ զոր խօսեցաւն ՚ի սինայի. եկեր ըզգառն օրինակին՝ և զբաղարջն Է̅ եղեգին. ըզհինն ՚ի նորըս փոխելով՝ զըստուերն ՚ի լոյս ճըշմարտելով. փոխան գառին ինքըն գոլով գառն

այ

ա՟յ նորերեցո՛վ:

Ը՞նդ բաղարջի՛ն հաց անխմորոյ՝ ետ ըզմարմին իւր զերկնաւոր՝ զկուսածինն անսերմնաւոր՝ զանապական և զհոգևոր. ընդ ոչխարին արեան ուխտին՝ ետ մեզ զարիւն իւր ուխտ կրկին. և եղեգան դառնադաւնին՝

փոխան ըզվարս ա՟ծային:

Թագաւո՞րն արարածոց՝ զհացըն կենաց ետ քաղցելոց. և զբաժակն ուրախարար՝ որք յադամեայ տըրտմեցելոց. այս նոր ուխտ է՛ իմոյ արեան՝ փոխան հնոյ ուխտին արեանց. զոր յիշատակ իմ առնիցէք՝ մինչև եկից

ես միւսանգամ:

Ժո՞ղովե՟լքս 'ի քէն հայցեմք՝ Տ՟ր ժողովել մետասանին. որ զկենարարըդ քո մարմին՝ բաշխեալ ետուր Տ՟ր բաժակին. շնորհեա՛ և մեզ Տ՟ր ընդ նոսին՝ հաղորդ լինել քում սեղանին. կենաց հացիւդ յոր փափագիմք՝ և ըմպելւոյդ ում ծարաւիմք .

՚Ի° յընտրելոց աշակերտաց՝ յուդասմն կնճռ ՚ի մ՟ջ գտանեց՝. զըւարձօղ մեղաց գտան մ՟յ մատնէր ՚ի մահ ը՟ արծաթոյ՝. ՚ի յընթրիսն հոգւոր՝ մերձի ժողովրդն ենենգաւոր՝. ուտելով ը՟ վարդապետին՝ յանձանէ զխաբէութի՛:

Լոյսն խօսէ՟ր աղերսալի՝ խաւարելոյն վ՟ դարձի՝. մի ոմն ՚ի ձէնջ ասէ եղբարք՝ զիս մատնելոց է առ ՚ի մահ. պետրոս լուեա՟լ զայն զարհուրէր՝ և ակն արկէր առ յօհաննէս՝. հարցանել թէ ո՞վ իցէ՝ դաւաճանող վարդապետի՟ն :

---

* Որթի՟. Աւետարան Ղուկասու Մ՟կ: 22. Ի:
Մերձեցաւ տօն բաղ՛՛: վերջ, հայհոյութ՟ի:
Երրորդ սաղմոս 58: Փրկեա՛ զիս ՚ի:
Ա՟Ծ մերժեցեր: Լուր ա՟ծ աղօ՛՛:
Փրկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց իմոց աս-

տը_

Տ̃ր ա̃ծ. և ՚ի հալածչաց իմոց ապրեցո զիս։

Խնամով սիրոյն յիւր սիրելեաց ըզտըրտմութիւնըն փարատեաց՝

Թացեալ պատառ տայ յուդայի՝ նըշանակեալ զգողըն մատնիչ՝ զոր առեալ և մերկացաւ՝ յա̃ծային հոգւոյն շնորհաց՝ մատնեցաւ նախաչարին՝ ընդ մատնութեան վարդապետին։

Որա̊յրագոյն լուսոյն զըրկեալ՝ խաւարասէրըն արտաքս ելեալ՝ տէրըն յայտնէր լոյս եղելոցն՝ ըզ գայթակղելն ՚ի գիշերի՝ պետրոս խոստէր խըրախուսելն՝ և կըշտամբիւր հաւախօսն՝ զիւրն յետ զփոխիլն ասէր՝ և ըզ գալուստ հոգւոյն պատմէր։

Կեդրոնեան յանկոյս ձորոյ՝ ՚ի վերնատունն ել խորհըրդոյ՝ էմուտ պարտէզ ը̃ պարտիզին՝ էմոյծ զադամ յա

գին դրախտին՝. մուծցես և զմե՛զ ը̅ր
ընդ նըմին՝ ուստի հաներ նախ զաւա-
ջին՝. զի ժառանգել ըզհայրենին՝
արժանացուք մեք վերստին :

Հո՞գայր ըզ կերի՜ցըն տըրտմութեամբ՝
երիւքն եղե՛լ առանձնաբար՝. փըրկել
զա̅ս հոգիս յօժար՝ բայց է բնու-
մարմնոյս տըկար՝. ո՛չ ումն ուժե՛ղ և
զօրաւո՛ր՝ և ումն անզօր վըտանգաւո՛ր՝.
այլ մի և նոյն գոլ միաւո՛ր՝ կըրէր
ըզ կերպըն կամաւո՛ր :

Զամենի՛ մաղթե՜ր աղօթական՝ մա̅-
իմ առ հայր իւր էական՝. ծունր
դնէր խոնարհական՝ որում կրկնի
ծունր ա̅մ՝. եթէ փըրկե՛լ մարդկան
հնար է՝ առանց մահու իմ որ գրե̅լ
է՝. բաժակ մահուս յինէն անցցէ՝
ո՛չ իմ կամաւ այլ քոյդ եսցէ՛ :

Պըզեալ յերկի՜ւղ քրտանց հոսման՝
ուղոռնաձև կայլակ վիժման՝. ՚ի զօ-

րա-

րանալ հրեշտակ մերձեալ՝ զօրինական գիրըն լցեալ՝. զի կատարեալ էառ զընուի՛ ա̄ծըն բա̄ն ըզմարդկութե՛. պարտէ զերկիւղ և զտրտմութի՛ յիւրում̄ն կրել տնօրէնութի՛։

❋ Որթի՛. աւետարան Մարկոս ծկբ․ 14․ 27․ Ըն աւէ ցնոսա յա․ վերջ, և սկսաւ լալ․

Զօ̄րհ̄դ սաղմոս 78։ Ա̄ծ մտին հե՛։
Որ հովուեսդ․ Ցնծացէք առ ա̄ծ։
Նոքա՛ ՛ի ձե՛ռանէ քումմէ մե՛րժեցա՛ն․
Մե՛ք ժողովուրդք և խաշն արօտի քո՛

Ճառագայթ փառաց էին՝ որ ըզ̄ բնութենըս մարդկային․ տագնապեցար ՛ի գիշերին՝ աղօթեցիր առ հայր յերկինս․ ծնգեալ ՛ի մէջ զլուսագերկնային՝ և փարատեալ զերկիւղ չարին․ մասունք հոգւոց մեր և մարմնին՝ յերկիւղ քո տ̄ր բևեռեսցին։

Մերձեալ յուդա̄ս որ մատնելոց՝

հան-

հանդերձ դասուն փարիսեցւոց՝. անկան նման ստորանկելոցն՝. որք յաւիտեան չեն կանգնելոց՝. յուդասնենգամբ համբուրելով՝ առիթ մահու նըշան տալով՝. փոխան սիրոյ զնա մատնելով չար ընդ բարւոյ վըճարելով: Յայնժամ առ գ՟ութ սիրոյն պետրոս՝ ըզծառային անուն մաղքոս՝. էհատ սուսերբ զականջն աջոյ՝ որ ո՛չ լըւաւ տ՟ն իւրոյ՝. իսկ տ՟րն մեծ արագապէս՝ յունկըն մերձե՟լ բժըշկապէս՝. առողջացոյց ա՟ծապէս՝ զոր
ո՛չ առեալն կուրացն հանդէ՛ս ։

Սո՞ր հօտի՟ն փոքու ցըրուեալ՝ քանզի զհովիւըն քաջ հարեալ՝. պետրոս միայն ըզ հետ երթեալ՝ 'ի յաղջկանէ վըհմին շարժեալ՝. նըշանակեա՟լ հաւըն խօսէր՝ առ 'ի պետրոս տ՟րն ակնարկէր՝. զբանըն յիշէր դառն արտասուէր՝ 'ի գլորմանէն դարձեալ կանգնիւր.

Շնորհեալ վիմին եկեղեցւոյ՝ զոր պահեցեր ՚ի հոսելոյ. և կանգնեցեր ՚ի գլորելոյ՝ վ՟ սրտաբեկին արտասուելոյ. կանգնեա՛ և զիս տ՟ր ընդ նորին՝ ՚ի գլորմանէ սայթաքողին. տալով աչացս յորդ արտասուս՝ և ջուր նըմանն ծովու գլխոյս ։

Ո՛վ կամաւ զանկապելին՝ կապեալ ըղձեւն արձակողին. ՚ի յապարանսն տանէին՝ կայիափայ և աննայէին. ծառայն զերեսն այն ապտակէր՝ յորմէ սրօբէն թևասքօղէր. թուք արձակեալ պիղծ բերանով՝ յայն որ կաւրէն լոյս ծագեաց թքով իւ ։

Ըրթիւ Աւետարան Մատթէոսի. մՃէ. 26. 31.
Ցայնժամ ասէ յիսուս. վերջ. և փախեան.

Հինգերորդ սաղ՝ 108: Ա՟Ծ օրհնուե՟: Ասաց տ՟ր ցտ՟ր իմ: Խոստովան եղ՟: Խօսեցան զինէն լեզուաւ նենգաւորաւ. և բանիւ ատելութեան զիս պաշարեցին ։

Զա՞ր կապանա՞ց մարդկան լուծիչ՝ որ կապեցըր ը՟ կապելոյն. զի՞ս արձակեա՛ յինքնակապես՝ մեղացկապից դըժոխայնոյն. որ ընդ մեղօ՛ք պարտաւորէն՝ կացեր անմեղ ՚ի յատենին. յորժամ փառօք գաս հայրենեն՝ մի՛ դատեսցես զիս ընդ նոսի՛ն :

Պա՞տկառանո՞ք հինն ադամայ՝ որ ձաղեցար վ՟ ն՟ր. ջընջեա՛ զամօթ մեղաց լըրբին՝ որով զերես իմ ծածկեցին. որ ներեցեր չար ծառային՝ ածեալ ձեռօք քեզ ապտակին. հա՛ր ուժգնակի զդեմըս չարին՝ որ և զիմս եհար ուժգի՛ն :

Զա՞հրն լուսո՞յ առաւօտուն՝ ՚ի յուրբաթու հրնոյ զատկին. կայր առաջի դա՟ւրին՝ ծո՟յն ներստեր ՚ի յատենին. ՚ի հարցանե՛ր պիղատոսէ՝ տ՟րն ո՛չ առնէր զպատասխանի. զի կանխաստաց դերըն լռեցի՝ եղէ ես մարդ որ ո՛չ խօսի ։ Ամբարշտականն դասք զինուորացն՝ արկին զհանդերձ նախատանաց՝ այնմ որոյ ընդ երեսն է լոյս փառաց՝ երբեւ զօթոց զինքեամբ արկեալ։ ՚Ի ծունր իջեալ կատակէին՝ զգլուխն եղեգամբ հարկանէին։ պսակ ՚ի փշոց բոլորեին՝ ընդ փուշ մեղացն բարձողին ։ Սոսկալին սերովբէից՝ բառնայր ինքեամբ ընդ փայտ խաչին։ մինչ ՚ի տեղին գողգոթային՝ յորում եդեալ մարդն առաջին։ եւ տուն ըմպել զգինին զմռսեալ՝ եւ զկերակուր լեղեաւ խառնեալ։ որով զպտղոյն դառն ճաշակ՝ փոխեաց մեզ քաղցր եւ անխորժական ։ Անօրինական ձեռքն զարհուրեալք՝ տեսին զորդին մերկացեալ։ եւ զհանդերձսն բաժանեալ՝ պատմուճանին վիճակ արկեալ։ զձեռսն եւ զոտսն ծակեցին՝ ըստ յայտնապէս Դաւթին ձայնին՝. եւ փայտ խաչին թեւեւեցին՝ զմատուռնան որ գրեց 'ի տախտակի՛ն:

✻ Որթեւի. Աւետարան Մատթ°. գլ. 26. 57:
Իօկ նոյյա կաւեալ. վերջ. եւաց դառնապես.
Մեղեդի սաղ 117: Խոստովան եղերուք տ̄ն. մինչեւ ցայն տունն որ ասէ
Բացէ՛ք ինձ, կցորդ:

Տարածեալ ձեռք եւ ձեռաց՝ ոտք եւ ոտից ընթանալեաց. փայտ եւ փայտի դատուն պտղոյ՝ կեանք ընդ մահու փոխարկելոյ. 'ի մէջ երկուց անօրինաց՝ կայր մերկացեալ տուօղն օրինաց. զոր ոչ տեսին ազգքըն կուրաց՝
բաց 'ի միոյն աւազակա՛ց:
Բոպէից արեգականն՝ ըզտիւն արար գիշերանման. զատուերըն քօղ արկ մերկութեան՝ զի մի տեսցէ ակն անարժան. 'ի միջօրեայն նըսեմացաւ՝ յոր ժամ ադամ մեղօք մեռաւ. 'ի յիննե-

ներորդն 'ի լոյս դարձաւ՝ յորժամ մահուամբ մահըն լուծաւ։

Ողէր արտօսըր ցաւագին՝ մայր տն որ կայր մերձ առ խաչին․ յորժամ լըսէր ըզծարաւին՝ բարբառելոյ իւր միածնին․ ետուն քացախ խառնեալ լեղի՝ այնմ որ բըղխեաց զգետ յագենի․ և 'ի վիմէն զվըտակ բարի՝ արբոյց տոհմին դառնացողի։

Լուծեալ յերրորդ ժամու օծին՝ զմիտս նախնւոյ մօրն եւային․ 'ի վերյն անկեալ մարդն առաջին՝ հաւանական բանիւ նորին․ 'ի սոյն ժամու տըրն 'ի խաչին՝ զի քաւեսցէ զմեղըս նոցին․ և յորժամ ել ադամըն հին՝ եդ զաւազակն 'ի մէջ դրախտին։

Փարելի բարբառ ընդ իմ՝ էլի էլի առ հայր գոչէր․ զհոգին կամաւ հօր աւանդէր՝ զհոգիս մարդկան նոյն ընծայէր․ երկիր հիմամբք սասանեցաւ՝ և վարագոյրն ընդ մէջ հերձաւ. վէմք ՚ի յինքեանց պատառեցան՝ և գերեզմանք մահու բացան : Յարողի ՚ի սքանչելեացդ՝ ա̃ծ միածնով դ̃ր իմ խաչեալ. մերով բնութե̃րբ մեռանի՝ ա̃ծ անմահ խոստովանի. կըրկնավըտակ կողին աղբերբք՝ եկեղեցի իւր հաստատի. ջրովըն մաքրի զարիւնն ըմպէ՝ զորդին ընդ հօր փառաւորէ :

Որթի̃ն : Աւետարան Յոհան՝ ծժէ : 18. 2 :
Գիտէր և յուդա՝ : վերջ, հա̃ւ խօսեցաւ̃ :

Նորին Երգ մեծի Ուրբաթու ցերեկին.

Սրոգո̃ղ տիեզերաց՝ որ զգեցուցեր մեզ զլոյս փառաց. արկար ըզքեզ ՚ի զինուորաց՝ զքղամիդ կարմիր նախատանաց. մերկեա յինէն ըզքուրձ մեղաց՝ ըզտըրտմագինն արեամբ ներկած.

կած՝. և ըղձեցայ զուրախալին՝ ըզ
պատմուճանն իմ զառաջին:

Երկնաւոր Թագաւորդ՝ 'ի ծունր
իջեալ խաղ առնէին՝. ծածկեալ
ըզգլուխըդ կռուփէին՝ և եղեգամբ
հարկանէին. և զիմ անկեալ մինչ 'ի
գետին՝ 'ի հնազանդիլ կամաց չարին՝.
Մի թողուցուս խաղալ սատանին՝ այլ
կանգնեսցես զիս վերստին:

Րմեալ բոլորըդ քո մարմին՝ յետ վը
ճռոյ դատաւորին. սաստիկ էառ զհար
ւած գանին՝ վ՟ց գանից նախաստեղ
ծին՝. զիս որ յոտից մինչև ցըգլուխ՝
ցաւօք նեղիմ անհընարին՝ առողջացո
դրձ՟լ կրկին՝ ող՟ շնորհօք առազանին:

Սրբափայլ պճնեալ զարդուն՝ զոր
զգեցուցեր Ահարօնին՝. փոխան պը
սակ 'ի փշոց եդին՝ մըշակք այգւոյն
Իսրայէլին՝. ըզփուշ մեղաց հանցես
յինէն՝ զոր յիս էհար իմ Թըշնամին՝.

և

Եւ ողջացո՛ զխայթուած վէրսն՝ զի
սպիք մեղացըն ըմբռնեցի՛ն ։

❁ Ըրթիւն. Աւետարան Մատթէոս. յժբ: 27. 1:
Իբրև այգ եղև. վերջ, որդւոցն զեբեթեայ.

Ետու՛ն ըմպել քեզ ըզլեղին՝
և զքացախն ՚ի ծարաւին.
արբեր կամաւ զի քաղցրասցին՝ ճաշակք պտղոյ դառնոգունեանն. ըզ
դառնութիւն թունաւորին՝ զոր ՚ի մասունս հոգւոյս արկին. հերքեա՛ ՚ի
բաց հանդերձ սովին՝ և քաղցրասցի սէր քո ՚ի սմի՛ն .

Ստեղնել ծառոյ մահաբերին՝ այն որ
բուսաւ ՚ի մէջ դրախտին. փոխան բերձեր ըզփայտ խաչին՝ ՚ի գողգոթայ հաներ տեղին. զիմ առ ՚ի մեղս անկել
զոգի և ծանրագոյն բարձող բեռին.
բարձ ՚ի յուսոյդ ըստ ոչխարին՝ հան
՚ի յերկինս յուխտեալ տեղի՛ն ։

Ի° յուրբաթու ժամերրորդին՝ բևեռեցր տ͞ր ՚ի խաչին՝. լուծեր զկապանս նախաստեղծին՝ և կապեցեր ըզթշնամին՝. զիս ամրացո՛ ը͞ հովանեա՛ւ՝ կենդանարար քո նշանին՝. և ՚ի ծագելն յարևելից՝ լուսա՛ւորեա՛ լուսով նորին.

Ի° բմնեա͞ւ ա՛ւազակին՝ բացեր զդուռն ադին դրախտին՝. ը͞ն հա՛ւատոյ սրբաժ նորին՝ կատարեցեր ըզխնդրելին՝. ա՛ւր և ինձ տ͞ր ը͞ նըմին՝ լըսել զնոյն պատասխանին՝. այսօր ընդ իս իցես յադին՝ ՚ի հայրենիս քո առաջի՛ն:

Որթին: Աւետարան Մարկոս՝ ճլը : 15 . 2 :
Եւ փաղփաղակի : վերջ . եկեալ էին յենմ :

Բարբառելով զէլիէլին՝ հիմունք երկրի տատանեցին՝. և վարագոյր հին օրինին՝ վերուստ ՚ի վայր պատառեցին՝. ա՛րդ ընդ միմեա՛նս որք շարժեցին՝ շարժեա՛ զանշարժ սիրտս

՚իբա_

'ի բարին՝. ընդ պատառիլ վարագուրին զիմ պատառեա՛ ըզգիր պարտին :

Ա՛րեգական լոյս քող արկեալ՝ խաւարնայր միջօրէին՝. և զերեզմանըք բանային՝ մարմինք սրբց'ըն յառնէին՝. ընդ խաւարիլ լուսաւորացն՝ մաքրեա՛ յինէն զգործ խաւարին՝. ընդ մեռելոյն որք յառնէին՝ կանգնեա՛ զմեղօք մեռեալ հոգի՛ս :

'Ո՛ր սիրոյ պատուիրանին՝ գործով լըցող եղեր բանին՝. աղօթելով առ հայր յերկինս՝ թողուլ ըզմեղս որ 'ի խաչէին՝. ինձ որ հոգւո՛վս հաւատացեալ՝ երկրպագեմ քեզ միածին՝. թո՛ղ ըզլուծումըն հրամանին՝ մի՛ յիշեսցե՛ս մեղքն առաջի՛ն :

Ա՛րձակեցին սանդարամետք՝ 'ի յաւանդելն առ հայր զհոգիդ՝. որ 'ի դժոխս իջեր ներքին՝ 'ի բանտ մահու և խաւարին՝. կապեալ զիշխանըն մահածին՝ հաներ զհոգիսն որք ՚ի բանտին․ և զիս հանցես տէր ընդ նոսին՝ բանտէ մեղաց աղջամղջին ։

Որթի՟ ։ Աւետարան Ղուկասու մգ ։ 22. 66.
Սկ՟ իբրև այգ եղև ։ վերջ, տեսանէին զայն ։

Աղբեր՟ցն անապականն՝ որ յետ մահուն անմահարար՝ բղխեալ ՚ի քէն վիրաւ կողիւն՝ ՚ի նորոգումն կուսածնին․ բաց ըղբեր՟ն իմ յարբուցումն քո արեան կենարարին․ լուա՛ դարձեալ յաւազանին՝ թէ ոչ շնորհօք այլ արտասուօք ։ Յանմահէդ մեռանելոյ՝ զմեռեալ հոգիս կենդանացո․ Թաղմամբ ՚ի նոր գերեզմանի՝ զթաղեալս ՚ի մեղս վերածեա․ ՚ի գբի ներքնումն իջանելով ՚ի գբոյ մեղաց վերաբերեա․ ՚ի ստուեր մահու քո բնակելով՝ լուսաւորեա և զիս հոգւով ։

Որդ

Սի՟րտ իմ առ քե՟զ աղաղակէ՝ բանդ որ ընդ հօր իսկըզբանն էր՝. որ կամաւոր վ՟ մարդկան՝ կրեցեր մարմնով զցաւս իմ. ինձ լըսելի՝ արա ըղձայն յարքայութե՟րդ քոյ կոչման. ընդ ժողովոց անդ անդրանկացն՝ օրհնել

ըզքեզ միշտ յաւիտեա՟ն:

❁ Որթի՟. Աւետարան յօհան, Գլխ: 19. 17:
Ը՟ նոքա առեալ տանէին: վէրջն յոր խոցեցին:

Զկնի Ս՟ յսօր անձառքն աւխ սաղմոս կցորդ, "Նշանեցաւ առ": փոխ՝ "Ի կարդալ իմում լուաւր":

Եւ ապա ընթերցել կնի աւետարն խաչելուն ըստ ձայնին. և զկնի աւխ շ՟կան նորոգօղ: Իսկ ոմանք զաւետարնն շ՟կնն միայն ասեն. և ոմանք զնորոգօղն հոմայն ասեն. կամք քո է: Նայց յործամ զպաշտաման շ՟կնսն հանդստեան ասեա՝ զկնի շ՟կանացն

աւխ

ասի սաղմոս ը՟ ձայնին. և ընթերց՟ւ լինի աւետարան ըստ ձայնին. և զկնի աւ՟տրնին ասի յ՟տծ անեղէն փոխ մի:
զկնի ՟տծ անեղին՝ հոգւոց հան՟:
Ա՟ւ տմանք ընդ ՟տծ անեղին երբեմն երբեմն կցորդեն Տ՟օրհնիչ և մարդասէր զմի տունն. և կամ Տ՟ս աստցիէն մի տուն: կամք քոյ: և ապա հոգւոց հան՟: Ո՟ն որ՟: և Հայր մեր որ յեր՟:

Սաղմոսք ըստ ձայնիցն նախքան զա՟ետրանն:

Տէր մի սրտմտութ՟բ քով յանդիմաներ զիս. և մի բարկութ՟բ քով խրատեր զիս: Ողորմեա ինձ տ՟ր զի հիւանդ եմ ես. բժշկեա զանձն իմ զի խռովեցան ոսկերք իմ:
Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ. և դու տ՟ր մինչև յերբ:
Դարձ տ՟ր և փրկեա զանձն իմ. կեցո Զ

զիս տ՟ր ըստ ողորմութե՟ն քում։
Զի ո՛չ ոք է որ ՚ի մահու յիշէ ըզքեզ. կամ ՚ի դժոխս խոստովան առնիցէ առ քեզ։

Աշխատեցայ ես ՚ի հեծութե՟ն իմում. լուացի զա՟մ գիշեր զմահիճս իմ. և արտասուօք իմովք զանկողինս իմ թացի։
Խռովեցաւ ՚ի սրտմտութե՟ն ակն իմ. և մաշեցայ ես ՚ի մէջ ա՟մ թշնամեաց իմոց
՚Ի բա՛ց կացէք յինէն ամենեքեան որք գործէք զանօրէնութ՟ի։

Լուաւ տ՟ր ձայնի լալոյ իմոյ. լուաւ տ՟ր աղօթից իմոց. և տ՟ր զխնդրուածս իմ ընկալաւ։
Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ ա՟մ թշնամիք իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն յոյժ վաղվաղակի և խռովեսցին

ակ Բա՛րձր առնեմ զքեզ տ՟ր զի ընկալար զիս. և ո՛չ ուրախ արարեր զթշնամիս իմ յիս.

Տ՟ր ա՟ծ իմ կարդացի առ քեզ և՛ բժշկեցեր զիս․ տ՟ր հաներ 'ի դժոխոց զանձն իմ․ փրկեցեր զիս յայնցանէ որք իջանեն 'ի գուբ ։

Սաղմոս ասացէք տ՟ն ս՟բք ն՟ր․ խոստովան եղերուք յիշատակի սրբուե՟ն ն՟ր ։

Սրտմտութ՟ի է 'ի բարկութե՟ն ն՟ր․ և կեանք են 'ի կամաց ն՟ր ։

Ընդ երեկոյս հանդիցեն լալի՟ք․ առաւօտու եղիցի ուրախութ՟ի ։

Ես ասացի 'ի բարեկենդանուե՟ն իմում, թէ ոչ սասանեցայց յաւիտեան ։

Տ՟ր 'ի կամս քո ետուր գեղոյ իմոյ զօրութ՟ի․ դարձուցեր զերեսս քո յինէն և ես եղէ խռովեալ ։

Առ քեզ տ՟ր կարդացի և առ ա՟ծդ իմ աղաչեցի․ զի՞նչ օգուտ է քեզ յարենէ իմմէ թէ իջանեմ ես յապականութ՟ի

Մի թէ հող խոստովա՞ն առնիցի առ քեզ․ կամ պատմեսցէ՞ զճշմարտութի՟ս քո ։

Լուաւ ինձ տ̄ր և ողորմեցաւ . և
տէր եղև ինձ օգնական ։
Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութի̄.
եհերձ յինէն զքուրձ. և ինձ զգե
ցոյց զուրախութիւն ։
Ոպ̄ սաղմոս ասասցեն քեզ փառք իմ.
և այլ մի եւս զղջացայց տ̄ր ա̄ծ իմ.
յաւիտեան խոստովան եղէց քեզ ։

ԾԳ Ա̄Ծ յանուն քում կեցո՛ զիս. և'ի
զօրութե̄ քում իրաւ արա ինձ ։
Ա̄Ծ՝ լո՛ւր աղօթից իմոց. ունկնդիր
բանից բերանոյ իմոյ ։
Օտարք յարեան 'ի վ̄ր իմ. և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ. և ո՛չ համարե
ցան զքեզ ա̄ծ առաջի իւրեանց ։
Ահա՛ ա̄ծ օգնական իմ. և տ̄ր ընդու
նող հոգւոյ իմոյ ։
Ի դարձուցանել զչարն 'ի թշնամիսն
իմ, ճշմարտութ̄բ քով սատակեա՛ զն̄ս ։
Ես կամօք իմովք պատարագս մա-

տուց

տուցից քեզ. և խոստովան եղէց
անուան քում Տէր՝ զի բարի է:
Զամենայն նեղութենէ իմմէ փրկեցեր զիս.
և՚ի թշնամիսն իմ ետես ակն իմ:

ԿԶ

Աստուած ողորմեա մեզ և օրհնեա զմեզ.
երեւեցո զերեսս քո ՚ի մեզ և
ողորմեա մեզ.
Ճանաչել յերկրի զճանապարհս քո.
յազգս ամենայն զփրկութիւն քո:
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք Աստուած. խոստովան եղիցին առ
քեզ ժողովուրդք ամենայն:
Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն ազինք. զի
դու դատես զժողովուրդս յուղղութեամբ
և ազգաց երկրի դու առաջնորդես:
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք
Աստուած. գոհասցեն զքեն ժողովուրդք ամենայն:
Երկիր ետ զպտուղ իւր. և օրհնեսցէ
զմեզ Աստուած Աստուած մեր:
Աստուած մեր օրհնեսցէ զմեզ. և՚ի նմանէ
երկիցեն ամենայն ծագք երկրի:

գծ

Հաճեցար տէր ընդ երկիր քո. և
դարձուցեր զգերութ՟ի յակոբայ։
Թողեր զանօրէնութ՟ի ժողովրդեան
քո. և ծածկեցեր զա՟մ մեղս ն՟ց։
Լռեցուցեր զա՟մ սրտմտութ՟իս քո. և
դարձար ՚ի բարկութ՟է սրտմտութ՟ե քո։
Դա՛րձ առ մեզ ա՟ծ փրկիչ մեր. և
դարձո՛ զսրտմտութ՟իս քո ՚ի մէնջ։
Մ՛ի յաւ՛իտեան բարկանար մեզ տ՟ր.
և մի ձգեր զբարկութ՟ի քո յազգէ մինչև յազգ։
Ա՟ծ՝ դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ.
և ժողովուրդ քո ուր՟խ եղիցի ՚ի քեզ։
Ցո՛յց մեզ տ՟ր զողորմութ՟իս քո. և
զփրկութ՟իս քո տուր մեզ։
Լո՛ւայց զի՟նչ խօսի տ՟ր ա՟ծ մեր. խօսեսցի զխաղաղութ՟ի ժողովրդեան իւրոյ. առ ս՟րբս իւր և առ այնոսիկ՝ որք
դարձեալ են առ նա սրտիւք։
Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր

փըր

փրկութ՟ի նր՟․ բնակել փառաց նորա
յերկրի մերում։

Ողորմութ՟ի և ճշմարտութ՟ի պատահեսցեն․ արդարութ՟ի և խաղաղութ՟ի
համբուրեսցին։

Ճշմարտութ՟ի յերկրէ բուսաւ․ արդարութ՟ի յերկնից երևեցաւ։

Տր՟ տացէ զքաղցրութ՟ի․ և երկիր մեր տացէ զպտուղ իւր․ արդարութ՟ի առաջի նր՟ գնասցէ․ դիցէ ՚ի ճանապարհի զգնացս իւր։

ՏՐ՟ ՝լուր աղօթից իմոց․ աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ․ և մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։ դկ

Յաւուր նեղութ՟ե իմոյ խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո․ յորում աւուր կարդամ առ քեզ՝ վաղվաղակի լո՛ւր ինձ

Սպառեցան որպ՟ ծուխ աւուրք իմ․ և ոսկերք իմ որպ՟ խռիւ՝ չորացան։

Հարայ որպ՟ խոտ՝ և ցամաքեցաւ սիրտ
իմ․

իմ. մոռացայ ուտել զհաց իմ ՚ի ձայ
նէ հեծութեան իմոյ ։

Կցեցաւ ոսկր իմ ՚ի մարմին իմ. Նմա
նեցայ ես հաւալուսան անապատի ։

Եղէ ես ոպ՟ բու յաւերակի. տքնեցայ
և եղէ ես ոպ՟ ճնճղուկ միայն ՚ի տանիս

Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօրհա
նապազ. և գովիչք իմ ինև երդնուին

Զմոխիր ոպ՟ զհաց կերի. և զըմպե
լին իմ արտասուօք խառնեցի ։

Յերեսաց բարկութե՟ սրտմտութե՟
քո. զի դու բարձրացուցեր և խո
նարհեցուցեր զիս ։

Աւուրք իմ ոպ՟ հովանի անցին. և
ես ոպ՟ խոտ ցամաքեցայ ։

Դու տ՟ր յաւիտեան կաս. և յիշա
տակ քո յազգէ մինչև յազգ ։

Դու յարուցեալ գթասցիս ՚ի վերայ
սիօնի. ժամանակ գթալոյ նր՟ հա
սեալ է ժամ ։

Մերձեսցին խնդրուածք իմ դծ
առաջի քո տ՟ր. ըստ բանի
քում իմաստուն արա զիս:
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տ՟ր.
և բանիւ քով փրկեա զիս:
Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւս
քո. յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւնս քո:
Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ա՟մ
պատուիրանք քո արդարութ՟ են:
Եղիցի ձեռն քո ի կեցուցանել զիս
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի:
Ցանկացայ փրկութե՟ քում տ՟ր. և
օրէնք քո խօսք իմ էին:
Կեցցէ անձն իմ. օրհնեսցէ զքեզ.
և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ:
Մոլորեցայ ես ո՟պ զոչխար կորուսեալ.
խնդրեա զծառայս քո՝ զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ:

Տ՟Ր՝ լուր աղօթից իմոց. ունկնդիր դկ

խնդրուածոց իմոց ճշմարտութ̅ քով։ Լուր ինձ արդարութ̅ քով· և մի՛ մտաներ 'ի դա̅տաստան ը̅ ծառայի քում· զի ոչ արդարանայ ա̅ռ̅ջի քո ա̅մ̅ կենդանի։

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ· խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ· և նստոյց զիս 'ի խաւարի ո̅պ̅ մեռեալ յաւիտենից։

Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ· և սիրտ իմ խռովեցաւ յիս։

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս· խորհեցայ յա̅մ̅ գործս քո· յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ· և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։

Անձն իմ ո̅պ̅ երկիր ծարաւի է առ քեզ· վաղվաղակի լուր ինձ տ̅ր՝ զի նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ։

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն· նմանեցայց այնոցիկ որք իջանեն 'ի գուբ։

Լսելի արա ինձ առաւօտու զողորմութիւն քո. զի ես 'ի քեզ տ̃ր յուսացայ:
Ցոյց ինձ ճանա̃պրհ՝ յոր գնացից. զի առ քեզ տ̃ր համբարձի զանձն իմ:
Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց իմոց տ̃ր. զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի:
Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի դու ես Ա̃ծ իմ:
Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ:
Վասն անուան քո տ̃ր կեցուսցես զիս. արդարութ̃բ քով հանցես 'ի նեղութենէ զանձն իմ:
Ողորմութ̃բ քով սատակեսցես զթշնամիս իմ. և կորուսցես զա̃մ նեղիչս անձին իմոյ՝ զի ես ծառայ քո եմ:

Զ̃նի Սաղմոսացս՝ ընթերցեալ լինի Առաւօտն ըստ ձայնին:

✠Աւետարան ըստ Մատթէոսի:

13. 36:

բկ
գկ

Յայնժամ թողեալ յի̃ զժողովուրդսն՝ եկն ՚ի տուն: Մատեան առնա աշակերտքն նր̃ և ասեն. մեկնեա մեզ զառակ որոմանցն ագարակի: Նա պատասխանի ետ և ասէ ցն̃ս: Որ սերմանէ զսերմն բարի է որդի մարդոյ: Եւ ագարակն աշխ̃ է. Սերմն բարի՝ նոքա են որք որդիք արքայութ̃ են. իսկ որոմն՝ որդիք չարին են: Եւ թշնամին որ վարեաց զայն՝ սա̃նյ է: և հունձն՝ կատարած աշխ̃ է: և հնձօղքն՝ հրեշտակք են: Ոպ̃ ժողովի որոմն և ՚ի հուր այրի, այնպէս եղիցի ՚ի կատարածի աշխ̃: Առաքեսցէ որդի մ̃րդոյ զհրեշտակս իւր՝ և ժողովեսցեն յարքայութ̃ նր̃ զա̃մ գայթակղութիւս. և զայնոսիկ

որք

որք գործեն զանօրէնութիւն ։ Եւ արկցեն զնոսա ՚ի հնոց հրոյ. անդ եղիցի լալ և կրճել ատամանց ։ Յայնժամ արդարքն ծագեսցեն իբրև զարեգակն յարքայութեան երկնից ։ Որ ունիցի ականջս լսելոյ՝ լուիցէ ։ Դարձեալ՝ նման է արքայութիւն երկնից գանձի ծածկելոյ յագարակի ։ Զոր գտեալ մարդոյ՝ թաքոյց. և ՚ի խնդութենէ անտի՝ երթեալ վաճառէ զամենայն ինչ զոր ունի և գնէ զագարակն զայն ։ Դարձեալ՝ նման է արքայութիւն երկնից առն վաճառականի որ խնդրիցէ մարգարիտս գեղեցիկս ։ Եւ գտեալ մի պատուական մարգարիտ՝ երթեալ վաճառեաց զամենայն զոր ինչ ունէր և գնեաց զայն մարգարիտ ։ Դարձեալ՝ նման է արքայութիւն երկնից ուռկանի արկելոյ ՚ի ծով, և յամենայն ազգաց ժողովելոյ ։ Որ իբրև լցաւ, հանեալ ՚ի ցամաք՝ և

նըս

Նստեալ ժողովեցին զբարի բարին յամանս . և զխոտանն 'ի բաց ընկեցին ։ Այնպէս եղիցի 'ի կատարածի աշխս . Ելցեն հրեշտակք և մեկնեսցեն ըզչարս 'ի միջոյ արդարոց ։ Եւ արկցեն զնս 'ի հնոց հրոյ . անդ եղիցի լալ և կրճտել ատամանց ։ Ասէ ցնս յս՝ իմացայք զայս ամ . Ասեն ցնա՝ այո՛ տր ։ Եւ նա ասէ ցնս՝ վս այսորիկ ամ դպիր աշակերտեալ արքայութե երկնից՝ նման է առն տանուտեառն որ հանէ 'ի գանձէ իւրմէ զնոր և զհին ։

Աւետարան ըստ Մարկոսի ։ 4 . 26 ։

բձ գձ

Եւ ասէր՝ այսպէս է արքայութին այ . Որպ զի այր մի արկանիցէ զսերմանիս յերկիր . և ննջիցէ և յառնիցէ զցայգ և զցերեկ . և սերմանիքն բուսանի-

ցին

ցին և աճիցին: Եւ նա ոչ գիտէ թէ երկիրն ինքնին բերէ զպտուղն. նա՛խ զխոտն՝ և ապա զհասկն՝ ապա զցորեան ատոք 'ի հասկին: Եւ յորժամ տայցէ զպտուղն, վաղվաղակի առաքէ մանգաղ՝ զի հասեալ են հունձք: Եւ ասէր՝ ո՞ւմ նմանեցուսցուք զարքայութիւն այ. կամ որո՞վ առակաւ առակեսցուք զնա: Որ հատն մանանխոյ՝ որ յորժամ սերմանիցի յերկրի, փոքրագոյն է քան զամ սերմանիս որք են յերկրի: Եւ յորժամ սերմանիցի, բուսանի և լինի մեծ քան զամ բանջարս. և արձակէ ոստս մեծամեծս՝ մինչև բաւական լինել ընդ հովանեաւ նր թռչնոց երկնից բնակել: Եւ այսպիսի առակօք խօսէր ը նս զբանն՝ ոպ կարող լինէին լսել: Եւ առանց առակի ոչ ինչ խօսէր ընդ նս: բայց առանձինն աշակերտացն իւրոց մեկնէր զամ:

ակ
գկ

Մի՛ երկնչիր հօտ փոքրիկ. զի հաճեցաւ Հայր ձեր տալ ձեզ զարքայութիւն։ Վաճառեցէք զինչս ձեր և տուք զողորմութիւն. և արարէք ձեզ քսակ առանց հնանալոյ՝ գանձ անպակաս յերկինս. ուր ոչ գող մերձենայ և ոչ ցեց ապականէ։ Զի ուր գանձն ձեր է, անդ և սիրտք ձեր եղիցին։ Եղիցին գօտիք ձեր պնդեալ ընդ մէջս և ճրագունք լուցեալք։ Եւ դուք նմանօղք մարդկան որք ակն ունիցին տ՟ն իւրեանց թէ երբ դառնայցէ ՚ի հարսանեաց. զի յորժամ գայցէ և բախիցէ, վաղվաղակի բանայցեն նմա. Երանի իցէ ծառայիցն այնոցիկ զորս եկեալ տէրն գտցէ արթունս։ Ամէն ասեմ ձեզ. զի գօտի ընդ մէջ ածցէ և բազմե-

ցուս

ցուսցէ զնս՟ և անցեալ պաշտեսցէ զնս՟ : Եւ եթէ յերկրորդ կամ յերրորդ պահու եկեսցէ և գտցէ այնպէս՝ երանելիք են ծառայքն այնոքիկ : Բայց զայն գիտասջիք՝ եթէ գիտէր տանուտէրն յորում ժամու գող գայ, հսկէր՝ և չտայր թոյլ ական հատանել ՚ի տան իւրում : Եւ դուք եղերուք պատրաստք. զի յորում ժամու ոչ կարծիցէք՝ գայ որդի մարդոյ : Ասէ պետրոս՝ Տ՟ր առ մեզ ասացեր զառակդ զայդ թէ առ ամ՟ն : Եւ ասէ տ՟ր. ո՞վ իցէ հաւատարիմ տնտես և իմաստուն զոր կացոյց տ՟ր իւր ՚ի վ՟ր գերդաստանի իւրոյ տալ ՚ի ժամու զկերակուրս : Երանի իցէ ծառային այնմիկ՝ զոր եկեալ տ՟ր իւր գտանիցէ արարեալ այնպէս : Արդարև ասեմ ձեզ՝ զի ՚ի վ՟ր ամ՟ ընչից իւրոց կացուսցէ զնա :

Ապա թէ ասիցէ ծառայն այն 'ի սրտի իւրում, յամէ տ՟ր իմ 'ի գալ· և սկսանիցի հարկանել զծառայս և զաղախնայս. ուտել և ըմպել և արբենալ: Եկեսցէ տ՟ր ծառային այնորիկ յաւուր յորում ակն ո՛չ ունիցի և 'ի ժամու յորում ո՛չ գիտիցէ. ընդմէջ կտրեսցէ զնա. և զմասն ն՟ր ը՟ անհաւատս դիցէ: Այն ծառայ որ գիտիցէ զկամս տ՟ն իւրոյ և ո՛չ պատրաստեսցէ ըստ կամաց ն՟ր՝ արբցէ գան բազում: Այն որ ո՛չն գիտիցէ և արժանի գանի ինչ գործիցէ՝ արբցէ գան սակաւ: Ամենայնի որում շատ տուաւ՝ շատ խնդրեսցի 'ի նմանէ. և որում բազում աւանդեցաւ՝ առաւել ևս պահանջեսցեն 'ի նմանէ:

5. 19:

Պատասխանի ետ Յս՟ և ասէ ցնս՟։ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. ոչ կարէ որդի մարդոյ առնել յանձնէ և ոչ ինչ. եթէ ոչ տեսանիցէ զհայրն զի առնէ։ Զի զոր նոյն առնէ, զնոյն և որդին՝ նմին նման գործէ։ Զի հայր սիրէ զորդի. և զամ՟ ինչ ցուցանէ նմա զոր ինքն առնէ. և մեծամեծս ևս քան զսոյնս ցուցանէ նմա զգործս, ընդ որս դուքդ զարմանայք։ Զի ոպ՟ հայր յարուցանէ զմեռեալս և կենդանի առնէ, նոյնպէս և որդի զորս կամի՝ կենդանի առնէ։ Եւ ոչ եթէ հայր դատէ զոք. այլ զամ՟ դատաստան՝ ետ որդւոյ իւրոյ։ զի ամ՟քն պատուեսցեն զորդին՝ ոպ՟ պատուեն զհայրն։ Որ ոչ պատուէ զորդին՝ ած՟ գծ՟

ո՛չ պատուէ զհայր զառաքիչն նր՟։ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի որ զբանն իմ լսէ, և հաւատայ այնմ որ առաքեացն զիս ընդունի զկեանս յաւիտենականս. և՚ի դատաստան ո՛չ մտանէ. այլ՝ փոխեցաւ ՚ի մահուանէ ՚ի կեանս։ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի գայ ժամանակ և արդ էն իսկ է՝ յորժամ մեռեալք լուիցեն ձայնի որդւոյն այ՟. և որք լսիցենն՝ կեցցեն։ Զի ոպ՟ հայր ունի զկեանս յանձին իւրում, նոյնպս՟ ետ և որդւոյ ունել կեանս յանձին իւրում։ Եւ իշխանուի՟ ետ նմա դատաստան առնել։ Եւ զի որդի մարդոյ է՝ ընդ այն զի՞ զարմանայք։ Զի եկեսցէ ժամանակ յորում ամ՟քին որք ՚ի գերեզմանս կայցեն՝ լուիցեն ձայնի նր՟ և եկեսցեն արտաքս։ Որոց բարիս գործեալ իցէ՝ ՚ի յարուի՟ կենաց. և որոց զչար արարեալ՝ 'ի յարութ̃ դատաստանաց ։ Ո՛չ կարեմ ես առնել յանձնէ և ո՛չ ինչ. այլ ո̃պ լսեմ, դատեմ· և դատաստանն իմ արդա՛ր է ։ Զ.ի ո՛չ խնդրեմ զկամս իմ. այլ զկամս այնորիկ որ առաքեացն զի՛ս ։

* * *

Նորին երգ Տ̃ն Ներսեսի. Ասացեալ վ̃ առ 'ի Ք̃ս ննջեցելոց.

Ած̃. անե̃ղ անժամանակ Հայր անսկիզբն և անքանակ. Որդւոյ պատճառ ծնընդեամբ անճառ՝ Հոգւոյն բղխմամբ անքննաբար. աղաչե՛մք ըզքեզ գըթած՝ երկայնամիտ և ողորմած. ողորմեա՛ քո ստեղծուածոյս՝ յուսով 'ի քեզ ննջեցելո՛յս ։

Ը՛նդ որ 'ի ծո̃ց հօր միածին՝ և կերպարան սկզբնատրպին. որով երկն

բկ
դկ
Մա

նըք

նըք գոյացան՝ աշխարհ լըցեալ հաստատեցաւ՝. հայցեմք ՚ի քէն տ՟ր և փըրկիչ՝ ամենողորմ և կեցուցիչ՝. ող՛՛:

Գե՛րագո՟յն շնորհաց բաշխօղ՝ երկնաւորաց և երկրաւորաց. կեանք և կենաց տուօղ հոգի՝ հօր և որդւոյ արարչակից՝. խնդրեմք ՚ի քէն աղբիւր բարե՟ց արբուցանօղըդ ծարաւեաց՝. ող՛՛:

Գո՛հանամք ընդ սրօբէից՝ զկենդանարարըդ համայնից՝. երեք սրբեան՝ մի տ՟րութի՝ հայր և որդի և ս՟բ հոգի՝. յոր հանգուցեալըս մըկըրտեալ՝ և հաւատով խոստովանեալ՝. ող՛՛:

Ս՛րրակի՟ Թէ՛ կատարեալ՝ յերիս անձինըս բաժանեալ՝. ա՟ծուէ միաւորեալ՝ միով բնութ՟ հաստատեալ՝. յորմէ կապեալք՝. և արձակեմք՝ և վերըստին անլոյծ կապեմք՝. ող՛՛:

Օ. է՛ակից ցըդ հօր զորդի՝ փառաւորեմք անլըռելի՝. որ իջեր յարգանդ կուսին՝ զադամային առեր զմարմին. աղաչանօք ա՟ծածնին՝ անապական քոյ ծընողին. ող՟։

Երեւեցար մարմնով յերկրի՝ որ 'ի հօրէ անմեկնելի. ընդ հողեղէնըս բնակեցար՝ 'ի հրեղինաց երկրպագեալդ. պաղատանօք երկնաւորաց փառաբանչաց քոց հրեշտակաց. ող՟։

Ըստ օրինացըն մովսէսի՝ ընծայեցար 'ի տաճարին. զի ըզբնութիւնս մարդկային՝ ընծայեսցես հօր 'ի յերկինս. խընդրուածովք մ՟ր ծերունւոյն՝ եւ 'ի կապից արձակելոյն. ող՟։

Թագաւորըդ հրեղինաց՝ որ ընդ մարդկան հողեղինաց. շըրջեցար անօրինաբար. կրեցեր ըզկիրըս մարդկաբար. որ վասըն մեր զայս ա՟մ՝ 'ի յանձն առեր խոնարհութեամբ. ողորմեա քո ստեղծուածոյս՝ յուսով 'ի քեզ ննջեցելոյս։

բձ

գձ

Մորկ

Ո°ղորմեա՛լքս ՚ի հրաժարումըն
ծառայի քոյ յՏ՟է· հայցեմք
՚ի քէն արտասուելով և պաղատիմք
զոյս ասելով· Ճանապարհ ընդ քեզ
երթ՝ հանգուցելոյս լեր ուղեկից·
՚ի յօթևանս հօր քո՛յ լուսոյ՝ ըդ՟նըն-
ջեցեալըս մեր հանգո՛։

Ի°փրկութե՟ մերոյ սկզբեան մկրտ-
եցար ՚ի յորդանան՝· զոր շնորհեցեր
նոր աւազան՝ ՚ի մաքրութ՟ի մեղաց մրդ-
կան՝· հայցմամբ կըրկին կրապետին՝
մեծին ՚ի ծնունդըս մըկըրտչին՝· ՚ի"։

Լ°ւսաւո՛ր ձայնիւ՛ յերկնից՝ զքեզ
դաւանեաց հայր էակից՝· աղաւ՛նա-
կերպ հոգին իջեալ՝ առ համագոյ-
իւք հանգուցեալ՝· ըզմըկըրտեալըս
նովին հոգւով՝ յորդեգրութ՟ի հօր
հաւատով· ՚ի յօթե"։

Խա՛ւար մեղաց հալածեցաւ՛ լոյս դի-

տուն քև ծագեցաւ· խայթուած
օձին բըժըշկեցաւ՝ հիւանդութիւն մեր
ողջացաւ· կենդանարարիդ մեռելոց՝
և լուսատու խաւարելոց· ՚ի յօ՛՛։

Դրամդուն անուն առ ՚ի հօրէ՝ որ
ընտրեցեր ՚ի յաշխարհէ· լուսաւորիչ
ափեղծերոց՝ ըզդասս ընտրեալ աշակերտացն·
աղաչանօք առաքելոցն՝
փող յարութեան մեր եղելոյն· ՚ի յօ՛՛։

Կեանք ՚ի կենաց լոյս ՚ի լուսոյ՝ որ
ըստեղծեր զմեզ ՚ի հողոյ· Նորոգեցեր
դարձեալ կրկին՝ ծնընդեամբ
սրբոյ աստուածածնին՝ զորս կեցուցեր
շնորհիւ քոյին՝ ՚ի մահուանէ այն
առաջին· ՚ի յօթե՛՛։

Հոգւով լըցեր զմարդն առաջին՝
զոր կորուսեալ խաբմամբ չարին·
զնոյն հոգի բանիւ քոյին՝ հեղեր
յոգիս մեր վերըստին· Նովին հոգւովդ
և բարի՝ առաջնորդեա՛ հոգ

ւոյ սորին. ՚ի յօթն'':

Ձայնեցե՟ր առ Ղազարոս՝ որով ետուր մեռելոց զյոյս՝. կենդանանուէ չորեքօրեայն՝ կենդանացան որք յադամայ. կենաց ձայնիւ՛ վերջին փողոյ՝ կոչեա՛ ըզսա յայսմ հողոյ. ՚ի յօ'':

Դողեալ սարսեա̃ց պահակ մահու՝ ՚ի կենարար ձայնիդ լըրոյ՝. արագապէս զոյգ ը̅ բանին՝ ետ ըզմեռեալն ը̅ս հրամանին՝. Իշխանք օդո՛յս այս սարսեցին՝ զհոգի սորա մի՛ արգելցեն. ՚ի'':

ակ

գկ

Դուկ

Ճանապա̃րհ մոլորելոց՝ և ճառագայթ խաւարելոց՝. հրաւիրեցեր զորդիս լուսոյ՝ ՚ի յերկնային հարսանիս քո՝. ը̅ զուարճալից անդժողովոց՝ արժանացո՛ ըզսա դասուց՝. ըն՛ լապտերօք մտցէ յառագաստ՝ ը̅ իմաստուն ո̅ր կուսանացն:

Որով բնութ̅ զոր ըզգեցար՝ ՚ի փայտ

խաչին բևեռեցար. լուծանելով զմեզ 'ի մեղաց՝ 'ի նախահօրըն կապանաց. լոյծ և ըզ սա՛ 'ի յանցանաց՝ վասն քո ս͞բ չարչարանաց՝. լր՛՛:

Յետ կամաւոր մահու խաչին եդար 'ի նոր գերեզմանի. երեքօրեայ թաղմամբ յերկրի՝ նոր ըստեղծեր զմեզ կենդանի՛. զիջեալս ը͞ն քեզ 'ի հող մահու՝ վերակոչեա՛ ձայնիւ փողոյ. լր՛:

'Երևեալ կանա͞նցն իւղաբերից՝ և ողջոյն արտասուալից. իբր զմեռել անյուսալից՝ ըզկենդանիդ յաւիտենից. վասըն նոցին ը͞ն արտասուաց՝ մաքրեա՛ ըզ սա 'ի յանցանաց. լր՛:

Համբարձեալ հեծա͞ նստեր դժոխոյ՝ 'ի տեսանելըն ըզքեզ ներքնոց. հաներ ըզհոգիսն որք 'ի բանտին՝ կապեալ զիշխանն մահածին. ը͞ն հանգուցե͞լ հոգւո ս͞րց՝ հանգո՛ ըզհոգիս ննջեցելոյ. լր՛:

Ուրախութ͞բ զօրք երկնայինք՝ յերկ

նեց յերկիր իջանէին. յորժամ յարեար 'ի մեռելոց՝ լոյս ծագեցր արարածոց. տ՟ր յարութե՟ քո կենարար՝ յարո՛ ըզմս 'ի կեանս անմահ. լի'':

Զր°հանդուրժե՟ն պահապանացն 'ի յերկնուստ երկնաւորացն. որք զաւետիս տային կանանց՝ Թէ մահ լուծաւ մականացուաց. սա որ մահու քոյ ընկալեց՝ լիցի կենաց հաղորդակից. լի՛ լաայաութե'':

Պ°րակցեալք անմարմնականքն՝ առ կենսատու տ՟ր գերեզմանն. տան աւետիս ազդէ մարդկան՝ վ՟ս կենացն յաւէժականն. դասաւորեալ պարուց նոցին՝ ըզննջեցեալս յօրն վերջին. լի'':

Զ°հաւորեալ նշան խաչին՝ յարեւլից փայլեալ ծագի. հաւատացեալքն 'ի քեզ բերկրին՝ եւ ուրախութ. կոծեսցին. զերկրպագութ՟ս տ՟ր խաչին՝ այս ծառայս լուսաւորին՝ լի'':

ձա | գձ | Յօհ

Ահ գործեալ երկնաւորաց
զան առաջի քո նախընթաց՝.
զընտրեալըս քո ժողովելով՝ քեզ ի̅
առաջ բերեն ամպով․ ը̅ ադա՝նեանցն
օդապարհից՝ խառնեալ ընդ ՚ի երա
մից դասաւորեալ ընդ վերնոցն՝ եր
գել քեզ փառըս ընդ զըւարթնոցն։
Ածակիրն տաճարք երկրի՝ յորժամ
փառօք դաս հայրենի՝ արեգական
լոյս խաւարի՝ լուսին աստեղըքն նր
ճաղին՝ ընդ յաւիտեանն անեղծելի՝
լուսաւորեալ լուսով քոյին․ դա՛՛։
Երնական զօրայըն ոլեա՝ վողէ
զըարըբառ աւետաքնր՝․ արէք մե
ռեալք որք յաղթամոյ՝ քանզի ահա
եկըն փեսայ․ ընդ հարսնացեալ մա
քուր հոգւոց՝ կարգեալ ընդ ՚ի
թիւ սրբոց․ դա՛՛։
Տիրական յաթոռ նըստեա՝ յարարա

ծոց երկըրպագես․ արդարութ զաշխարհ դատես՝ վարձս ըստ գործոց հատուցանես․ յայնժամ շնորհեա՛ ողորմութ՝ ննջեցելոյս մեր զթողութի․ դ''։

Բամբռաւ մարդկան ազգ ժողովին՝ որք յադամայ ծընլք լինեին․ և հրեղինաց դասք երկնային՝ համանգամայն վայրաբերին․ ՚ի յայնժամ ահեղ հրապարակին՝ յիշեա՛ ըզսա յօրն ահագին․ դա''։

Ցուցանին գաղտնիք մարդկան՝ իւրաքանչիւրք որք գործեցան․ բարեաց գործողքըն ուրսակին՝ չարեցն ՚ի հուրն անշէջ մատնին․ յայնժամ յիշեա՛ զսորա բարին՝ գործըք մեղացըն ջնջեսցին․ դա''։

Լուսին արեւ կք զանազանեալք՝ և պատմուճանք լուսափայլեալք․ որ վկայիցն ՚ի գլուխ եդեալ՝ և արդարոցըն զարդարեալ․ հաղորդս արա հայցմամբ նոցին՝ ըզսա լուսոյ փաուաց նոցին. դա":

Փառաց ՚ի փառս բարձրանան՝ աջակողմեանքըն վերանան. յորժամ լըսեն զերանական ձայն օրհնութե ՚ի քէն կոչման. նընջեցելոյս մեր լըսեցո՝ զածային բարբառըս քո. դա":

Քահանայք և ժողովուրդք՝ հայցեմք ՚ի քէն տր բարեգութ. ընդ նընջեցեալս հաւատով՝ ընկալ ըզմեզ նովին յուսով. յէմ քաղաք վերին՝ յորում արդարքըն ժողովին. փառըս երգել միշտ ընդ նոսին՝ Երրորդութեան երրեակ անձին:

Սուրբ ես և մարդասէր անոխակալ և բարեգութ. ո՞ր գովեստ ՚ի սրբոց Տր դատաւոր արդարութե. ընդ սրբոց Առաքելոց Տր պըսակեա զմեր նընջեցեալսն. ողորմած Տր ողորմեա հոգւոցըն մեր ննջեցելոց։

Յորժամ գրեալքըն կատարին որ զայնմ աւուր մեզ պատմեցին. մարգարէից բանքըն յարգելին առաքելոցըն վըճարին. ո՞ղ։

Ի վերինն երուսաղէմ ի բնակարանըս հրեշտակաց. ո՞ւր ենովք եւ եղիաս կան ծերացեալք աղաւնակերպ ի դրախտին եդեմական պայծառացեալ արժանապէս. ո՞ղ։

Թագաւոր փառաց Քս. որ ժամանեալ գաս ի յերկնից ի վերայ թեւոց հողմոց քո հայրենի կերպարանօք եւ առնես հրափորձուէ զքըննութիւն որդւոց մարդկան. ո՞ղ։

Ի

Ի՞գնիլ բեմին բազմի փեսային
և առաքելոցն զարդարի. գամբրի
ելեալն փողոյն գոչելն. սուրբք
ամենայն հաւաքին. արդարոց դաս
քըն բերկրելն: Եւ մեղսաւոր-
քըն թախանձին. ո՞ղ:

Յորժամ հընչելն փողոյն լինի
և զուարակն գերելըն լոյսոնի. Ծառա
գայթ սրբոյ խաչին յարևե-
լից փառօք ծագի. հրեշտակաց
գունդք ծառային հրեշտակա
պետք պայծառանային. ո՞ղ:

Ահեղ խորհուրդ քահանայիցն
բարձրատարած կայր երբեմն առա
ջի տէր սերովբէիցն. հուր շիջա
նի խաւար մերժի. ողորմեաւ հո-
գւոցն ուրախանան զի թողու
մն

Աղաց լեռն․ ող։

Մօսէս աստուածախօս և Ահա-
րոն ընդ ղէ ուտացին․ մարգարէքն
խորոյ եղեն և քահանայք հեն օ-
րինին․ յառաջագոյն մեզ ծանու-
ցին ըզգալուստ տէր մեր ածնին.
ի փրկութի մեզ յայտնեցին
յանապատին կերպա կրէին․ ող։
Տըրտմահաղորդ չարչարանօք
ի յանձն առեր ըզմահ խաչին.
և փայտին բարձ ղեղեր վէ
ադամայ նախաստեղծին․ ող։
Զարհուրեցան զօրք երկնայի-
նք յորժամ տեսին զտէր ի խա-
չին․ արեգական լոյս քօղարկեաց և
և լոյս լուսնին նսեմ ղեցաւ․ յա-

հեղ

հեղ փառաց ած որդւոյն խաւար եղեւ ընդ տեղերս. ո՞ղ։

Ուրախացան ազգք մարդկան յորժամ լըւան զքո յարութիւնդ նորափետուր զարդարեցան ի յարուէք միածնիդ. ո՞ղ։

Ողջանօք սրբոյ Խաչին եւ անբարբառ բարեխօսին. եւ Սրբոյ Աստուածածնին. եւ Յովհաննու կարապետին. եւ սրբոյն Ստեփաննոսին եւ առաջին մարտիրոսին. եւ սրբոյ Լուսաւորչին հայաստանեայց հայրապետին. եւ սրբոց Առաքելոց. եւ համօրէն Մարտիրոսաց.

ողորմած։

Ե՛ս ասացի ի վերանալ լի
նէն աւուրց իմոց. յոր լ
երթայցեմ ես այսօր. յառաջին յօ
թուանին զոր ոչ գիտէի. օգնեա
և ինձ Տր այսօր. յառաջին
ճանապարհին և ի մեռանդամ դարս
տեառնորդ քո օգնեա ինձ։

Ս՛կն կեհաս յօր փախստականի իմոյ.
լաւրուամն որդուամն և աշխարհաւամն.
աձրոտ իմ խռովեցաւ յիս և ոս-
կերք իմ ցամաքեցան. օգ"։

Ի՛մահի ճս իմ զարթուցին զիս
պահանջօղք հոգւոյ իմոյ. առ-
նէին զիս ի ճանապարհ հեռաւ-
գոյն զոր ոչ գիտէի. օգ"։

Նայեցայ և ոչ ոք էր որ օգնէր
ինձ.

րինձ · ապաւինեցայ յա̅ծ փրկու-
թե̅ իմոյ · ցընծասցէ հոգի իմ
յարքայութեան քում · օգ″։

Գրեցայ ես ի գիր կենդանութե̅ ·
և մեկնեցայ երթալ առ արարիչն
երկնի և երկրի · օգ″։

Յանստուեր և յանմեղ լուսոյն
հեռացայ · խաւարմամբ խաւարային
ճաշակեցի ըղձահաւիթ պըտու-
ղըն · հողանայ պատկեր բարե-
րար ստեղծողին · օգ″։

Յանջատման հոգւոյս ի մարմնոյս ·
ի քակտել ի գեղեցիկ շինուածոյս ·
զարհուրիմ ի սպառնալեաց թագա-
ւորին · Թէ պահանջէ յինէն
զտաղանդ պատուիրանին · օգ″։
Աւածին մարդացեալ ա̅ծ իմ

Յա. յայնմ աւուր ահեղ ատենին զգինս արեան քո մի դատապարտեր. օգ":

Սոսկալի է որ վախճանի. և ահեղ է որ քո դատաստանին. յայնմ աւուր ահեղ ատենին՝ ըզգինս արեան քոյ մի անտես առներ՝ զի պատկեր եմք բարերար՝ ստեղծողիդ. օգ":

Ահաւոր դատաստան դատաւորիդ տեսանի և զարհուրեցայ. զի անպատրաստ եգիտ զիս ի հրամանաց քոց Թագաւոր յաւիտենից. օգ":

Ածածին անարատ մայր Տն և կոյս Մր. բարեխօսեա առ որդիդ քո միածին. զի փրկեսցէ ըզ մեզ խաւարայնեաց գեհենոյն. և պարգևեսցէ Տէր մեզ զերկնից արքայութիւն. և հանգուսցէ Տէր զհոգիս մեր ննջեցելոցն. օգ՛՛։

Մաղթանք։

Հոգւոցն հանգուցելոց Տ̃ր Ա̃ծ տուր զհանգիստ և զողորմութի. և մեզ մեղաւորացս՝ շնորհեա զթողութի յանցանաց։

Եւ՛ եւս խաղաղութեան զտէր աղա՛։

ժող

Վ̃ն հանգուցեալ հոգւոցն աղաչեսցուք զփրկիչն մեր Տ̃ր զի զն̃ա ընդ արդարոն դասեսցէ. և զմեզ կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութեն իւրոյ։ Ամենակալ տ̃ր ա̃ծ մեր կեցո և ող՛՛։

Տէր ողորմեա՛ երեք։

մաղ

Քր̃ Որդի Ա̃յ անոխակալ և բարեգութ՝ գթա քո արարչական սիրովդ ՚ի հոգիս հանգուցեալ ծառայիցքոց

Յիշեա՛ յաւուր մեծի դատաստեան
արքայութեան քոյ ։
Արա՛ արժանի ողորմութե՟ քաւութե՟,
և թողութե՟ մեղաց ։
Դասաւո՛րեալ պայծառացո՛ ընդ ս՟րբս
քո յաջակողման դասուն ։
Զի դու ես տ՟ր և արարիչ ա՟մցուն ․
դատաւո՛ր կենդանեաց և մեռելոց ։
Եւ՛ քեզ վայելէ փառք՝ իշխանութ՟ի
և պատիւ՛ ․ այժմ և՛՛ ։

✠ Եւ՟ ապա ասի օրհնութ՟ի ըստ պատշաճի աւուրն կամ 'ի ձայնէն ։ Եւ՟ զկնի մաղթանքն և քարոզն և աղօթքն ։

✱ Մաղթանք Տէրունական Տօնից ։

Փառք հրաշափառ ծննդեան քո տ՟ր ․ զօրհնեալ և զփառաւորեալ զհրաշալի և զյաղթօղ Ծնունդ քո տ՟ր օրհնեմք և փառաւորեմք ։ Մարդասէր տէր՝ վ՟ն սրբուհոյ անարատ Մօր քո և կուսի ․ և վ՟ն Խաչի քո

պատուականի՝ ընկա՛լ զաղաչանս մեր
և կեցո՛ զմեզ։

Սոյնպս ասա՛ և ամենից տօնից տէրունականաց ըստ պատշաճի աւուրն. թէ յայտնութե, թէ գալստեան, թէ պայծառակերպութե, թէ անօրէնութե, թէ մատնութե, թէ խաչելութե, թէ թաղման, թէ յարութե, թէ համբարձման, թէ գալստեան հոգւոյն սբյ. և թէ ՚ի տօնս սբյ խաչին և եկեղեցւոյ։ Այլ ՚ի գալստեան հոգւոյն սբյ՝ զմարդասէր սբն այսպէս ասա։ Մարդասէր տր՝ վն սրբուհւոյ անարատ մօրն և կուսի. և վն խաչին պատուականի՝ ընկալ զաղաչ″։ Զի սխալեն որք ասեն առ հոգին սբ. թէ մօր քոյ կամ խաչի քոյ. և ՚ի տօնս եկեղեցւոյ ասա՝ փառք տէրութեան քո տէր. և այլն որպ ՚ի վերոյ.

Մաղթանք Ներ տօնից Սրբոց·

Բարեխօսութ՟բ սրբուհւոյ Ա՟ծածնին և Յովհաննու մկրտչին. սրբոյն Ստեփաննոսի նախավկային. և ս՟բյն Գրիգորի մերոյ Լուսաւորչին։ Յիշ՟տկաւ և աղօթիւք ս՟բց այս անուն որոց այսօր է յիշատակ։ Տ՟է վասն խաչի քո պատուականի՝ տ՟ր ընկա՛լ զաղաչանս մեր և կեցո՛ զմեզ։

Մաղթանք Պահոց։

Քո՟ է իմ ա՟ծ և փառաւոր առնեմ զք. ա՟ծ հօր իմոյ՝ և բարձր արարից զք։ Մարդասէր տ՟ր"։

Տո՛ւր փառս ա՟յ. տո՛ւք զօրհնութ՟ի մարդասիրին՝ Թագաւորին յաւիտենից. որ փրկէ զծառայս իւր և կեցուցանէ։ մարդա"։

Դո՛ւ ես տ՟ր մեր. դո՛ւ ես ք՟ս փրկիչ մեր. զքեզ օրհնեն անձինք մեր. մարդասէր տէր"։

Բարձրացա՛ւ եղջիւր իմ յա՟ծ փրկիչ
իմ. հաստատեցա՛ւ սիրտ իմ ՚ի տ՟ր.
տէրամբ եւ հաւատով. մար'':

Խաղաղութեց տուօղ ՚Ք՟ս. զխաղա-
ղութի եւ զողորմութի քո պարգեւեա՛
մեզ : մարդա'':

Յոյս կենդանութե՛ յոյս եւ ապաւէն
փրկութե տ՟ր յս՟. փրկեա՛ եւ փարա
տեցո՛ զցաւս անձին իմոյ : մար'':

Ելեսցեն աղօթք մեր ՚ի տաճար ս՟ր
քո. խոնարհեսցի՛ ունկն քո ՚ի
խնդրուածս մեր : մար'':

Լո՛ւր մեզ տ՟ր՝ լո՛ւր մեզ տ՟ծայինն ո-
ղորմութբ եւ գթութբ քով խնայեա՛
յարարածս քո : մար'':

Փոխող երանեալ եւ երրորդ կանոնացն :

Ա՟ծ ՚ի վերուստ խաղաղութե եւ փրկու- բկ
թեան անձանց մերոց, զ՟տր'':

Ա՟ծ լսելի լինելոյ տ՟ն ա՟յ ձայնի աղա- գկ
չանաց մերոց, զ՟տր աղա'':

Ս՟ր քաւիչ և ներող լինելոյ ա՟յ 'ի վ՟ր մեղաց մերոց, զ՟տր աղա'':

Ս՟ր Թողլոյ մեզ զ՟ամ յանձանս մեր զկամայ և զակամայ, զ՟տր'':

Ս՟ր զի մի ընդ խոստանս դատանիցիմք յաւուրն պատասխանատուութ՟ե, զ՟':

Ս՟ր Հոգւոցն հանգուցելոց որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով 'ի ք՟ս ննջեցին, զտէր աղա'':

Ս՟է ևս միաբան վ՟ս ճշմարիտ և ս՟բ հաւատոյս մերոյ, զ՟տր ա'':

Զանձինս մեր և զմիմեանս՝ տ՟ն ա՟յ ամենակալին յանձն արասցուք:

Ողորմեաց մեզ տ՟ր ա՟ծ մեր՝ ըստ մեծի ողորմու՟ե քում. ասասցուք ա՟մքն միաբանու՟բ. տ՟ր ողորմեա՛ տ՟ր ողորմեա՛ տ՟ր ողորմեա:

※ Աղօթք:

Տ՟Ր տունջեան և գոյացուցիչ գիշերոյ. որ արարեր զտիւ 'ի զբօսանս

սանս բարեգործութ՟ե՝ 'ի փրկութ՟ի անձանց մերոց. և զգիշեր 'ի հանգիստ քնոյ՝ տկարացեալ բնութ՟ես մերոյ: Իսկ այժմ զարթուցեալ բացեր զբերանս մեր յօրհնաբանութ՟ի ահաւոր և փառաւորեալ անուանդ քում տ՟ր: Ընկալ և այժմ զաղաչանս մեր՝ և յաջողեա՛ մեզ ուղիղ հաւատով և առաքինասէր վարուք 'ի նոյն

պաշտօն քո կանխել միշտ:

Եւ նովին կանոնիւս անդադար փառաւորել զհայր և զորդի և զս՟բ

հոգին: Այժմ և միշտ և'':

* Խաղաղութիւն Ամենեցուն:

Զքեզ որ յամ՟ի գթած և մարդասէր տ՟րդ ես՝ աղաչեմք հանապազ. զի զօրացուսցես զմեզ օրըստօրէ կալ 'ի կարգի կրօնաւորութ՟ե մերում:

Թեթևացո՛ տ՟ր զքաղցր լուծ քո զոր եդեր 'ի վ՟ր մեր. զի կարասցուք կալ

'ի

'ի պատուիրանի քում. և զհաճոյսն առնել առաջի քո յամ ժամ 'ի տըւէ և 'ի գիշերի : Հրեշտակային երգակցութ̅ զքեզ օրհնել. զքեզ գովել. և քեզ գոհութ̅ս և փառս մատուցանել ամենազօր տէրութեանդ :

Այժմ և միշտ և յա՛՛ :

Սաղմոսիւք և օրհնութ̅ և երգօք հոգևորօք անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զՍ̅բ Հոգին :

Այժմ և միշտ՛՛ :

Օրհնեալ տ̅ր մեր՛՛ : Հայր մեր որ՛՛ :

✻ Կարգ երկինք պատմեն և տէր ապաւէն կանոնայն :

Ա̅ծ 'ի գիշերի և 'ի տուընջեան և յամ ժամու խօսել մեզ զբան տ̅ն, զ՛՛ :

Ա̅ծ չանկանելոյ մեզ 'ի փորձութ̅ի որում ոչ կարեմք հանդուրժել, զ՛՛ :

Ա̅ծ անքիծ և անդատապարտ կալոյ մեզ առաջի ահեղ ատենին քո, զ՛՛ :

Ա̄ս առաջնորդելոյ մեզ 'ի նաւահանգիստն կենաց անվախճանից, զ̄'':
Ա̄ս արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչմանն և երկնից արքայութեան, զ̄տ̄ր'',
Ա̄ս հոգւոյն'': Ե՛ւ եւս միաբան վս''
Զանձինս մեր'': Ողորմեա մեզ տ̄ր'.

Աղօթք:

Ի գիշերի և 'ի տուընջեան և յամ ժամու զքեզ աղաչեմք և 'ի քէն խնդրեմք մարդասէր տ̄ր: Լուր մեզ ա̄ծ փրկիչ մեր. խոնարհեսցի' ունկն քո 'ի խնդրուածս մեր. զի մի' ունայն լիցին վաստակք ծառայից քոց: Մի' համարեա' զաշխատութ̄իս մեր 'ի գործ արդարութ̄ե և 'ի պտուղ ա̄ծպաշտութ̄ե: Ընկա'լ տ̄ր զաղօթս և զերկրպագութ̄իս մեր. և հաստ' մեզ զողորմութ̄ի քո առատապէս: Ծածկեա' զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյ քոյ. Զօրացո' զմեզ տ̅ր զօրութ̅ ս̅բ հոգւոյդ ։ Պահեա՛ զմեզ ո̅պ բիբ ական ։ Եւ արա՛ առ մեզ նշան բարի՝ ՚ի գովեստ և ՚ի փառաբանութի̅ անուա՛նդ քում սրբոյ ։ Զի ՚ի քո փառս կատարի ա̅մ արարածոց մշտնջենաւո՛ր փառաբանութի̅ ՚ի բարձունս հօր և որդւոյ և հոգւոյդ ս̅բյ ։ այժմ և՛ ։

✵Խաղաղութիւն Ամենեցուն ։

Հովի՛ւ քաջ՝ հովի՛ւ բարի և յաւիտենական ։ Նայեաց և այց արաբանաւո՛ր հօտի քո. զոր ժողովեցեր առ քեզ գթութ̅ քով ։ Զի քո անձին կամք ե̅ն. և առ ՚ի քէն ողորմութ̅եցդ և գթութ̅եցդ ակն ունիմք ։ Զամենեսեան օրհնեա՛. զո̅մն խրատեա՛. զո̅մն լուսաւորեա՛. և ա̅մցն պարգևեա՛ զերկնից արքայութի̅դ ։ Ա̅ զի դու ես տ̅ր կենաց և մ̅ծ ողորմութեանց. և քեզ վայելէ փառք՝ իշխանութ̅ի և պատիւ ։ Այժմ և միշտ և՛ ։

Ի գիշերի և ՚ի տուընջեան և յա՟մ ժա-
մու անդադար փառաւո՛րեմք ըզ
Հայր և զՈրդի և զՍ՟բ Հոգին ։
Այժմ և՟ ։

Քարոզ Միանախանձէր և խոստովան կանոն ։

Վ՟ն ուղղելոյ զգնացս մեր ՚ի ճանա-
պարհս խաղաղութե՟, զՏ՟ր ա՟ ։ ակ / գկ

Վ՟ն ցրելոյ ՚ի մէնջ զա՟մ խորհուրդս
չարին, զՏ՟ր աղաչեսցուք ։

Վ՟ն պրգևելոյ մեզ առողջ խորհուր-
դըս և առաքինի վարս, զՏ՟ր ։

Վ՟ն պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ
ամենազօր աջոյն իւրոյ, զՏ՟ր ։

Վ՟ն խորտակելոյ զհակառակորդն
վաղվաղակի ընդ ոտիւք մերովք, զ՟ ։

Վ՟ն հոգւոցն՟ ։ Ա՛ ևս միաբան վ՟ ։
Զ՟անձինս մեր՟ ։ Ողորմեա մեզ Տ՟ր ։

Աղօթք ։

Տ՟ր երկնի և երկրի․ արարիչ ա՟մ ա-
րարածոց․ երևելե՟ց և աներևութից ։

Առ քեզ կարդամք յա՟մ ժամ. զի ընդ ա՟մ տեղիս է տ՟րու՟թ քո. և արքայութիւն քո ամենեցուն տիրէ ։

Շնորհեա՛ մեզ երկիւղիւ՛ ՚ի պաշտօն քո կանխել հանապազ։ Սիրել զքեզ ՚ի բոլոր սրտէ և՚ի բովանդակ մտաց. և յա՟մ զօրու՟թ մերմէ պահել զպատուիրանս քո ։ Համբառնալ առ քեզ զձեռս մեր ՚ի սրբու՟թ առանց բարկու՟թե և երկմտու՟ե. և գտանել ՚ի քէն զշնորհս և զողորմու՟թ. և զառաքինասէր գործոյն յաջողու՟թ ։

Ա՟ծ զի դու ես տ՟ր կենաց և ա՟ծ ողորմու՟եց. և քեզ վայելէ փառք՝ իշխանու՟թ և պատիւ. այժմ և միշտ և՛՛։

✱Խաղաղութիւն Ամենեցուն ։

Քուն ամենազօր և յաղթօղ տ՟րու՟թե՟դ՝ կրկնի ա՟մ ծունր յերկրպագու՟թ. և փառաւորի յամենեցունց թագաւորու՟թ քո ։ Նայեա՛ յերկիր

պա-

պագութ՟իս մեր և ուսո՛ մեզ առնել զարդարութ՟ի ճշմարտութ՟ե։ Վ՟ զի դու ես ա՟ծ խաղաղութ՟ե. որ բարձեր զթշնամութ՟ի ՚ի միջոյ և արարեր զխաղաղութ՟ի յերկինս և յերկրի։ Հեռաւորաց և մերձաւորաց՝ աւետարանեցեր զնոր պարգևս քոյին բարեացդ։ Որում և զմեզ մեծի շնորհացդ արժանաւորս արասցես՝ դասելով ընդ ճշմարիտս երկրպագուս քո. ա՟ծ մեր և տէր և փրկիչ յ՟ս ք՟ս։ Որ ես օրհնեալ ընդ հօր և ընդ ս՟բյ հոգւոյն։

այժմ և միշտ և"։

Յերգս օրհնութ՟ե և՚ի ձայն սաղմոսաց անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զս՟բ Հոգին։

Այժմ և միշտ և"։

* Քարոզ ողորմեա և՚ի նեղութ՟ե կանոնացն։

Վ՟ գտանելոյ մեզ զշնորհս և զողոր- բձ
մութ՟ի ՚ի բարեբար տ՟նէ մերմէ, զ՟։ դձ

Ա՟ փրկելոյ զմեզ 'ի զրպարտութ՟է
մարդկան և յորոգայթից սատ՟նյի, զ՟:
Ա՟ ա՟մ անձանց քրիստոնէից և տանց
հաւատացելոց, զտ՟ր աղա՟:
Ա՟ որք 'ի լերինս՝ յայրս՝ և 'ի փապարս
բնակեալ էին ս՟բ հարքն մեր, զ՟:
Ա՟ որք սաղմոսիւք և օրհնութ՟բ կ՟տրէին
զա՟մ ժամանակս կենաց իւրեանց, զ՟:
Ա՟ հոգւոցն՛: Եւ՟ եւս միաբան վա՛:
Զանձինս մեր՛: Ողորմեաց մեզ Տ՟ր՛:

Աղօթք:

Գոհանամք զքէն Տ՟ր Ա՟ծ մեր՝ որ
զարթուցեր զմեզ 'ի հանգստենէ
քնոյ շնորհիւ ողորմութ՟ե քո:
Զարթո՛ զմիտս մեր արդարութ՟ե
առ քեզ Տէր Ա՟ծ մեր. զի տեսցեն
աչք մեր զփրկութ՟ի քո: Եկեսցէ՛ և
բնակեսցի առ մեզ Ա՟ծութ՟ի քո. և ողորմութ՟ի քո հովանի և պահապան
լիցի 'ի վ՟ր պաշտօնէից քոց:

Ա՛ զմեզ զծառայս քո՝ արժանի՛ արարասցէ և՛ի գիշերի և յա͞մ ժամու միշտ խորհել ՚ի սէր պատուիրանաց քոց. և գոհանալով փառաւորել զհայր և զորդի և զս͞բ հոգին : այժմ և՛:

✻Խաղաղութիւն Ամենեցուն։

Ամենակարող զօրու͞թ և աղբեւր անմահութե͞ դու ես ք͞ս ա͞ծ փրկիչ մեր. որ շնորհեցեր մեզ ՚ի մէջ գիշերի յառնել և խոստովան լինել առ քեզ վ͞ս իրաւանց և արդարութե͞ քո.

Ա՛ այժմ աղաչեմք զքեզ տ͞ր ա͞ծ մեր արա՛ զմեզ արթունս և պատրաստս ՚ի ժամ առաւօտու ընդ ս͞բս քո :

Ա՛ ընդ նոսին գոհանալով փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ հոգւոյդ ս͞բյ : այժմ և՛:

Գոհութ͞ և ճշմարիտ խոստովանութ͞ անդադար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զս͞բ հոգին : Այժմ և՛:

Թագաւորք Ապաշխարութ՟ն.

Բձ Թագաւոր յաւիտեան
Լո՛ւր մե՛զ աստուա՛ծ
փրկիչ մեր. և կեցո՛ զմեզ որ յա-
մենայնի կարօղդ ես:

⁝ձ Լուր մեզ ա՟ծ փրկիչ մեր. յոյս ամ՟
ծագաց երկրի. և որ ի ծով հեռաւի:
Սպատրաստէ ընդ լերինս զօրութ՟ե
իւրով. և ըզգեցեալ է զօրութի՟ն. և
կեցո՛ զմեզ որ յամ՟ի կարօղդ ես:

Փ Լուր աղաչանաց մերոց տէ՛ր մար-
դասէր և գթա՛ ի մեզ:

Ք Մի՛ զիս անտես առնէր. ա՛յլ
օգնեա՛ ինձ մարդասէր:

⁝ձ Մի՛ ընկենուր զիս տ՟ր յերեսաց քոց

և

և զհոգի քո ս̃բ մի՛ հաներ յինէն։
Տո՛ւր ինձ զցնծութիւն փրկութեան.
և հոգւով պետութեան քո հաստատեա՛
զիս։ այլ օգնեա՛։

Մի՛ անտես առներ զիս՝ տ̃ր աստուա՛ծ փրկիչ իմ. այլ շնորհեա՛ ինձ թողութի՛ւն բազմագութ մարդասէր և ըկեցո՛։ փ

Երկի՛նք և երկի՛ր գո՛հանա՛ն ը̃դ քե՛ն տ̃ր. արարածք ա̃մ քե՛զ երկի՛ր պագանեն. և հրեշտա՛կք ՚ի բարձունս աղաղակեն և ասեն. ողո՛րմեա դու ստեղծեր՝ մի՛ կորուսաներ։ թ

Երկի՛նք երկնից՝ ջուրք որ ՚ի վերոյ քան զերկինս՝ օրհնեցէ՛ք զանուն տ̃ն։ Զ ինա ասաց և եղեն. հրամայեաց և հաստատեցան. և հրեշտակք ՚ի՛։ սաղ

Երկի՛նք և երկի՛ր հնազանդ ը̃դ քեզ գովեն. թագաւո՛րք փառաց սե՛րովբէք և քե՛րովբէ՛ք ՚ի խոնարհ ունելով ը̃դ փ դէմս խուրեանց՝ և միաձայն բարբառովն աղաղակեն և ասեն. սուրբ սբ. սբ՝ տէր զօրութեանց:

գջն Երկայնամիտ ես տր առ ամեն. և գթած տր ՚ի վր մեր. որպ և ըաւազակին փրկեց և ընկեցո:

առղ Երկայնամիտ բազում ողորմ և ճշմարիտ. նայեաց առ իս և ողորմեաց ինձ: Տուր զօրութի ծառայի քո՝, կեցո զորդի աղախնոյ քո՝. և արա առ իս նշան բարութե. և գթած տր ՚ի վր մեր՝. որպ և ըաւազա":

փ Տր որ գթացար յաւազակն խաչակից լինիլ քեզ. և մաքրեցեր զաղտեղութի յանցանաց նր յաղբերբ կողի քո. գթա և յիս ՚ի մեղաւորս որ ծառաւիս եմ առ քեզ. և փափագիմ ՚ի գաւիթս քո որպ ըզմի ՚ի յեղջերուաց ՚ի յաղբերս ջուրց:

Մարտեաւ ընդ իս թշնամին. հա- Թ
նապազ զիս կամի կործանել.
այլ դու տէր իմ այց արա մոլորեալ
ոչխարիս եւ կեցո։

Մարտեան ընդ իս ի տարապարտուց. սաղ
եւ փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէին
զիս. այլ ես յաղօթս կայի։

Հատուցին ինձ չար փոխանակ բար-
ւոյ. ատելութիւն փոխանակ սիրոյ
իմոյ. այլ դու տէր իմ այց արա մո-
լորեալ ոչխարիս եւ կեցո։

Որ հովիւդ ես հօտից բանաւորաց փ
կենդանեաց. տուր ինձ յոյս կե-
նաց ապաշխարութեան. եւ դարձո զմո-
լորեալս ի հօտ քո Քրիստոս եւ կեցո։

Մեղայ եւ մեղուցեալ եմ ընդ քեզ. թողու- Թ
թիւն շնորհեա մեղաց իմոց. քաւիչ
իմ լեր քո գթութեամբդ. որ միայնդ
ես փրկիչ եւ կեցո։

սաղ Մեղայ տ͞ր մեղայ. և զանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ։

Աղաչեմ և խնդրեմ ի քէն թող ինձ տ͞ր. թող ինձ և մի կորուսաներ զիս ըստ անօրէնութ͞ե իմոյ. քաւիչ իմ լեր քո գթութ͞եդ որ մի։

փ Մեղայ քեզ տ͞ր. մեղայ քեզ տ͞ր մեղայ. և քան զաւազ ծովու բազում են յանցանք իմ. պատրանք ͞ծիս խաբեցին զիս. և եղէ անպտուղ ՚ի կենաց յուսոյդ. այլ դու անոխակալ և անյիշաչար փրկիչ խնայեա՛ ի մեղուցեալ ծառայս և ընկեցո։

դշի Տէր իմ բազում են անօրէնութիւնք անձին իմոյ. ոչ յիշեցի զահեղ ըզդատաստանս քո. որդ անկեալ ըզ քեզ աղաչեմ. շնորհեա ինձ ապաշխարութիւն

տէր

տէր և ողորմեա։

Անօրէնութիւնք իմ բարձրացան քան զգլուխ իմ. և ո՟պ բեռն ծանր ծանրացան ի վերայ իմ։

Նեխացան և փտեցան վէրք իմ յերեսաց անզգամութեան իմոյ. ոչ յիշեցի զահեղ ըղ դատաստանս քո. արդ անկեալ ըղքեզ աղաչեմ շնորհեա ինձ ապաշ՟։

Պաղատանս մատուցանեմք քեզ հայր երկնաւոր. մի անտես առներ զաղաչանս մեր. այլ անցո զցասումն քո ի մէնջ. և յիշեա զի պատկեր եմք բարերարութեան ձ՟նդ։

Տէր իմ գթութիւնք քո բազումեն յոյժ. առ իս արա զբարերարութի՟ւնս քո. ո՟պ և ը մաքսաւորին և ինձ ողորմեա։

Գթութիւնք քո բազումեն տ՟ր. և

ըստ խրատուանց քոց կեցո զիս ։
Բազումք են որ հալածեն և նեղեն
զիս . ՚ի վկայութեանց քոց ես ոչ խոտո-
րեցայ՝ . ատեցի արդ զանիրաւու-
թիւնս քո . ոչ և ըմբռնեցայ ։

Փ Անոխակալ և անյիշաչար տէր . որ
գթալով ՚ի մեղաւորս շնորհեցեր
ապաշխարութիւն . արդ գթա՛ և յիս
տէր ՚ի մեղուցեալս և յանօրէնեալ
քո ծառայս . և փոխանորդեա ընդ գոր-
ծողս չարեաց ՚ի զղջումն ապաշ-
խարութեան և ընկեցո ։

Թ Ի տաճարի քում սրբութեան . փա-
ռաւորելով ընդ քեզ . դասս մնունս
իշխանութեան ողորմեաց մեզ ։

Ժ Այլ ես ըստ բազում ողորմութեան քում
մտից ՚ի տուն քո . և երկիր պագից
՚ի տաճար ս՟բ քո երկիւղիւ քո ։
Տէր առաջնորդեա ինձ յարդարութեան

քում

քում վասն թշնամեաց իմոց. և ուղիղ
արա՛ առաջի իմ զճանապարհս քո.
դու ունիս իշխանութի ողոր՛։

Ի տաճարի քում սրբութե հանապազ
զքեզ գովեմք Թագաւոր փա-
ռաց. որ ունիս իշխանութի կենաց
և փրկութեան ողորմեա մեզ։

փ

Ապաշխարութեան արտա-
սուս առաքեա ինձ. և
լուանալ զաղտեղութի մեղաց.
ով ամէն շնորհեա՛ յառաջ քան զ-
վախճան զքաւութի և զմեծ քո
զողորմութիւն։

եշէ

Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ ած
հզօր և կենդանի. երբ եկից երե-
ւեցայց երեսացդ աստուծոյ։
Եղեն ինձ արտասուք իմ կերակուր
ի տուէ և ի գիշերի. և այն՝ զի ա-
ասէին

օղ

սէին ցիս զօրհանապազ թէ ուր է
աստուած քո. սովաւ շնորհեա յա
ռաջ քան զվախճան զքաւու".

Փ Յորժամ գաս փառօք հօր յահագին
աւուրն ՚ի դատել զերկիր. և դողան
սարսափմամբ երկրածինքս ամ ՚ի յա
հէ քումմէ. ՚ինքնատիլ քո յատենի
դատաւոր ահեղ. և յանկնարկել քո
յարարածս՝ յիշեա և զիս ընդ բազ
մամեղս. որ ընկղմեալս եմ յանցա
նաց բանսարկուին խաբմամբ և հայ
ցեմ զաւազակին տր. և զիս յի-
շեա՝. որ միայնդ ես փրկիչ:

Թ Զիս որ ՚ի նաւի աշխարհի ալեկո-
ծեն մեղք իմ. նաւահանգիստ
ապաշխարութե շնորհեա ինձ բա-
զում ողորմ և կեցո:

սաղ Կեցո զիս տր՝ զի հասին ջուրք

յանձն

յանձն իմ. ընկլայ ես 'ի խորս անդընդոց ուր ո՛չ գո՛յ ինձ հանգիստ. Նաւահանգի՛ստ ապաշխարութեան շնորհեա՛ ինձ բազում ողո'':

Ը 'Նաւապե՛տ բարեգութ առ քեզ ապաւինիմ. տո՛ւր ինձ ձեռն օգ[նութեան] երբեմն պետրոսին 'ի վ[երայ] ա՛լեացն. որ ծըփի՛մս ալէկոծեալ յանցանօ՛ք մեղա՛ց և ըզկեցո՛:

Թ Դո՛ւ ես ք[րիստո]ս աղբի՛ւր կենաց. բը՛ղխո՛ւմն ողո՛րմո՛ւթեան. շնորհեա՛ փրկի՛չ անձանց մերո՛ց ը՛զթողութի՛ւն մեղա՛ց մերոց:

Ժ Ի՛քէ՛ն է տ[է]ր աղբիւր կենաց. և լուսով երեսաց քոց տեսանե՛մք ըզլո՛յս. Ձգեա՛ զողորմութիւնս քո որք ճանաչեն ըզ քեզ. զարդարութիւնս քո որք ուղիղ են սրտիւք. շնորհեա փրկիչ անձանց մերոց ըզթողու'':

փ Որ աղբիւրդ ես ծարաւելեաց և հանգիստ աշխատելոց. ճանապարհ մոլորելոց՝ և հովիւ հոգևոր բանաւոր հօտի. փափագողացս առ քեզ քո լեր նաւահանգիստ. և արբո մեզ ծարաւելեացս զբաժակ քո քաղցրութեն յանսպառ աղբերէդ:

ուր Ի տաճարի սրբութեն քում լուր տր ձայնի իմում. և աղաչանք իմ ժամանեսցեն ի յականջս քո տէր:

Լուաւ ինձ 'ի տաճարէ սբյ իւրմէ ձայնի աղօթից իմոց. և աղաղակ իմ առաջի նր մտցէ յականջս նր. և աղաչանք իմ ժամա":

ղ Որ լուսատու ես տիեզերաց քս աստուած. լուսաւորեա զիմ ըղ խաւարային խո՛րհրդովս և ը՛կե'':

Օ՛րհնեալ ես տէր՝ և փառաւորեալ Փ
է՛ քո անբաւ մարդասիրութեդ· զա-
ղաչանըս մեր քեզ մատուցանեմք
որ թագաւորդ ես յաւիտենից·
զննջեցեալըն մեր արժանի արա
տէր ընդունիլ ի կեանսըդ յաւի
տենից:

Արտասուս ինձ շնորհեա ի յա Թ
պաշխարութիւն տէր· ըզի լուացից
ըզմեղս անձին իմոյ որպէս պոռ
նիկն աղաչեմ և ըկեցո·

Վաստակեցայ ես ի հեծութեն իմում· Զ
լուացի զամ գիշեր ըզմահիճս իմ.
և արտասուօք իմովք զանկողինս
իմ թացի· ըզի լուացից ըզմեղս'':

Որ աղբիւրդ ես անսպառական քրիս Փ

տոս

տոս աստուած· զվիրաւորեալ անձն իմ ի մեղաց· բըժըշկեա տէր բըղխմամբ արտասուաց և ըկեցո։

Թ Զմոլորեալ ծառայս խընդըրեա տէր· և մի դատապարտեր ըզիս ի յաւուրն այցելութե̃ն քո մարդասէր։

Ղ Կեցցէ անձն իմ օրհնեսցէ ըզքեզ· և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։

Մոլորեցայ ես ոպ̃ զոչխար կորուսեալ· խնդրեա զծառայս քո զի ըզպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ· և մի դատապարտեր ըզիս 'ի յաւուրն այցելութե̃ն քո մարդասէր։

Փ Որ մոլորեցայ ի հօտէ քումմէ հովիւ բարի· խընդրեա զիս ըզմոլորեալս· և արժանաւորեա խառնել ի հօտ քո քո և ըկեցո։

✣ Թագաւորք Մարտիրոսաց ։

ակ

Թագաւոր յաւիտենական ։ Զօրութբ քո տէր ա րա իմց . և բարեխօսութբ սրբոց մարտիրոսաց՝ մի կորուսանէր ըզ ըզմեզ Երրորդութի սուրբ ողորմեա մեզ ։

։ւ

Փրկութբ՝ արդարոց 'ի տնէ է . վերակացու է նց 'ի ժամանակս նեղութն ։ Օգնեսցէ նց տր և փրկեսցէ զնս . ապրեցուսցէ 'ի մեղաւորաց . և կեցուսցէ ըզնս զի յուսացան 'ի նա . և բարեխօսութբ սոցա մի կորուսանէր ըզ ըզմեզ երրոր" ։

փ

Որք ըզտանջանս և ըզմահ վս քո յանձն առին . և հեղին զարիւնս իւրեանց վս անուանդ քում սբյ . բարեխօսութբ սոցա մի կորուսանէր ըզմեզ եր" ։

աձ Բարեխօսութ̄ սրբոց մար
տիրոսացն. աղաչե
մք ըզքեզ. Թողութիւն շը
նորհեա յանցանաց մերոց. բա
րերար Քրիստոս:

աղ Մերձ է տէր առ այնոսիկ որք մա
շեալ են սրտիւք. եւ ըզխոնարհըս
հոգւով կեցուցանէ:

Բազում նեղութիւնք են արդարոց
յամ̄է փրկէ զն̄ տ̄ր. եւ պահէ զամ̄
ոսկերս նց̄. եւ մի՛ ի նոցանէ ոչ կո
րիցէ. Թողութիւն շնորհեա յանցա
նաց մերոց բա՛:

փ Որ յաղթող զօրութ̄ ի հանդէս
ձըգնաւորական. անարատ
պահեցեր զխոստովանող վըկայս
քո Ք̄ս Ա̄ծ. տուր մեզ զօգնու

Թեան ենեղուն մերում. բարե
խօսութ սրբոց մարտիրոսաց
և ընկերացն:

Բարեխօսութ սրբոց մարտի
րոսաց: Պարգևեա
մեզ տր. առնուլ մասն և բաժին
ընդ հրաւիրեալսն ի կոչունսն ար
քայութեան երկնից: բձ

Սքանչելի է ած ՚ի վր սբց իւրոց Ող
ած իսրայէլի: Նա տացէ զօրութի
հաստատութե ժողովրդեան իւրոյ.
օրհնեալ է ած. առնուլ մասն և":

Մարտիրոսք երանեալք և փառաւո փ
րեալք. որք բազում տանջանացն
համբերեցիք. դուք ըզ լոյսն
կենաց ըզգեցեալ ունիք. և առ քս
վասն մեր բարեխօսեցէք:

բկ Դու՝ ես Քս՛ աղբիւր կե՛նաց բղխո՛ւմն ողո՛րմութե. շնորհեցե՛ր մե՛զ մարտիրոսացն՝ յաղթող զնահատա՛կութ. հա՛լածել ը՛նդ խաւարն եւ լու՛սաւորե՛լ զանձինս մեր:

ժ Ած՛ փառաւորեալ է 'ի խորհուրդս սբց իւրոց. Մեծ եւ ահաւոր 'ի վր այնոցիկ որք շուրջ են զնովաւ: Տր Ած զօրութեց ո՛վ նմանի քեզ. հզօր ես դու Տր եւ ճշմարտութի քո շուրջ է զքեւ. Շնորհեցեր սրբոյն այս անուն յաղթող զնահատակութի. հալածել ը՛նդ խաւարն եւ լու՛:

փ Ո՛ր շնորհօք սբ հոգւո՛յն յաղթե՛ցէք թշնամւոյն երանեա՛լ սբ վկա՛յք Քի. վս մեր տօնողացս՝ հայցեցէ՛ք յԱյ զթողո՛ւթիւն ըմ մեղաց:

փ Ա՛ր աղօթակք էք պարծանա՛ց մեր առա՛

քինեալց. նախաշաւիղ և առաջնորդ
կենացըն յաւիտենից. ո՛վ ս՟ք վեր-
կայք. առ պղրոակինջն ս՟բց և վ՟ս մեր
բարեխօսեցէք. շնորհելով ողորմու-
թի՟ յանըսպառ աղբերէն կենացըն
յաւիտենից ։

Լ՚զ ճգնութի՟ սրբո՛ց մարտիրո- դճ
սացն. բարեխօս ո՚ւնիմք առ- դկ
քեզ քրիստոս. և աղաչեմք
սոր՛ք շնորհեա՛ զթողութի՟ յանցա-
նա՛ց մերոց. և՚ի կեանսըդ յաւիտե-
նից նորոգեա՛ և ը՚կե՟ցո՛։

Լոյս ծագեաց արդարոց. ուղղոց ղ
սրտից եղև ուրախութի՟ ։

Ուրախ եղերուք արդարք ՚ի տ՟ր. և
խոստովան եղերուք յիշատակի սրբ-
ութե՟ նորա ։ և աղաչե՟ ։

Պատուական է առաջի տ՟ն մահ դկ
ս՟բց իւրոց. ո՛ տ՟ր ես ծառայ քո
եմ.

եմ. ծառայ և որդի աղախնոյ քո:
Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատու
ցից պատարագ օրհնութեան և զանուն
տեառն կարդացից: և աղաչեմք սո-
քոյ շնորհեա զթողու'':

✠ Հանդիսացեալքդ 'ի մարտս պատերազ
մի յաղթող գլուխք· ո՛վ ընկեր
կալք· քանզի ճանապարհ հորդեցիք
ըմբ զ յերկնայինն քաղաքն յերու
սաղէմ. ընդ անմարմնոցն դասս փա
ռաւորելով ս̃բ զերրորդութին:

դձ Որք 'ի խորհուրդս սրբութեան
եմք ժողովեալ օրհնել զքեզ
քրիստոս. աղաչեմք սրբոց մար
տիրոսաց ը՛զպաղատանս մեր մի՛ ան
տես առներ. որ միայնդ ես բազում
ողորմ թագաւոր փառաց քս:

Մերձ է տ՟ր առ. ամենեսեան որք կար
դան առնա. առ. ամենեսեան որք կար
դան առնա ճշմարտութեամբ։

առջ

Ողորմս երկիւղածաց իւրոց առնէ
տ՟ր. աղօթից ն՟ց լսէ և կեցուցանէ
զն՟ս։ աղաչանօք սրբոցն, այս անուն
և այլ սրբոց մարտիրոս՛՛։

✤ Առաքելոց և Մարգարէից՝ այս է։

Ոչ են բանք և ոչ են խօսք որոց ոչ
լսելին ձայնք նոցա։
Ընդ ամ՟ երկիր ել բարբառ ն՟ց. և
մինչև ՚ի ծագս աշխարհի են խօսք
նոցա։ աղաչանօք սրբ՛՛։

Փ

Նահատակք և վկայք Ք՟ի աս
տուծոյ։ ընդ հանուր տիեզե
րաց քարոզք փրկութեան. որք զան
ձինս ձեր. մատուցէք պատա
րագ և զենումն աստուծոյ հօր
ի հոտ անուշից. ժողովելոցս ի կա

տարեր ըզյիշատակ անուան ձե
րոյ։ բարեխօս սեյլէք առ տր վն քա
ւութե մեղաց ըմերոց։

դկ Զերեքսրբեան տրութիդ քո
միաբան աղաչեմք ըւր
տր. աղաչանօք սրբց մարտիրոսացն
խընդրեմ իմեզ և ընկեցոր։

Ուրախ լիցին ամքն որք յուսացեալ
են ի քեզ. յաւիտեան ցնծասցեն
և բնակեսցես դու ի նս։

ուղ Պարծեսցին ի քեզ սիրելիք անուան
քո. զի օրհնեսցես դու զարդարն
տր. որպ զինու հաճութ քով պսա-
կեցեր ըզնս։ աղաչանօք սրբյն աս
ամուն. և այլ սրբց մար։

փ Տօնէ այսօր եկեղեցի տր զյիշա-
տակս ձեր տր ըզըկայք.

որք

որք զօրութեամբ սբ հոգւոյն վանեցիք ըզպատերազմ չարին. և ի կամարըս լուսեղէնըս թագաւորեալք օրհնել տուք զկն ըզորդութին։

* * *

Սրբոյն Ստեփաննոսի է։

Այսօր դասք հրեշտակաց ուրախանան ընդ ծընունդն սրբոյն Ստեփաննոսի նախավըկային։ Քանզի զօրհնեալ եկեղեցի քո Քրիստոս. ըզըն յաղթանակ մայրս հեղմամբ արեան սուրբ իւրոյ վերայ ըմբռնի անըկանելովն քո Տէր։

տէր

Բազում համարձակութիւն է սորա առաջի այ ի ձեռն հեղման ար արեանն իւրոյ. քանզի յօժա-

րու

րութ՟ մատնեաց զանձն իւր չարա
չար և դառըն տանջանաց՝ վ՟ մեծի
անըճառ նըր՟ն ս՟ն ։

Քանզի արհամարհելով անարգեց
զանցաւոր ըզկենս ֆիս և փոխադեց
յաւիտենական կենայն և միշտ և հա
նապազ ուրախանայ ը՟ ստն իւրոյ
յանըր՟ոպատ յուրախ խա՟ղութեան ։

Քանզի գոչէ՝ եկեղեցի քո
Քրիստոս՟ ըզ ըզ յաղթանակ մարտ
հեղըման արեան սուրբ ի վ՟ ըզմե
ծի անըճառն քոյ տէր ։

Փառըք Հօրն էականի Որդւոյն մի
ածնի և ազատիչըս Հոգւոյն ըզվա
յելէ ։ Փառըք պատիւ և իշխա
նութի՟ ․ այժմ և միշտ և յաւիտեա
նըս յաւիտենից ամէն ։

Եւ յորժամ շարժին երկինք և եր
կիր

կեր ի՛ յահէ փա՛ռաց բանի՛ն տ՟ն
Ի․ աստուածոյ: Յայնժամ նըստա՟ւ-
ցանէ՛ ընդ աջմէ՛ իւրմէ ը՛զօրէլիս
աննման իւրոյ 'ի լուսեղէն խորանին
զո՛ւգամ՛ատ՟րբէ լո՛վ:

✠ Այսօր դասք հրեշտակաց 'ի յերկինս ուրա՟։

✠ Ալէլուիայք ծրագալուցի ծննդէն՝

Ալէլուիայ․ ալէլուիայ․ ալէլուիայ:

Առաքեա՛ց զբան իւր․ և բժշկեաց
զն՟ո․ և փրկեաց զն՟ո յապականութէ՟ իւրեանց: Խոստովան եղիցին
տ՟ն՝ ողորմութե՟ց ն՟ր․ և սքանչելեաց
ն՟ր որդւո՛ց մարդկան:

Ի․ լէ՛՛: Իջցէ՛ ո՟րպ զանձրև 'ի վ՟ր գեղմանն․ ո՟րպ ցօղ զի ցօղէ՛ յերկիր: փ
Ծագեսցի յաւուրս ն՟ր արդարութիւն․ բազում խաղաղութիւն մինչև կատարեսցի՛ լուսինն:
փառք և՛:

Ալէլուիաք Ծննդեան տն՟ մերոյ յի՟ քի՟ գիշերային ժամուն։

ած Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։ Տէ՛ր հովուեսցէ զիս և ինձ ինչ ոչ պակասեսցի։ ՚Ի վայրի՛ դալարւոջ անդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս։

ժ Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։ Իջցէ՛ որպ՟ անձրև ՚ի վր՟ գեղման. որպ՟ ցօղ զի ցօղէ՛ յերկիր։ Ծագեսցի՛ յաւուրս նր՟ արդարութի՟. բազում խաղաղութի՟ մինչև կատարեսցի՛ լուսին։

փա՛ռք և երկրպագութիւն հօր և որդւոյ
և հոգւո՛յն սրբոյ ։ այժմ և միշտ և յա
ւիտեանըս յաւիտենից ամէն ։

* Զկնի ամ տէրունականին տօնի որ ած լինի՝
զւարքն ասա ։

Դա՛սք հրեշտակաց օրհնեն զքեզ
քս ալէլուիայ ։ մարդկա՛ն ազգ
սաղմոսեն քեզ ալէլուիա՛յ ։

Ալէլուիայ․ ալէլուիայ․ ալէլուիայ ։ ակ
Լո՛ւր դուստր և տե՛ս․ խոնարհեցո՛
զունկըն քո․ մոռա՛ ըզժողովուրդ
քո և ըզտուն հօր քոյ՝ զի ցանկա-
ցաւ թագաւոր գե՛ղոյ քոյ ։
Սա ի՛նքն է տր քո՝ երկիրպագցես
նըմա ․ և դուստրք Ծուրայ երկիր-
պագցէ նըմա ․ և պատարագօք զե-
րեսս նորա պաշտեսցեն մեծամեծք
՚ի ժողովրդոց ։
Ալէ՛ ։ Նա կարդասցէ առ իս՝ հայր իմ
ես դու ․ ած ընդունօղ փրկութե՛ն իմոյ ։ փ

Ե՛ս անդրանիկ արարից զնա. և բարձր
քան զա՟մ թագաւորս երկրի :

Փա՛ռք և եր' : ա՛յժմ և' : ալէ'' երեք.

բգ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Իջցէ՛ ո՟պ զանձրև 'ի վ՟ր գեղման.
ո՟պ ցօղ զի ցօղէ՛ յերկիր :
Ծագեսցի յաւո՛ւրս ն՟ր արդարու՟ի.
բազում խաղաղու՟թի մինչև կատարեսցի՛ լուսին :

փ Ալէ'': Ծանո՛յց տ՟ր զփրկու՟ի իւր. առաջի ազգաց յայտնեաց զարդարու՟ի իւր: Յիշեա՛ց ողորմու՟բ իւրով զյակոբ. ճշմարտութ՟բ իւրով զտունն ի՟էլի. և տեսին ա՟մ ծագք երկրի
զփրկու՟ի աստուծո՛յ մերոյ :

Փա՛ռք և եր'' : ա՛յժմ և միշտ'' : ալէ'':

բկ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ
Նա՛ կարդասցէ առ իս՝ հայր իմ
ես դու. ա՟ծ ընդունող փրկուե՟ իմոյ:
Ե՛ս անդրանիկ արարից զնա. և բարձր

քան զա՟մ Թագաւորս երկրի ։

Ալէ՛՛։ Ընդ քե՛զ է ըսկիզբն աւուրն զօրութ՟ն. ՚ի վայելչութ՟ի սր՟ց քոց յարգանդէ յառաջ քան զարուսեակ ծնայ ըզքեզ ։ փ

Երդուա՛ւ տ՟ր դաւթի՝ և ոչ ևս զղջասցի. Թէ դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին Մելքիսեդեկի. և տ՟ր ընդաջմէ քումմէ ։

փա՛ռք և եր՛՛։ այժմ և միշտ՛՛։ ալէ՛։

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ ։ գձ

Ցոյց տ՟ր զփրկութ՟ի իւր. առաջի ազգաց յայտնեաց զարդարութ՟ի իւր ։

Յիշեաց ողորմութ՟ե իւրոյ զյակօբ. փ ճշմարտութ՟ե իւրոյ զտունն ի՟էլի. և տեսին ա՟մ ծագք երկրի զփրկութ՟ի աստուծոյ մերոյ ։

Ալէ՛։ Յիշեա՛ տ՟ր զդաւիթ և զա՟մ հեզութ՟ի՛ ն՟ր. Ո՟պ երդուա՛ւ տ՟ն և ուխտս եդ ա՟յ յա՛կօբայ ։

Փառք և եր'': այժմ և միշտ'': ալէ'':

գկ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:

Մ.լէ'': Ընդ քեզ է ըսկիզբն աւուր զօրութեան. ՚ի վայելչութեան սրբոց քոց յարգանդէ յառաջ քան զարուսեակ
ծնայ ըզքեզ:

Երդուաւ Տէր դաւթի և ոչ եւս զղջասցի. թէ դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին մելքիսեդեկի.
և Տէր ընդ աջմէ քումէ:

փ Մ.լէ'': Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես
դու. և ես այսօր ծնայ զքեզ:

Խնդրեա յինէն և տաց քեզ զհեթանոս ՚ի ժառանգութիւն. և յիշխանութիւն քեզ ընդ ամենայն ծագս երկրի:

Փառք և եր'': այժմ և միշտ'': ա'':

գծ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:

Մ.լէ'': Յիշեա Տէր զդաւիթ և զամենայն հեզութիւն նորա: Որպէս երդուաւ Տեառն
և ուխտս եդ Աստուծոյ յակօբայ:

Ալէ'': Տէր հովուեսցէ զիս. և ինձ փ
ինչ ոչ պակասեսցի ։
՚Ի վայրի՛ դալարւոջ անդ բնակեցոյց
զիս. առ ջուրս հանգստեան սնոյց
զիս ։
Փա՛ռք և եր'': այժմ և միշտ'': ալէ'':
Ալէլուիայ. ալէլուիայ ալէլուիայ։ դկ
Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու.
և ես այսօր ծնայ զքեզ ։
Խնդրեա՛ յինէն և տաց քեզ զհեթա
նոսս ՚ի ժառանգուի̃ . և յիշխանուի̃
քեզ ընդ ամ̃ ծագս երկրի ։
Ալէ'': Լուր դուստր և տես. խոնարհ փ
հեցո զունկն քո. մոռա՛ զժողովուրդ
քո և ըզտուն հօր քո՝ զի ցանկա-
ցաւ թագաւոր գեղոյ քո ։
Սա ի՛նքն է տ̃ր քո՝ երկիրպագցես
նմա. և դուստրը ծուրայ երկիր-
պագցէ նմա. և պատարագօք զե-
րեսս նորա պաղատեսցեն մեծամեծք
՚ի ժո-

՚ի ժողովրդոց ։
փա՛ռք և եր"։ այժմ և"։ ալէ" երեք ։

✤ Ալէլուիայք Յարութեան Ք՟նի ։

ա՟ծ Ալէլուիա ․ ալէլուիա ․ ալէլուիա ։
Ողորմութ՟ տ՟ն լի՛ եղև երկիր ․ և
բանիւ տ՟ն երկինք հաստատեցան ։
Եւ հոգւով բերանոյ ն՟ր ամենայն
զօրութիւնք նոցա ։
փ Ալէ"։ Յարեաւ ա՟ծ և ցրուեցան
ա՟մ թշնամիք ն՟ր ։ փախեա՛ն ատելիք ն՟ր յերեսաց ն՟ր ։
փա՛ռք և եր"։ այժմ և միշտ"։ ալէ"։
ակ Ալէլուիա ․ ալէլուիա ․ ալէլուիա ։
Ծափս հարէք ա՟մ հեթանոսք ․
աղաղակեցէք առ ա՟ծ ՚ի ձայն ցնծութեան ։
Տէ՛ր բարձրեալ և ահարկու ․ թագաւոր մեծ ՚ի վ՟ր ամենայն երկրի ։

Ոլէ'': Հաճեցար տր ը երկիր քո. փ
և դարձուցեր զգերութի յակոբայ:
Թողեր զանիրաւութի ժողովրդեան
քո. և ծածկեցեր զամ մեղս նց:
փառք և'':

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ. բձ
Յարեաւ ած և ցրուեցան ամ
Թշնամիք նր: Փախեան ատելիք
նորա յերեսաց նորա:

Ոլէ'': Տէր թագաւորեաց զվայել փ
չութի զգեցաւ. զգեցաւ տր զօրութի
ընդ մէջ իւր էած: փառք և'':

Ալէլու իայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ: բկ
Հաճեցար տր ընդ երկիր քո. և
դարձուցեր զգերութի յակոբայ:
Թողեր զանիրաւութի ժողովրդեան
քո. և ծածկեցեր զամ մեղս նց:

Ոլէ'': Օրհնեցէք մանկունք զտր և փ
օրհնեցէք զանունն տն:

Եղիցի անունն տն օրհնեալ յայսմհե

գծ տէ մինչև յաւիտեան : փառք և'':

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Տէ՛ր թագաւորեաց զվայելչութիւն
ըզգեցաւ . զգեցաւ տ̃ր զօրութիւն
ընդ մէջ իւր էած:

փ Ս.ղէ'': Գովեա՛ եէմ զա̃ծ. և օրհնեա՛
զա̃ծ քո՛ սիօն: Զօրացո՛յց ըզնիգս
դրանց քոց. և օրհնեաց զորդիս քո՛
'ի քեզ : փառք և'':

գկ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ
Օրհնեցէ՛ք մանկունք զտ̃ր և օրհնե-
ցէք զանո՛ւնըն տեառն:
Եղիցի՛ անուն տ̃ն օրհնեալ յայսմհե-
տէ մինչև յաւիտեան:

փ Ս.ղէ'' Կենդանի՛ է տ̃ր և օրհնեալ է
ա̃ծ. և բարձր եղիցի ա̃ծ փրկու-
թեան իմոյ: Ա̃ծ՛ է որ խնդրէ զվրէժ իմ.
և հնազանդ առնէ զժողովուրդս
ընդ ինև, փառք և'':

գձ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ

Գովեա՛ Եղ՛մ զտ՛ր․ և օրհնեա՛ զա՛ծ
քո՛ սիօն։ Զօրացո՛յց զնիգս դրանց
քոց․ և օրհնեաց զորդիս քո՛ ՚ի քեզ։ փ
Սղ՛։ Ողորմութ՛բ տ՛ն լի՛ եղև եր
կիր․ և բանիւ՛ տ՛ն երկինք հաստա՛տ
եցան։ Եւ հոգւո՛վ բերանոյ նր՛
ա՛մ զօրութի՛ք նց՛։ փառք և՛։

Ալէլուիայ․ ալէլուիայ․ ալէլուիայ։ դկ
Կենդանի՛ է տ՛ր և օրհնեալ է ա՛ծ․
և բարձր եղիցի ա՛ծ փրկութե՛ իմոյ։
Սղ՛ Ա՛ծ է որ խնդրէ զվրէժ իմ․ և հնա
զանդ առնէ զժողովուրդս ը՛ ինև։
Սղ՛։ Ծափս հարէք ա՛մ հեթանոսք փ
աղաղակեցէք առ ա՛ծ ՚ի ձայն ցըն
ծութե՛։ Տէ՛ր բարձրեալ և ահարկու
թագաւոր մեծ ՚ի վե՛ր ամենա՛յն երկ
րի․ փառք և՛։

❖Ալէլուիայք Համբարձմանն Ք՛ի։

Ալէլուիայ․ ալէլուիայ․ ա ած
լէլուիայ։

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր ՚ի վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից և մտցէ Թագաւո՛ր փառաց: Ո՞վ է սա Թագաւոր փառաց. տէր հզօր զօրութ̅ իւրով. տէր կարող ՚ի պատերազմի:

փ Ր.լէ'': Կա՛ռք ա̅յ բիւրապատիկք. հազարք ուղղիչք. և տ̅ր ՚ի ն̅ա ՚ի սինէ սրբութե՛ իւրում: Ե՛լ ՚ի բարձունս և գերեաց զգերութի̅. էառ աւար բաշխեաց պարգևս և ետ որդւո՛ց մարդկան: փառք և'':

ակ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէ՛լուիայ: Համբարձա՛ւ ա̅ծ օրհնութ̅ և տ̅ր մեր ձայնիւ փողոյ: Սաղմո՛ս ասացէք ա̅յ մերոյ. սաղմոս ասացէք Թագաւորին մերում. սաղմոս ասացէք:

փ Ր.լէ'': Որ հովուէ՛դ իս̅լի նայեաց որ առաջնորդես ո̅պ խաշին Յովսեփու: Որ նստի՛ս ՚ի քրովբէս՝ յայտ-

նեաց առաջի եփրեմի բենիամինի և
մանասէի ։ փառք և՛՛ ։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։ բձ
Կառք այ բիւրապատիկք. հազարք ուղղիչք. և տր ՚ի նս ՚ի սինէ սրբութե իւրում ։ Ել ՚ի բարձունս գերեաց զգերութի. էառ աւար բաշխեց պարգևս և ետ որդւոց մարդկան ։

փ
Ալէ՛՛ ։ Ո՛ դնէ յամպս զգնացս իւր. և շրջի նա ՚ի վր թևոց հողմոյ ։ Խոստովանութի և զմեծ վայելչութի զգեցար. արկեալ ըզ լոյս ոպ զօթոց. ձգեցեր զերկինս ոպ խորան. և արկեր ՚ի վր ջուրց զվերնայարկս նր ։ փառք և՛ ։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։ բկ
Որ հովուեսդ իսրայէլի նայեաց որ առաջնորդես ոպ խաշին յովսէփու։ Որ նստիսդ ՚ի քրոբէս յայտնեաց առաջի եփրեմի բենիամինի և մանասէի ։

փ Ալէ՛: Մե՛ծ եղև մինչև յերկինս ողորմութի՟ քո. և մինչև յամպս ճշմարտութի՟ քո։ Բարձրեա՛լ ես դու յերկինս ա՟ծ. և յա՟մ երկրի ե՟ն փառք քո։ փառք և՛՛։

գծ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ
Ո՛ դնէ յամպս զգնացս իւր. և շըրջի նա ՚ի վ՟ր թևո՛ց հողմոց։

Խոստովանութի՟ և զմեծ վայելչութի՟ զգեցար. արկեալ զլոյս ո՟պ զօթոց. ձգեցեր զերկինս ո՟պ խորան. և արկեր ՚ի վ՟ր ջուրց զվերնայարկս ն՟ր։

փ Ալէ՛՛: Տէ՛ր խոնարհեցո՛ զերկինս և էջ. մերձեսցի ՚ի լերինս և ծխեսցին։ Փայլեա՛ զփայլատակունս քո և խըռովեա՛ զնո՟ա. առաքեա՛ զնետս քո և ցրուեա՛ ըզնո՟ա։ փառք և՛՛։

գկ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։
Մե՛ծ եղև մինչև յերկինս ողորմութի՟ քո. և մինչև յամպս ճշմարտութի՟ քո

Բարձ

Բարձրեալ ես դու յերկինս ա͞ծ .
և յա͞մ երկիր են փառք քո :
Ալէ'': Խոնարհեցոյց զերկինս և էջ . փ
և մէգ ՚ի ներքոյ ոտից ն͞ր :
Ն՛ւ ՚ի քրովբէս և Թռուաւ . սլացաւ
նա ՚ի Թևս հողմոց : փառք և'' :
Ալէլուիայ . ալէլուիայ . ալէլուիայ : դ.՝
Յերեսա՛ց ն͞ր ելցեն հարուածք .
և ըզհետ շաւղաց նորա երթիցեն
Մեծամեծք ՚ի Թռչնոց :
Լերի՛նք հալեսցին և անտառք վատնեսցին . Ճանապարհք որք խոտորեալն էին կուրասցին . և ՚ի նմանէ դողասցի ամենայն երկիր :
Ալէ'': Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր ՚ի վեր . համբարձցին դրունք յաւիտենից և մտցէ Թագաւո՛րն փա͞ռց : փ
Ո՛վ է սա Թագաւոր փառաց . տէր զօրութ͞ենց . սա ինքն է Թագաւոր փառաց : փառք և եր'':

Ալէ

դկ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ: Խոնարհեցո՛յց զերկինս և էջ. և մէգ ՚ի ներքոյ ոտից նր: Ն՛ւ ՚ի քրովբէս և թռեաւ. սլացաւ նա ՚ի թևս հողմոց:
փ Ա.լէ՛՛: Համբարձաւ տր օրհնութբ.
և տր մեր ձայնիւ փողոյ:
Սաղմոս ասացէք այ մերում. սաղմոս ասացէք թագաւորին մերում. սաղմոս ասացէք: փառք և՛՛:

* * *

✤ Ալէլուիայք Հոգւոյն սբյ գալստեն

ած Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:

Ցանկալի՛ է նա քան զոսկի և քան զականս պատուականս բազումս. քաղցր է նա քան զմեղր և խորիսխ. Քանզի ծռյ քո պահեսցէ զայս ՚ի պահելն նմա հատուցումն բազում:
փ Ա.լէ՛՛: Թ.և՛ք աղաւնոյ արծաթապատ. և թիկնամէջ նորա ՚ի դոյն ոսկւոյ: Ի գումարել երկնաւորին զթագա-

ւորս 'ի վր̅ նորա ձիւնասցին 'ի սաղ-
մոն ։ փառք և՛՛ ։

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։ ակ
Սիրտ ս̅բ հաստատեա յիս ա̅ծ. և հո-
գի ուղիղ նորոգեա 'ի փորի իմում ։
Մի՛ ընկենուր զիս տ̅ր յերեսաց քոց
և զհոգի քո ս̅բ մի՛ հաներ յինէն ։
Ալէ՛՛ ։ Գտի՛ զդաւիթ ծառայ իմ փ
և իւղով սրբով իմով օծի ըզնա ։
Զձեռն իմ ընկալցի զնա. և բազուկ
իմ զօրացուսցէ ըզնա ։ փառք և՛՛ ։

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։ բծ
Թևք աղաւնւոյ արծաթապատ.
և թիկնամէջ նորա 'ի գոյն ոսկւոյ ։
'ի գումարել երկնաւորին զթագա-
ւորս 'ի վր̅ նր̅ ձիւնասցին 'ի սաղմոն ։
Ալէ՛՛ ։ Առաքես զոգի քո և ըստանաս փ
զն̅ս. և նորոգես զերեսս երկրի ։
Եղիցի՛ն փառք տ̅ն յաւիտեան. և
տէր ուրախ եղիցի յարարածս իւր։
փառք և՛՛ ։

բկ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Գտի՛ ըզ դաւիթ ծառայ իմ. և
իւղով սրբով իմով օծի՛ ըզնա:
Ձե՛ռն իմ ընկալցի զնա. և բազուկ
իմ զօրացուսցէ՛ ըզնա:

փ Ալէ″: Յայտնութի՛ բանից քոց լուսա
ւորէ. և իմաստուն առնէ՛ զտղայս.
Զբերա՛ն իմ բացի և առի զհոգի.
'ի պատուիրանս քո փափագեցայ
անձն իմ: փառք և″:

գծ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Առաքե՛ս զոգի քո և ըստանաս ըզ
նա. և նորոգես զերեսս երկրի:
Եղիցի՛ն փառք տ̄ն յաւիտեան. և
տ̄ր ուրախ եղիցի յարարածս իւր:

փ Ալէ″: Հոգի՛ քո ս̄բ և բարի՛ առաջ
նորդեսցէ զինձ 'ի յերկիր ուղիղ:
Վ̄ն անուա՛ն քո տ̄ր կեցուսցես զիս
արդարութ̄ե քով հանցես 'ի նեղութէ՛
զանձն իմ: փառք և″:

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ: գկ
Զբերան իմ բացի և առի զհոգի. 'ի պատուիրանս քո փափագեց անձն իմ:
Նայեա՜ց առիս և ողորմեա՛ ինձ ըստ իրաւունս սիրողաց անուան քոյ:
Ալէ": 'Ի սաստէ քումմէ տէր և 'ի շընչէ հողմոյ բարկութեան քո: Առաքեա՛ց 'ի բարձանց և ընկալաւ զիս. ընկալաւ զիս 'ի ջուրց բազմաց: փառք և": փ

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ: գծ
Որ̄ իւղ զի իջանէ 'ի գլուխ և 'ի մօրուս Ահարօնի. և 'ի մօրուսացն իջանէ 'ի գրապանս զգեստուց նորա:
Որ̄ ցօղ զի ցօղէ 'ի հերմոնէ 'ի վ̄ր լերինն սիօնի:
Ալէ": 'Ի վայրի՛ դալարուոյ անդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հանգըստեան սնոյց զիս: փ
Դարձո՛յց զանձն իմ առիս. և առաջնորդեաց ինձ 'ի ճանապարհս արդարութեան վ̄ս անուան իւրոյ: փառք և":

դկ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
’Ի սաստէ՛ քումմէ տ̃ր և ’ի շըն-
չէ հոգւոյ բարկութեն քոյ:
Առաքեա՛ց ’ի բարձանց և ընկալաւ
զիս ընկալաւ զիս ’ի ջուրց բազմաց:
փ Ոլէ՛՛: Սիրտ ս̃բ հաստատեա՛ յիս
ա̃ծ. և զհոգի ուղիղ նորոգեա՛ ’ի փո-
րի՛ իմում: Մի՛ ընկենուր զիս տ̃ր
յերեսաց քոց. և զհոգի քո ս̃բ մի՛
հաներ յինէն: փառք և՛՛:

* * *

*Ալէլուիայ խաչի:

ած Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ա-
լէլուիայ:
Ցո՛ւպ քո և գաւազան նոքա մխի-
թարեսցեն զիս: Պատրաստեցե-
րեր առաջի իմ ըզսեղան. ընդ յան-
դիման նեղչա՛ց իմոց:
փ Ոյէ՛՛: Ետո՛ւր երկիւղածաց քոց նը-
շան. զի ապրեսցին յերեսաց ա՛ղեղն:

Ո͞պ՛ փրկեցան սիրելիք քո. կեցո՛ ա-
ջով քով և լուր մեզ։ փառք Ե՛։

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։ ակ
Նե՛տք քո սրեալ են հզօր. և ժողո-
վուրդք ՚ի ներքոյ քոյ անկցին ՚ի
սիրտս թշնամեաց թագաւորին։

Աթո՛ռ քո ա͞ծ յաւիտեանս յաւի-
տենից. գաւազան ուղղութե͞՝ գաւա-
զան արքայութեան քո։

Ալէ՛՛. Տո՛ւր զօրութի͞ ծառայի քոյ. փ
կեցո՛ զորդի աղախնոյ քոյ. և արա՛
առիս նշան բարութե͞։

Տեսցե՛ն ատելիք իմ և ամաչեսցեն.
զի դու տ͞ր օգնեցեր ինձ և մխիթա-
րեցեր զիս։ փառք Ե՛։

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։ բձ
Ետո՛ւր երկիւղածաց քոց նշան.
զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան.
Ո͞պ՛ փրկեցան սիրելիք քո. կեցո՛
աջով քով և լուր մեզ։

փ Ալէ՛՛։ Դու՛ պատրաստեցեր զուղ-
ղութ և զիրաւունս. և զարդարութ
յակոբայ դու արարեր։
Բարձր արարէք զտ՟ր ա՟ծ մեր. եր-
կիրպագէք պատուանդանի ոտից
ն՟ր զի ս՟բ է փառք և եր՛՛։

բկ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ
Տուր զօրութի ծառայի քո. կեցո՛
զորդի աղախնոյ քոյ. և արա ընդ ի
նշան բարութե։ Տեսցեն ատելիք
իմ և ամաչեսցեն. զի դու տ՟ր օգնե-
ցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս։

փ Ալէ՛՛։ Ասաց տ՟ր ցտ՟ր իմ նիստ ընդ
աջմէ իմմէ. մինչև եդից զթշնամիս
քո պատուանդան ոտից քոց։
Գաւազան զօրութե առաքեսցէ քեզ
տ՟ր ՚ի սիոնէ. և տիրեսցես դու ՚ի մէջ
թշնամեաց քոց։ փառք և՛՛։

գծ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։
Դու՛ պատրաստեցեր զուղղութի

և զիրաւունս . և զարդարութի̅ յակոբայ դու արարեր : Բարձր արարէք զտ̅ր ա̅ծ մեր երկիր պագէք պատուանդանի ոտից նր̅ զի ս̅բ է :

Սղմ'': Յայտնեսցե՛ն երկինք զվայելչութի̅ փառաց նր̅ . և օրհնութ̅ նորա լցցան տիեզերք : փ

Ճառագայթք ո̅ր ի լուսոյ հաստատան ի նմանէ . և եղջիւրք ի ձեռին նր̅ գտան . և անդ հաստատեցաւ զօրութ̅ փառաց նր̅ : փառք և'' :

Ալէլուիայ . ալէլուիայ . ալէլուիայ . գկ

Ասաց տ̅ր ցտէր իմ նիստ ընդ աջմէ իմմէ . մինչև եդից զթշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց : Գաւազան զօրութ̅ առաքեսցէ քեզ տէր ի սիոնէ . և տիրեսցես դու ի մէջ թշնամեաց քոց .

Սղմ'': Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց . և ետուր ուրախութի̅ փ

սրտ

սրտից մերոց ։ 'ի պտղո՛յ ցորենոյ գինւոյ և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր ըզնոսա ։ փառք և՛

գձ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ ։ Յայտնեսցեն երկինք զհայելչութին փառաց նր. և օրհնութ՟ նր լցան տիեզերք ։ Ճառագա՛յթք ոռ՟ 'ի լուսոյ հաստատն 'ի նմանէ . և եղջիւրք 'ի ձեռին նր գլրատան, և անդ հաստատեցաւ զօրութի փառաց նորա ։

փ Ալէ՛՛ ։ Ցո՛ւպ քո և գաւազան՝ նոքա մխիթարեսցեն զիս ։

Պատրա՛ստ արարեր առաջի իմ ըզսեղան. ալէն յանդիման նեղչաց իմոց ։ փառք և եր՛՛

գկ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ ։ 'Նշանեցա՛ւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց. և ետուր ուրախութի սրտից մերոց ։ 'Ի պտղո՛յ ցորենոյ գինւոյ ձիթոյ իւրեանց լցուցեր ըզնոսա ։

Ալէ'': Ձե՛ռք քո արարեալ են հզօր · և ժողովուրդք ՚ի ներքոյ քո անկցին ՚ի սիրտս թշնամեաց թագաւորի : փ

Աթո՛ռ քո Աստուած յաւիտեանս յաւիտենից · գաւազան ուղղութեան՝ գաւազան արքայութեան քո : փառք և'':

* * *

*Ալէլուիայք Եկեղեցւոյ:

լէլուիայ · ալէլուիայ · ալէլուիայ : ած

Լսե՛լ ինձ զձայն օրհնութեան քո · և պատմել զամենայն սքանչելիս քո :

Տէ՛ր սիրեցի զվայելչութիւն տան քո · և զտեղի յարկի փառաց քոց :

Ալէ'': Երանի՛ զոր ընտրեցեր և ընկալար · և բնակեսցեն ՚ի գաւիթս քո · փ

Լցցուք մեք ՚ի բարութեան տան քոյ · սուրբ է տաճար քո սքանչելի արդարութեամբ · փառք և'':

Ալէլուիայ · ալէլուիայ · ալէլուիայ : ակ

Մե՛ծ է տր և օրհնեալ է յոյժ. 'ի քաղաք այ մերոյ 'ի լեառն սրբ նր: հաստատարմա՛տ ցնծութ ցնծացէ ամ երկիր. լերինք սիոնի՝ կողմանք հիւսիսոյ՝ 'ի քաղաք թագաւորի՝ մեծի:

փ Ս. լէ՛, Հիմո՛ւնք նր 'ի լերանն սրբ նր. սիրէ տր զդրունս սիոնի առաւել քան զամ յարկսն յակոբայ:

Փառաւորեա՛լն խօսեցաւ վն քո. ահւ՛ագրել քաղաքդ այ: փառք և՛:

բձ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ: Նորանո՛ր զօր ընտրեցեր և ընկալար. և բնակեսցին 'ի գաւ՛իթըս քո:

Լցցո՛ւք մեք 'ի բարութ տան քոյ. սբ է տաճար քո սքանչելի արդարութ:

փ Ս. լէ՛՛: Դո՛ւ տր յաւիտեան կաս. և յիշատակ քո յազգէ մինչև յազգ. Դո՛ւ յարուցեալ գթասցիս 'ի վր սիոնի. ժամանակ գթալոյ նր հասեալ է ժամ: փառք և՛:

բկ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ: Հիմունք նր՟ 'ի լեառն սբ՟ նր՟. սիրէ տր՟ ըզդրունս սիոնի առաւել քան զամ՟ յարկսն յակովբայ:

Փառաւորեալն խօսեցաւ վս՟ քո. ահաւադիկ քաղաքդ այ՟:

փ Ալէ՛: Այսօր է զոր արար տր՟. եկայք ցնծասցուք և ուրախասցուք 'ի սմա: 'ի տնէ՟ եղև այս. և է սքանչելի առաջի աչաց մերոց: փառք և՛:

գձ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ: Դու տր՟ յաւիտեան կաս. և յիշատակ քո յազգէ մինչև յազգ:

Դու յարուցեալ գթասցիս 'ի վր՟ սիոնի. ժամանակ գթալոյ նորա հասեալ է ժամ:

փ Ալէ՛: Խոստովան եղէց քեզ տէր բոլորով սրտիւ իմով. առաջի հրեշտակաց սաղմոս ասացից քեզ:

Զի լուար զբանս բերանոյ իմոյ. եր

կիրպագից ՚ի տաճար սբ. քո. և խոստովան եղէց անուան քում վս̃ ողորմութե̃ և ճշմարտութե̃ քում: փառք և՛:

դկ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Այսօր է զոր արար տ̃ր. եկայք ցնծասցուք և ուրախ եղիցուք ՚ի սմա. ՚Ի տ̃նէ եղ̃և այս. և է սքանչելի առաջի աչաց մերոց:

փ Ալէ". Տէր ով կայցէ ՚ի խորանի քում. կամ ով բնակեսցէ ՚ի լերան սուրբ քո:

Որ գնայ անբիծ. գործէ զարդարութի̃. և խօսի զճշմարտութի̃ ՚ի սրտի իւրում: փառք և՛:

դծ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Ուրախ եղէ ես որք ասէին ցիս՝ ՚ի տուն տ̃ն երթիցուք մեք. հաստատեալ կային ոտք մեր առ դրունս քո եր̃մ:

փ Ալէ": Լսել ինձ զձայն օրհնութե̃ քո. և պատմել զա̃մ սքանչելիս քո:

Տէ՛ր սիրեցի զվայելչութ՟ տան քո. և
զտեղի յարկի փառաց քոց: փառք'':
Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէ՛լուիայ: դկ
Տէ՛ր ո՛վ կացցէ 'ի խորանի քում. կամ
ո՛վ բնակեսցի 'ի լեառ՛ն սբ՟ քո:
Որ գնայ անբիծ. գործէ զարդարութ՟.
և խօսի զճշմարտութ՟ 'ի սրտի իւրում
Ալէ'': Մե՛ծ է տ՟ր և օրհնեալ է յոյժ փ
'ի քաղաքի ա՟յ մերոյ 'ի լեառն ս՟բ ն՟ր:
Հաստարմատ ցնծութ՟բ ցնծացէ ա՟մ
երկիր. լերինք սիօնի կողմ՟նք հիւսիսոյ
'ի քաղաքք թագաւորի մեծի: փառք':

✠ Ալէլուիայք ղազարու յարութ՟ն:

լէլուիայ. ալէլուիայ. ալէ՛լուիայ: աՃ

Բա՛րձր առնեմ զքեզ տ՟ր զի ընկալար Շաբ
զիս. և ոչ ուրախ արարեր զթշնամին
իմ յիս: Տէ՛ր ա՟ծ իմ կարդացի առ
քեզ և բժշկեցեր զիս. տ՟ր հաներ
'ի դժոխոց զանձն իմ. և փրկեցեր զիս
յայնցանէ' որք իջանեն 'ի գուբ.

փ Ալէ՛՛։ Եհա՛ն զիս ՚ի գբոյ տառապանաց. ՚ի կաւոյ և ՚ի տղմոյ։
Հաստատեա՛ց ՚ի վ՟ր վիմի զոտս իմ. և ուղղեաց զգնացս իմ։ Փառք և՛՛։

Ալէլուիայք ծաղկազարդին ողոգոմեան

առկ Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէ՛լուիայ։

Տէ՛ր ա՟ծ մեր երևեցաւ մեզ. արարէք տօնս ուրախութ՟ն կանխաւ մինչև յանկիւնս սեղանոյ։

Ա՟ծ իմ ես դու՝ խոստովան եղէց քեզ. ա՟ծ իմ ես դու և բարձր արարից զքեզ։

փ Ալէ՛՛։ Երկի՛նք ցնծասցեն առաջի Տ՟ն՝ զի գայ. և գայ նա ՚ի դատել զերկիր։

Դատէ՛ զա՟շս արդարութ՟բ, և զժողովուրդս իւր ուղղութ՟բ։ Փառք և՛՛։

Ալէլուիայք աւուրց աւագ շ՟բթու։

բշի Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալուիայ։

Զի նա՛ ասաց և եղեն. հրամայէց և հաստատեցան։ Կարգեա՛ց զնս՟ յաւիտեան. սահման եդ որ ո՛չ անցանեն։

Մ.լէ"։ Ի սկզբանէ՛ տէր ըզհիմունս երկրի հաստատեցեր. և գործք ձեռաց քոց երկինք են։ փ

Նոքա՛ կորընչին. և դու կաս և մնաս յաւիտեան։ փառք և"։

Ա.լէ"։ Կայցէ՛ դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ. 'ի հանդերձս ոսկեհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ։ Լո՛ւր դուստր և տես խոնարհեցո՛ զունկն քո. մոռա՛ ըզժողովուրդ քո և ըզտուն հօր քո. զի ցանկացաւ Թագաւոր գեղոյ քո։ դշխ

Մ.լէ"։ Տարցի՛ն Թագաւորի կուսանք զհետ նր՟. և զընկերս նորա տարցին նմա։ փ

Ածցի՛ն ցնծութ՟ և ուրախութ՟. և տարցին 'ի տաճար Թգ՟ւորի. և փոխանակ հարց քոց եղիցին որդիք քո : փառ՛:

դշի Ալէ'': Որ ուտէ՛ր ըզհաց իմ, յաճախեաց առնել ինձ զխաբէութ̃ն:

Ա. Այլ դու տ̃ր ողորմեա՛ ինձ և կանգնեա՛ զիս և ես հատուցի՛ց նց̃:

փ. Ա.լէ'': Խորհեցա՛ն և խօսեցան ըզչարութ̃ի. և զապիրատութ̃ի 'ի բարձունս խորհեցան: Եդին՛ յերկինս զբերանս իւրեանց. և զլեզուս իւրեանց ածէին զերկրաւ: փառք և'':

եշի Ալէ'': Լուացի՛ց սրբութ̃բ զձեռս իմ. և շուրջ եղէց զսեղանով քով տ̃ր:

Տէ՛ր սիրեցի զվայելչութ̃ի տան քո. և զտեղի յարկի փառաց քոց:

փ Ա.լէ'': Պատրա՛ստ արարեր առաջի իմ ըզսեղան. ակն յանդիման նեղչա՛ց իմոց:

Օծէ՛ր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո որպէս անապակ արբեցոյց զիս: փառք և'':

Ալէ'': Զարթեաւ աղեղն քո՛ ըզ- ուր
նետս կապարճից քոյ արբեցու-
ցեր . ըզգետս ցրուեցեր . զերկիր
դողացուցեր 'ի սաստկուե՟ անձրևի
որք անցանէ՟ն ընդ սա: Անդո՛ւնդք
աղաղակեցին մեծապէս . լոյս փայլ-
ման արեգականն արգելաւ . և ծա-
գումն լուսնին դադարեցաւ :

Ալէ'': Մատնեցայ և ո՛չ ելանէի . փ
աչք իմ տկարացան յաղքատուե՟ .
Աղաղակեցի առ տր՟ զօրհանապազ .
և համբարձի առ քեզ ըզձեռս իմ .

փառք և'':

Ալէ'': Եդի՛ն զիս 'ի գբի ներքնու- շաբ
մըն . 'ի խաւարի և 'ի ստուեր՛ս մահու-
Յի՛ս հաստատեցաւ սրտմտութի՟ քո .
զամ՟ զբօսանս քո ածեր 'ի վր՟ իմ :

Ալէ'': Եղէ՛ ես ոպ՟ մարդ առանց փ
օգնականի . և 'ի մեռեալս ազատ :
Որպէ՛ս վիրաւորս որք ննջեն 'ի գե-

րեզ

րեզմանի ։ փառք և'' ։

✤ Յայլ օրհնակէ է այս ։

փ Ի՛նքն ՚ի գերեզմանի դնեաց և՚ի տա-
պանի տը՝ ննջեցաւ ։ ՚Բազգրացաւ ն-
ըմա խինձք հէ զեղմանի ․ և զհետ նո-
ա̃մ մարդ գը՝նացէ ։ փառք և'' ։

✤ Ալէլուիայ Պայծառակերպութեանն վ̃բ̃ի ․
որ ասի վարդավառ ։

կեր Ալէլուիայ ․ ալէլուիայ ․ ա-
լէլուիայ ։

Քո՛ են երկինք և քո է երկիր ․ զ̃
լըն՝ իւրով դու հաստատեցեր ։
Զհիւսի՛ս և զհարաւ դու արա-
րեր ․ Թաբօր և Հերմոն յանուն քո
ցը՛նծասցեն ․

փ Ալէ'' ։ Բարձրութի՛ւք լերանց նր̃ են ․
նր̃ է ծով և նա արար զնա ․ և զցա-
մաք ձեռք նր̃ ստեղծին ․
Եկա՛յք երկիրպագցուք նմա ․ անկ-
ցուք և լացցուք առաջի ա̃ն արար-
չին մերոյ ։ փառք և եր'' ։

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։ բղի
Բարձրութ̃ք լերանց նր̃ են. նր̃ է ծով և նա արար զնա. և զցամաք ձեռք նր̃ ըստեղծին։ Մովսէս և ահարօն երիցունք նր̃. սամուէլ ը̃ այնոսիկ որք կարդան զանուն նր̃։

Ալէ"։ Լերինք ցնծասցեն առաջի տ̃ն՝ զի գայ. և հասանեալ է տ̃ր ՚ի դատել զերկիր։ Դատէ զաշխարհս արդարութ̃բ. և զժողովուրդս իւր ուղղութ̃բ։ փառք և"։ փ

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։ գղի
՚Ի ձեռս նր̃ են ա̃մ տիեզերք երկրի. և բարձրութիւնք լերանց նորա են։ Նորա է ծով և նա արար զնա. և զցամաք ձեռք նր̃ ըստեղծին.

Ալէ՛։ Լերինք ո̃պ մոմ հալեցին յերեսաց տ̃ն. յերեսաց տ̃ն ա̃մ երկիր. Պատմեսցեն երկինք զարդարութի նր̃. և տեսցեն ա̃մ ժողովուրդք ըզփառս նր̃։ փառք և"։ փ

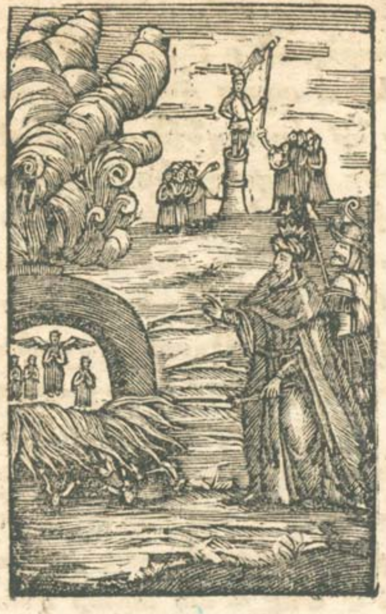

Երեք մանկունքն ՚ի բոց հնոցին·
Ե՛ւ հրեշտակ տ̄ն ՚ի մէջ նոցին։

✠Կարգաւորութի Հասարակաց Աղօթից Առաւօտու ժամուն։ Որ կատարի ՚ի դէմս Որդւոյն Ա͞յ։ Որ երևեցաւ լուսաբերին։

ԼՑԱՒ ԱՌԱւօտու ողորմութ͞ե քով· ցնծացաք և ուրախ եղաք զա͞մ աւուրս կենաց մերոց։

Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն՝ յորս խոնարհ արարեր զմեզ· և ամացն՝ յորս տեսաք զչարչարանս։ Հայեա Տ͞ր ՚ի ծառայս քո՛ և ՚ի գործս ձեռաց քոց· և առաջնորդեա՛ որդւոց ն͞ց· եղիցի լոյս Տ͞ն Ա͞յ ՚ի վ͞ր մեր։

Զգործս ձեռաց մերոց ուղիղ արա 'ի մեզ տ̅ր. և զգործս ձեռաց մերոց յաջողեա մեզ: փառք հօր և որդ'':

Եւ ևս խաղաղութ̅ե զտ̅ր աղաչեսցուք՝ ընկալ կեցո և ողորմեա:

Օրհնութ̅ի և փառք հօր և Որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ'':

◆

Օրհնութիւն Երից Մանկանցն Դանիէլի:

Օրհնեալ ես տ̅ր ա̅ծ հարցն մերոց. օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան:

Յիրաւունս անցուցեր զայս ա̅մ ընդ մեզ. արդար ես դու տէր՝ և ա̅մ գործք քո ճշմարիտ են.

Ճանապարհք քո ուղիղ են, և ա̅մ դատաստանք քո արդար են:

Դատաստան արդարութ̅ե ածեր 'ի վ̅ր մեր ըստ ա̅մի. և զոր ինչ ածեր 'ի վր՟ մեր՝ և քաղաքի սրբոյ հարցն մերոց երուսաղէմի ։

Արդարութբ՟ և իրաւամբ ածեր զայս ամ՟ 'ի վր՟ մեր վ՟ն մեղաց մերոց ։

Անօրինեցաք և յանցեաք ապստամբ լինել 'ի քէն . մեղաք յամ՟ի՝ և պատուիրանաց քոց մեք ո՛չ անսացաք ։

Ո՛չ պահեցաք և ո՛չ արարաք՝ որպ՟ պատուիրեցեր դու մեզ . զի զբարիս գտցուք մեք 'ի քէն .

Արդ՝ զամ՟ զոր արարեր և զոր ինչ ածեր 'ի վերայ մեր , արդար դատաստանաւ արարեր ։

Մատնեցեր զմեզ 'ի ձեռս թշնամեաց մերոց . անօրինաց՝ խստաց՝ և ապստամբողաց ։

'ի ձեռս թագաւորի անօրինի և չարի՝ քան զամ՟ երկիր մատնեցեր զմեզ ։

Եւ արդ՝ ո՛չ գոյ մեզ ժամ բանալ զբերանս մեր . զի յամօթ և նախատինք եղաք ծառայից քոց և պաշտօնէից:

Այլ մի՛ մատներ զմեզ իսպառ վ՟ս անու՛ան քոյ. մի՛ ցրեր զուխտս քո. և մի՛ ՚ի բացեայ աներ զողորմութ՟ին քո ՚ի մէնջ:

Վ՟ս աբրահամու սիրելւոյ քո. իսահակայ ծառայի քո. և իէ՟լի ս՟բյ քո: Խոստացար նց՟ և ասացեր՝ բազմացուցից զզաւա՛կ ձեր ո՟պ զաստեղս երկնից բազմութ՟բ. և ո՟պ զաւա՛զ առ եզր ծովու:

Զի՛ արդ տ՟ր՝ նուա՛ղեցաք մեք քան զա՟մ ազգս. և եմք տառապեալք յա՟մ երկրի այսօր վ՟ս մեղաց մերոց:

Ո՛չ գոյ ՚ի ժամանակի յայսմիկ իշխան. մարգարէ և առաջնորդ. ո՛չ ողջակէզք պատարագաց. և ո՛չ խունկք օրհ՟նաց. և ո՛չ տեղի պատարագս մատուցանելոյ առաջի քո և զողորմութիւն գտանել ՚ի քէն:

Այլ

Այլ անձամբք խոնարհեալք և հոգւովք տառապանաց՝ ընդունելի լիցուք մեք ոպ̅ զողջակէզս խոյոց և զու՛արակաց · և ոպ̅ բիւրաւ՛որս գառանց պարարտոց :

Այնպէս ընդունելի լիցին պատարագք մեր այսօր առաջի քո · զի կատարե̅լ գտցուք զկնի քո · և չիք յամօթ յուսացելոցս 'ի քեզ :

Եւ արդ՝ գամք զհետ քո ա̅մ սըրտիւք մերովք · երկնչիմք 'ի քէն և խնդրեմք զերեսս քո տ̅ր մի՛ յամօթ առնէր զմեզ :

Այլ արա առ մեզ ըստ հեզութե̅ քում · և ըստ բազում ողորմութե̅ քում · փրկեա զմեզ վ̅ս սքանչելեաց քոց տէր · և փառաւ՛որեսցի անուն քո յաւ՛իտեան :

Յամօթ լիցին ա̅մքն որք չարչարեն զծառայս քո · ամաչեսցեն լիցին

բռն

բռնութիւնք նց՟. և ամ՟ զօրութիւնք նց՟ խորտակեսցին:

Եւ ճանիցեն զի դու ես տէր ած՟ միայն՝ որ փառաւորեալդ ես ՚ի վր՟ ամ՟ տիեզերաց:

Օրհնեալ ես դու տր՟ ած՟ հարցն մերոց. գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեանս:

Եւ օրհնեալ է անուն սբ՟ փառաց քոց. գովեալ և″:

Օրհնեալ ես ՚ի տաճարի փառաց սրբութեան քո. գո″:

Օրհնեալ ես ՚ի վերայ աթոռոյ արքայութե՟ քո. գո″:

Օրհնեալ ես որ նայիս ՚ի քերովբէս՝ և հայիս յանդունդս. գո″:

Օրհնեալ ես ՚ի վերայ հաստատութեան երկնից. գովեալ և″:

Օրհնեցէք ամ՟ գործք տն՟ զտէր. օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտեանս:

Օրհնեցէք երկինք զտէր · օրհնեա՟ ։
Օրհնեցէք հրեշտակք տն՟ և ջուրք
որ ՚ի վերոյ երկնից զտ՟ր · օրհ՟ ։
Օրհնեցէք զօրութիւնք տն՟ արեգակն
և լուսին զտ՟ր · օրհ՟ ։
Օրհնեցէք աստեղք երկնից՝ անձ-
րևք և ցօղք զտ՟ր · օրհ՟ ։
Օրհնեցէք ամ՟ հողմք՝ հուր և ջեր զ՟ ։
Օրհնեցէք ցուրտ և տօթ՝ ցօղ և
ձիւնաբեր զտ՟ր · օրհ՟ ։
Օրհնեցէք սառն և պարզ՝ եղեամն
և ձիւն զտ՟ր · օրհ՟ ։
Օրհնեցէք տիւք և գիշերք՝ լոյս և
խաւար զտ՟ր · օրհ՟ ։
Օրհնեցէք ամպք և փայլատակունք
և երկիր զտ՟ր · օրհ՟ ։
Օրհնեցէք լերինք բլուրք՝ և ամ՟
բոյսք երկրի զտ՟ր · օրհ՟ ։
Օրհնեցէք աղբիւրք՝ ծովք և գետք
զտէր · օրհ՟ ։

Օրհնեցէք կէտք և ա՟մ կայտառք որք 'ի ջուրս և թռչունք երկնից զՏ՟ր․ օր՟։

Օրհնեցէք գազանք և անասունք՝ և որդիք մարդկան զՏ՟ր․ օրհ՟։

Օրհնեսցէ Ի՟էլ զՏ՟ր՝ օրհնեսցէ և բարձր արասցէ զնա յաւիտեան ։

Օրհնեցէք քահանայք զՏ՟ր․ օրհ՟։

Օրհնեցէք ծառայք Տ՟ն զՏ՟ր․ օրհ՟։

Օրհնեցէք անձինք և շունչք արդարոց զՏ՟ր․ օրհ՟։

Օրհնեցէք ս՟բք և խոնարհք սրտիւք զՏ՟ր․ օրհ՟։

Օրհնեցէք Անանիա՝ Ազարիա՝ և Միսայէլ զՏ՟ր․ օրհ՟։

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն ս՟բյ։ Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից․ Ամէն ։

✠ Մաղթանք ։

Օրհնեցէք ա՟մ արարածք զԱրարիչն արարածոց․ զՏէրն տ՟րանց․ զԹագաւորն Թագաւորաց. զՈ՟դն Աստուծոյ: Օրհնեցէք գովեցէք բարեբանեցէք. զի քաղցր է. զի յաւիտենան է ողորմութ՟ի ն՟ր:

✠ Կանոն սրբոյ Յարութեանն Ք՟ի:

Որ եկիր ՚ի փրկութի՟ տիեզերաց Թագաւոր յաւիտենից Քրիստոս. ընդ քեզ փառաւորեմք ընդ հարցն մերոց: Յանձն առեր ընդ չարչարանըս կամաւորապէս. և ընդ մահ ճաշակեցեր վասն մեր. զքեզ փառա: Ակնքեցաք վիմով ՚ի գերեզմանի. և լուծեր ըզկնիք մահու յանցանաց. զքեզ: Զտ՟ր օրհնեցէ՟ք բարձր արարէք ընդ յաւիտեան՟ս: Օ յարուցեալն ՚ի մեռելոց ք՟ս ա՟ծ. որ ըզմահ խափանեաց յարութ՟ն իւրով.

ած

հ

գ

րո՛վ · բա՛ր։ Օ՛րհնեցէ՛ք յարութիւն
Քրիստոսի · ամենայն ժողովուրդք
բարեբանելո՛վ · բարձր արա՛։

Կանոն Սրբոց Հրեշտակապետաց

գկ Անսկիզբն բանն Հայր · առա_
ջին լոյս անճառելի · որ ՚ի
հ լուսոյ լոյս ներգործեալ զիմանա_
լեաց դասակարգն · ը՛դ քե՛զ օ՛րհնեմ՛ք
Ա՛ծ հարցն մերոց։

Լոյսն ծնդ Հօր · ՚ի լուսոյ լոյս ծա_
գումն որդի · որ առաքեա՛ր ՚ի պաշտօն
փառաց քոյ զհրեղինացն զօրս ·
ը՛դ քե՛զ։ Ի հօրէ՛ բը՛ղխումն փա՛
ռակից որդւոյ հոգիդ ա՛նեղ · որ
ըստեղծեր ՚ի յոգիս կատարեալ
զհոգեղինացն դասս · ը՛դ քե՛զ։

գ Զ՛տէր՛ օրհնեցէ՛ք բա՛րձր արարէ՛ Զի
մք զնա՛ յաւիտեան՛ն։ Ս՛րբնայի՛ն

զուարթունք· հրեշտակք և հրեշտակապետք· վերին պետութիւնք բարձր արարէք ընդ հայրն երկնաւոր։ Անմարմնոց բազմութիւնք· իշխանութիւնք զօրութիւնք· անմահ տէրութիւնք բարձր արարէք զքրիստոս թագաւորն։ Վեցթևեան սերոբէք· քառակերպեան քերոբէք· աթոռք անեղին բարձր արարէք զհոգին ճշմարիտ։

* * *

Կանոն Սրբոց Մարգարէից։

Որ ընդ հոգեղէն բնութեան մարոյ խառնեցեր ըզգայականն հոգիս· ունիլ զօրութիւն ընդունելոյ զաստուածային և զհոգևոր ըզշնորհս իմաստաւ ի վերուստ· օրհնեալ ես տր ած հարցն մերոց։

գձ

հ

Որ

Որ շնորհեցեր մաքուր հոգւոց Իսրայէլի զհոգին մարգարէութեան. Որով ծանուցեր յառաջագոյն բազմապատիկ օրինակօք զանճառելի խորհուրդ քո մարդեղութեանդ. օրհ:

Որ զանեղ գոյիդ լինելութիւն իբրեւ զեղեալ տեսանէին. յառաջնորդական Մովսիսեան տպաւորէր հոգիդ. ըզկերպարան իւրին գերագոյն հրաշիւք ի վեր քան ըզբան. օրհ:

ԸզՏր օրհնեցէք բարձր արարէք ըզնա յաւիտեան:

Ընդ աւետաւորսն յառաջագոյն փրկութեան մերոյ՝ ծափս հարէք եկեղեցիք հեթանոսաց աղաղակելով: ըզՏր:

Ընդ տեսանողաց մարգարէից հինն Իսրայէլի՝ քահանայք նորոյ ուխտիս ըսպասաւորք. ըզՏէր:

գ

Կանոն Ապաշխարութեան:

Ո՛ր հայիս քաղցրութ՟բ յարարածս քո՛ Հայր ամենակալ. ա՟ձ հ
Օրհնեալ ես Տ՟ր Ա՟ծ հարցն մերոց:
Ո՛ր իջե՛ր ի փրկե՛լ զարարածս քո
Որդի՛դ միածին՝. օրհ: Ո՛ր խնամես
տեսչութ՟բ զարարածս քո Հոգիդ
ճշմարիտ՝. օրհ: Ի՛զ տ՟ր ամենայն դ
գործք քո ընդ քեզ օրհնեն: Ո՛ր
յոչընչէ գոյացուցե՛ր զերկինս և զեր-
կի՛ր. յի՛շեա՛ զմեզ տ՟ր մարդա-
սիրութ՟բդ քո. ամենայն: Ո՛ր անդա-
դար փառաբանիս ի քո արարածոց.
Ը՛նկալ զաղաչանս մեր եկեղեց-
ւոյ քո. ամե՟:

Կանոն Համօրէն Առաքելոց:

Էակից բանն՛դ հօր և հոգւոյն ա՟ձ
որ իջե՛ր ի յերկնից ի փրկութ՟ հ

ազգի մարդկան· ա՟ծ հարցըն մերոց։
Որ պահեցեր յաղթող ըզ ծնունդ
մեծ առաքելոցն· այսօր և մեք ընդ նո-
սին ցնծութ՟բ օրհնեմք ըզքեզ ա՟ծ
Որ առաւել բարձրացեալդ ես յա-
ւիտենից· այսօր ընդ դասս վկայից
քո բարեբանեմք ըզքեզ· ա՟ծ
գ հարցըն։ Ըզ տէր օրհնեցէք բարձր
արարէք ըզնա յաւիտեանս։ Որ
ընտրեաց զերանելի առաքեալսն և
նոքօք որսաց ՚ի հաւատս ըզտիեզե-
րըս քրիստոս· բա՟։ Որք ըզխաւարա-
կուռապաշտութեանըն վանեցին. և ըզ
լոյս գիտութեան ընդ հանուր յերկիր
ծաւալեցին· ընդ նոսին բա՟։

✣ Կանոն համօրէն ննջեցելոց ՚ի վե՟։

ած Օրհնեալ ես դու քս՟. որ յա-
հ րեարդ ՚ի մեռելոց ողորմած
և կո-

և կոխեցեր ըզմահ. տէր աստուած հարցըն մերոց։ Որ մահկանացուացս կեանքդ ես. զհոգիս ննջեցելոց մեր ընկալ. տէր։ Զորս փոխեցեր յաշխարհըն կենդանեաց. հանգըստեան արժանաւորեա. տէր

Ըզտէր օրհնեցէք. և բարձր արարէք զնա յաւիտեան։ Ա՟ցէք Որ դա լոյն է զօրութբ բանին. ազդմամբ ձայնի կենդանարարէ զննջեցեալսն. զտր օրհ։ Ա՟սցէ Աղաչեմք ըզքեզ բարերար. հանգո՛ զհոգիս ծառայից քոց ընդ սուրբս քո. օրհնեսցուք և բարձր արասցուք զանուն քո յաւիտեան։ դ

* * *

Կանոն համօրէն մարտիրոսաց։ աձ

Ըզքեզ արդար և ուղիղ դատաւոր ի մէջ սրբոց քոց բարե հ րեբանիս՝. հայցըն մերոյ աստուած օրհնեալ՝ ես յաւիտեանս: Զքեզ որ 'ի հնոցն կիզէր ապաւէն. խոնարհեալ իգունդըս մարտիրոսաց գովիս՝. հայցըն: Զքեզ որ ահաւոր թագաւոր յաւիտենից՝. այսօր ընդ դասս վկայից քոց բարեբանեմք.

գ հայցըն մե: Զտ̅ր օրհնեցէք բարձր արարէք զնա յաւիտեանս: Անբաւելին երկնից և հրեղինաց 'ի հողեղինաց հաճեցաւ ընտրել իւր զինուորս. բ: Սուրբ և մեք հաւատացեալքս, ք̅ի աստուծոյ. ընդ նոսին խնդրելով զթողութի̅ մեղաց մերոց՝. բարձր արարէք զնա յաւիտեանս:

❋ Քարոզ զկնի Հարցին.

Եկեալքս ամենեքեան 'ի ս̅բ կաթուղիկէ և առաքելական եկեղեցի աղաչեսցուք զմիածին որդին ա̅յ ըզ տէրն մեր և զփրկիչն յս՟ քս՟ ։ Որ էջ փառօք հօր ՚ի մէջ հնոցին, և փրկեց՟ զերիս մանկունսն ՚ի քաղդէացւոց անտի ։ Լուսաւոր և տ՟ր պահեսցէ զհոտս մեր, զի մի՛ երբէք խաբիցուք մեք ՚ի մեղաց և ՚ի ցանկու՟է աշխարհի ։ Այլ արժանի եղիցուք պահել զպատուիրանս նր՟ ․ առնուլ զպսակն լուսոյ և կենաց ՚ի յանձինս մեր ։ Զոր խոստացաւ սիրելեաց իւրոց Ճշմարիտն ա՟ծ յս՟ քս՟ տէր մեր ․ կեցո՛ և ողորմեա՛ ։

Տէր ողորմեա՝ տ՟ր ողորմեա տ՟ր ողորմեա ։

Կիւրակէից և այլոց Տէրունական Տօնից ։

Հզօր յաղթող սքանչելագործ տ՟ր մեծի յարու՟ն քի՟ տ՟յ մերոյ վայելէ փառք՝ իշխանութիւն և պա՛՛ ։

Մաղթանք Մարտիրոսաց ։

Ցօղեա՛ տ՟ր զցօղ բարերար ողորմուե՟ քոյ 'ի մեղուցեալ անձինս մեր· շիջո՛ զբոց հնոցի յանցանաց մերոց և փրկեա՛ զմեզ 'ի յաւիտենական հրոյն: Որա՛ արժանի ընդ երիս ս՟բ մանկունսըն՝ և ը՟ երանելի ս՟բ վկայսն՝ օրհնել ըզ քեզ և գովել · և քեզ գոհութ՟ի և փառս մատուցանել հօր և Որդւոյ և հոգւոյդ ս՟բյ · այժմ և միշտ և'':

Մաղթանք Պահոց:

Ցօղեա՛ տ՟ր զցօղ բարերար ողորմուե՟ քոյ 'ի մեղուցեալ անձինս մեր՝ շիջո՛ զբոց հնոցի յանցանաց մերոց · և փրկեա՛ զմեզ 'ի յաւիտենական հրոյն: Որա՛ արժանի ընդ երիս ս՟բ մանկունսըն՝ և ը՟ երանելի ս՟բ վկայսն՝ օրհնել զքեզ՝ գովել և ասել·

Ա՟ծ քաւեա՛ զիս զմեղաւորս ·
Ա՟ծ քաւեա՛ զիս զմեղաւորս ·
Ա՟ծ քաւեա՛ զիս զմեղաւորս · 'ի մեղաց և կեցո՛:

✣ Երգ Մարիամու Ածածնին ։

Մեծացուսցէ անձն իմ զՏր. և ցնծասցէ հոգի իմ աստուծով փրկչաւ իմով ։

Այց արար 'ի վերայ խոնարհութեն աղախնոյ իւրոյ . այսուհետև երանեցեն ինձ ամ ազգք ։

Արար ընդ իս մեծամեծս հզօրն . և սբ է անուն նորա ։

Ողորմութիւն արար՝ յազգաց յազգըս երկիւղածաց իւրոց . և արար զօրութի բազկաւ իւրով ։

Ցրուեաց զամբարտաւանս 'ի մտաց սրտից . և քակեաց զհզօրս յաթոռոց ։

Զխոնարհս բարձրացոյց՝ զկարօտս ելից բարութբ՝ և զմեծատունս արձակեաց ունայնս ։

Պաշտպանեաց իսրայէլի ծառայի իւրոյ՝ յիշելով զողորմութի իւր

Ոպ խօսեցաւ առ հարսն մեր ը աբրահամու և զաւակի նր յաւիտեան ․

Օրհնութիւն Զաքարիայ Հօրն Յովհաննու Մկրտչի։ Ղուկաս Ա. 68 ։

Օրհնեալ տ͞ր ա͞ծ իսրայէլի որ յայց ել, եւ արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ ։

Յարոյց մեզ զեղջիւր փրկութեան 'ի տանէ դաւթի ծառայի իւրոյ. ո͞պ խօսեցաւ բերանոք սրբոյն՝ որք յաւիտենից մարգարէքն էին ։

Փրկութ͞ի 'ի թշնամեաց մերոց. եւ 'ի ձեռաց ա͞մ ատելեաց մերոց ։

Առնել ողորմութ͞ի առ հարսն մեր. եւ յիշել զկտակարանս սրբու͞թ իւրոյ ։

Երդումն զոր երդուաւ աբրահամու հօր մերոյ՝ տալ մեզ առանց երկիւղի զփրկութիւն 'ի թշնամեաց մերոց ։

Պաշտել զնա սրբու͞թ եւ արդարու͞թ առաջի ն͞ր զա͞մ աւուրս կենաց մերոց։

Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ բարձրելոյն կոչեսջիր. գնասցես առաջի տ͞ն պատրաստել զճանապարհս նր՟ ։ Տալ զգիտութի՟ փրկութե՟ ժողովրդեան իւրոյ ՚ի թողութի՟ ա՟մ մեղաց մերոց ։ Վ՟ն գթոյ ողորմութե՟ ա՟ծոյ մերոյ որով երևեցաւ մեզ արեգակն ՚ի բարձանց լուսաւոր առնել զխաւար մեր Ծագել զլոյս ՚ի վ՟ր այնոցիկ՝ ոյք նստէաք ՚ի խաւարի և ՚ի ստուերս մահու ․ ուղղել զոտս մեր ՚ի ճանապարհս խաղաղութեան ։

❋ Աղօթք Սիմէօնի Ծերունւոյն ։

Արդ՝ արձակեա զծառայս քո Տ՟ր՝ ըստ բանի քում ՚ի խաղաղութի՟ ․ զի տեսին աչք իմ զփրկութի՟ քո՝ զոր պատրաստեցեր առաջի ա՟մ ժողովրդոց ։ Լոյս յայտնեցար հեթանոսաց ․ և փառք ժողովրդեան քում իսրայէլի ։

աձ մ Յանձառ փա՛ռաց խոնարհեցա՛ր
՚ի՛ մեր բնութիւնըս բա՛նդ
ա՟ծ՝ և մարմնացա՛ր ՚ի՛ սրբոյ կուսէ՛ն․ Նո
րէ՟ ծնար ՚ի ս՟բ կուսէն անապականն
մա՛րմնով. ըզքե՛զ անդադա՛ր բարե՛
բանեա՛լ մեծացուցանե՛մք։ Այսօր զե
կեա՛լդ ՚ի փրկութիւն ա՛զգի մարդկան՝
մե՛ծաբանութ՟բ ամե՛նեքեա՛ն մեծա՛՛։

աձ մ Մա՛յր և կոյս ա°ղախին քրի՛ստոսի։
որ բարեխօ՛սդ ես մե՛զ ու աշխարհի՛·
քեզ ե°րանեն ա°մենայն ազգ՛ք։
Առաքեա՛լ ա°ղաւնի՛ և հա՛րսն երկնից
մա՛րիամ. տաճար և ա՛թոռ՝ ա՟յ բանին՝.
քեզ ե°րա՛՛։ ՚Ի և՛ հա°ճեցան ի°մանա
լեա՟ն ընդ հո՛ղե՛ղէնքս. և՛ քե՛զ մերձե
ցաք ՚ի փա՛յտըն կենաց՝. քեզ ե°րա՛՛։
գձ մ Ա՛նարատ կոյս ա՟ծածի՛ն մարիա՛մ

որք

սրբուհի և մայր Քրիստոսի· յարգանդի
տարար զանտանելին յամենեցունց·
օրհնութիւն. Ընդ քեզ աստուածածին մե-
ծացուցանեմք։ Ընդ քեզ երկնային
դասուքն զոր ետեսան Եզեկիէլ։ և դու
ռըն զոր ծանեաւ գեղեցիկն։ սերովբէ
հողեղէն վեհագոյն քերովբէից· օրհ։
Սուրբ խորհրդըս սոսկալի ի քեզ
տեսանի աստուածածին. յղութի
անսերմնական. ծնունդ անարատ·
կուսութի յետ ծննդեան մնա-
լով անապական· օրհ։

Ընդ քեզ երևեցաւ դուռն առ եզե- ուՃ
կիէլի ը մարգարէին. ընդ որ ոչ ոք մ
էանց՝ եթէ ոչ աստուած միայն· Աստուա-
ծածին կոյս օրհնութիւն մեծացուցանեմք
Ընդ քեզ որ ի մորենւոյն առ մովսի
սի ը մարգարէին· ընդ որ խորհուրդ
կուսին յայտնեցեր մարդկան ազ

դի. օրհ. Զքեզ որ ի Հօրէ անժամանակապէս և ի մօրէ անթարգմանաբար. ի ժամանակի ծնընդեան ի բոլորից փրկութիւն յայտնեցար որ դի բարձրելոյն. օրհնու.:

աձ մ Այսօր ընդունիր ժողովուրդք. ցընծացէք ընդ գալըստ հոգւոյն սըրբոյ. մե. ծացուցանելով զեկեղեցին ի հօրէ: Այսօր ցընծան առաքեալքն. զարդարեալք ի շնորհաց հոգւոյն սրբոյ. մե: Այսօր ըզուարճացան արարածք. ճշմարիտ գալըստեամբ հոգւոյն սրբոյ. մե.:

աձ մ Յարուցելոյն ՚ի մեռելոց բնակարան մայր և կոյս. որ ըզննջեցեալսըն յադամայ կենդանագործէ անապականն.

զքեզ մեծացուցանեմք որ օրհնեալդ ես ի կանայս։ Արարողին երկնի և երկրի եղեր տաճար և առագաստ. որ ըզննջեցեալսն մեր հրեղէն նորոգէ՝ զքեզ մեծա։ Կերակրողին տիեզերաց արբուցեր զքո սուրբ ըզկաթն որ ըզննջեցեալսն մեր վերստին նորոգէ․ զ։

ածա
մ

Որ զաւետիս հոգւոյն ի հրեղէն ի հրեշտակէն ընկալար․ ուրախ լեր բերկրեալդ Տէր ընդ քեզ Մարիամ անհարսնացեալ։ Անըսկիզբն բանըն հաճեցաւ առնուլ մարդեղութիւն ըսկիզբն ՚ի կուսէդ․ Քրիստոս աստուած թագաւորն յաւիտենից։ Աղաչեմք ըզքեզ սուրբ աստուածածին՝ առ Քրիստոս բարեխօսեա փըրկել զժողովուրդս իւր զոր գընեաց արեամբն իւրով։

✻ Քարոզ զկնի Մեծացուցէին ։

Սբ զածածինն և զամ սբս բարեխօս արասցուք առ հայր՚ի յերկինս. զի կամեցեալ ողորմեսցի և գթացեալ կեցուսցէ զարարածս իւր. ամենայն ։

✻ Աղօթք Մարտիրոսաց՝ և Պահոց ։

Ընկալ տր զաղաչանս մեր բարեխօսութբ սբ ածածնին անարատ ծնողի միածնի որդւոյ քո. և աղաչանօք ամ սբց քոց. և որոց այսօր է յիշատակ ։ Լուր մեզ տր և ողորմեա. ներեա քաւեա և թող զմեղս մեր ։ Արժանաւորեա գոհութբ փառաւորել զքեզ ընդ Որդւոյ և ընդ սրբոյ հոգւոյդ ։ Այժմ և միշտ և՛ ։

✻ Քարոզ զկնի Մեծացուցէին
կիւրակէից աւուրց ։

Վս սբ տեղւոյս շինութե և բարեկարգութե՛ զտր աղաչեսցուք ։

Վս ժողովրդեանս որք մտանեն ընդ

դրունս սբյ եկեղեցւոյ՝ զՏէր ա՛։
Վ՟ ընդունելոյ զպաղատանս սորա ի մեծի ողորմութեան իւրում՝ զՏէր ա՛։
Վ՟ հոգ՛՛։ Ս՛ եւ՛՛։ Զանձի՛՛։ Ողոր՛՛։

✱ Մաղթանք։

Դու ես Թգր յաւիտենս յաւիտենից Տ՟ Յ՟Ք մեր. Ս՛ քեզ ընդ Հօր եւ Հոգւոյդ Սբյ վայելէ փառք՝ իշխան՛։

✣ Երգ Յուղաբերից Աւետարանին։

Երգեցէք անուանըն Տեառն օրհնեալ է յայսմ հետէ մինչեւ ի յաւիտեան։

Օրհնեցէք մանկունք ըզՏէր եւ օրհնեցէք զանուն Տեառն։
Եղիցի անուն Տ՟ն օրհնեալ յայսմ հետէ մինչեւ ի յաւիտեան։

յարեւելից մինչ ի մուտն արեւու
օրհնեալ է անուն տեառն ի
յայսմհետէ :

Փառք եւ երկրպագութիւն հօր
եւ Որդւոյ եւ սրբոյ հոգ-
ւոյն . Նմ այժմ եւ միշտ եւ յաւի-
տեանս յաւիտենից ամէն :
Ի յայսմհետէ մինչեւ ի յա-
ւիտեան :

Արի տր օգնեա մեզ . եւ փրր
կեա զմեզ . վասն
անուան քոյ :

Արի եւ մի մերժեր ըզմեզ
ի սպառ . վասն անուան
քոյ :

Թագաւորեսցէ Տէր յաւիտեա

[illegible] ն.

Աստուած քո սէն յաղգէ յա

[illegible] ղզ.

Օրհնեա անձն իմ զՏէ [illegible]

ր. Օրհնեցից ըզՏէր ի

կենդանութեան իմոյ ։ Օրհնեա ։

✣ Խաղաղութիւն ամենեցուն ։

Եւ ընդ հոգւոյդ քում ։

Երկիւղածութեամբ լուարուք ։

● Սրբոյ Աւետարանիս ըստ Մատթէոսի ։

Փառք քեզ Տէր Ած մեր ։

Պռօսխումէ ։ Ասէ աստուած ։

որկ
գհ
դպ
որկ
գհ
դպ
որկ
դպ

Եւ յերեկոյի շաբաթուն յորում լուսանայր միաշաբաթին, եկն մարիամ մագդաղենացի՝ և միւս մարիամն տեսանել զգերեզմանն։ Եւ ահա շարժումն մեծ եղև. զի հրեշտակ տ՟ն իջեալ յերկնից՝ մատուցեալ ՚ի բաց թաւալեցոյց զվէմն ՚ի դրանց անտի՝ և նստէր ՚ի վ՟ր ն՟ր։ Եւ էր տեսիլ ն՟ր իբրև զփայլակն. և հանդերձ ն՟ր սպիտակ իբրև զձիւն։ Եւ յահէ անտի ն՟ր խռովեցան պահապանքն և եղեն իբրև զմեռեալս։ Պատասխանի ետ հրեշտակն և ասէ ցկանայսն՝ մի՛ երկնչիք դուք. գիտեմ զի զյ՟ս զխաչեալն խնդրէք. չէ՛ աստ. քանզի յարեաւ ո՟պ ասացն։ Եկա՛յք և տեսէք զտեղին ուր կայր։ Եւ վաղվաղակի երթայք ասացէք աշակերտացն նր՟ թէ յարեաւ։ Եւ ահա յառաջանայ քան զձեզ 'ի գալիլեա. անդ տեսանիցէք զնա՝ ահա ասացի ձե՛զ։ Եւ ելեալ վաղվաղակի 'ի գերեզմանէ անտի ահիւ և խընդութ՟ բազմաւ՝ ընթանային պատմել աշակերտացն։ Եւ ահա պատահեցաւ նց՟ յս՟ և ասէ՝ ողջ էք։ Եւ նք՟ մատուցեալ կալան զոտս նր՟՝ և երկիրպագին նմա։ Յայնժամ ասէ ցնս՟ յս՟. մի երկնչիք՝ երթայք ասացէք եղբարցն իմոց զի երթիցեն 'ի գալիլեա և անդ տեսցեն զիս։ Իբրև նոքա գնացին, ահա ոմանք 'ի զօրականացն եկին 'ի քաղաքն և պատմեցին քահանայապետիցն զամ՟ որ ինչ եղեն։ Եւ նոքա ժողովեալ հանդերձ ծերօքն խորհուրդ առեալ արծաթ յոյժ ետուն զօրականացն։ Եւ ասեն՝ ասասջի՛ք եթէ աշակերտքըն նր՟ եկեալ գիշերի գողացան զնա մինչ մեք ՚ի քուն էաք: Եւ եթէ լուր լիցի այդ առ դատաւորն, մեք հաւանեցուցուք զնա. և զձեզ անհոգս արասցուք: Եւ ն՟ք առեալ զարծաթն՝ արարին որպ՟ ուսանն. Եւ ել համբաւս այս ՚ի հրէից մինչև ցայսօր:

Իսկ՝ մետասան աշակերտքն գնացին ՚ի գալիլեա ՚ի լեառն ուր ժամադիր եղև ն՟ց յ՟ս: Իբրև տեսին զնա, երկիրպագին նմա. և ոմանք երկուացան: Եւ մատուցեալ յ՟ս խօսեցաւ ընդ ն՟ս և ասէ. տուաւ ինձ ա՟մ իշխանութ՟ի յերկինս և յերկրի: Որպ՟ առաքեաց զիս հայր և ես առաքեմ զձեզ: Գնացէք այսուհետև աշակերտեցէք զա՟մ հեթանոսս. մկրտեցէք զն՟ս յանուն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն ս՟րբ: Ուսուցէք ն՟ց պահել զա՟մ՝ զոր ինչ պատուիրեցի ձեզ. և ահաւասիկ ես ը՟ ձեզ եմ զա՟մ աւուրս մինչև ՚ի կատարած աշխարհի:

Սրբոյ Աւետարանին ըստ
Մարկոսի.

Եւ՛ իբրեւ երեկոյ եղեւ՝ քանզի ուրբաթ էր որ 'ի շաբաթն մտանէր. եկեալ յովսէփ որ յարիմաթեայն էր այր պարկեշտ նախարար. որ եւ ինքն իսկ ակն ունէր արքայութեն այ: Համարձակեցաւ՛ եմուտ առ պիղատոս եւ խնդրեաց զմարմինն յսի. Եւ՛ պիղատոս զարմացաւ՛ թէ այնչափ վաղ մեռաւ՛. եւ կոչեալ առ ինքն զհարիւրապետն՝ եհարց զնա եւ ասէ՝ թէ արդարեւ այնչափ վաղ մեռաւ՛: Եւ՛ իբրեւ ստուգեաց 'ի հարիւրապետէ անտի, շնորհեաց զմարմինն յովսեփայ: Եւ՛ յովսէփ գնեաց կտաւ՛՝ եւ իջուցեալ զնա պատեաց կտաւ՛ովն եւ եդ 'ի գերեզմանի որ էր փորեալ 'ի վիմէ. եւ թաւ՛ալեցոյց վէմ մի 'ի դուռն գերեզմանին։ Իսկ մարիամ մագդաղենացի և մարիամ յակոբայ և յովսեայ՝ տեսին զտեղին ուր եդաւ։ Եւ իբրև էանց շաբաթն, մարիամ մագդաղենացի և մարիամ յակոբայ և սողոմէ՝ չոգան պատրաստեցին խունկս զի եկեսցեն և օծցեն զնա։ Եւ ընդ առաւօտս միաշաբաթուն՝ գան ՚ի գերեզմանն ընդ արեւագալն։ Եւ ասեն ցմիմեանս՝ ով թաւալեցուսցէ մեզ զվէմն ՚ի դրանց գերեզմանին։ Եւ հայեցեալ տեսին զի թաւալեցուցեալ էր վէմն ՚ի գերեզմանէն։ քանզի էր մեծ յոյժ։ Եւ մտեալ ՚ի ներքս ՚ի գերեզմանն՝ տեսին երիտասարդ մի զի նստէր ընդ աջմէ կողմանէ՝ զգեցեալ պատմուճան սպիտակ և զարհուրեցան։ Եւ նա ասէ ցնոսա. մի երկնչիք՝ զյիսուս խնդրէք զնազովրեցի զխաչելեալն՝ յարեաւ.

րեաւ. չէ՛ աստ՝ ահաւադիկ տեղին ուր եդին զնա: Այլ երթա՛յք ասացէք աշակերտացն ն՟ր և պետրոսի՝ թէ ահա յառաջագոյն երթայ քան զձեզ ՚ի գալիլեայ՝ անդ տեսանիցէք զնա ո՟պս ասաց ձեզ: Եւ իբրև լըւան՝ ելին և փախեան ՚ի գերեզմանէն. քանզի զահի հարեալ էին և ոչ ումեք ինչ ասացին զի երկնչէին:

✣ Սրբոյ Աւետարանին ըստ Ղուկասու.

Եւ ահա այր մի անուն յովսէփ՝ որ էր նախարար՝ այր բարեգործ և արդար: Սա չէր միաբանեալ ը՟ խորհուրդս և ընդ գործս ն՟ց՝ յարեմաթեայ քաղաքէ հրէից. որ և ինքն ևս ակն ունէր արքայութեանն ա՟յ: Սա մատուցեալ առ պիղատոս՝ խնդրեաց զմարմինն Յ͞սի : Եւ իջուցեալ զնա՝ պատեաց պաստառակալաւ և եդ ՚ի կըռածոյ գերեզմանին՝ ուր չէր բնաւ զոք եդեալ : Եւ օրն էր ուրբաթ՝ և շաբաթ լուսանայր : Եւ երթային զհետ Ն͞ր կանայքն՝ որք եկեալ էին ընդ Նմա ՚ի Գալիլէէ . տեսին զգերեզմանն՝ և ո͞պ եդաւ մարմին Ն͞ր : Դարձան՝ և պատրաստեցին խունկս և իւղս . և ՚ի շաբաթուն հանդարտեցին վ͞ս պատուիրանին : Բայց ՚ի միաշաբաթուն վաղ քաջ ը͞ առաւօտն՝ եկին ՚ի գերեզմանն . բերին զխունկսն զոր պատրաստեցին . և այլ կանայք ընդ Ն͞ս : Եւ գտին զվէմն թաւալեցուցեալ ՚ի գերեզմանէ անտի : Եւ մտեալ ՚ի ներքս ոչ գտին զմարմին Տ͞ն Յ͞սի : Եւ եղև ընդ հիանալն Ն͞ց վ͞ս այնորիկ , և ահա արք երկու հասին առ Ն͞ս ՚ի հանդերձս լուսաւորս : Եւ իբրեւ զահի հարան՝ եւ խոնարհեցուցին զերեսս իւրեանց յերկիր, ասեն ց՟ն՝ զի՞ խնդրէք զկենդանին ընդ մեռեալս։ Չէ՛ աստ՝ այլ յարեաւ. Յիշեցէք ո՟պ խօսեցաւ ընդ ձեզ մինչ էրն ՚ի գալիլեայ։ Եւ ասէր թէ պարտ է որդւոյ մարդոյ մատնիլ ՚ի ձեռս մարդոց մեղաւորաց եւ ՚ի խաչ ելանել եւ յերրորդ աւուր յառնել։ Եւ յիշեցին զբանսն ն՟ր։ Եւ դարձան պատմեցին զայս ա՟մ՝ մետասանիցն՝ եւ այլոցն ա՟մցուն։ Եւ էին մարիամ մագդաղենացի եւ յօհաննա եւ մարիամ յակոբայ եւ այլք ընդ ն՟ս որք պատմեցին զայս առաքելոցն։ Եւ երեւեցան առաջի ն՟ց շաղփաղփութ՟ք բանք ն՟ց՝ եւ չհաւատային ն՟ց։ Բայց պետրոս յարուցեալ ընթացաւ ՚ի գերեզմանն. եւ հայեցեալ տեսանէ զկտաւսն լոկ զի կային։ Եւ գնաց ը՟ միտս զարմացեալ թէ զի՞նչ եղեւ։

Յետ այսորիկ՝ աղաչեաց զպիղատոս յովսէփ որ յարիմաթեայ էր աշակերտ յ̅սի ՚ի ծածուկ վ̅ս ահին հրէից զի բարձցէ զմարմինն յ̅սի: Եւ հրամայեաց պիղատոս՝ եկն եւ եբարձ զնա: Եկն եւ Նիկոդիմոս՝ որ եկեալն էր առ յ̅ս ՚ի գիշերի զառաջինն. եւ եբեր զըմուռս խառն ընդ հալուէս իբրեւ լտերս հարիւր: Առին զմարմինն յ̅սի եւ պատեցին կտաւովք եւ խնկովք հանդերձ. ո̅պ օրէն էր հրէից պատել: Եւ էր ՚ի տեղւոջն յորում խաչեցաւն՝ պարտէզ. եւ ՚ի պարտիզի անդ՝ գերեզման նոր. յորում ոչ ոք երբէք էր եդեալ: Անդ վ̅ս ուրբաթուն հրէից՝ զի մօտ էր գերեզմանն՝ եդին զյ̅ս: Եւ ՚ի միաշաբաթուջն մարիամ մագդաղէնացին՝ գայ առաւօտուն ընդ արշալոյսն ՚ի գերեզման անդր. և տեսանէ զվէմն բարձեալ ՚ի դրանց գերեզմանին : Ապա ընթանայ և գայ առ սիմօն պետրոս՝ և առ միւս աշակերտըն զոր սիրէրն յս̃ : Ասէ ցնո̃ բարձին զտ̃րն ՚ի գերեզմանէ անտի և ոչ գիտեմ ուր եդին զնա : Ել պետրոս և միւս աշակերտն՝ և գային ՚ի գերեզմանն : Ընթանային երկոքեան ՚ի միասին : Եւ միւս աշակերտն՝ յառաջեաց ընթացաւ վաղագոյն քան զպետրոս և եկն նախ ՚ի գերեզմանն : Եւ խոնարհեալ տեսանէ զի կային անդ կտաւքն՝ բայց ՚ի ներքս ոչ եմուտ : Եկն և սիմօն պետրոս որ գայրն զկնի նր̃, և եմուտ ՚ի գերեզմանն և տեսանէ զկտաւսն զի կային անդ : Եւ վարշամակն որ էր ՚ի գլուխ նր̃՝ ոչ ընդ այլ կտաւսն կայր,

այլ

այլ ուրոյն ծալեալ 'ի մի կողմն: Յայն ժամ եմուտ և միւս աշակերտն որ եկեալն էր յառաջագոյն 'ի գերեզմանն՝ ետես և հաւատաց: Զի չև ևս գիտէին զգիրս թէ պարտ է նմա 'ի մեռելոց յառնել: Չոգան դարձեալ առ միմեանս աշակերտքն: Բայց մարիամ կայր արտաքոյ գերեզմանին և լայր. և մինչդեռ լայր, խոնարհեցաւ 'ի գերեզմանն. և տեսանէ երկուս հրեշտակս սպիտակս՝ զի նստէին մի 'ի սնարից և մի յանոտից ուր կայր մարմինն յ՟ի: Եւ նոքա ասեն ցնա. կին դու՝ զի՞ լաս: Ասէ ցն՟ա՝ զի բարձին զտ՟րն իմ 'ի գերեզմանէ աստի և ոչ գիտեմ ուր եդին զնա: Զայս իբրև ասաց, դարձաւ 'ի թիկունս կոյս. և տեսանէ զյ՟ս զի կայր և ոչ գիտէր թէ յ՟ս իցէ: Ասէ ցնա յ՟ս. կին դու՝ զի՞

լաս՝ զո՞ խնդրես ։ Նմա այսպէս թըւեցաւ թէ պարտիզպանն իցէ ։ Ասէ ցնա՝ տ͞ր եթէ դու բարձեր զնա, ասա՛ ինձ ուր եդեր զնա՝ զի ես առից զնա ։ Ասէ ցնա յ͞ս՝ մարիամ ։ Եւ նա դարձաւ և ասէ ցնա եբրայեցերէն՝ րաբբունի. որ թարգմանի վարդապետ ։ Ասէ ցնա յ͞ս. մի մերձենար յիս՝ զի չև ևս ելեալ եմ ես առ հայրն իմ. այլ երթ դու առ եղբարսն իմ և ասա ցն͞ս. ելանեմ ես առ հայրն իմ՝ և առ հայր ձեր.
և ա͞ծն իմ՝ և ա͞ծ ձեր ։

Գայ մարիամ մագդաղենացի և պատմէ աշակերտացն եթէ ետես նա
զ͞տր և զայս ինչ ասաց ցն͞ա ։

* * *

Երգոյն կենաց մատթէոս սին.
ապա մարկոս պատուար բեր դին,
Յետոյ ղուկաս ըն յարու թիւն.

հուսկ յօհաննէսն հնազանդու թի:
Քառակերպեան ը՟դ աթո ռին.
ողքա նըման ամէնե ւին:
Մարդ և առիւծ ցուլ և արծ ւին.
հանգիստ կամաց տ՟ն արար չին:
Մարդըն քառակ մատթէո սին.
առիւծն արի ոխպ մարկո սին:
Ղուկասն հերկօղ նըման ե- զին.
յօհան սլացօղ ըստ արծը ւին:

* * *

✝ Երգ ղ՟նի Իւղաբերից Աւետարանին:

Փառք յա՛րուե՟ քո տ՟ր. ո՛չ դադարե
ցա՛յց Քրիստո՛ս օ՛րհնել ը՛զ քեզ
զա՟մ աւուրս կենդանութե՟ իմո՛յ:
Փա՛ռք յարո՛ւե՟ քո տ՟ր. ո՛չ դադա
րեցա՛յց Յ՟ս՛ գո՛վել ը՛զ քե՛զ զա՟մ
աւուրս կենդանութե՟ իմո՛յ:
Ե՛ս ո՛չ դա՛դա՛րեցա՛յց փը՛րկի՛չ փա՛-
ռաւորել ըզքե՛զ զա՟մ աւուրս կեն-
դանութեան իմո՛յ:

✝ Երգ

✣ Երգ Աղուհացի Կիւրակէիցն․ երիցս անգամ ասի՝ և յետինն բարձր։

Զամենայն սուրբս կենաց իմոց. և ես ոչ դադարեցից օրհնել ըզքեզ ըզՔս փրկիչ աշխարհի.

Զամենայն սու"։

Ի գիշերի համբարձէք՝ ըզձեռս ձեր ի սրբութիւն. և օրհնեցէք ըզտէր։

Ահա օրհնեցէք ամենայն ծառայք տն ըզտէր ի սրբութիւն. և օրհնեցէք ըզտէր։

✣ Գալստեան Ողորմեան։

Դասք լուսեղէն զուարթնոցն սպասէին մեծի գալըստեան նորին տեառն ։ Եւ երգէին երգ նոր․ օրհնեալ է քո սուրբ գալուստդ ։

Զատկի ։

Լուսապայծառ հրեշտակըն․ նըստելով ի կենսատու գերեզմանին ։ Եւ աւետէր կանանցն յարեաւ աստուած ։

Համբարձմանն Քրի ։

Համբարձէք իշխանք․ ըզդըրունս ձեր ի վեր ։ Եւ գայ մըտանէ փառօք ի փառս ։

Հոգեգալստեան ։

Իջեալ հոգին յառաքեալսն․ և հրազինեաց զընտրեալսն․ անկէզ ի սբ վերնատանն ։ Եւ հանգեաւ նոքօք յազգըս մարդկան զանազան լեզուաց բաժանմամբ ։

Վարդավառի ։

Ցընծայ Թաբօր Հերմոնիւ. և առաքեալքն ի հայրական ձայնէն Թըմբրեալք ։ Եւ կենդանեաց և մեռելոց՝ տէր ծանուցին ըզ քեզ մովսէս և հեղիաս ։

Խաչի ։

Այսօր՝ երկեալ կամաւ տէրն ի խաչ. և տարածեաց զբազուկս իւր ՚ի նմա ։

Ծննդեան ։

Հոյլք հոգեղէնք ընդ հովիւսն քարոզէին ՚ի յանքանից մըսուր զբանըն բազմեալ ։ Եւ մոգքն աստեղըն գուշակեալ՝ մատուցին զընծայսըն խորհըրդոյ ։

Տնընդառաջին ։

Քառասնօրեայ տղայն և տէրն օրինաց՝ տնօրինաբար եկն ի տաճարն։

Ս՟ն սի՛ Սիօն գը՛գուէր գրկօքն. և՛
յօրինեաց կապեց՝ լուծօ՛ւթն հայցէր
՚ի՛ կեանս աւետարա՛՝ նի՛:

***

Քարոզ զկնի Իւղաբերից Աւետարանին և Շրջոյն.

Զուարճացեալքս մեծաւ ուրախութեամբ աւետեօք յարութեան տ՟ն մերոյ և փրկչին յ՟ի ք՟ի : Որ եղև պտուղ և անդրանիկ ա՟մ ննջեցելոց։ Խորտակեաց զդրունս դժոխոց. և եղոյծ զբռնութ՟ մահու. և ետ յոյս հաստատութ՟ վերստին նորոգման կենդանութ՟ ա՟մ մարդկան : Խնդրեսցուք հաւատով ՚ի փրկչէն մերմէ յ՟ս՟է ք՟ս՟է՝ զի զմեզ արժանի արասցէ յարութ՟ իւրոյ կերպարանակից առնել զմարմինս խոնարհութ՟ մերոյ ըստ նմանութ՟ մարմնոյ փառաց իւրոյ : Ա՟ն զի զայս խոստացաւ՝ զմեծ և զանճա

ռելի

ուելի շնորհս պարգևել սիրելեաց
իւրոց ճշմարիտն ա̄ծ յ̄ս ք̄ս տէր
մեր. կեցո́ և ողոր''։

❋ Մաղթանք։

Ամենակեցոյց՝ ճշմարիտ՝ ա̄ք մեծի յարուե̄ն ք̄ի ա̄յ մերոյ վայելէ փառք՝ իշխանութիւն և պա''։

❧ Սաղմոս. 50։

Ողորմեա́ ինձ ա̄ծ՝ ը̄ս մեծի ողորմուե̄ քում. ը̄ս բազում գթուե̄ քում քաւեա́ զանօրէնութի̄ս իմ։
Առաւել լուա́ զիս յանօրէնութենէ իմմէ. և ի մեղաց իմոց ս̄բ արա զիս։
Զանօրէնութի̄ս իմ ես ինձէն գիտեմ. և մեղք իմ առաջի իմ են յա̄մ ժամ։
Քեզ միայն մեղայ տ̄ր. և զչար առաջի քո արարի։
Ո̄զ արդար եղիցիս ՚ի բանս քո. և յաղթեսցես ՚ի դատելն քո։
Անօրէնու̄բ յղացաւ, և՚ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ։

Դու տ՟ր զճշմարտութ՟ի սիրեցեր. զանյայտս և զծածկեալս իմաստութե՟ քով յայտնեցեր ինձ ։

Ցօղեա՛ յիս մշտկաւ և ս՟բ եղէց. լուա՛ և քան զձիւն սպիտակ եղէց ։

Լսելի արա ինձ տ՟ր զցնծութ՟ի և զուրախութ՟ի . և ցնծասցեն ոսկերք իմ տառապեալք ։

Դարձո՛ զերեսս քո 'ի մեղաց իմոց. և զա՟մ անօրէնութ՟իս իմ քաւեա՛ յինէն ։

Սիրտ ս՟բ հաստատեա՛ յիս ա՟ծ. և զհոգի ուղիղ նորոգեա՛ 'ի փորի իմում ։

Մի՛ ընկենուր զիս տ՟ր յերեսաց քոց. և զհոգի քո ս՟բ մի՛ հաներ յինէն ։

Տո՛ւր ինձ ցնծութ՟ի փրկութե՟. և հոգւով պետութե՟ քո հաստատեա՛ զիս ։

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին ։

Փրկեա զիս յարենէ ա՟ծ՝ ա՟ծ փրկութե՟ իմոյ . ցնծասցէ լեզու իմ

յարդարութեան քում։
Տ՟ր՛ եթէ զշրթունս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ զօրհնու՟թիս քո։
Թէ կամեցեալ էիր, պատարագս մատուցանէաք. բայց դու ընդ ողջակէզս իսկ ո՛չ հաճեցար։
Պատարագ Ա՟յ հոգի խոնարհ. զսիրտ ս՟բ և զհոգի խոնարհ՝ ա՟ծ ո՛չ արհամարհէ։
Բարի արա տ՟ր կամօք քովք սիօնի. և շինեսցին պարիսպքն երուսաղէմի։
Յայնժամ հաճեսցիս ը՟ն պատարագս արդարութ՟ն. ուխտից պատարագս հանցեն 'ի սեղան քո զուարակս։

⁂

անդ որ ի՛ հօրէ ի՛ջեալ մարմնացար ի կո՛ւսէն. խաչեցա՛ր կամաւ հօր վա՛սն մե՛ր՝ ը՛զմեղս ըսպաներ. տ՟ր՛ ա՟ծ ո՛ղո՛րմեա՛ մեզ։
Որ յարարածո՛ց ես անբովանդա՛կելի.

ած
ո՟

լի. ՚ի խաչափայտին բևեռելով ըզ մահ կոխեցեր. ող: Որ ՚ի նախնումըն զմանկեանն ՚ի ծառայութ̅ մահու պատուական մարմնովդ և արեամբըդ քո ազատեցեր. ող:

Որ ՚ի հրեղէն զօրաց երկնից փառաբանեալս աստուած. որով զերկնային անմարմնական ածային ըզշնորհս հեղեր յորդիս ադամայ. աղաչանօք սոցա ողորմեա մեզ աստուած: Որ բևեռելով հողեղինացս անհիւթականքն ի ձև մարմնոյ. որք և ծանուցին մարդարէիցն ըզխորհուրդ քո գալըստեանդ՝ բազմապատիկ տեսլեամբք օրինակելով. ա: Ընդունելի տնօրէնութեանդ քո աւետաբերք առաքեցան գաբրիէլ և մի քայէլ անմարմնական դասուքն իւրեանց յերկրէ սպասաւորելով. ա՛:

Ո՛ր աւետաւոր քում գալստեանդ առաքեցեր յաշխարհ ըզքո մարգարէսն եւ եկեալ խոնարհեցար նոր օրինօք զթերին լցեր ՚ի գիրս օրէնաց եւ մարգարէից. բարեխօսութեամբ սոցա Քրիստոս ողորմեա մեզ: Ո՛ր կոչեցեր մարգարէիւք յառաջագոյն զհեթանոսս քեզ նոր ժողովուրդ. եւ զդուստր սիոնի զեկեղեցի հեթանոսաց. հարսն սիրելի անմահ փեսային. բա՛: Ո՛ր զփառաւոր տաճարն զոր շինեցեր շինողդ էից ՚ի վերայ վիմի. բարձրագոյն քան զառաջինն. եւ գերազարդ վայելչութեամբ տեսանողքն ծանուցին ՚ի մատիւք հոգւոյն. բա՛:

դձ

ո

Հայր

ած
ո
Հայր բազումողորմ խոստովանիմ
առ քեզ ո̄պ՛ զանառակ որդին՝
Թող ինձ ըզմեղս իմ և ողորմեա՛:
Տ̄ր որ գթացար ի կինըն քանանացին·
գթա՝ և յիս 'ի մեղաւորս և ող":
Տ̄ր որ դարձուցեր ըզ մաքսաւորն
'ի գիտուն ճշմարտուն դարձո՛ և զիս
ըզմոլորեալս և ող":

ած
ո
Տ̄Ր որ զգթութիւնդ՝ քո զառատ
հեղեր յերկնից ի մէջ ս̄բց առա
քելոց քոց· աղաչանօք ս̄ց ողորմեա՛
Ո՛ր 'ի ձեռըն ս̄ց՛ սփռեցան շընորհք
հոգւոյդ ս̄բյ ընդ ա̄մ երկիր· ող"
Ո՛ր սոքօք լուսաւորեցեր մկրտու̄թ
ա̄ազանին զեկեղեցի քո ս̄ր· ա":

ած
ո
Ո՛ր ստեղծմամբ ը̄ս՛ պատկերի քոյ
տ̄ր պատուեցեր ըզմեզ· ընկալ և
այժմ ըզննջեցեալսն 'ի քեզ ուղիղ
հաւատով· ըստ մեծի քում ողոր

մու

մուտ։ Որ շնորհօքդ տր հոգւոյդ լուսաւորեցեր․ յիշատակէ իւրեանց զհոգիս նց ընկալ մարդասէր․ ըսամե։ Որք հաղորդեցան մարմնոյ և արեան քո տր․ հանգո զհոգիս նց ընդ սրբս քո քս ած․ քանզի գինք տր արեան քո են։

Ժողովեալս ՚ի յիշատակ սբց քոց քրիստոս․ աղաչեմք զքեզ սոցա բարեխօսութբ ողորմեա։ Երկրպագեմք առաջի բեմի քո քրիստոս ընկալ քո զգթութբդ զաղաչանս մեր․ սոցա բա։ Զորս հոգւով և մարմնով որպէս զանմարմինս․ անարատ ՚ի գալուստ քո պահեսցես մարդասէր փրկիչ․ սոցա բարե։

◆

Քարոզ զկնի Ողորմեայն ։

Երկրպագեմք քեզ տր ած մեր անցեալքս ընդ երկարութ՟ն գիշերիս և կանխեալքս 'ի տեղւոջ խոստովանութե՟ ։ Մատուցանեմք զառաւօտու աղօթս մեր ։ Զքեզ տ՟ր՝ օրհնեմք և փառ՟աւորեմք ․ և զքեզ տ՟ր գոհանամք․ որ արժանի արարեր զգիշերս խաղաղուբ՟ անցուցանել և հասանել 'ի ժամ առ՟աւօտուս ։ Արժանաւորեա՛ զմեզ տ՟ր անճառ խոստմանց քոց․ զոր խոստացար սիրելեաց քոց ճշմարիտդ ա՟ծ յ՟ս ք՟ս տ՟ր մեր․ կեցո՛ և ողորմեա ։ Ողորմեաց մեզ տ՟ր ա՟ծ մեր ը՟ս մեծի ողորմուե՟ քում․ ասասցուք ամենեքեան միաբանու'' ։

❋ Մաղթանք Յարութեան ։

Ողորմած՝ գթած՝ ճշմարիտ ա՟ք մեծի յարութե՟ն ք՟ի տ՟ն մերոյ վայելէ փառք՝ իշխանութի՟ և պա'' ։

❋ Մաղթանք Պահոց ։

Ողորմուբ՟ և գթուբ՟ քով լցուր մեզ

տ՟ր և ողորմեա. Ներեա՛ քաւեա՛ և
թո՛ղ զմեղս մեր։ Արժանաւորեա՛ զո-
հութ՟ փառաւորել զՀայր և զՈրդի
և զս՟բ Հոգին. այժմ և միշտ և՟։

❊ Մաղթանք Մարտիրոսաց.

Բարեխօսութ՟ և աղօթիւք ս՟րբց մար-
տիրոսացն որոց այսօր է յիշ՟տկ և
ամ՟ ս՟րբց քոց՝ լո՛ւր մեզ տ՟ր և ողորմեա՛.
Ներեա՛ քաւեա՛ և թո՛ղ զմեղս մեր։
Արժանաւորեա՛ զոհութ՟ փ՟աւորել
զքեզ ընդ Հօր և ս՟բ Հոգւոյդ։
Այժմ և միշտ և՟։

Ալէլուիա Ալէլուիա.

Օրհնեցէք զտ՟ր յերկնից.
օրհնեցէք զնա ՚ի բարձունս։
Օրհնեցէք զնա ամ՟ հրեշ-
տակք ն՟ր. օրհնեցէք զնա
ամ՟ զօրութիւնք ն՟ր։
Օրհնեցէք զնա արեգակն և լուսին.

օրհնեցէք զնա ամ՟ աստեղք և լոյս։

Օրհնեցէք զնա երկինք երկնից. և ջուրք որ ՚ի վերոյ քան զերկինս օրհնեսցեն զանուն տն՟։

Զի նա ասաց և եղեն. հրամայեաց և հաստատեցան։

Կացոյց զնս՟ յաւիտեանս յաւիտենից. սահման եդ և ոչ անցանէին։

Օրհնեցէք զտ՟ր յերկրէ վիշապք և ամ՟ խորք։

Հուր և կարկուտ՝ ձիւն և սառն՝ հողմ և մրրիկ՝ որք առնեն զբան նր՟։

Լերինք և ամ՟ բարձունք. ծառք պտղաբերք և ամ՟ մայրք։

Գազանք և ամ՟ անասունք. սողունք և ամ՟ թռչունք թևաւորք։

Թագաւորք երկրի և զօրք ժուրեանց. իշխանք և ամ՟ դատաւորք երկրի։

Երիտասարդք և կուսանք՝ ծերք և տղայք՝ օրհնեցէք զանուն տն՟։

Բարձրացաւ անուն նր՟ միայն․ խոստովանութ՟ նմա յերկինս և յերկրի ։

Բարձր առնէ տ՟ր զեղջիւր ժողովրդեան իւրոյ․ օրհնութ՟ նմա յամ՟ սրբ՟ց նր՟ յորդւոցն իսրայէլի․ ժողովրդեան որ մերձ է առ տ՟ր ։

Օրհնեցէք զտ՟ր յօրհնութ՟ նոր․ օրհնութ՟ նմա յեկեղեցիս սրբ՟ց ։

Ուրախասցի իսրայէլ յարարիչ իւր․ որդիք սիոնի ցնծասցեն ՚ի Թագաւորն իւրեանց ։

Զանուն նորին օրհնելով սաղմոսիւք և օրհնութ՟, սաղմոս երգեսցեն նմա ։

Հաճի տ՟ր ընդ ժողովուրդ իւր ս՟ր․ և բարձր առնէ զհեզս ՚ի փրկութ՟ե ։

Պարծեսցին սրբ՟ք փառօք և ցնծասցեն ՚ի հանգիստ իւրեանց․ և բարձր արասցեն զա՟ծ բերանովք իւրեանց ։

Սուր երկսայրի եւ ՚ի ձեռս նց՟ առնուլ զհատուցումն ՚ի հեթանոսաց․

'ի յանդիմանութի̃ ամ̃ ժողովրդոց:
Կապել զթգ̃ւրս նց̃ կապանօք. զփառաւորս նց̃ ձեռնակապօք երկաթեօք:
Առնել նց̃ դատաստան ըստ գրոյ.
և փառք այս են ամ̃ սրբ̃ց նր̃:

Օրհնեցէք զա̃ծ 'ի սրբութե̃ նր̃. օրհնեցէք զնա 'ի հաստատութե̃ զօրութե̃ նր̃:
Օրհնեցէք զնա 'ի զօրութե̃ նր̃. օրհնեցէք զնա 'ի բազում մեծութե̃ նր̃:
Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն օրհնութե̃. օրհնեցէք զնա սաղմոսիւք և օրհնուբ̃
Օրհնեցէք զնա ցնծուբ̃. գովեցէք
զնա ուրախութեամբ:
Օրհնեցէք զնա 'ի բանս քաղցր. գովեցէք զնա 'ի բարբառ լսելիս:
Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն գոհութե̃.
ամենայն հոգիք օրհնեցէք
զտէր:
Փառք հօր և որդւոյ և'', Ա.յժմ
և միշտ և յաւի'':

Ընդ լուսանալ միաշաբաթին կանխեցին կանայքն ի գերեզմանն. ի խնկել զանապական մարմինն. Լոյս գտին ըզվէմն բարձեալ ի դրանց գերեզմանին. և լուեալ բարբառ ի հրեշտակէն՝ եթէ յարեաւ Քրիստոս և խափանեաց ըզմահ։ Լոյս հանդիպեալ քոյ տէր առաքելոյն և տրտմեալ ողջոյն կենդանարար՝. առաքեցեր զնս ի փըրկութն տիեզերաց։ ա ձ ա

Անմահ արքային անարուեստ աթոռք՝. բազմաչեայ քերովբէք սրբասացք ձայնիւ սրովբէք։ առաջին յերկինս քահանայապետք. բարեխօս լերուք առ տէր վասն ե- դ ձ ա

կե-

կեղեցւոյ։ Բարձրելոյն փառաց բարձօղ տէրութիք. անյաղթելի զօրութիք՝ վեհագոյն իշխանութիք։ Երկրորդին դասուց քահանայապետաք բարե։ Գերագոյն էին պետութիք վերին հրեշտակապետաք երկնաւորք՝ հրեշտակաց զինուորութիք Երրորդի յերկնինու քահանայապետաք. ձեզ համաձայնեալք երգեմք ըզ փառս ՚ի բարձունս։

Այսօր ժողովուրդք որք ՚ի հեթանոսաց. հրաւիրեալք յառաջագոյն մարգարէիւք գալ առ ա͞ծն աբրահամու յերկրպագութիւն. օրհնեցէք ըզ տէր յերկինս ընդ երկնաւորացն։ Այսօր որդիք դստեր վերին սիոնի. շինեալք ՚ի վ͞ր հիման առաքելոց և մարգարէից. որք և ըմպէ՛ք զառատաբե՛ր ուղխ վտակ հոգւոյն ՚ի՛ յաղբերա՛ցն իջելի յեկեղե՛ցիս սրբո՛ց· օրհնեցէք ը՛զ տ՛ր յօրհնա՛ւն ՚ի նո՛ր։ Ս՛ յաւր վերին զօրացըն համա՛ձայնեալք· դա՛սք նահապետաց և մա՛րգարէի՛ց ծց· երգե՛ն ա՛յ զերգը՛ս հոգևո՛րս· ՚ի՛ յիշատակի ս՛ց երգե՛մք և՛ մե՛ք ը՛զփառս ՚ի՛ բարձո՛ւնս։

Տէ՛ր որ ՚ի վե՛ր քե՛րովբէից փա՛ռաւորեա՛նիս· քաղցրութ՛ խոնարհե՛լ ը՛նկա՛լ զաղա՛չա՛նըս մե՛ր։ ած
Տ՛ր որ շ՛նորհեցե՛ր ողորմութ՛ ա՛զգի մա՛րդկան· քա՛: տ
Տ՛ր որ ուսուցե՛ր մեզ յա՛մ ժա՛մ փառըս տա՛լ անուա՛նըդ քո՛ւմ ս՛բյ· քաղց՛:

Ո՛րք իսկըզբանէ՛ պատուեա՛լ եղե՛ն ՚ի սէ՛ր բոլորի՛ց հօր· առաքելակա՛ն կոչմա՛մբ ը՛զտիեզե՛րս հրաւի՛րեցին յո՛ւսո՛վ հասա՛նիլ մասին· վարդապետութ՛ սոցա ամե՛նե՛քեա՛ն օրհնե՛ս- ած տ

ցուք

ցուք ըզմ՟ր ։ Որք ականատեսք և սպասաւորք եղեն մարմնացելոյ բանին․ գեր ՚ի վերոյ անմարմնոց դասուցն հանդիպելով շնորհի․ վարդ՛՛ ։ Որոց դատողական աթոռ ահեղ ատենին հանդերձեալ մընայ՝ կատարել ՚ի մեծ դատաստան ԺԲ դրեամբն․ մեք սոսա անկցուք զղջացեալ անձամբ պաղատելով․ հաշտեցուցանել սոքօք ըզմեզ ընդ ահաւոր [illegible] ըզդատաւորն ։

Առաքեալք ա՟յ սիւնք հաւատոյ, կաթուղիկէ եկեղեցւոյ․ ք՟ի ա՟յ երկնաւոր վարդապետին աշակերտք բարեխօսեցէք շնորհել զխաղա՟ղ․ ղութ՟ ա՟մ աշխարհի․ Բարեկամք ք՟ի և հազարապետք ա՟ծային խորհրդոյն ընդունողք ըզբանին կենաց և լուսաւորիչք տիեզերաց․ բա՛՛ ։ Գերահրաշ մըշակք ք՟ի և սեր-

մա-

մանօղք զբա՛նըն կենաց ՚ի՛ յոգիս բանաւորա՛ց. աղաչե՛մք ըզձե՛զ՝ բա՛։ Դատաւո՛րք ա՛հեղ ատենին՝ և՛ դատապարտողք ըզ՚դ. քո՛ ո՛չ խոստովանո՛ղա՛ց. աղաչե՛մք ըզձե՛զ բարե՛՛։

Քե՛զ վայելէ ա՛ծ օրհնու՛թի. որ յարու՛թի՛դ ես ձայնիւ յա՛ւիտենից ննջեցե՛լոց. Թագաւո՛ր և իշխա՛ն վե՛ր օրհնե՛մք ըզքե՛զ։ Ի՛ միւսանգա՛մ գալըստա՛նըդ քո քո՛ փառա՛ց Թագաւո՛ր. ՚ի՛ ձայն փողո՛յ նորոգի՛ն հոգի՛ք ննջեցե՛լոցն. և յառնեն ՚ի՛ մեռելոց անապակա՛ն մարմնո՛վ. Ա որոյ և՛ մեք ըզքեզ աղաչե՛մք հա՛յր երկնաւո՛ր՝. դասաւորեա՛ ըզննջեցեալսըն մե՛ր ՚ի վերի՛նըդ քո երուսաղէմ. ՚ի՛ ժողո՛վս անդրանկա՛ց գըրելոց ՚ի՛ յերկի՛նս։

Զայն

աձ Ձայն արկեալ կենարարին ա՟ծային բարբառովն՝ ասէ եկայք օրհնեալըք Հօր իմոյ. ժառանգեցէք պատրաստեալ ձեզ ըզկեանսն ՚ի հանդերձեալ երկրին : Ընդ առաջ ելանել քեզ հաւատով ՚ի յօդըս վերինս. Ա՟ծազդեաց լուսով պայծառացեալ ՚ի դասս անմարմնոցն՝. ՚ի լըսել ըզ ձայն երանաւէտ կոչմանն : Ընդ աջմէ քումմէ կացո ընդ իմաստուն ս՟րբ կուսանսն. ՚ի լուսեղէն առագաստին պայծառացեալ ՚ի դասս անմարմնոցն. ՚ի ժողովս անդրանկաց

գրելոց ՚ի յերկինս.

աձ Ժողովեալքս ՚ի յիշատակ ս՟րբց մարտիրոսացըն. միաբան նուագք երգելով օրհնութի՟ ՚ի բարձունս երկնաւոր Թագաւորին. Քանզի հեղմամբ արեան սոցա պարտեցաւ Թըշնանամբն. և մեծարեալ պարծի սիոն երգելով օրհ"։ Պսակակցելոցն ընդ զօրըս վերին զուարթնոցն. յիշատակաւ բերկրեալ ի սրբութի ոց երգեսցուք օրհ"։

աձ
ա

Որք ընդհանդէս նահատակութեան առ բռնաւորսն ցուցին. և յաղթեցին հաւատով երրեակ լուսոյն եղեն մեզ առիթ. աղաչանօք սոցա կեցո ըզմեզ։ Որք ընդ խաւար կռապաշտութեան վանեալ հերքեցին. և կանգնեցին մեզ նշան յաղթող ընդդէմ թշնամոյն. աղ"։ Նոր հրաշափառ ծնունդք պատերազմեալք ի յերկրի վերահամբարձեալք երկնայնոց դասուցն եղեն երգակիցք. աղ"։

✣ Զկնի տէր երկնիցին ասի օրհնութիւն առաւօտու՝ ասացեալ յանմարմնոյն։

Այլ ՚ի Կոստանդնուպօլսի սրբոց ժողովոյն ճծ Հայրապետաց։

Փառք ՚ի բարձունս այ. և յերկիր խաղաղութի՝ ՚ի մարդիկ հաճութի։ Ա՛ օրհնութի քեզ ՚ի բարձունս. օրհնեալ ես տր աձ մեր. օրհնեմք զքեզ և գովեմք զքեզ։ Խոստովանիմք տր ըղ քեզ և երկրպագանեմք քեզ. փառաւորեմք զքեզ. գոհանամք տէր զքէն վս մեծի փառաց քոց։ Տէր թագաւոր սբդ երկնային. աձ և հայր ամենակալ։ Տր և որդի հօր միածին յս քս և սբ որդի։ Տր աձ գառն այ և որդի հօր. որ առեր զմերս ՚ի կուսէն։ Ողորմեցար բարձեր զմեղս աշխի. և արդ ընկա՛լ զաղաչանս մեր։ Սբդ որ նստիս ընդ աջմէ

Հօր՝ ողորմեաց մեզ։ Զի դու միայն ս՟բ՝ դու միայն բարձրեալ ես՝ դու միայն տ՟ր մեր յ՟ս ք՟ս. Տ՟ր և Հոգիդ ս՟բ որ ՚ի փառս ա՟ծ ընդ Հօր. ամէ՛ն։

Ե՛ յա՟մ ժամ օրհնեմք զքեզ. տ՟ր և գովեմք զանուն ս՟բ քո՝ յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։ Արժանի արա տ՟ր զօրս զայս խաղաղութե՟. և առանց մեղաց պահեա՛ զմեզ։ Օրհնեալ ես տ՟ր ա՟ծ հարցն մերոց. գովեալ և փառաւորեալ է անուն ս՟բ քո յաւիտեանս ամէն։ Օրհնեալ տ՟ր ուսո՛ ինձ զարդարութ՟իս քո. երիցս կրկնեա՛։ Տ՟ր ապաւէն եղեր մեր յազգէ յազգ։ Ես աղաչեմ տ՟ր ողորմեա՛ ինձ և բժշկեա՛ զանձն իմ. ես մեղայ քեզ։ Ցոյց մեզ տ՟ր զողորմութ՟իս քո. և զփրկութ՟իս քո տո՛ւր մեզ։ Տ՟ր ողորմութ՟ի քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի՛ ան

տես

տես առներ։ Տէր իմ զքեզ ապաւէն
ինձ արարի. ուսո՛ ինձ առնել զկամս
քո՝ զի դու ես Ած իմ։ ՚Ի քէն է
տէր աղբիւր կենդանութե. և լու-
սով երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս"։
Ձգեա՛ զողորմութիս քո՝ որք ճա-
նաչէն զքեզ տէ՛ր։

Փառք պատուի և երկրպագութի ՚ի
բարձունս հօր և Որդւոյ և հոգ"։

✠ Առաւօտու երգք յարութեան կարգաւ. զկնի
փառք ՚ի բարձմանն,

Զյարութի՛ զփրկչին օրհ
նեսցուք։ զփրկչին
մերոյ, օրհնեսցուք զյա
րութին։

Յարեաւ աստուած. ցրուեցան
թշնամիք նորա։

Զյարութի՟ զփրկչին օրհնեսցուք· բձ
զփրկչին մերոյ օրհնես'':

Զյարուցեալն զք՟ս օրհնեսցուք· և
զյարութի՟ նր՟ փառաւորեսցուք:

Զյարութի՟ զփրկչին օրհնեսցուք'': գձ

Որ ելն ՚ի բարձունս և՚ գերեաց ըզ
գերութի՟ն· էառ աւար բաշխեաց
պարգևս և ետ որդւոց մարդկան

Զյարութի՟ զփրկչին օրհնեսցուք'': գձ

Որ համբերեաց խաչի և եդաւ ՚ի
նորափոր վի՟մի՟. և ա՟ծային յարու
թեամբն ըզմահացեալսն վերաբերեայց ՚ի կեանս:

✣ Երգ Համբարձմանն Քրի՟:

Համբա՟րձաւ աստո՟ւա՟ծ օրհնու՟թ·
և տէր մե՟ր ձայնիւ փողոցն:

✣ Երգ Սբյ Հոգւոյն գալստեան:

Զգալ՟ուստ հոգւոյն օրհնեսցուք

զհոգւոյն մերոյ որ նուաստացաւք ըզգալոյս։ Յեկեղեցիս բարեբանեցէք զՏէր. և ըզՏէր յաղբերացն իսրլի։

✣ Երգ Հաւատապահոց.

ԲՀ Լոյս աւուր մեր աչաց իմոց. զի մի երբէք ննջեցից ի մահ։ Մի ասասցէ թըշնամին թէ յաղթեցի նըմա կամ նեղիչք իմ ցընծասցեն թէ ես սասանեցայց։

ԳՀ Ի քեն է աղբիւր կենաց. և լուսով երկնայնոց քոց տեսանեմք ըզլոյս։ Ձգեա զողորմութիւնըս քո որք ճանաչեն ըզքեզ. զարդարութիւնըս քո որք ուղիղ են սըրտիւք։

Ես ասացի՛ տէր ողորմեա՛ ինձ. բժշկեա զանձն իմ եւ մեղայ քեզ: Երանի՛ որ խորհի զաղքատն եւ ըզտնանկն. յաւուր չարի՛ փրկէ զնա տէր: գՀ

Ես առ քեզ տէր ապաւինեցի. առաւօտու աղօթք իմ ժամանեսցեն առ քեզ: Ընդէր տէր մերժես զանձն իմ. կամ դարձուցանես զերեսս քո՛ յինէն: եՀ

Մըտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր. խոնարհեցո ունկըն քո ի խնդրուածս իմ: Տէր ած փրկութեան իմոյ. ի տուէ կարդացի՛ եւ գիշերի՛ առաջի քոյ: ուբ

Տէր հանէր ի դժոխոց զանձն իմ. փրկեցեր զիս յայնցանէ որք իջա

ի Ձա նէն ի գոււր : Բարձր առնեմ
ըզքեզ տէր զի ընկալար զիս . և ոչ
ուրախ արարեր զթշնամին իմ յիս :

Երգ Ծաղկազարդին .

Այսօր մըտանէ Թագաւո-
րըն մեր քրիստոս ի յերու-
սաղէմ ըն նոր քաղաք դաւթի :
Ընդառաջ ելին ծերքն ոստովք
ձիթենեօք . և զովսաննայ ած
որդին փառաւորէին :

բշ Ի սկըզբանէ տէր զերկիր հաստա-
տեցեր . և գործք ձեռաց քոց
երկինք են : Նոքա կորնչին և դու
կաս և մնաս յաւիտեան :

գշ. Տարցին թագաւորի կուսանք ըզ-
հետ նորա . և զընկերս նորա տար-
ցին նմա . Տարցին ցընծութե-

Եւ ուրախութեամբ. և տարցին
ի տաճար Թագաւորին։

Խորհեցան և խօսեցան ընդ չարութիւն. և զապիրատութիւն ի բարձունս խորհեցան։ Եդին յերկինս զբերանս իւրեանց. և լեզուք իւրեանց անցին զերկրաւ։ ԴՀ

Ուրացան զանձն արդարոյ. և զարիւն անմեղին պարտաւոր առնէին։ Եղև տէր ապաւէն իմ.
ա̅ծ օգնական յուսոյ իմոյ։ ԵՀ

Մատնեցայ և ոչ ելանէի. աչք իմ տկարացան յաղքատութենէ։ ուբ

Աղաղակեցի առ տէր զօր հանապազ.
և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։

Փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէին սաղ

ին զի[illegible]ս. այլ ես

յաղօթս կայիմ։

փ Աստուած օրհնութեն իմոյ մի լռեր. զի բերան մեղաւորի բերան նենգաւորի բացաւ 'ի վերայ իմ։

✣ Զփրկչին լման տաա.

Եդին զիս 'ի գբի ներքրնոյ. 'ի խաւարի եւ 'ի ստուերս մահու. Յիս հաստատեցաւ սրտմտութիւն քո. զամենայն զբօսանս քո ածեր 'ի վերայ իմ։

տաղ Եդին զիս 'ի գբի ներքնոյ. 'ի խաւարի եւ 'ի ստուերս մահու։

փ Տէր ած փրկութեան իմոյ 'ի տուէ կարդացի եւ գիշերի առա_

ռա_

ռա ղմ ջի քո. մմ ն։

✤ Զփոխն լման սաա.

Դարձ ա նձն իմ ի հա նգի ստ
քո մ մց զ. մ. մ. զի տէր
կո չեա ց ըզ քեմ զ։

Սիրեցի զի լուիցէ տէր զձայն
աղօթից իմո մ ց. զի խոնարհեցոյց
զունկն իւր առ իս. և ես յաւուրս
իմ կարդացից մ առ նա.

✤ Զփոխն և ս լման սասացես.

Տան քում ըվայելէ սրբութիւն.
տէ մզ. մ մ ր. ը նդ
երկայն աւուրս։ Տէր թագաւո-
րեա ց վայելչութիւն ըզգեցաւ. զգեցաւ
տէր զօրութիւն ընդ մէջ իւր էա ծ.

✤ Երգ Տապանակին.

Արի տէր ի հանգիստ քո. դու

և

և տապանակ կտակին սըրբութեան քո։
Յիշեա տէր ըզդաւիթ և զամենայն հեզութեան նորա։

✻ Երգ Վարդավառի։

Քո՛ են երկինք և քո է երկիր․ զաշխարհըս լըրիւ իւրով դու հաստատեցեր։ Զհիւսիս և զհարաւ դու արարեր․ Թաբոր և Հերմոն յանուն քո ցընծասցեն։

✣ Երգ Ծննդեան Տրագալուցի և ամենեւեաց։

Իջցէ որպէս զանձրև ՚ի վերայ գեղմոյն․ որպէս ցօղ զի ցօղէ յերկիր։ Ած՝ զիրաւունս քո արքային տուր․ և զարդարութիւնս քո որդւոյ թագաւորի․

✻ Երգ Խաչի։

Ետուր երկիւղածաց քոց նըշան

զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան։ Որպէս փրկեսցին սիրելիք քո· կեցո աջով քով և լուր ինձ։

✻ Երգ Հրեշտակապետաց.

Օրհնեցէք ըզտէր յերկնից· օրհնեցէք ըզնա 'ի բարձունս։ Օրհնեցէք ըզնա ամենայն հրեշտակք նորա· օրհնեցէք ըզնա ամենայն զօրութիւնք նորա։

✻ Երգ Առաքելոց։

Ոչ են բանք և ոչ են խօսք՝ որոց ոչ լսին ձայնք նոցա։ Ընդ ամ երկիր ել բարբառ նոցա. և մինչև 'ի ծագս աշխի են խօսք նոցա։

✻ Երգ Մարգարէից.

Յեկեղեցիս բարեբանեցէք զաստուած. և ըզտէր յաղբերացն իսրայէլի։

Երգ Մարտիրոսաց։

Պարծեցեալն սուրբքն փառօք և ցնծացեալն 'ի հանգիստս իւրեանց. Օրհնեցէք ըզտէր յօրհնութիւն նոր. օրհնութիւն նորա յեկեղեցիս սրբոց։

Երգ Մարտիրոսաց։

Առաքեա տէր ըզլոյս քո և զճշմարտութիւն քո. ցոյց մեզ տ՟ր զողորմութիւն. և քո ծառայիցս լեր օգնականն. բարեխօսութեամբ սրբոց մարտիրոսացն որոց այսօր է յիշատակ. Ձայն կ։

Ով սուրբք առաջնորդեալ եղերուք 'ի լեառն ս՟բ և 'ի յարկս քո. մտից առաջի սեղանոյ ա՟յ առ ա՟ծ որ ուրախ առնէ զմանկութիւն իմ։ ցոյց մեզ։

Երգ

Երգ Յայտնութեան։

Արեգակն արդարութեանմա
րաց. մաման. այսօր յայտնե,
ապ. ցաապր աեղգեց։ պց
մացրդկան։ մայրդ եցղե
ապ. ւըծըրըբեց ղծց ցե ը
ըղձու ւըրըս. վերածընեաւ ըղ-
ըմեզ մըկըրտուըն սըրբոմ ծպյ
հոմմ գւոյն։ Իշխայելութի
փառաց սըրըրութեա։ մն քո
ւմմյ. Ես յարգանդէ յառաջ
քան զարուսեակ ծընայ ըզքեզ
պ.մ.գ. մարդ։

Փառք կիւրակէից և Ցինանց.

Ասասցուք ամ՟քն միաբանու
թ՟բ տ՟ր ողորմեա:

Վ՟ս խաղաղութ՟ե ամ՟
աշխարհի՝ և հաստատութ՟ե ս՟բյ եկե
ղեցւոյ՝ զ՟տր աղաչեսցուք:

Վ՟ս ամ՟ ս՟բ և ուղղափառ եպիսկո
պոսաց՝ զ՟տր աղաչես՟:

Վ՟ս հայրապետին մերոյ տ՟ն այս անուն
կենաց՝ և փրկութ՟ե հոգւոյ նորին՝ զ՟:

Վ՟ս վարդապետաց՝ քահանայից՝ սար
կաւագաց՝ դպրաց՝ և ամ՟ ուխտի
մանկանց եկեղեցւոյ, զ՟տր աղա՟:

Վ՟ս բարեպաշտ թագաւորաց և
ա՟ծասէր իշխանաց՝ զօրավարաց և
զօրաց նոցին, զ՟տր աղա՟:

Վ՟ս զի տ՟րն ամենակալ հնազանդե
ցուսցէ առաջի ն՟ց զա՟մ պատերազ
մունս թշնամեաց՝ զ՟տր աղ՟:

Յաղագս հարց և եղբարցն մերոց՝ որք

՚իգե

ի գերու՟ն են և՚ի չար ծ՟այուն, զ՛՛:

Յաղագս ճանապարհորդաց և նաւորդաց՝ խաղաղութ՟ հասանիլ՚ի նաւահանգիստն բարուն, զ՟տր աղա՛՛:

Յաղագս հիւանդաց և ա՟մ վշտացելոց՝ փութապէս առողջու՟ն, զ՟տր՛՛:

Յաղագս բարեխառնու՟ն օդոց՝ անձրևաց քաղցրու՟ն և պտղոց առատու՟ն, զ՟տր աղա՛՛:

Յաղագս ուխտաւորաց և պտղաբերից ՚ի ս՟բ եկեղեցի ա՟յ, զ՟տր՛՛:

Եւ յաղագս այնոցիկ որք մատնեալք են ՚ի ձեռս անօրինաց վասն անուանն ք՟ի, զ՟տր աղա՛՛:

Յաղագս հոգւոյն հանգուցելոց որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով՚ի ք՟ս ննջեցին, զ՟տր աղա՛՛:

Յաղագս փրկելոյ զմեզ տ՟ն ա՟յ յերևելի և յաներևոյթ թշնամեոյն, զտէր աղաչեսցուք։

Բարեխօս ունիմք ս՟բ զՄարիամ զԱ՟ծածինն զփառաւորեալ և օրհնեալ միշտ ս՟բ կոյսն· ս՟բ զՅօհաննէս մկրտիչն· ս՟բ զՍտեփաննոս նախավկայն· սուրբ զԱռաքեալսն և զՄարգարէսն· զարի և յաղթօղ սուրբ զվկայսն· Եւ զմեծ խոստովանողն Ք՟սի զհայրապետն մեր զս՟բն ԳՐԻԳՈՐԻՈՍ ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ ԱՇԽԱՐՀԻ

Յիշեսջիք և զա՟մ ս՟բս և զ՟նոքօք, զտէր աղաչեսցուք։

Զառաւօտս լուսոյ և զառաջիկայ օրս խաղաղութ՟բ անցուցանել՝ հաւատով ՚ի տ՟նէ խնդրեսցուք։

Զհրեշտակ խաղաղութ՟ն պահապան ան՟ձ''

Զքաւութ՟ն և զթողութ՟ն յանցանաց մե՟'

Զս՟բյ խաչին մեծ և կարող զօրութ՟ն''։

Եւ ևս միաբան''։ Զանձինս մեր''։

Ողորմեաց մեզ տ՟ր ա՟ծ մեր'',

Քա

Քարոզ ՚ի մէջն Գրիգորի Լուսաւորչին մերոյ ասացեալ վն՜ սրբոց Հռիփսիմեանց. այլև վն՜ Առաքելոց և Մարգարէից:

Աջ մեծ հզօր և փառաւորեալ. լուսաւորչի մերոյ՝ և ՚ի մերս հանգուցեալ. զծնգնաւն սրբոյ առաքելոյն բարեխօս ունիմք առ քեզ. աղաչեմք:

Ւ ձուր Տէր և ողորմեա:

Որ անդադար օրհնաբանիս ՚ի դասուց հոգեղինաց երկնաւոր զուարթնոցն. արժանաւորեա ըզմեզ ուղիղ փառաւորութե՜ ընդ մերս քո՝ երկրպագել մեծի և ահաւոր տէրութե՜նդ քո. աղաչեմք:

Օրհնեմք ըզ քեզ միաբան սիրով ՚ի յիշատակս վկայից քոց. որք հետևողք եղեն լուսազարդ ճանապարհաց քոց տէր. որ վն՜ մեր յանձն առեր զչար

չա_

չարանս խաչի և մահու․ աղաչեմք․ Սատարեսջիք հաճոյից կամաց ա՟ծութ՟եդ քո․ զանձինս իւրեանց պատարագեցին ՚ի վկայութ՟ն ճշմարիտ սիրոյ քո․ և բուրեցին զհոտ անուշից տէրութեանդ քո։

Սրբեցին զանձինս իւր՟ենց տաճար անձանդ քում տ՟րյ․ մաքրեալք զմիտս և զխորհուրդս իւրեանց երկիւղի՛ ըղքով տ՟րվ․ և դասակիցք եղեն հոգեղինաց երկնաւո՛ր զո՛ւարթնոց․ ա''։ Բարեխօսութ՟ե՛ սրբուհւոյ ա՟ծած''։

* * *

✣ Քարոզ Հայրպ՟տց և Վարդապետաց

Առաջնո՛րդք եղեն մեզ ուղիղ գնացիւք ՚ի շաւիղս արքայութ՟ն երկնից մեծապայծառ ջահիւ՛ հաւա՛տով և սիրովն իւրեանց․ ծագեցին զլոյս ա՟ծգիտութեան ՚ի սիրտս մեր՝ աղա''։

Պահպանութ̅ե խորհրդոց բանից և գործոց մերոց. սրբութ̅ե փառաւորել զամենաս̅բ զերրորդութ̅ին, ըզ Հայր և զՈրդի և զս̅բ Հոգին յաւիտեանս ամէն՝ աղա"։

* * *

✣ Քարոզ Մարտիրոսաց և ճգնաւորաց

Ըզճգնութ̅ի՛ ս̅բց մարտիրոսացն բարեխօս ունիմք առ բարերար որդիդ ա̅յ. զի շնորհեսցես մեզ անշարժ զխաղաղութ̅ի. և պահեսցես հաստատուն ս̅բ զեկեղեցի. հաստատեալ 'ի վերայ հիման առաքելոց և մարգարէից՝ աղաչեմք։

Ըզճգնութ̅ի ս̅բց մարտիրոսացն բարեխօս ունիմք առ բարերար որդիդ ա̅յ. զի խաղաղասցին խռովութ̅իք. դադարեսցին յարձակմունք թշնամեաց. տընկեսցի սէր և արդարութիւն 'ի յերկրի՝ աղա"։

Աղաչանօք ս՟բց մարտիրոսացն տ՟ր՝ որք ճգնեցան վ՟ս անուանդ քում ս՟բյ. նայեա՛ յերկրպագութ՟ի ժողովելոցս և շնորհեա՛ մեղաց թողութ՟ի. և հան մասն և բաժին ընդ ս՟բս ա՟մ, տղա՛:

Աղաչանօք ս՟բց արեամբ նահատակել վկայիցն տ՟ր՝ որք զանձինս իւրեանց տաճար մաքրեցին հոգւոյդ քում ս՟բյ՝ պարգևեա՛ յերկրի մերում զքաղցրախառն օդ. և ըզ զու՛արճալի ըզբերոյս· առ 'ի լցումն լինել ա՟մ հակառակ պիտոյից մերոց՝ աղաչեմք:

Բարեխօսութ՟բ՝ սրբուհւոյ Ա՟ծածնին և Յօհաննու կարապետին. սրբոյն Ստեփաննոսի նախավկային. և ս՟բց Առաքելոց Մարգարէից և Մարտիրոսաց. և ս՟բյն Գրիգորի մերոյ լուսաւ՛որչին: Բարեխօսութ՟բ և աղօթիւք ս՟բցն (այս անուն) որոց այսօր է յիշատակ: Ա՟ծ ա՟մ սրբոց քոց տէր որք

Միացան 'ի սէր ա՟ծութեանդ քո՝ յիշեա՛ զհոգիս ննջեցելոց մերոց. և այց արա 'ի քում գալստեանդ՝ ա՟: Նա՛ ևս տուաւել զյորդորումն սիրոյ և զգործս բարեաց պարգևել մեզ խնդրեմք Զանձինս մեր և զմի՛: Ողորմեաց'':

* * *

*Քարոզ Ծննդեանն ք՟ի և Տ՟նընդառաջին.
Նաև Աւետեաց՝ և փոխման ս՟բուհւոյ Ա՟ծածնին:

Մայր ա՟ծ անքննելի լուսոյն. որ զլ՟ծն ա՟մ յաւիտենից՝ յորովայնի քում կրեցեր. և ցնծութ՟ աշխարհի ծնար զբանն ա՟ծ՝ աղաչեմք.

Աղաչեա վ՟ն մեր զառ 'ի քէն զմարմնացեալն ա՟ծ: Որ խոնարհեցաւ 'ի հայրական ծոցոյ. էառ զմարմին ը՟ն մարդկային բնութեանս. առնել զխաղաղութի՟ յերկինս և յերկրի՝ աղա'':

Աղաչեա: Ներել մեզ՝ անտես առնել

զյանցանս մեր. և տո՛ւր օգնականութի՟
ընդդիմակաց լինել հակառակամարտից 'ի պատերազմի՝ աղա՟։

Աղաչեմ։ Զի լռեսցին պատերազմունք. դադարեսցին յարձակմունք թշնամեաց. սփռեսցի սէր և արդարութի՟ 'ի յերկրի՝ աղա՟։

Աղաչեմ։ Աճեցուցանել յերկրի մերում զքաղցր բղխումն աղբերաց. զառատ պտղաբերութի՟ բուսոց և տնկոց. առ 'ի զուա՛րճալի լինել մ՟զ հարկաւոր պիտոյից մերո՛ց՝ աղ՟։

Աղաչեմ։ Զի միաբանեսցէ զեկեղեցի իւր ս՟բ. շինեալ 'ի վ՟ր հիման առաքելոց և մարգարէից. պահել անարատ մինչև յօր երևելոյ գալստեան իւրոյ՝ աղաչեմք։

Աղաչեմ վ՟ս մեր որբուհի զմիածին քո զորդին։ Նա՛և վ՟ս հոգւոցն հանգուցելոց ընդունիլ յարքայութի՟ն երկնից. և տալ մասն և բաժին ընդ սուրբս ամենայն՝ աղաչեմք։

●Յիշեա՛ Տէր և ողորմեա՛։

Եւ ևս առաւե՛լ զյորդորումն սիրոյ և զփորձս բարեաց պարգևել մեզ խնդրեմք։

●Տո՛ւր մեզ Աստուա՛ծ։

Զանձինս մե՛ր և զմիմեանս տն ածյ ա՛.

●Քե՛զ Տեա՛ռնդ յանձն եղիցո՛ւք։

Ողորմեա՛ց մեզ տր ած մեր՝ ըստ մե՛։

●Տէ՛ր ողորմեա՛. տէ՛ր ողորմեա՛. բո՛ւր տէր ողորմեա՛։

* * *

●Քարոզ Պաւղոս։

աւ՛րհնեսցուք զամենակալն ած զհայր տն մերոյ յի քի. գոհանալով զնմանէ՝ որ պահեաց զմեզ խաղաղութեամբ ի գիշերիս յայսմիկ։ Եւ առաջնորդեաց մեզ ի խաւարէ ի լոյս. ի մահուանէ ի կեանս. յաւրա

կանուէ յանապականութի. յանգիտուէ 'ի գիտութի ճշմարտութե իւրոյ:
Աղաչեսցուք և խնդրեսցուք 'ի նմանէ, զի զերկարութի տունջեանս՝ խաղաղութե և ամ մտադիւր զուարթութե արասցէ անցուցանել 'ի մեզ. և պարսպեալ պահեսցէ զժողովուրդս իւր ածային զօրութն, որ 'ի վր ամի բարերարութն իւրով իշխանութի ունի. ամենակալ տր'':

Զառաւօտս լուսոյ և զառաջիկայ օրս խաղաղութե անցուցանել՝ հաւատով 'ի տնէ խնդրեսցուք:

Զ. հրեշտակ խաղաղութե պահապան ա'
Զ. քաւութի և զթողութի յանցանաց'':
Զ. սբյ խաչին մեծ և կարող զօրու'':
Ի՛ ևս մե'': Զ. անձինս'': Աղորմեաց'':

✣ Աղօթք նախ քան զսբ Աւն.

Գոհանամք զքէն տր ած մեր. որ երևելի լուսով քով զը ւարճացուցեր զա՟մ արարածս քո. իսկ իմանալի լուսով պատուիրանաց քոյ՝ զամենեսեան լուսաւորեցեր զհաւատացեալս ՚ի քեզ: Ողորմեա՛ և զմեզ տէր՝ ՚ի պահպանութ՟ի պատուիրանաց քոց ՚ի տուընջեանս յայսմիկ և յա՟մ ժամանակի: Ոպ՟. զի լուսաւորեալ մտօք՝ միշտ զհաճոյս քո արասցուք. և հանդերձեալ թարե՟յդ հասցուք ընդ ամենայն սուրբս քո: Շնորհօք և մարդասիրութ՟բ տ՟ն մերոյ և փրկչին յ՟սի ք՟սի: Որում վայելէ փառք՝ իշխանութ՟ի և պատիւ՛":

Այժմ և միշտ և յաւ՛իտ":

❋ Խաղաղութիւն Ամենեցուն .

Խաղաղութ՟ի մեր և կեանք՝ որ ՚ի հօրէ առաքեցար միածին որդի ա՟յ տ՟ր մեր և փրկիչ յ՟ս ք՟ս: Տո՛ւր մեզ զխաղաղութ՟ի քո՝ զոր շնորհեցեր ս՟բց քոց առաքելոց. փչմամբ քո ՚ի նս՟ զկենդա նայուցիչ և զամենազօր հոգւոյդ քո ս՟բ: Ո՟պ զի և մեք խաղաղութեամբ յա՟մ աշխարհականն սահեյմանց՝ լիցուք տաճար և բնակարան Ա՟ծ ային շնորհացդ Ա՛յ գոհանալով փ՟ա՟րեսցուք զքեզ ընդ հօր և ս՟բ հոգւոյդ. Տ՟ր Ա՟ծ մեր. Ա՟յժմ և միշտ և'':

✤ Ի՟է ասել ս՟բ Ա՟ծ ըստ պատշաճի.

✤ Յաւուր Ա՟ւետեաց՝ Ծննդեան և Թլփատութեան զայս ասա:

Սուրբ Ա՟ծ ս՟բ և հզօր ս՟բ և անմահ. որ յայտնեցար վ՟ն մեր ողորմեա մեզ:

✤ Քառասնօրեայ Գալստեանն քրիստոսի և Ծաղկազարդին:

Ս՟բ Ա՟ծ. որ եկիր և գալոց ես ողոր'':

Ուրբաթու Մատնութեան գիշերին:

Ս՟բ Ա՟ծ. որ մատնեցար վ՟ն մեր ողոր'':

Ուրբաթու ճաշուն՝ և յամ տօնից մրց։ Խաչի և Եկեղեցւոյ։ Ակլէ յաւուրս Պահոց։

Սբ ած․ որ խաչեցար վս մեր՝ ող՛՛։

Ուրբաթու երեկոյին և շաբաթու գիշերին։

Սբ ած․ որ թաղեցար վս մեր՝ ող՛՛

Զատկի և յետ յարութեան կիւրակէից։

Սբ ած․ որ յարեար 'ի մեռելոց։

Համբարձմանն Քսի։

Սբ ած․ որ համբարձար փառօք առ հայր՝ ողոր՛՛։

Գալստեան Հոգւոյն սրբոյ։

Սբ ած․ որ եկիր և հանգեար յառաքեալսն՝ ողոր՛՛։

Վարդավառին։

Սբ ած․ որ յայտնեցար 'ի Թաբօր լերինն՝ ողոր՛՛։

❋ Փոխման ս՟բ Ածածնին։

Ա՟ ա՟ծ. որ եկիր 'ի փոխումն մօր քոյ եւ կուսի՝ ողոր''։

* * *

❦ Խումայի Առաքելոյ Առացեալ.

Փառաւորեալ եւ օրհնեալ միշտ ս՟բ կոյս ա՟ծածին մարիամ մայր Ք՟Ի. մատո՛ զաղաչանս մեր որդւոյ քո եւ ա՟յ մերոյ փրկել զմեզ 'ի փորձութենէ եւ յա՟մ վտանգից մերոց.

❋ Ե՟ւ եւս խաղաղութե՟ն զտէր աղա''։

Վասն լսելի լինելոյ տ՟ն ա՟յ ձայնի աղաչանաց մերոց բարեխօսութեամբ սուրբ ա՟ծածնին։ Եւ՛ իջանելոյ 'ի վերայ մեր ողորմութեան եւ գթութեան տ՟ն ա՟յ. ամենակալ տէր ա՟ծ մեր՝ կեցո՛ եւ ողորմեա։

Օրհնութիւն եւ փառք Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն սրբոյ։

Այժմ եւ միշտ և''.

❋ Խա՟

✣ Խաղաղութիւն Ամենեցուն ։

Ըստ ասի սաղմոս ձայնիւ ․ յաւուր կիւրակէի յառաջընթաց աւետարանին ։

Եղիցի՛ անուն տն օրհնեալ յայսմհետէ մինչև յաւիտեան ։

Օրհնեցէ՛ք մանկունք զտր ․ և օրհնեցէք զանուն տեառն ։ Տե՛ս ՚ի թիւն 397

Յաւուրս կիւրակէից՝ աստ ընթեռնանի Աւետարան բժշկութեն ։ Ըստ նեկրտօնից տէրունականաց՝ սաղմոսք և գիրք և աւետարանք ըստ ցուցակին ։

⁂

Սրբոյ Աւետարանիս ըստ Մատթէոսի ։

Եւ ելեալ անտի յս գնաց ՚ի կողմանս տիւրոսի և սիդոնի ։ Եւ ահա կին մի քանանացի ՚ի սահմանաց անտի նոցա ելեալ աղաղակէր և ասէր ։ Ողորմեա՛ց ինձ որդի դաւթի դուստր իմ չարաչար այսահարի ։ Եւ նա ոչ ետ նմա պատասխանի ։ Եւ մատուցեալ աշակերտքն նր՟՝ աղաչէին զնա և ասէին. արձակեա՛ զնա՝ զի աղաղակէ զհետ մեր: Նա՛ պատասխանի ետ և ասէ. ոչ ուրեք առաքեցայ՝ եթէ ոչ առ ոչխարս կորուսեալս տանն իէ՟լի: Եւ նա մատուցեալ երկիրպագանէր նմա և ասէր՝ տէ՛ր օգնեա՛ ինձ: Պատասխանի ետ նմա և ասէ. ոչ է բարւո՛ք առնուլ զհաց մանկանց և արկանել շանց: Եւ նա ասէ՝ այո՛ տ՟ր. քանզի և շունք կերակրին ՚ի փշրանաց անկելոց ՚ի սեղանոյ տն՟ իւրեանց: Յայնժամ պատասխանի ետ նմա յս՟ և ասէ. ո՛վ կին դու՝ մեծ են հաւատք քո. եղիցի քեզ որ՟պ և կամիս, և բժշկեցաւ դուստրն նր՟ ՚ի նմին ժամու:

✣ Սբ̅ Աւետարանն ըստ Մարկոսի.

Եւ եղեւ միւսանգամ 'ի սահմանացն տիւրոսի եւ սիդոնի՝ եւ եկն 'ի ծովեզրն գալիլեացւոց 'ի մէջ սահմանացն 'ի դեկապոլիս։ Եւ բերին առաջի նր̅ խուլ մի եւ համր. եւ աղաչէին՝ զի ձեռն դիցէ 'ի վերայ նորա։ Եւ առեալ մեկուսի յամբոխէ անտի՝ եարկ զմատունս իւր ընդ ականջս նր̅. եւ եթուք անդր. եւ կալաւ զլեզուէ նորա։ Հայեցաւ յերկինս՝ յոգւոց եհան եւ ասէ ցնա. եփփաթա՝ որ է բացիր։ Եւ նոյն ժամայն բացան լսելիք նորա. եւ լուծան կապանք լեզուի նորա. եւ խօսէր ուղիղ։ Եւ պատուիրեաց նց̅ զի մի ումեք ասցեն. եւ որչափ նա պատուիրէր նց̅, նոքա եւս առաւել քարոզէին։ Եւ

Եւ

եւս քան զեւս զարմանային. եւ ասէին զամ ինչ բարւոք գործեաց սա՝ զի խլից լսել տայ՝ եւ համրից խօսել:

* * *

✤ Սրբոյ Աւետարանիս ըստ Ղուկասու:

Եւ եղեւ ՚ի վաղիւն մինչ իջանէին նոքա ՚ի լեռնէ անտի, ընդ առաջ եղեւ նմա ժողովուրդ բազում: Եւ ահա այր մի ՚ի ժողովրդենէ անտի՝ աղաղակեաց եւ ասէ. վարդապետ՝ աղաչեմ զքեզ՝ հայեաց յորդի իմ զի միամօր է ինձ: Եւ ահա այս հարկանի ՚ի նմա. եւ յանկարծ գոչէ եւ զարկուցանէ եւ թաւալեցուցանէ զնա եւ փրփրեցուցանէ. եւ հազիւ մեկնի ՚ի նմանէ խորտակելով զնա: Եւ աղաչեցի զաշակերտսն քո զի հանցեն զնա եւ ոչ կարացին: Պատասխանի

խանի ետ Յ͞ս և ասէ․ ո՛վ ազգ անհաւատ և թիւր․ մինչև յե՞րբ եղէց ընդ ձեզ և անսայցեմ ձեզ․ մատո՛այսր զորդին քո: Եւ մինչ մատչէր, զարկոյց զնա դևն և շարժեաց: Սաստեաց յ͞ս այսոյն պղծոյ․ և բժշկեաց զմանուկն․ և ետ զնա ցհայր իւր․

Եւ զարմանային ամենեքեան ՚ի վ͞ր մեծամեծացն ա͞յ:

✣ Սրբոյ Աւետարանիս ըստ Յօհաննու:

Եկն դարձեալ ՚ի կանայ գալիլեացւոց՝ ուր արար զջուրն գինի: Եւ անդ էր թագաւորազն մի որոյ որդին հիւանդ կայր ՚ի կափառնայում․ Նա իբրև լուաւ եթէ յ͞ս եկեալ է ՚ի հրէաստանէ ՚ի գալիլեա, եկն առ

նա եւ աղաչէր՝ զի իջցէ եւ բժշկեցէ
զորդի ն՟ր. քանզի մերձ էր ՚ի մեռա-
նել։ Ասէ ցնա յ՟ս. եթէ ո՛չ զնշանս
ինչ եւ զարուեստս տեսանիցէք, ո՛չ հա-
ւատայք։ Ասէ ցնա թագաւորազն։
Տ՟ր էջ մինչչեւ մեռեալ իցէ մանուկն
իմ։ Ասէ ցնա յ՟ս. երթ՝ որդին քո
կենդանի է։ Եւ հաւատաց այրն
բանին զոր ասաց ցնա յ՟ս եւ գնաց։
Եւ մինչդեռ իջանէր, ընդ առաջ
եղեն նմա ծառայքն ն՟ր. աւետիս
ետուն եւ ասեն՝ թէ մանուկն նորա
կենդանի է։ Հարցանէր ցն՟ս վ՟ս ժա-
մուն յորում ապաքինեցաւ. եւ ասեն
ցնա՝ երէկ յեօթներորդ ժամուն
եթող զնա ջերմն։ Գիտաց հայրն ն՟ր
եթէ յայնմ ժամու յորում ասաց
ցնա յ՟ս՝ թէ որդին քո կենդանի է.
եւ հաւատաց ինքն եւ ա՟մ տունն իւր։
Զայս դարձեալ երկրորդ նշան արար
յ՟ս՝ եկեալ ՚ի հրէաստանէ ՚ի գալիլեա

Երգ առաջնոյ աւուր միաշաբաթին. Որ ի խորհուրդ արարչութեանն՝ և յարութեանն քրիստոսի:

Սո՛րաստեղծեալ բանն յանէի՞ց՝ իսկըզբանէ զերկինս երկնից՝. և զերկնայինն զօրս անմարմնո՞ց՝ իմանալեացն զըւարթնո՛ց. և՛ըզգալի տարերց քառի՞ց՝ հաստատակաց միաբանեց՝. ո՛րով յաւէտ փառաբանի՞ երրորդութիւնն անճառելի:

Ե°րեքսրբեա՟ն միատրութի՛· միով
բնութ՟ ա՟ծութ՟· լո°յսն որ անե՟ղ արարչակա՛ն՝ ասաց լինել լոյս եղական· զո՞ր և ծագեա՟ց յօրն առաջի՛ն՝ միաշաբաթ կիւրակէին· ո″:

Ի°աբրունորէ՟ն բացադրեսցո՛ւք՝ զծածկեալ խորհուրդն ծանիցուք· զի°
լոյսն անստե՟ ս իմանալի՛՝ մաքուր
հոգւոց տեսանելի· Ի°սոյն ծագեա՟ց
միաշաբա՛թ՝ մեզ յարութե՟ տր ճառագայթ· Ե°կայք փրկեալք ը՟ զուա՛րթնո՛յն՝ տուք օրհնութ՟ յարուցելո՛յն·

Ո°րդ սրո՟վ խոնարհեցա՛ր՝ ՚ի փըրկութ՟ մեր մարմնացար՝ նո°վին մարմնովըն խաչեցա՛ր՝ ՚ի գերեզման մահու
եդար· այսօր յարե՟ար ա՟ծաբա՛ր՝ ՚ի
հրեշտակաց քարոզեցար· Ե°կայք″:

Ն°րեէցա՟ր խընկաբերի՛ցն՝ յողջո՛յն կենաց ուրախալի՛ց· Ե°՚ի լերի՟ն նշն Գալիլեա՛յ՝ առաքելոց մետասանից· ա°ր

ժա-

ժանացո՟ զմեզ ընդ նոսին՝ զքեզ տեսանել յօրըն վերջին. Եկայք''։

Ածնի որդէք զարթիք՝ հարսին լուսոյ տուք աւետիք. Եթէ փեսայն քո յարուցեալ՝ յաղթեաց մահու իշխանութ՟՝. դ°այ պըսակէ՟ ըզքեզ փառօք՝ եւ ընդ առաջ պըճնեալ զարթուք՝. Երգէմ երգ նոր յարուցելոյն ննջեցելոց կենա՟ց պր՟տողոյն։

* * *

Փառող կիւրակէից և Տէրունական Յօնից.

Խնդրեսցուք հաւատով միաբանութե՟ ՚ի տ՟նէ՝ զի զողորմութն զշնորհս իւր առաքեսցէ ՚ի վր՟ մեր։ Տ՟ր ամենակալն կեցուսցէ և ողորմեսցի։

Ասեցո՛ տէր։ Տէր ողոր''։

Աղօթք.

Քում ամենազօր և հրաշալի յարութեն՟դ քո՟ ա՟ծ մեր՝ երկիրպագանեն զօրք հրեշտակաց. զի դու միայն ունիս զանմահութն բնակեալդ ՚ի լոյս անմատոյց ։ Եւ մեք հողեղէնս արարածքս՝ խոնարհեալք երկիւղիւ երկրպագանեմք ․ զքեզ և զհրաշալի և զյաղթօղ յարութդ քո օրհնեմք և փառաւորեմք ։ Եւ ընդ երկնայինս զօրսն մատուցանեմք զօրհնութ և ըզ փառս ը̅ Հօր և ը̅ որդւյ Հոգւոյդ ։ այ՛՛ ։

Օրհնեալ տ̅ր մեր յ̅ս ք̅ս ․ ամէն ։

✤ Հայր մեր որ յերկինս ։

* * *

✤ Քարոզ յորժամ ՚ի թափոր ելանեն ։

Եւ ևս խաղաղութ զտ̅ր աղաչեսցուք

Տէր ողորմեա ։

Վ̅ն ՚ի վերուստ խաղաղութ և փրկութ անձանց մերոց՝ զտ̅ր աղա՛՛ ։

Տէր ողորմեա ։

Ողորմեա՛ց մեզ զ տ̅ր ա̅ծ մեր՝ ըստ մեծի ողորմութ քում ․ ասասցուք ամենեքեան միաբանութբ ։

Տ՟ր ողորմեա՛. տ՟ր ողորմեա՛. տ՟ր՛ ո՟՟:

քհ

Օրհնութի՛ւն և փա՛ռք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբո՛յ: Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից:

դպ

Ամէ՛ն:

Ալէլուիա՛յ ա՛լէլուիա՛յ ալէ՛:

սրկ

քհ

Օրհնեցի՛ և պահպանեցի և նախախնամութեամբ պահեցի արևելեան կողմ աշխ՟իս. և հայրապետութի՛ւն հայոց՛ ա՛յս նշանաւ տ՟ր խաչիւս և տ՟ր Աւետարանաւս և աւուրս շնորհիւ. անճառ Հօ՛ր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբո՛յ: Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ամէն:

☼ Եւ դարձուցանեն զերեսս յարևմուտս:

Ամէն Ալէլուիա՛յ ա՛լէ՟՟:

Օրհնեցի՛ և պահպանեցի և նախախնամութեամբ պահեցի արևմտեան կողմ աշխարհիս: Եւ Թագաւորութի քրիստոնէից. ա՛յս նշանաւ տ՟ր՟՟:

❖ Եւ շրջելով գաւազանն ՚ի հարաւ ։

Ո՛ղն ։ Ողո՛րմեա մեզ"։

Օրհնեսցի՛ և պահպանեսցի և նախախնամեալ պահեսցի հրաւ՟ային կողմ ձիս․ երկիրս անդաստանս և պտղաբերութ՟ի տարւոյս․ այս նշա"։

✽ Եւ գաւազանն դէպ ՚ի հիւսիս ։

Ո՛ղն ։ Ողո՛րմեա մեզ"։

Օրհնեսցի՛ և պահպանեսցի և նախախնամեալ պահեսցի հիւսիսային կողմ աշխարհիս․ վանքս անապատս քաղաքս և գիւղս․ և բնակեալ ժողովուրդս ՚ի սոսա․ այս նշա՛։ Ո՛ղն։

✽ Եւ գաւազանն ՚ի բեմն և ասեն դարձեալ։

Օրհնութ՟ի և փառք հօր և"։

✽ Քարոզ Թափօրի և խաչի։

Սուրբ Խաչիւ՟ս աղաչեսցուք զտ՟ր՝ զի սովաւ՟ փրկեսցէ զմեզ ՚ի մեղաց․ և կեցուսցէ շնորհիւ՟ ողորմութ՟ իւրոյ։ Ամենակալ տ՟ր ա՟ծ մեր՝ կե"։

Աղօթք.

Պահպանեա՛ զմեզ ք͞ս ա͞ծ մեր ը͞ հովանեաւ ս͞բ և պատուականին խաչի քո 'ի խաղաղութե͞ն. փրկեա՛ յերևելի և աներևոյթ թշնամւոյն։ Արժանաւորեա՛ գոհութ͞բ փառաւորել զքեզ ը͞ հօր և ընդ ս͞բյ հոգւոյդ։ Այժմ և՛։

Օրհնեալ տ͞ր մեր յ͞ս ք͞ս. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս։

* * *

Իսկ յայլաւուրս յետ ս͞բ ա͞ծին և քարոզին

Սաղմոս ՃԺԲ.

Օրհնեցէք մանկունք զտ͞ր. և
օրհնեցէք զանուն տեառն։
Եղիցի անուն տ͞ն օրհնեալ՝
յայսմհետէ մինչև յաւիտեան։
Յարևելից մինչև 'ի մուտս արևու
օրհնեալ է անուն տ͞ն։
Բարձր է 'ի վերայ ա͞մ ազգաց տ͞ր.
և յերկինս են փառք նորա։
Ո՞վ է ո͞պ տ͞ր ա͞ծ մեր 'ի բարձունս

բնակեալ. և զխոնարհս տեսանէ
յերկինս և յերկրի։

Յարուցանէ զաղքատս յերկրէ. և
բարձր առնէ զտառապեալս յաղբեաց։
Նստուցանէ զնոսա իշխանս՝ ընդ իշխանս ժողովրդեան իւրոյ։
Բնակեցուցանէ զամուլն ՚ի տան ուրախամիտ. որպէս մայր որդւովք բերկրեալ։
Փառք հօր և որ"։ Այժմ և միշտ"։

* * *

Երկնաւոր հօր ընտրեալ. զոր հովիւն քաջ թողեալ յերկինս. և եկեալ ՚ի խնդիր մեզ մոլորելոցս. որով լըցեալ զթիւ հարիւրոցդ. արար ուրախութիւն ՚ի յերկինս երկնաւորացդ. աղաչեմք ըզձեզ բարեխօս լերուք առ տէր վասն քաւութեան մեղաց մերոց։ Տեառ նօղք անստեղծին. խորհրդածուք խորոցն աստուծոյ. որք իջեալք ընդ միածնին սպասաւորել տնօրէնութեանն. 'ի ծնընդեանն աւետաւորք հովւացն. և կանանցն իւղաբերից կենաց քարոզք ըզկենդանութեանն. աղ՛՛։

Պահապանք աշխարհի. բանակք տն շուրջ զերկիւղածովք. բարեկամք ազգի մարդկան՝ միջնորդք մահու և յարութեան. միքայէլ և գաբրիէլ մեծք որք կայք միշտ առաջի ամենասուրբ երրորդութեան. աղա՛՛։

դձ

Ա

Այսօր ցնծայ զուարճացեալ եկեղեցի հեթանոսաց. տօնելով զյիշատակ մեծի նահապետին և հօրն հաւատոյ աբրահամու. օրհնեցէք մանկունք սիոնի զհայրն լուսոյ անճառելի։ Այսօր նոր իէլ կոչեցեալ մարգարէիւքն առ ած. տօնեա ցըն ծուք ըզտօն հոլուացն խորայինին առաջնոյ. գովելով ըզգլուխ անկեան երկուց որմոց յարմարութեան: Ի յսօր ՚ի գլուխս լերանց տուն այ հաստատեալ. որ և յուէտ ոռոգիս յամպոց հոգւոյն ածբղխեղն առատահոս անձրևօք. բարեբանեա զաղբիւրըն կենաց զարբուցանողըն ծարաւեաց:

աձ Զառաւօտու զօրհներգութիւն մարդասիրութեդ քո ընկալ Թագաւոր
մկ փառաց. և զմանկունս եկեղեցւոյ քո պահեա ՚ի խաղաղութե: Որ տեսողդ ես խոնարհաց յերկնից ՚ի յերկիր և տուօղ ողորմութե ազգի մարդկան. ըզիմա''. Ընդ սերովբէսն սրբասացս համաձայնեալ քեզ երգեմք երեքսրբեան տէրութի. խնայեա քաղցրութբ յարարածըս քո. և զման'':

ակ Աշակերտըք քի և առ ամ տիեզերս առաքեալըք բարեխօսեցէք
մկ առ

աւ տէր վասն մեր։ Սրբք առէք զպատուէր քարոզել աներկեւղ ըզ բանն կենաց յաշխարհի. բա՛։ Սրբք արժանի եղէք տեսանել մարմնով զորդին այ յայտնապէս. բարե՛։

Ըզճգնութց սրբոց քոց քս տօնելով այսօր ընդ զօրս անմարմնոցն. քեզ երգեմք անլռելի զօրհնաբանութի։ Մերկացեալք ըզմարդկային տըկարութե ըզգեստ. հաւատոյ վառեալ ըզգեստուք յաղթեալք հակառակամարտին ՛ի պատերազմի։ Ընկալեալք ընդ քսի հեղմամբ արեանն ՛ի մահ ածութեանն ըն գոյով հրաշակերտուք. շինեալք ՛ի վայելչութի մբ անքայլութեան նն։

* * *

❋ Քարոզ գձնի մանկանցն ։

Վս խաղաղութե ամ աշխարհի և հաս

տասուն ս՟բյ եկեղեցւոյ. զտ՟ր աղաչեսցուք: Ասասցուք ա՟մքն միաբանութ՟բ: Տ՟ր ողորմեա. տ՟ր ողորմեա. տ՟՛:

Աղօթք:

Ս՟բ ես տ՟ր ա՟ծ մեր՝ հզօր և փառաւորեալ. որ նստիս ՚ի կառս քրոբէականս և լոյս ծագես յարարածս քո: Լուսաւորեա՛ զմեզ տ՟ր ՚ի ժամ առաւօտուս. որպ՟ զի ՚ի ծագել լուսոյ տըւընջեանս՝ ծագեսցի առ մեզ գութ մարդասիրուն քոյ: Հեռացո՛ տէր զխաբէութիւն սատանայի՝ և զչարութիւն նորա խորտակեա՛ աղօթիւք և բարեխօսութեամբ ա՟մ սրբոց: Արա՛ և զերկիրս պտղաբերս ՚ի սննունդս ծառայից քոց: Յորոց հանապազ փառաւորեալ գովի ամենասուրբ Երրորդութիւնդ:

Այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից ամէն:

Սիրեցի՝ զի լուիցէ տ̄ր զձայն
աղօթից իմոց. զի խոնարհեցոյց զունկն իւր առ իս.
Եւ ես յաւուրս իմ կարդացի առնա,
Շրջեցան զինև երկունք մահու.
և վիշտք դժոխոց գտին զիս:
Զնեղութ̄ի և զանձկութ̄ի գտի, և
զանուն տ̄ն կարդացի:
Ո՛ տ̄ր փրկեա՛ զանձն իմ. ողորմած ա̄ծ
մեր. ողորմի և պահէ զտղայս տէր:
Ես խոնարհ եղէ՝ և տ̄ր կեցոյց զիս.
դարձ անձն իմ ՚ի հանգիստ քո՝ զի
տէր օգնեաց քեզ:
Փրկեաց զանձն իմ ՚ի մահուանէ.
զաչս իմ յարտասուաց. և զոտս իմ
՚ի գայթակղութ̄է. հաճոյ եղէց առաջի տ̄ն յերկրին կենդանեաց:
Հաւատացի զոր և խօսեցայ. և ես
խոնարհ եղէ յոյժ:

Ես ասացի 'ի զարմանալ իմում թէ
ա՟մ մարդ սուտ է:
Զինչ տաց տ՟ն ընդ ա՟մի՝
զոր և ետ ինձ:
Բաժակ փրկութե՟ ընկալայց. և զա-
նուն տ՟ն կարդացից:
Զաղօթս իմ տ՟ն տաց՝ առաջի ա՟մ
ժողովրդեան նորա:
Պատուական է առաջի տ՟ն մահ ս՟րբց
իւրոց. ո՛ տ՟ր ես ծառայ քո եմ.
ծառայ և որդի աղախնոյ քոյ:
Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատու-
ցից պատարագս օրհնութե՟. և զանուն
տ՟նդ կարդացից:
Զաղօթս իմ տ՟ն տաց՝ առաջի ա՟մ
ժողովրդեան ն՟ր. 'ի գաւիթս տան
տ՟ն. և 'ի մէջ քո Երուսաղէմ:
Օրհնեցէք զտ՟ր ա՟մ ազինք. գովե-
ցէք զնա ա՟մ ժողովուրդք:
Զօրացաւ ողորմութի՟ ն՟ր 'ի վ՟ր մեր.

և

և ճշմարտութ՟ի տ՟ն՝ մնասցէ յաւիտեան։

Ա՟ծ. յանուան քում կեցո՛ զիս. և՚ի զօրութ՟ե քում իրաւ արա ինձ։

Ա՟ծ. լուր աղօթից իմոց. ունկնդիր բանից բերանոյ իմոյ։

Օտարք յարեան ՚ի վ՟ր իմ. և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ. և ո՛չ համարեցան զքեզ ա՟ծ առաջի իւրեանց։

Ահա՛ ա՟ծ օգնական իմ. և տ՟ր ընդունող հոգւոյ իմոյ։

Ի դարձուցանել զչարն ՚ի թշնամիս իմ, ճշմարտութ՟բ քով սատակեա՛ զն՟ս։

Ես կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ. և խոստովան եղէց անուան քում տ՟ր՝ զի բարի է։

Յա՟մ նեղութ՟ց իմոց փրկեցեր զիս. և՚ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ։

Տո՛ւր զօրութ՟ի ծառայի քո. կեցո՛ զորդի աղախնոյ քոյ. և արա առ իս նշան բարութեան։

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի դու տ̅ր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս։ Փառք հօր և՛՛։ Ա.յժմ և՛՛։

✤ Մաղթանք ՚ի Տօնի ա̅մ սրբոց։

Վ̅ն ա̅ծ մե՛ր՝ վ̅ն խաչի քոյ պատուականի՝ զխաղաղուի̅ քո տո՛ւր մեզ տ̅ր։

Վ̅ն սրբուհւոյ Ա̅ծածնին, և Յօհաննու կարապետին, և ս̅րբյն Ստեփաննոսի նախավկային՝ զխաղաղութիւն քո տո՛ւր մեզ տէր։

Վ̅ն ս̅րբց քոց Առաքելոց, Մարգարէից, Վարդապետաց, Մարտիրոսաց, Հայրապետաց, Ճգնաւորաց, Կուսանաց, Միանձնից, և Երկնային զօրացն՝ զխաղաղուի̅ քո տո՛ւր մեզ տ̅ր։

Վ̅ն ս̅րբյն Գրիգորի մերոյ Լուսաւորչին. և Յակոբայ արդարոյն. Յակոբայ առաքելոյն. և Յակոբայ մծբնայ Հայրապետին. Մարուգէի Ճգնաւորին, և Մելիտոսի եպիսկոպոսին, և Գէորգայ զօրավարին։ Բարեխօսութբ՟ յիշատակաւ և աղօթիւք սբյն՟ (այս անուն) որոց այսօր է յիշատակ։ Զխաղաղութի՟ և զմեծ զողորմութի՟ քո պարգևեա՛ մեզ մարդասէր տր՟։

* Քարոզ առաքելոց և ամ՟ սրբոց։

Սբ՟ ծդնաւորօքն աղաչեսցուք զտր՟ որք զչարսն պարտեցին՝ նեղուեցն համբերեցին։ Լուսեղէն և երկնային անթառամ պսակացն արժանի եղեն։ Աղօթիւք նց՟ և բարեխօսութբ՟ մեզ ողորմեսցի։ Ամենակալ տր՟ ած՟ մեր՝ կեցո՛ և ողորմեա՛։

* Աղօթք ՚ի տօնի Առաքելոց և Մարգարէից. Հայրապետաց և Վարդապետաց։

Որ ընտրեցեր և ընկալար զերանելի՛ զվկայսն քո (այս անուն) Քս՟ ած՟ մեր. և հաղորդս արարեր զնս՟ կամաւոր չարչարանաց քոց։ Արդ՝ բարեխօս առ քեզ ունիմք. որք աստ և ը՟

ամ՟ տիեզերս որք իցեն։ Այլ զի աղօթիւք նց՟ և բարեխօսութ՟ն՝ խաղաղացուսցես զկենցաղավարութ՟իս մեր. փրկելով յերևելի և յաներևոյթ թշնամւոյն։ Շնորհեա՛ մեզ տ՟ր ըստ օրինակի նոցին կեալ. և զվախճանն մեր կնքեա՛ ուղղափառ խոստովանութ՟բ ՚ի յոյս կենացն յաւիտենից։ Զի և մեք արժանի եղիցուք մտանել յերկնային խորանսն լուսոյ՝ և ժառանգել զպատրաստեալն ի սկզբանէ աշխարհի սր՟ց քոց զարքայութ՟դ։ Ա՛ ընդ նմին գոհանալով փառաւորեսցուք զքեզ ընդ Հօր և ընդ սր՟բ Հոգւոյդ. Ա.յժմև՛։

Ի սարկաւագ Վարդապետէ ասացեալ։

Յիշեա՛ Տէր զպաշտօնեայս քո։ Զծնօղսն մեր։ Զվարդապետս։ Զեղբարս։ Զընկերս։ Զկերակրիչս։ Զուխտաւորս։ Զճանապարհորդս։

հորդս ։ Զհանգուցիչս ։ Զվաստակաւորս ։ Զխոստովանողս ։ Զապաշխարողս ։ Զգերիս ։ Զհիւանդս ։ Զնեղեալս ։ Զիշխանս ։ Զչարարարս ։ Զբարերարս ։ Զթշնամիս ։ Զատելիս ։ Եւ որք պատուիրեցին մեզ հաւատով ։

Յիշեա Տէր և ողորմեա ։

Բարերար և բազում ողորմ ա͞ծ՝ քո անմոռաց գթութ͞բդ և անբաւ մարդասիրութ͞բդ՝ յիշեա զ͞մ հաւատացեալս ՚ի քեզ և ողորմեա ա͞մենեցուն ։ Օգնեա և փրկեա յուրաքանչիւր վըտանգից և ՚ի փորձութ͞ց ։ Արժանաւորեա գոհութ͞բ փառաւորել զ͞հայր և զՈրդի և զ͞ս հոգիդ ։ Այժմ և՛ ։

Աղօթք Մարտիրոսաց՝ Ճգնաւորաց՝ և կուսանաց ։

Պսակիչ ս͞րբց ՚Ք͞ս՚ որ պսակես զ͞սբս քո . և առնես զկամս երկիւղածաց քոց. և նայես սիրով և քաղցրութբ յարարածս քո: Տուր մեզ յերկնից ՚ի սրբուէ քումմէ, բարեխօսութբ սբ ածածնին և աղաչանօք ամ սրբց քոց. և որոց այսօր է յիշատակ: Տուր մեզ տր և ողորմեա. ներեա քաւեա և թող զմեղս մեր: Արժանաւորեա գոհութբ փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ սբ հոգւոյդ: Այժմ և միշտ և'':

Յիշեա՛ տր զպաշտօնեայս քո''. և այլն:
Բարերար և բազում ողորմ ած՛ քո՛
Օրհնեալ տէր մեր յս քս. ամէն:

❁ Հայր մեր որ յերկինս.

Աղօթք Մանասէի թագաւորին։

Տէր ամենակալ ա՟ծ աբրահամու՝ իսահակայ՝ յակոբայ՝ և զաւակի ն՟ց արդարոց · ամենակալ տ՟ր՝ թո՛ղ զմեղս իմ։

Որ արարեր զերկինս և զերկիր՝ և զա՟մ զարդ նոցա · ամենա''։

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանի քո · փակեցեր զխորս · կնքեցեր ահաւոր և փառաւորեալ անուամբ քով սրբով ամենա''։

Որ ամ՟ ինչ՝ սարսափի և դողայ յերեսաց անձին զօրութ՟ե քո. ամենա'':

Որքա՛ն է մեծ վայելչութ՟ի փառաց սրբութ՟ե քո. և սաստիկ է բարկութ՟ի սպառնալեաց քոց ՚ի վ՟ր մեղաւորաց. անչափ և անքննելին են ողորմութ՟իք աւետեաց քոց. ամե'':

Դու տ՟ր բարձրեալ՝ գթած երկայնամիտ բազումողորմ. և զղջանաս ՚ի վ՟ր չարեաց մարդկան. ամե'':

Դու ա՟ծ՝ ո՛չ եդեր զապաշխարութ՟ի վ՟ր արդարոցն աբրահամու իսահակայ և յակոբայ՝ որք ո՛չ մեղան քեզ. ա'':

Այլ եդեր ապաշխարութ՟ի վ՟ր իմ մեղաւորիս. զի մեղայ աւելի քան զաւազ ծովու. և բազմացան անօրէնութ՟իք իմ. ամենա':

Չեմ արժանի հայել և տեսանել զբարձրութ՟իս երկնից ՚ի բազմութ՟է անօրէնութ՟ե իմոյ. ամե'':

Կորացեալ եմ ես 'ի բռնութենէ կապանաց երկաթից՝ և ո՛չ գոյ ինձ հանգիստ. ամէնա'':

Բարկացուցի զսրտմտութիւն՝ և զչար առաջի քո արարի. կանգնեցի պատկեր՝ և բազմացուցի զցասումն անձին իմոյ. ամէնա'':

Եւ արդ տ̃ր՝ խոնարհեցուցանեմ զծունկս սրտի իմոյ՝ և հայցեմ 'ի քաղցրութենէ քումմէ. ամէնա'':

Մեղայ տ̃ր՝ մեղայ. և զանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ. ամէ՛:

Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն թո՛ղ ինձ տ̃ր՝ թո՛ղ ինձ. և մի՛ կորուսաներ զիս ըստ անօրէնութեան իմոյ. ամէ'':

Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ տ̃ր. և մի՛ յիշեր զչարիս իմ. և մի՛ պարտաւորեր զիս ընդ իջեալսն 'ի ներքոյ երկրի չարեօք. ամէ':

Զի դու ա̃ծ՝ ա̃ծ ապաշխարողաց

ես

ես և յիս ցոյց զբարերարութիւնդ քո
որ անարժան եմ. ամէն":

Կեցուսցես զիս ըստ բազում ողոր-
մութե̃ քում. և ես օրհնեցից զքեզ
զա̃մ աւուրս կենաց իմոց. ամէն":

Զքեզ տ̃ր՝ օրհնեն ա̃մ զօրութիւնք
երկնից. և քո են փառք յաւիտենա
ամէն: փառք հօր և Որդ": Ա.յժ":

Աղաչեմ և խնդրեմ ՚ի քէն տէր՝
թող ինձ զմեղս իմ:

Բազում ողորմ տէր՝ ողորմեա ինձ:

Աստուած՝ քաւեա զիս զմեղաւորս
՚ի մեղաց և կեցո.

Ա̃ծ՝ գթա յիս ՚ի մեղուցեալ ծառայս.
և ողորմեա ինձ բազմամեղիս:

Ամենօրհնեալ սրբուհի և միշտ կոյս
ա̃ծածին մարիամ. բարեխօսեա առ
տէր վասն մեր:

Ամ̃ ս̃բք ա̃յ՝ բարեխօսեցէք առ հայր
՚ի յերկինս վ̃ն մեր մեղաւորացս:

Ո՜վ որդի ա՟յ անախտական՝ ընկալ զաղաչանս մեր · զի ՚ի քեզ են ապաւինեալ անձինք մեր :

Յաղթող զօրութ՟բ՝ ս՟բ և կենդանարար և պատուական խաչիւ քո տ՟ր՝ պահպանեա զմեզ :

Առաքեա տ՟ր զհրեշտակ խաղաղութ՟ե քո՝ որ եկեալ պահպանեսցէ զմեզ անխռովս ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի :

Ի՛ մարդասիրութ՟բ քո յիշեա զմեզ տ՟ր՝ յիշեա զմեզ · յորժամ գաս արքայութ՟բ քո և ողորմեա մեզ :

✻ Փառք :

Եկեալքս ՚ի խոստովանութ՟ ապաշխարութ՟ե՝ հաւատով զլոյս միածնի որդւոյն ա՟յ դիցուք ՚ի սիրտս մեր · խնդրելով ՚ի նմանէ զքաւութ՟ և զթողութ՟ յանցանաց մերոց : Ս՟ զի նա ինքն է նախախնամօղն ա՟ծ յաւիտենական · որ եկն կամաւ հօր ՚ի փըրկեւ զարդարածս. և ասաց՝ զինքն լինել քաւիչ մեղաւորաց. յոյս ապաշխարողաց. շնորհելով զհանգիստ աշխատելոց. ընդունելով զծանրաբեռնեալքս և զտաժանեալքս մեղօք յապաշխարութիւն քաւութեան: Արդ՝ եկայք ամենեքին. խոնարհեալ անձամբք՝ բեկեալ սրտիւք՝ անկցուք և լացցուք առաջի Տեառն արարչին մերոյ. զի անցուսցէ ի մէնջ զցասումն պատուհասի յանցանաց մերոց բարերարութեամբն իւրով: Ամենակալ Տէր Աստուած մեր՝ կեցո՛ և ողորմեա՛:

✣ Աղօթք:

Տէր Աստուած փրկութեան մերոյ՝ որ ողորմած ես և գթած. երկայնամիտ բազումողորմ և զղջանաս ի վերայ չարեաց մարդկան: Որ ո՛չ կամիս զմահ մեղաւորին. այլ՝ զդառնալն նորա ի չար ճանապարհէն և զկեալն: Դու Տէր՝ առատ ողորմութեամբ քով մխի

Թարեա՛ զծառայս քո. և տուր իձ՟ տեղի ապաշխարութե՟ն: Հաշտեա՛ մարդասիրու՟բ քով. և արա զսոսա անդամս եկեղեցւոյ քում ս՟բյ: Ա՟ղ զի առողջացեալք հոգւով՝ խոստովանու՟բ և ապաշխարու՟բ մտցեն յեկեղեցի քո ս՟բ: Ե՛ ընդ ժողովրդեան քում, քեզ հանցեն զօրհնութ՟ի և զփառս հօր և որդւոյ և հոգ՟՟:

Սաղմոս, 5:

անից իմոց ունկնդեր տ՟ր. և ի միտ առ զաղաղակ իմ: Նայեա՛ 'ի ձայն աղօթից իմոց՝ թագաւո՛ր իմ և ա՟ծ իմ: Ես զքեզ աղաչեմ տ՟ր ը՟ առ՟ւ՛օտս՝ լուիցես ձայնի իմում. ը՟ առաւ՛օտս պատրաստ եղէց յնդիման լինել առ քեզ: Մ՛է թէ դու ա՟ծ կամիս զանօրէնութ՟ի. և ո՛չ բնակին առ քեզ չարք. և ՛նօրէնք մի՛ բնակեսցին առաջի աչաց քոց:

Ատեցեր զայնոսիկ որք գործեն զանօրէնութի. կորուսանես զամենեսեան որք խօսին զսուտ:

Զայր արիւնահեղ և զնենգաւո՛ր՝ պիղծ առնես դու Տր. այլ ես ըստ բազում ողորմութե քում մտից 'ի տուն քո. և երկիրպագից 'ի տաճար սբ քո երկիւղիւ քում:

Տր առաջնորդեա՛ ինձ յարդարութե քում վասն թշնամեաց իմոց. ուղիղ արա՛ առաջի իմ զճանապարհս քո:

Զի ո՛չ գոյ 'ի բերանս նց ճշմարտութի. և սիրտք նոցա նանրեալք են:

Որպ գերեզման բա՛ց է կոկորդ նց. և լեզուօ՛ք իւրեանց նենգաւո՛րք էին:

Դատեա՛ զնս Տծ՝ զի անկցին 'ի խորհրդոց սրտից իւրեանց. ըստ բազում ամբարշտութե նց՝ մերժեա՛ զնս. զի դառնացուցին զքեզ:

Ուրախ եղիցին ամենքն որք յուսացեալ

են ՚ի քեզ· յաւիտեան ցնծասցեն
և բնակեսցես դու ՚ի նս՟։

Պարծեսցին ՚ի քեզ սիրելիք անուան
քո· զի օրհնեսցես դու զարդարն· տր՟՝
որպ՟ զինու հաճութ՟ քով պսակեցեր զմեզ։

Լցաք առաւօտու ողորմութ՟ քով·
ցնծացաք և ուրախ եղաք զամենայն
աւուրս կենաց մերոց։

Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն,
յորս խոնարհ արարեր զմեզ· և ամացն՝ յորս տեսաք զչարչարանս։

Հայեաց տր՟ ՚ի ծռ՟յս քո՝ և ՚ի գործս ձեռաց քոց· և առաջնորդեա որդւոց
նց՟· եղիցի լոյս տն՟ այ՟ ՚ի վր՟ մեր։

Զգործս ձեռաց մերոց ուղիղ արա՛
՚ի մեզ տր՟, և զգործս ձեռաց մերոց
յաջողեա մեզ։

Ի խորոց կարդացի առ քեզ տր՟ տր՟՝
լո՛ւր ձայնի իմում։

Եղիցին ականջք քո ՚ի լսել զձայն
աղօթից իմոց։

Թէ զանօրէնութ՟իս իմ քննես տ՟ր տ՟ր,
իսկ ո՞ կարէ կեալ առաջի քո. զի 'ի
քէն է քաւութիւն:

Վ՟ս անուան քո համբերի տ՟ր. համ
բեր անձն իմ բանի քում. յուսա
ցաւ անձն իմ 'ի տ՟ր:

Ի պահէ առաւօտու մինչեւ յերեկոյ. 'ի
պահէ առաւօտու յուսասցի իէ՟լ 'ի տ՟ր
'Ի տեառնէ է ողորմութ՟ի բազում. եւ
'ի նմանէ է փրկութ՟ի. եւ նա փրկեսց
զիէ՟լ յա՟մ նեղութ՟եց նորա:

Լսելի' արա ինձ առաւօտու զողորմու
թ՟իս քո. զի ես 'ի քեզ տ՟ր յուսացայ:
Ցո՛յց ինձ ճանապարհ յոր եւ գնացից.
զի առ քեզ տ՟ր համբարձի զանձն իմ:
Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց իմոց տ՟ր.
զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի:

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի դու
ես ա՟ծ իմ: Հոգի քո բարի' առաջ
նորդեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ:

Վ՟ս անուան քո տ՟ր կեցուսցես զիս. ար

դրութ̄ քով հանցես 'ի նեղուէ̄ զանձն իմ.
Ողորմութ̄ քով սատակեա՛ ա̄ծ զթշնամիս իմ. և կորո՛ զա̄մ նեղիչս անձին իմոյ՝ զի ես ծառայ քո եմ։

Ա̄ծ յանուն քում կեցո՛ զիս. և'ի զօրութ̄ե քում իրաւ արա ինձ։

Ա̄ծ լո՛ւր աղօթից իմոց. ունկնդիր բանից բերանոյ իմոյ։

Օտարք յարեան 'ի վ̄ր իմ. և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ. և ո՛չ համարեցան զքեզ ա̄ծ առաջի իւրեանց։

Ահա՛ ա̄ծ օգնական իմ. և տ̄ր ընդունող հոգւոյ իմոյ։

Դարձուցանել զչարն 'ի թշնամիսն իմ, ճշմարտութ̄ քով սատակեա՛ զն̄ս։

Կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ. և խոստովան եղէց անուան քում տ̄ր՝ զի բարի է։

Զա̄մ նեղութէ̄ իմմէ փրկեցեր զիս. և'ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ։

Փառք հօր և Որդ՟։

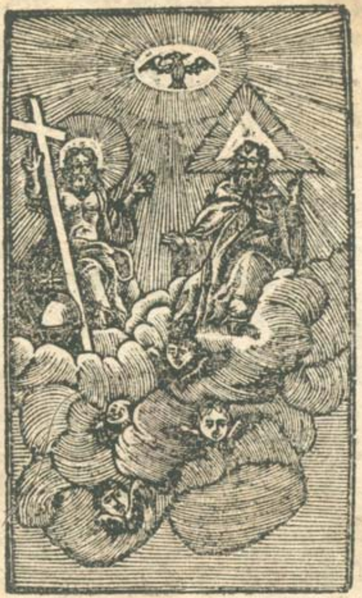

Ողորմութ֯բ տ֯ն լի եղեւ երկիր · և բանիւ տեառն երկինք հաստատա"։

Սաղմոս ։ 32 · 4 ։

Երգ Տեառն Ներսիսի վասն Երկրորդի աւուր Արարչութեանն և վասն Երկնայնոց Զօրացն ։

ԲՃ Արարչական բանին հրաման՝ ՚ի յերկրորդումն աւուր ընկղզեան. ընդջուրսն ՚ի ջրոցն բաժանեալ հաստատութիւն պարունակեաց՝ որով զծով հողեղինաց՝ անջրպետեաց ՚ի հրեղինաց. զնոյն որդիք լուսոյ՝ տօնեք օրհնութիւն երրեակ լուսոյն ։

Բազմաչեայ հոյլք քրովբէից երեքսրբեանըն սրովբէից. աթոռք անեղ

ծնո

ա̃ծութե՛ըն համագոյ երրորդութե̃ն· բարեխօս լերուք առ տ̃ր՝ վասն մանկանց եկեղեցւոյ· ընդ նոսին որ":

Գե՞րագոյն իշխանութ̃իք՝ և անփոփոխ միշտ տ̃րութ̃իք· անյաղթելի ու̃ժ զօրութ̃իք՝ 'ի յարարչին փառաւորութ̃ի· աղաչեցէք զտ̃րն ողորմած՝ անտես չառնել զգործս ձեռացն· ընդ նո":

Դա՞սք անմարմ̃նոցդ պետութ̃եց· հրեշտակապետք բարձրութ̃եց· հոգիք հրեղէնք և սպասաւորք հրեշտակաց զինուորութ̃իք· մաղթեցէք զտէրն տէրանց՝ վասն մարդկան երկրաւորաց· ընդ նո":

Ե՞րկնաւորա̃ցդ դասուց վերնոց՝ օրհնաբանից քոց զզ́արթնոց· քաղցրացի առ քեզ գթած՝ որ վ̃ն մեր ձայն մաղթանաց· զորս և տայցես մեզ պահապան՝ յայսմհետէ մինչ 'ի վախճան· ընդ նո":

Զօրութե՟ց և տ՟րուե՟ց՝ իշխանութե՟ց և պետութե՟ց. և ա՟մ անճառանելոց՝ որք 'ի յերկինս պաշտամանօք. ընկալ քո՟ ուրախութ՟՝ զմեզ յօր մահու և յարութե՟. ը՟ նոյին օրհնել հոգւով՝ ըզ քեզ ընդ հօր փառաւ[illegible]:

Երգ վ՟ Երրորդի աւուր Արարչութե՟ն. և վ՟ Եր՟րդի գիւտին և՛ի Յովհաննէս մկրտչին

Էակա՟ն բանն որ ը՟ հօր արարչակից և համագոր. յերրորդ աւուր զջուրսն զատոյց՝ ըզձեղս և զտունկս բղխեցոյց. իսկ 'ի յերրորդ դարուն դարձեալ՝ զջուրցըն հեղեղ ցամաքեցոյց. զնոյ տապանաւն կերակրեցոյց՝ ըզկենդանեաց սեռս աճեցոյց. տո՛ւք օրհնութի՟ անճառ լուսոյն՝ հօր և որդւոյ և ս՟բ հո՟գւո՛յն: գՀ

Ը՟նդ ծ[illegible]՟ց երկրի զդալեաց. տընկեաց և զտունկս խմանալեաց. զհեղեղ մեղացըն ցածուցեալ՝ զդասս

արդարոց բազմացուցեալ՝. յորոց և
մեծն ՚ի ծնունդս կանանց՝ միջնորդ-
շնորհաց և օրհնաց՝. տուք''։

Թա°գաւորին՟ երկնից զինուոր՝ ար-
քայութեն աւետաւոր՝. խնդրեա՛
դընել ելս ՚ի սրտի՝ առ ՚ի հովտէս
տրտմականէ՝. յուխտեալ տեղին
տէրունական ՚ի խոստացեալն որդ-
ւոց մարդկան՝. տուք''։

Ժա°ռանգին՟ հօր սպասաւոր՝ և
յարգանդէ երկրպագօղ՝. կարա-
պետ և մըկըրտիչ՝ այնմ որ մեղաց
մերոց քաւիչ. լեր բարեխօս առ
նոյն գըթած՝ ջընջել զգիր մեր յան-
ցանաց՝. տուք օրհնու''։

Ի°հօրէ՟ լոյս ծագեցար՝ մեռեալ բնու-
թենս կենդանարար՝. առաքեցեր յա-
ռաջընթաց՝ ս՟բ զյօհաննէս քարոզ կե-
նաց՝. սուրբն հայցմամբն ամենակալ՝
զպաղատանըս մեր ընկալ՝. տուք''։

Լուսաշաւիղ յերկինս ելին՝ հողանիւթեայ մբ հրեշտակին. արժանացո՛ զմեզ նորին՝ նեղ և անձուկ ճանապարհին. զի հետևօղք գոլով նորին՝ հօր քոյ վերին օթևանին. և երգեսցուք ընդ երջանկացն՝ որդւոց լուսոյ քեզ երգս փառաց:

Երգ վասն Չորրորդի աւուր Արարչութեանն. և վասն Չորրորդի դարուն. և վն Աւետեաց Ածածնին.

ԴՀ

Խաւարն անգոյ և սկզբնածին՝ հալածեցաւ յօրն առաջին. լոյսն այն պայծառ յօր չորրորդին. յարեգականն նիւթ հաւաքեալ. լուսինն ՚ի տիպ լուսոյ ստեղծեալ և աստեղաց պարս յօրինել. որով օրհնի ստեղծօղն էից՝ ՚ի բանաւոր պաշտօնէից:

Ծածկեալ խորհուրդըն ծանուցաւ՝ չորրորդ դարուն իսահակաւ.

'ի չորրորդ օր գործեալ հրշտկն եւ զաւետախարն կուսական։ Թէ լոյսն որ ոչ բովանդակի 'ի քէն մրմնով պարունակի։ յոր օրհնեցայք ազգք երկրածինք՝ տուք օրհնութի պտղոյ կուսին՝ կուսին նախնեաց մօրն եւայի՝ յորմէ ադամըն հին պտղոյն բարձաւ անէծքըն տրտմական. քո որ ծննդեամբ կոյս մարիամ՝. աղաչեա՛ զքո միածինն՝ թողուլ զմեղս որդւոց նոցին։ յոր"։

Հա՛րսն ընծայեցաւ յերկրէ յերկինս՝ յոր համբառնամք առ քեզ զհոգիս՝. յոր լըսելոյ քո զաւետիս՝ խնդրեա՛ լինիլ մեզ լըսելիս՝. զձայն աւետեաց քո միածնին՝ եթէ եկայք օրհնելք հօր իմ. յոր"։

Ձա՛յնիւ առ քեզ զոր պաղատիմք՝ և առաջի քոյ անկանիմք՝. աղաչանօք միածնին՝ չէջ՛ 'ի մէնջ ըղձոյ [illegible] նոյին՝. տուր արտասուօք ըզմեղս ջնջել՝ և վերըստին զմեզ նորոգել՝. յոր օրհ"։

Ո՛ւ կամաւր ճարտարապետ՝ անցեր ը̄ ծով կենցաղս անհետ. վերաբերեա՛լ ընդ պետրոսի՝ զմեզ 'ի յալեաց մեղաց ծովէս. պատուականօք գերագունին՝ անապական քում ծընողին. յոր օրհ":

Երգ վասն Հինգերորդի աւուր Արարչութեան. և վասն Հինգերորդի դարուն. և՛ի աւուրս Առաքելոյն Պտի.

եՀ

Ճառագայթեալ բանն 'ի հօրէ՝ յօր հինգերորդըն հրամայէ՝ բղխել 'ի ջրոց սեռս կայտառաց՝ և թեւաւորս օդականաց. իսկ 'ի դարուն հինգ մըկըրտին՝ յամէն և 'ի ծոցն խորայէն հին. տացուք հըրաշից ներգործողին՝ պատիւ և փառս անեղ բանին:

Մաքրայէ՞ս օրինակի՝ առաքելոցըն քո. որք 'ի ծովէն տիբերական՝ 'ի յերկնայինըն կոչեցան. անցին ը̄ ծով ճականն՝ և 'ի հոգին մըկըրտեցան. տա":

Ցո՛ւ

Յո՞ւրախութի՜ւնս անզրաւ՛ականն՝ 'ի հարսանիսն անապականն· զձեզ առաքեաց հայրըն փառաց՝ հրա՛ւիրատուք տըրտմականաց· ո՛ք հարսանեացն յայն հայցեցէք՝ ընդ ձեզ լինել մեզ պարակից· տացուք հրաշէց ներ'':

Սո՞րադօ՞ղք տիեզերաց՝ 'ի նախահօրըն յանցանաց· նորափետուր զարդարեցէք՝ զեկեղեցիս հեթանոսաց· պաղատեցէք առ նոյն գըթած՝ զմեզ նորոգել 'ի հնոյ մեղաց· տացուք'':

Շ'ի՞նօղ էի՜ ցըս համայնից՝ ա՞րարածոց 'ի յանգոյից· նոյն շինեցեր զեկեղեցի վէմդ 'ի վէ՞մ վիմին բանի· ը՞նդ եդեալ հիմունս 'ի նոր սիոն՝ ըզմեզ յօդեա՛ շինմամբ 'ի նոյն·

Ո՞ւրախացաւ՜ գնացիւք գետոյ՝ քաղաք 'ի քէն շինեալ յա՜· յորմէ վըտակք շնորհաց հոսին՝ զոգիս մարդկան ոռոգանեն· արբո՛ և մեզ 'ի ջրոյն

կե-

կենաց՝ հայցմամբ հոգւոյն մատուռակաց՝ զի բանաւոր երկիրս քո՛ պտղաբերեսցի ՚ի փառս ամենասուրբ երրորդութեանս քո՛:

Երգ վճ վեցերորդի աւուր Արարչութեան. և վասն վեցերորդի դարուն. և ՚ի Խաչելութիւնն Քսի.

ուր

Զհա՛նդուրժեալն բնութբ բարւոյն՝ ունիլ միայն զանճառաբարին. այլ ստեղծեալ զմարդ յիւրպատկերին՝ ՚ի վեցերրորդ առաւօտին. և ՚ի յերրորդ ժամ զկողածինն՝ ՚ի յօգնութի եւս հողածնին. զորս ՚ի դրախտին եդ վայելել՝ բայց ՚ի պտղոյն մահու արգել:

Պա՛յպանձեալ առ դատողին յետ յանցանաց ադամայն հին՝. զկինըն պատճառեդեալ խաբման՝ և կինըն զօձըն դաւաճան՝. որով երկիրս այս անիծաւ՝ փուշ և տատասկ ՚ի սմա բուսաւ՝. վճիռ մահու մարդոյն տըւաւ՝ դառ

նալ ՚ի հող ուստի՛ ստե՛ղծա՛ւ։
Գը՞նդէլ փութա՜յր հայրըն փառաց՛
րղ դիր պարտեաց մեր յանցանաց՛.
որով զգեցաւ որդին գըթած՛ ՚ի վերց
դարուն զմիրքին մեղաց՛. հօր հաճութ՟
՚ի մահ խաչին՛ եկըն կամաւ ՚ի յուրբա
թին՛. դառըն զենաւ ՚ի հին զոտկին՛
փոխան դառանցն ծըինա՛կի՛ն։
Աւ՛հի՛ լուսո՜յ պատուէրմին՛ արդա
րութ ճանապարհին՛. բարձրանալով
քո ՚ի խաչին՛ բարձրացուցեր զմեզ
՚ի յերկինս՛. քո անպատում խոնարհու
թ͞բդ՛ և կամաւոր խաչելութ͞բդ՛.
հաշտեա՛ց ընդ մեզ հ͞ր գըթութ͞բ՛ և
թո՛ղ ըզմեղս ողորմո՛ւթեա՛մբ։
Ո՞սկալիդ՜ սերոբէից՛ և ահաւորդ
քրոբէից՛. խոնարհեցար ՚ի չարչարումս՛
չարչարելի բնութ͞ մարդկան՛. ՚ի խա-
չին զմեղս ըսպաներ՛ և զդատակնիք
մահու լուծեր՛. հաշտեա՛ց ընդ՛՛։

Մեծագոյն բնուեց էից՝ և արարիչ ընդ բոլորից՝. յորժամ ծագես զխաչիդ նշան՝ ՚ի գալըստեն քոյ միւսանգամ՝. զերկրպագուս այժմ հաւատով՝ լուսաւորեա՛ նորին լուսով: զի համաձայն խաչազգեցելոցն՝ ընդ քեզ օրհնեմք յաւիտենից:

Երգ վ͞ց Ութներորդի աւուր Արարչութեն. և վասն Ութներորդի դարուն. և՚ի խորհուրդ Հանգստեանն ա͞յ.

Տէ՛րն յետ ստեղծմա͞ն նն արարածոց՝ հանգեաւ յեօթնորն ՚ի գործոց՝. այն որ հանգիստ աշխատելոց՝ և կամքըն գործ է եղելոց՝. ուստի և մեզ յոյս հաստատուն՝ ետ հանգըստեամբըն շաբաթուն՝. Թէ աստ գործել զգործս ա͞յ՝ անդ էն հանգչել ընդ աստուծոյ: Շբ

Րաբունաբա͞ր վարդապետիմք՝ յօրինակէ տ͞ն խրատիմք՝. որ ՚ի յերկրորդ արարչութեն՝ յետ կատարման տնօրէնութէն՝. յեօթներորդ օր հանգըստեանն՝ իջեալ մարմնովն 'ի գերեզման՝. զկապեալ հոգիսն վերածեաց՝ զանանց հանգստարանն պատրաստեաց:

Ջուրն որ 'ի քոյդ կողէ ցօղեալ՝ բըժշկեսցէ ըզհանգուցեալսն. իջցէ 'ի հող մահու նոցին՝ և բուսուսցէ յօրըն վերջին. կենդանարար ձայնիւըդ քո՝ կոչեա զնս 'ի կեանս քո. և դասեցո ընդ արդարոցն՝ երգել քեզ փառս ընդ զըւարթնոցն:

Լուծեալ զբնութս կենաց տուօղ՝ դարձոյց յանցանքն 'ի մահու հող՝. իսկ անմահիդ մեռելութ շնորհեաց դարձեալ զանմահութ. զորս են ընդ քեզ թաղեալ մահուամբ՝ յաւազանին մըկրտութ՝. յարո ը քեզ քոյին փառօք արեգական նըման լուսաւ:

Փայլին արդարքն յարքայութ՝ և ճըգնաւորքն 'ի հանգըստեան՝. մարտիրոսքըն պըսակին՝ և կուսանաց լապտերք վառին՝. դասեցո՛ տ͞ր ընդ նոսին՝ որք զքեզ ա͞ծ խոստովանին՝. արդարութ͞մբ՛ դատեսցին՝. այլ գըթութեամբ քո քաւեսցին։

Ո՞վ անպատում խոնարհութ͞դ՝ որ թաղեցար մեռելութ͞դ՝. և յարուցեր յորդւոց մարդկան՝ որք հաւատով ՚ի քեզ անկան՝. յարո՛ և զմեզ արդարութ͞բ՝ և զննջեցեալսն ողորմութ͞բ՝. զի կենդանեացըս բերանով՝ տացեն քեզ փառք ընդ հօր հոգւով։

* * *

Մաղթանք Պահոց յետ Արարչականին։

Խաչ քո եղիցի մեզ ապաւէն տէր Յ͞ս։ Յորժամ երևիս փառօք հօր ընդ ամպս լուսաւորս, յայնժամ մեք մի ամաչեսցուք յուսացեալքս ՚ի քեզ. այլ զօրութ͞բ քով մեծաւ՝ բերկրեսցուք ընդ աջմէ քումմէ ո͞պ զորդիս լուսոյ և որդիս տունջեան.

✤ Քարոզ.

Աղաչեսցուք զամենակալն ա՟ծ՝ զի պահպանեսցէ զժողովուրդս իւր ընդ հովանեաւ՛ ս՟բ և պատուական խաչի՛ն իւրով՚ի խաղաղութեան: Ամենակալ տ՟ր ա՟ծ մեր՝ կեցո՛ և ողորմեա՛:

✱ Մաղթանք Պահոց.

Օգնեա՛ մեզ տ՟ր. օգնեա մեզ ա՟ծ փրկիչ մեր՝ վ՟ն մեծի փ՟ռց անուա՛նդ քո. Տ՟ր՝ փրկեա՛ զմեզ և քաւեա՛ զմեղս մեր վ՟ն անուա՛ն քո ս՟բոյ: Պարսպեալ պահեա՛ զառ՚ի քեզ ապաւինեալ զժողովուրդս քո ընդ հովանեաւ՛ ս՟բ և պատուակ՟ն խաչի՛դ քով՚ի խաղաղութեան: Փրկեա՛ յերևելի և յաներևոյթ թըշնամւոյն: Արժանաւ՛որեա՛ գոհութ՟բ փառաւորել զքեզ ընդ Հօր և ընդ ս՟բ Հոգւոյդ: այժմ և՛՛:

✤ Յիշեա Տէր և ողորմեա:

Բարերար և բազում ողորմ Ա՟ծ՝ քո՛՛:
Օրհնեալ տ՟ր մեր յ՟ս ք՟ս. ամէն:

✤ Հայր մեր որ յերկինս՛՛.

Կարգաւորութիւն Հասարակաց Աղօթից Ճրագալի ժամուն։ Որ կատարի 'ի դէմս Հոգւոյն Սրբոյ։ Այլև 'ի դէմս Յարութեան Քրիստոսի և երևման աշակերտացն։

Եղիցի անուն Տեառն օրհնեալ յաւիտեան. զի յառաջ քան զարև է անուն նորա· 'ի նմա օրհնեսցին ամենայն ազգք երկրի. և ամենայն ազինք երանեսցեն նմա։

Օրհնեալ տէր Աստուած Իսրայէլի՝ որ առնէ սքանչելիս միայն. և օրհնեալ է անուն սբ փառաց նր յաւիտեան. լցցի փա-ռօք նր ամ երկիր. եղիցի եղիցի:

❖ Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգ'':

Ե՛ ևս խաղաղութն զտր աղաչես-ցուք. ընկալ կեցո՛ և ողորմեա՛:

Օրհնութի և փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սբյ: Ա. յժմ և'':

Երգ Արևագալին:

Յարևելից մինչ ի մուտս. ի հիւսիսոյ և ի հարաւոյ. ամ ազգք և ազինք յօրհնութի նոր օրհնեցէք զարարիչն արարածոց որ ծագեաց ըզլոյս արեգականն այ-սօր յաշխարհս:

Եկեղեցիք արդարոց փառաբա-նեցէք ամենասուրբ Երրորդութեն. յառաւօտս լուսոյ զառաւօտ խա-ղաղութեն Տէր գովեսցուք ընդ Հօր

և

և ՚ի ծագումն․ որ ծագեաց ըզ լոյս գիտութեանն հուրոյ ՚ի մեզ․

Յորդորակ․

Յարևելից յարևմուտս մանկունք սիոնի․ օրհնեցէք միշտ ՚ի նորադար
ըզծագօղըն լուսոյ․
Անկեղծեցէք որդւոց և փառաւորեանիքս․ բարեբանեցէք որ ետ զի մեծա
տուր լուսոյ։

Փառք․

Յարևելից մինչև ՚ի մուտս արևու ընդ ամ̃ տեղիս քրիստոնէութեան ուր և կարդան զանուն ամ̃ սրբոց, որ աղօթիւք նց̃ և բարեխօսութեամբն մեզ ողորմեսցի։ Ուխտիւք զա̃ծ աղաչեսցուք․ զի նա փրկեսցէ զմեզ ՚ի մեղաց և ՚ի ցանկութ̃ աշխարհի։ Ընկալցի զուխտս և զխնդրուածս սրտից

մե

մերոց. և արժանի արասցէ զմեզ
հաւատոց և պատուիրանաց իւրոց
ընդ ամ՟ սբս՟ իւր. ամէն՛:

Զառաւօտս լուսոյ և զառաջիկայ
օրս խաղաղութ՟ անցուցանել՝ հաւատով 'ի տ՟նէ խնդրեսցուք:

Զ. հրեշտակ: Զ. քաւութ՟ի: Զ. ս՟բյ
Կ՛ և ամ՟րա": Զ. անձինս Ողորմեաց:

Աղօթք.

Յարևելից մինչև 'ի մուտս արևու
օրհնեալ ես տ՟ր. վ՟ս զի Թագաւոր
քաղցր ես. և անուն քո ահեղ է ը՟
ամ՟ տիեզերս: Քաղցրասցին սաղմոս երգութիւնք մեր առաջի քո.
ելցեն իրաւունք յարդարութ՟ քումմէ 'ի տկարութի՟ս մեր. և փառաւորեսցի ամենայնա՟բ անուն քո: Կ՛ մեք
արժանի եղիցուք կալ 'ի պատուիրանի քում. և քեզ երգել զօրհնութ՟ի
և զփառս հօր և որդ՟՛:

Խաղաղութիւն Ամենեցուն.

Ով մշտնջենաւոր որ՝ տ՟ր յաւիտենից.
որ 'ի ստորին աշխարհս լոյս ծագեցար՝ և լուսաւորեցեր զմեզ 'ի խաւարայինն մեղաց մերոց։ Որ վ՟ս մեր 'ի չափաւորութ՟ն եկիր անչափելիդ տ՟ր. և հեղեալ ծաւալեցեր զշնորհս հոգւոյդ ս՟բյ յարարածս քո։ Այժմ և յաւիտենականս ժամանակաց բարեբանեալ ես ամենամեծդ. Որ ընդ Հօր և ամենաս՟բ Հոգւոյդ. Այժմ և"։

* * *

Փոխ Սաղմոս. 99։

Աղաղակեցէ՛ք առ տ՟ր ամ՟ երկիր. ծառայեցէ՛ք տ՟ն ուրախութեամբ։
Մտէք առաջի նր՟ ցնծութ՟բ ծաներուք զի նա է տ՟ր ած՟ մեր։
Նա արար զմեզ և ոչ մեք էաք. մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի նորա։

Մտէք ընդ դրունս նր խոստովանու
թբ. և օրհնութբ ՚ի յարկս նորա :
Խոստովան եղերուք տեառն. և օրհ
նեցէք զանուն նորա :
Քաղցր է տր՝ յաւիտեան է ողոր
մութիւն նր. յազգէ մինչև յազգ է
ճշմարտութիւն նորա :

Երգ.

Արգնուորք Աստուծոյ և ժառան
գորդք երկնից արքայութեան. որք
փոխանակեալ.ք զանցաւորս՝ առելք
զանանցըն բարութիւս. բարեխօսեցէք
առ տր՝ վս մանկանց եկեղեցւոյ
Նահատակք պանծալիք և սրբե
ցեալք ՚ի յերկնաւոր հօրէն. որք
մըկրտեցայ.ք ընդ Քի՝ արեամբ
ձերով ՚ի մահ խաչին. բա:
Արտերոք ցանկալիք. և օթևանք
հոգւոյն ճշմարտութեան. որք

ըմեցեք հոգւով կարեաց և
ցանկութեանց. բարե":

ոմելեք աշխարհի. և բաղձալեք
վերնոցըն աւետութեանց. որք երա
նուէ մաքն հասեք քան զամենայն
ծրդխս մարդկան. բարե":

Կամաւոր պատարագք մնկունք
տիօք և կատարեալք ի մաստութ.
որք փոխանակ կաթին արբեք
զդինին զմայլեցուցիչ. բա:

Յորդորակ

Ճըգնաւորք ճշմարիտք վկայք
Քսի. բարեխօսեցէք առ Տէր վն
անձանց մերոց:

Նահատակք կենդանիք սիրողք
Քսի. որք չարչարեցայք մարմնով վն
անուանն Տեառն:

Սրտեռանդք ցանկալիք մարդկան

ըղձալիք· հայցեցէք ՚ի տր

ւոյն տալ մեզ ըղ բարիս։

Գոհ լինիք վերնոց դասուց· պա

ծանք աշխարհի· խոր հրդեցէք զխա

ղաղութ տալ եկեղեցւոյ։

Պամաւոր տր պատարագ գք· հասա

կաւ մանկունք հայցեցէք լինել և

մեզ ձեզ պատականաց։

Մաղթանք։

Աղաչեմք ողորմեաց տր բարերար·

աղաչեմք ողորմեաց։ Սբ աղօթից

սբց ծննաւ[illegible]ցն աղաչեմք ողորմեաց

Քարոզ։

Ը ծննաւորօքն աղաչեսցուք զտր

որք զհուրն պարտեցին՝ նեղուեցն

համբերեցին։ Լուսեղէն և երկնային

անթառամ պսակացն արժանի եղեն։

Աղօթիւք նց և բարեխօսութբ մեզ

ողորմեսցի։ Ամենակալ տր ած մեր

կեցո և ողորմեա։

Աղօթք:

Մ. ես տր և'ի սբս հանգուցեալ. և մեք սբ վկայիւքս աղաչեմք զքեզ բարեխօսութբ սբ ածածնին և աղաչանօք ամ սբց քոց՝ մի՛ մերժեր զմեզ յողորմութէ քումմէ. այլ կեցո՛ զմեզ աղօթիւք սոցին. զի դու ես բազումողորմ ած. և քեզ վայելէ փառք՝ իշխանութի և պատիւ:
այժմ և միշտ և'':

✤ Յիշեա Տէր և ողորմեա:
Բարերար և բազումողորմ ած քո՛:

Սաղմոս, 62:

Ած Ած իմ, ես առ քեզ առաւօտ առնեմ. ծարաւեցաւ առ քեզ հոգի իմ. քանի պատիկ եւս և մարմին իմ: Յերկիր անապատ և անջուր՝ ուր ո՛չ գոյ 'ի նմա ճանապարհ: Այսպէս

՚ի ս͞բս երևեցայց քեզ. տեսանել ինձ զզօրութի͞ս քո և զփառս քո։ Ա͞ծ զի լաւ է ինձ ողորմութի͞ քո քան զկեանս իմ. և շրթունք իմ գովեսցեն զքեզ։ Այսպէս օրհնեցից զքեզ ՚ի կեանս իմ. և յանուն քո համբարձից զձեռս իմ։ Ո͞պ ՚ի ճարպոյ պարարտութ͞է լցցի անձն իմ. շրթամբք ցնծութ͞ե օրհնեսցէ զքեզ բերան իմ։ Զի թէ յիշէի զքեզ յանկողնի իմում, ընդ առաւօտս կանխեալ խօսէի ընդ քեզ։ Զի եղեր իմ օգնական. ՚ի հովանի թևոց քոց ցնծացայց։ Եկն զկնի քոյ անձն իմ և զիս ընկալաւ աջ քո. իսկ նոքա ՚ի նանիր խնդրեցին զանձն իմ։ Մտցեն ՚ի ներքոյ անդնդոց երկրի. մատնեսցին ՚ի ձեռս սրոյ և բաժինք աղուեսուց եղիցին։ Թագաւոր յուսացաւ ՚ի տէր. գովեսցին

ա͞մքն

ամ՟քն ոյք երդնուն նովաւ. խցցին բերանք այնոցիկ՝ ոյք խօսին զանօրէնու՟ի: Լուր Ա՟ծ աղօթից իմոց յաղաչել ինձ առ քեզ. յերկիւղէ թշնամւոյն փրկեա՛ զանձն իմ: Ծածկեսցես զիս ՚ի ժողովոց չարաց. ՚ի բազմութե՟ ոյք գործեն զանօրէնու՟ի: Ոյք սրեցին ո՟պ սուսեր զլեզուս իւրեանց. լարեցին զաղեղունս իւրեանց յիրս դառնութե՟. Զգել ՚ի գաղտնիս այնոցիկ՝ ոյք ուղիղ են սրտիւք. յանկարծակի ձգեսցեն ՚ի նա՟ և ոչ երկիցեն: Ոյք զօրացուցին յանձինս իւրեանց զբանս չարու՟. խորհեցան թաքուցանել ինձ զորոգայթ. և ասացին՝ ո՛չ տեսանէ զայս տէր: Քննեցին զանօրէնու՟ի. պատրաստեցան ՚ի քննել զքննու՟ի: Մատիցէ այր ՚ի խորու՟ի սրտի իւրոյ. և բարձր եղիցի Ա՟ծ: Նետք տղայոց եղեն

վէրք

վէրք նց՟· տկարացան ՚ի նս՟ լեզուք նց՟· և խռովեցան ամենեքեան որք հայէին ընդ նս՟: Երկեաւ ամ՟ մարդ ՚ի պատմել զգործս այ՟ և զարարածս նր՟ ՚ի միտ առին: Ուրախ եղիցի արդար ՚ի տր՟ և յուսասցի ՚ի նա· Նովաւ գովեսցին ամենեքեան որք ուղիղ են սրտիւք:

Երգ:

Լոյս արարիչ լուսոյ առաջին լոյս· բնակեալ ՚ի լոյս անմատոյց:
Հայր երկնաւոր՝ ՚ի դասուց լուսեղինաց օրհնեալ· ՚ի ծագել լուսոյ առաւօտուս՝ ծագեա ՚ի հոգիս մեր զլոյս քո իմանալի:
Լոյս ՚ի լուսոյ՝ ծագումն արեգակն արդար՝· անճառ ծնունդ Հօր Սրբե՛· յառաջ քան զարև անուն քո գովեալ ընդ Հօր՝· ՚ի ծագել լու՟:
Լոյս ՚ի Հօրէ բղխումն աղբիւր բա-

րու-

րութ. Հոգւոյդ սբ ոյ. մանկունք եկեղեցւոյ, ընդ հրեշտակս ըզ քեզ բարեբանեն. ի ծագել.

Լոյս Երրեակ եւ մի՛ անբաժանելի սբ Երրորդութի. զքեզ ընդ երկնայնոցն երկրածինքս միշտ փառաւորեմք. ի ծագել։

✠ Յորդորակ։

Անեղանելիդ Տր Հայր ամենակալ. ընկալ զաղաչանս մեր քոց պաշտօնէից։ Ի Հօրէ ծագումն անճառու՝ արեգակն արդար. ծագեա ի յանձինս մեր ըզ լոյսդ ողորմութ։ Ի Հօրէ բղխեալ Հոգի աղբիւր բարութ. լուսով քով լըցո ըզմեզ յայսմ առաւօտու։ Երրեակ անձինք եւ մի՛ բնութիւն.

մի՛

Մի՛ աստուածութիւն. զքե՛զ խոստովանիմք յաւէտ տէր երրորդութիւն.

Մաղթանք.

Լուսովդ քով Տէր ամենքին լուսաւորեցաք. և՛ի տէր խաչ քո փրկիչ հաւատացեալքս ապաւինեցաք. Տուր մեզ ած փրկիչ մեր. տո՛ւր մեզ զխաղաղութիւն քո. և արա՛ առ մեզ զողորմութիւն քո մարդասէր տէր։

Քարոզ.

Եւ ևս խաղաղութեան զտէր աղա″։

Փառաւորեսցուք զամենակալն ած որ ծագեաց զլոյս առաւօտու յարարածս իւր. ծագեսցէ և այժմ զառատ ողորմութիւն իւր ի վերայ փառաբանչաց անուանն իւրոյ. Ամենակալ տէր ած մեր՝ կեցո՛ և ողորմեա։

Աղօթք.

Զառաւօտու աղօթս և զբանաւոր պաշտօնս՝ ընկա՛լ ամենակալ

ամե

ամենամեծդ. ա͞ծ 'ի քո անապական և յերկնային խորանսդ: Նայեա՛ առ մեզ զարդարութ͞ն և զխնամատութ͞ն քո զլոյս. արա՛ զմեզ որդիս լուսոյ և որդիս տուըն՛ջեան: Ա͞պ զի 'ի դաւ ա՛ուրս երկիւղածութ͞բ վարեսցուք զկեանս մեր. և առանց գայթակղութ͞ն կատարեսցուք. զի դու ես օգնական և փրկիչ մեր. և քեզ վայելէ փառք իշխանու'':

* * *

❁ Սաղմոս, 22:

Տէր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ո՛չ պակասեսցի: 'Ի վայրի դալարւոջ անդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հանգըստեան սնոյց զիս: Դարձոյց զանձն իմ առ իս. և առաջնորդեաց ինձ 'ի ճանապարհս արդարութ͞ն վ͞ն անուա՛ն իւրոյ: Թէպէտ և գնացից ես 'ի մէջ ստուերաց մահու · ո՛չ երկեայց ՚ի չարէ · զի դու տէր ընդ իս ես ։ Ցուպ քո և գաւազան · Նոքա մխիթարեսցեն զիս ։ Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան · ակն յանդիման նեղչաց իմոց ։ Օծեր իւղով զգլուխ իմ · բաժակ քո ո՟պ անապական արբեցոյց զիս ։ Ողորմութ՟ի քո տ՟ր զհետ իմ եկեսցէ զա՟մ աւուրս կենաց իմոց · բնակել ինձ ՚ի տան տ՟ն ընդ երկայն աւուրս ։ Ցոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնայցեմ · զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ ։ Փրկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց իմոց տէր · զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի ։ Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո՝ զի դու ես ա՟ծ իմ ։ Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ ՚ի յերկիր ուղիղ ։ Վ՟ն անուան քո տ՟ր կեցուսցես զիս · արդարութ՟բ քով հանցես ՚ինեղութ՟ե զանձն իմ ։

Ողորմութ՟ քով սատակեսցես զթշնամիս իմ· և կորուսցես զա՟մ նեղիչս անձին իմոյ՝ զի ես ծառայ քո եմ։ Տ՟ր մեր ապաւէն և զօրութ՟ի· օգնական ՚ի վշ՟տ նեղութ՟ց որք գտին զմեզ յոյժ։ Վ՟ս այսորիկ ոչ երկիցուք մեք ՚ի խռովիլ երկրի· ՚ի փոփոխել լերանց ՚ի սիրտս ծովու։ Գոչեցին և խռովեցան ջուրք ն՟ց· խռովեցան լերինք ՚ի զօրութ՟է նորա։ Գնացք գետոց ուրախ առնեն զքաղաքն ա՟յ· և ս՟բ արար զյարկս իւր բարձրեալն։ Ա՟ծ ՚ի մէջ ն՟ց՝ և նոքա մի սասանեսցին· օգնեսցէ ն՟ց ա՟ծ ՚ի վաղորդենէ մինչև ՚ի վաղորդեան։ Խռովեցան հեթանոսք և խոնարհեցան թագաւորութ՟իք· ետ զձայն իւր բարձրեալն՝ և խռովեցաւ երկիր· Տ՟ր զօրութ՟ց ընդ մեզ· ընդունօղ է մեր ա՟ծ յակոբայ։ Եկայք և տեսէք

սէք զգործս տ՟ն՝ որ արար զնշանս և զարուեստս 'ի վ՟ր երկրի: Ի՝ հար զպատերազմ 'ի ծագաց մինչև 'ի ծագս երկրի. զաղեղունս փշրեաց, զզէնս խորտակեաց, և զասպարս այրեաց հրով: Կանխեցէք և ծանիրուք՝ զի ես եմ ա՟ծ. բարձր եղէց 'ի հեթանոսս՝ և բարձրացայց 'ի վ՟ր երկրի: Տ՟ր զօրութ՟եց ընդ մեզ. ընդունօղ է մեր ա՟ծ յակոբայ: Ա՟ծ յօգնել ինձ նայեաց. և տ՟ր յըն՟կերել ինձ փութա: Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին ոյք խնդրէին զանձն իմ դարձցին յետս և ամաչեսցեն ոյք խորհէին ինձ չար: Դարձցին առժամայն ամաչեցեալք ոյք ասէին ինձ վա՛շ վա՛շ: Ցնծասցեն և ուրախ լիցին 'ի քեզ ա՟մ՟քն ոյք խնդրեն ըզքեզ տէր: Ասասցեն յա՟մ ժամ, մեծ է ա՟ծ. ոյք սիրեն զփրկութի՟ս քո:

Ես աղքատ և տնանկ եմ ած օգնեա՛ ինձ. օգնական և փրկիչ իմ ես դու տր իմ, մի՛ յամենար: Տո՛ւր զօրութ ծառայի քոյ. կեցո՛ զորդի աղախնոյ քոյ. և արա առ իս նշան բարութե՛ն. Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի դու տր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս:

Փառք հօր: Այժմ և միշտ:

Ճա՛նա՛ մ. մմ պա՛րհ և ճշմարտութի և կեա՛նք. Որդի աստուա ա՛ռա՛ջնորդեա՛ հո՛գւոյ մերոյ յերկրէ ե՛լա՛նե՛լ յե՛րկի՛նս: Պա՛մ. մմ ուն կե՛նաց մա՛տե՛ց Յի՛սու՛ս. մա՛յծ և ըզ մե՛զ առ հա՛յր քո՛ և հո՛գի. երգե՛լ մե՛շա ըզփա՛ռս:

Ճա՛նապա՛րհ բարի՛ Քրս՛ և ճշմա՛րտութի՛. ա՛ռաջնորդ հոգւո՛ց մերո՛ց յերկրէ՛ ՚ի՛ յերկի՛նս:

Դուռըն կենաց մըտի՛ց Յս̅ի. Մ̅ծ
Ճըշմարիտ. մո՛յծ և ըզմե՛զ առ Հա՛յր
ըն՛դ քո̅. Հոգւո՛վդ սըրբո՛վ:

✤ Մաղթանք:

Տէ՛ր ուղղեա՛ զգնացս մեր 'ի ճանապարհս խաղաղութե̅ն: Տէ՛ր ուղղեա՛ և առաջնորդեա՛ հոգւոց մերոց և ա̅մ հաւատացելոց գնալ յարդարութե̅ն ճանապարհն և 'ի կեանսն յաւիտենից.

Սրկ Աղաչեսցուք զամենակալն ա̅ծ՝ զի յաջողեալ ուղղեսցէ զճանապարհս ծառայից իւրոց 'ի բարի և 'ի խաղաղութի̅: ամէն'':

Քհն Առաջնորդ կենաց և պարգևիչ խաղաղութե̅ քս̅ ա̅ծ մեր. առաջնորդեա՛ մեզ գնալ 'ի ճանապարհս քո արդարութե̅. և խաղաղութե̅ ժամանել 'ի նաւահանգիստն կենաց և փրկութե̅՝ շնորհօք ողորմութե̅ քոյ: զի դու ես օգնական և փրկիչ մեր. և քեզ վայել'':

Աղօթք Պահոցն որ տօն ոչ լինի:

Օրհնեալ ես տ՟ր ա՟ծ փրկիչ մեր՝ որ յա՟մ ժամ ընդ մեզ ես. և ոչ երբէք թողուս ՚ի ձեռանէ քումմէ զայնոսիկ որք հաւատով և ճշմարտութ՟բ կարդան առ քեզ: Աղաչեմք և խնդրեմք ՚ի քէն տէր՝ ճանապարհորդակից լեր ծառայից քոց քոյին վերակացութ՟բդ՝ պահելով ՚ի խաղաղութ՟ն. և առաջնորդեա՛ մեզ միւսանգամ խաղաղութ՟բ և խնդութ՟բ հասանել յիւրաքանչիւր բնակութիս ՚ի քս՟ յս՟ ի տ՟ր մեր: Որում վայել է՛: Օրհնեալ տէր մեր յս՟ քս՟ ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս":

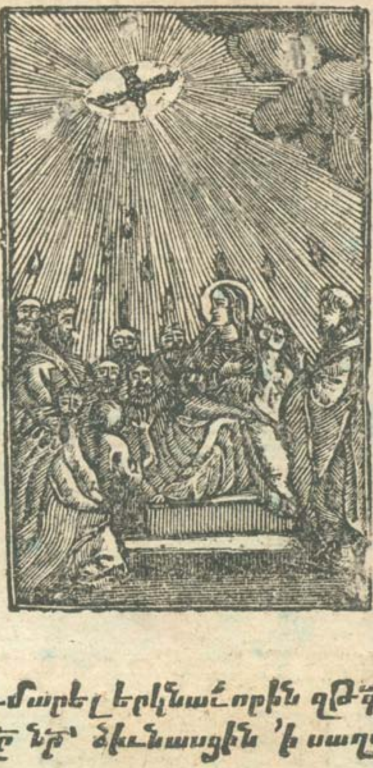

Ի գումարել երկնաւորին զթգ՟ւորս
՚ի վ՟ր ն՟ր՝ ձիւնասցին ՚ի սաղմօն ։

Կարգաւորութիւն Հասարակաց Աղօթից Երրորդի ժամուն։ Որ կատարի ՚ի դէմս իջման Հոգւոյն Ս͞բյ։ և՚ի դէմս նախամօրն ճաշակման և ազատութեանն Ք͞սի։

ՕՐՀՆԵԱԼ հոգիդ ս͞բ Ա͞յ ճշմարիտ։ Ամէն։

Սաղմոս, 50.

Ողորմեա՛ ինձ Ա͞ծ՝ ըստ մեծի ողորմութեան քում, ը͞ս բազում գթութեան քում քաւեա՛ զանօրէնութիւնս իմ։ Առաւել լուա՛ զիս յանօրէնութենէ իմմէ. և՚ի մեղաց իմոց ս͞բ արա զիս։

Զանօրէնութ՟իս իմ ես ինձէն գիտեմ.
և մեղք իմ առաջի իմ են յա՟մ ժամ:
Քեզ միայն մեղայ տէր. և զչար
առաջի քո արարի:
Ո՟պ արդար եղիցիս 'ի բանս քո. և
յաղթեսցես ի դատելն քո:
Անօրէնութ՟ե յղացայ, և'ի մեղս
ծնաւ զիս մայր իմ:
Դու տ՟ր՝ զճշմարտութ՟ի սիրեցեր.
զանյայտս և զծածկեալս՝ իմաստութ՟ե քով յայտնեցեր ինձ:
Ցօղեա՛ զիս մշտկաւ և ս՟բ եղէց. լուա՛ և քան զձիւն սպիտակ եղէց:
Լսելի՛ արա ինձ տ՟ր զցնծութ՟ի և
զուրախութ՟ի. և ցնծասցեն ոսկերք
իմ տառապեալք:
Դարձո՛ զերեսս քո 'ի մեղաց իմոց. և
զա՟մ անօրէնութ՟իս իմ քաւեա՛ յինէն:
Սիրտ ս՟բ հաստատեա յիս ա՟ծ. և զհոգի ուղիղ նորոգեա՛ 'ի փորի իմում:

Մի՛ ընկենուր զիս տ՟ր յերեսաց քոց·
և զհոգի քո ս՟բ մի՛ հաներ յինէն։
Տո՛ւր ինձ ցնծութի՟ փրկութե՟. և հոգ-
ւով պետութե՟ քո հաստատեա՛ զիս։
Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո·
և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին.
փրկեա՛ զիս յարենէ ա՟ծ՝ ա՟ծ փր-
կութե՟ իմոյ ցնծասցէ լեզու իմ յար-
դարութե՟ քում։
Տ՟ր՝ եթէ զշրթունս իմ բանաս, բե-
րան իմ երգեսցէ զօրհնութի՟ս քո։
Թէ կամեցեալ էիր, պատարագս
մատուցանէաք· բայց դու ընդ ող-
ջակէզս իսկ ո՛չ հաճեցար։
Պատարագ ա՟յ՝ հոգի խոնարհ. ըղ-
սիրտ ս՟բ՝ և զհոգի խոնարհ, ա՟ծ
ո՛չ արհամարհէ։
Բարի՛ արա տ՟ր կամօք քովք սիօնի.
և շինեսցին պարիսպքն եր՟մի։
Յայնժամ հաճեսցիս ը՟ պատարագս

արդարութ̃, յորժամ ուխտեց պ̃տրգս հանցեն ՚ի սեղան քո զոհարանս։

Փառք հօր և որդ՛՛։

Երգ երրորդի ժամու աւուրն՝ ձայն Ողորմեայն։

Օրհնեմք ըզքեզ Հայր անըսկիզբն՝ էիր էակ ՚ի յանգոյից՝. բարձեր ձեռօք [illegible]թ ՚ի հողոյ և ըստեղծեր զմարդ ՚ի պատկեր քո՝. գլուխն ոտից խոնարհեցաւ՝ զի ըզպատուիրան քո մոռացաւ՝. դարձեալ ասեմք ըստ անառակին՝ թէ հայր մեղայ քեզ ՚ի յերկի՛նս։ Երկնաւորացն անքըննելի՝ եղեր մարդկան՝ տեսանելի՝. զգեցար զպատկեր հողեղինի՝ Պատկերըդ հօր անփոխելի՝. եկեր յերրորդ ժամ ՚ի խաչին՝ վ̃ս ադամայ նախաստեղծին՝. ընդ աւազակի քում խաչակցին՝ արժանացո՛ ըզմեզ դրախտի՛ն։

Թագաւո՜ր Թագաւորաց՝ առատաբուղխ հոգւի շնորհաց՝ ժողովելոցն 'ի վերնատանն՝ առաքելոցն երկոտասան՝. 'ի հրոյ լեզուս երևեցար՝ յոգիս նշ վերանատար՝. լո՛ւր յանուն քո ժողովելոցս՝ էջ և առ մեզ յերրորդ ժամո՛ւս։

❋ Մա, մջ.

Յամ ժամու աղաչանք իմ այս են. 'ի մեղաց իմոց մք արա զիս տր. և յօտարէն պահեա՛ զծառայս քո մարդասէր տէր։

Նա՛ և խաղաղութ զտր աղաչեսցուք. ընկա՛լ կեցո՛ և ողորմեա՛։

Օրհնութի և փառք հօր և Որդւոյ և հոգւոյն սբյ։ Այժմ և միշտ և՛։

❋ Քարոզ մեծ պահոցն 'ի Յովհաննու մանդակունւոյ ասացեալ.

Միաբան ամենեքեան գոհացարուք զմարդասիրէն այ և զփրկչէն մեր մէ յ՟սէ ք՟սէ․ որ ազատեաց զազգս մարդկան ՚ի դատապարտուէ՟ անիծիցն․ և եբարձ զմեղս աշխարհի ՚ի ժամուս յայսմիկ խաչի՛ն իւրով․ և շնորհեաց առատապէս զպարգևս հոգւոյն ս՟բյ երանելի առաքելոցն։ Խնդրեսցուք հաւատով զի զմեզ զա՟մն, արասցէ հաղորդ մեծամեծաց և ա՟ծային պարգևացն այնոցիկ․ աղօթիւք և բարեխօսութ՟բ ա՟մ ս՟բց․ որք աստ և ընդ ա՟մ տիեզերս ։ Ա՟պ զի անարատ վարուք և ճշմարիտ առաքինութ՟բ կացեալք ըստ կամաց ն՟ր յայսմ աշխարհիս, զմասն և զվիճակ ժառանգութ՟, ընկալցուք ընդ ա՟մ ս՟բս ն՟ր․ զբնակութ՟ի յաւիտենական և երկնային խորանացն ։

Ո՛ որ խոստացաւ սիրելեաց իւրոց
ճշմարիտն ա՟ծ յ՟ս ք՟ս տէր մեր․
կեցո՛ և ողորմեա՛ ։

Զժամն և զառաջիկայ օրս խաղ՛՛։ Ո. հրեշտակ ։ Ո. քաւու՛՛։ Ո. ս̅բյ ։ Նէ և մի ։ Ո. անձինս ։ Աղորմեաց ։

Աղօթք ։

Որ ՚ի քրոբէական և յանպատում հանգուցեալ ես յաթոռ՝ և այցելու ես միշտ արարածոց քոց ։ Որ և ՚ի ժամուս յայսմիկ հեղեր յերանելի առաքեալսն զշնորհս հոգւոյդ ս̅բյ ։ Դու տ̅ր՝ յառաջիկայ ժամուս և յաւէտ մինչև ՚ի կենցաղոյս աւարտումն տպաւորեալ միայն զմեզ ը̅ ս̅մ բարեգործութե̅ յորդորմունս ․ և խոստացելոց բարեացդ հաղորդս լինել զմեզ արժանի արա ։ Տ̅ր մեր և փրկիչ յ̅ք̅ս ․ որ ես օրհնեալ ընդ հօր և ընդ ս̅բյ հոգւոյդ ։ այժմ և միշտ և՛՛ ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն ։

Որ էիր յառաջ քան զյաւիտեանս բանդ ա̅ծ ․ էակից հօր՝ և արարչակից ս̃բ հոգւոյդ: Որ և զնախաստեղծին պատուիրանազանցութ̃ պտղոյն ճաշակման՝ նշանաւ ամենայաղթ խաչի քո 'ի ժամուս յայսմիկ ենթադրեալ 'ի կենդանութ̃ փոխեցեր. և զանօրէնութ̃ս մեր 'ի նմա բևեռե̃լ՝ կեանս անապական և նորոգումն կենաց յուսացելոց 'ի քեզ խոստացար: Որոց մասնաւորել և զմեզ արժանի արա տ̃ր մեր յ̃ս ք̃ս. որ ես օրհնեալ ընդ հօր և՛:

❋ Սաղմոս:

Տ̃ր ա̃ծ օրհնեալ. օրհնեալ տ̃ր զօր հանապազ: Ա̃ծ մեր ա̃ծ կենարար և նա փրկեսցէ զմեզ: Տ̃ր ա̃ծ օրհնեալ. օրհնեալ տ̃ր զօր հանապազ. առաջնորդեսցէ մեզ ա̃ծ փրկիչ մեր:

✠ Քարոզ:

Խնդրեսցուք հաւատով 'ի տ̃նէ վ̃ ճանապարհորդաց՝ հարց և եղբարց մերոց. որք ընդ ծով և ընդ ցամաք գնասցեն։ ոպ՟ զի առաջնորդեսցէ նց՟. խաղաղութ՟ պահեսցէ և տարեալ հասուսցէ յիւրաքանչիւր տեղիս տր՟ ած՟ մեր. Վ՟ զի նա ինքն է առաջնորդ կենաց և յոյս փրկութեն. որ յաջողէ ծառայից իւրոց խաղաղութ՟ հասանել ՚ի նաւահանգիստ կենաց և փրկութե՟ն։ ամենա''։

❁ Աղօթք։

Առաջնորդեա՛ մեզ տր՟ ած՟ մեր, և ուսո՛ մեզ գնալ ՚ի ճանապարհս քո արդարութ՟. պահեա ՚ի խաղաղութե՟ն ըզկեանս մեր, և զգնացս ՚ի համբոյս քո. ժամանեցո՛ զհոգևոր և զմարմնաւոր ընթացս ծռ՟յից քոց անարատ ճանապարհաւ յաւիտենականն ՚ի կենդ, Շնորհօք միածնի քոյ՝ տն՟ մերոյ և փրկչին յ՟սի ք՟սի. որ եղև մեզ առաջնորդ կենաց և յոյս փրկութե՟ն։ Ընդ որում օրհնեալ ես հայր ամենա

կալ

կալ՝ հանգերձ կենդանարար և ազատիչ ս̃բ հոգւովդ։ Այժմ և'':

Յիշեա Տէր և ողորմեա։

Բարերար և բազում ողորմ ա̃ծ քո՝։

Սաղմոս, 22։

Տէր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ պակասեսցի։ ՚Ի վայրի դալարւոջ անդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հանգըստեան սնոյց զիս։ Դարձոյց զանձն իմ առ իս. և առաջնորդեաց ինձ ՚ի ճանապարհս արդարութե̃ վս̃ անուան իւրոյ։ Թէպէտ և գնայցեմ ես ՚ի մէջ ստուերաց մահու, ոչ երկեայց ՚ի չարէ. զի դու ընդ իս ես։ Ցուպ քո և գաւազան, նոքա մխիթարեսցեն զիս։ Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան. անդ յանդիման նեղչաց իմոց։ Օծեր իւղով զգլուխ իմ.

իմ. բաժակ քո ո՟պ անապակ արբեցոյց զիս։ Ողորմութ՟ն քո տ՟ր զհետ իմ եկեսցէ զա՟մ աւուրս կենաց իմոց. բնակել ինձ 'ի տան տ՟ն ընդ երկայն աւուրս։ Ցոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից. զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ։ Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց իմոց տէր. զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի։ Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո՝ զի դու ես ա՟ծ իմ։ Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ։ Վ՟ս անուան քո տ՟ր կեցուսցես զիս. արդարութ՟բ քով հանցես 'ի նեղութ՟է զանձն իմ։ Ողորմութ՟բ քով սատակեսցես զթշնամիս իմ. և կորուսցես զա՟մ նեղիչս անձին իմոյ՝ զի ես ծառայ քո եմ։

Փառք հօր և որդ''։

✠ Քարոզ.

Եւ ևս խաղաղութ՟ զտ՟ր աղա''.

Գո–

Գոհաբանելով աղաչեսցուք զբարերար հոգին ա՟ծ, և խնդրեսցուք զողորմութի՟ն 'ի նմանէ. զի անցուսցէ 'ի մէնջ զցասումն պատուհասի յանցանաց մերոց բարերարութեամբն իւրով. ամենա'':

✣Աղօթք ։

Խաղաղութ՟բ քով հոգիդ տ՟ր ա՟ծ ճշմարիտ՝ որ 'ի վեր է քան զա՟մ միտս և զխորհուրդս, մխիթարեա՛ զանձինս ծառայից քոց՝ ընդունելով զաղաչանս մեր ։ Անցո՛ 'ի մէնջ զցասումն պատուհասի յանցանաց մերոց բարերարութ՟բ քով ։ Ներեա՛ և լո՛ւր մեզ. քաւեա՛ և թող զմեղս մեր. արժանաւորեա՛ գոհութ՟բ փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ որդւոյն միածնի. այժմ և միշտ'': Օրհնեալ տէր մեր յ՟ս ք՟ս ։ ամէն ։

✣Հայր մեր որ յերկինս'':

Կարգաւորութիւն Հասարակաց Աղօթից Վեցե-
րորդի ժամուն։ Որ կատարի ՚ի դէմս Հօր այ̃։
Այլև ՚ի դէմս Չարչարանաց և խաչելութեան
Որդւոյն այ̃։

ՕՐՀՆԵԱԼ

հայր ա̃բ Ա̃Ծ ճշմարիտ.
Ամն̃։

Սաղմոս, 50։

Ողորմեա ինձ ա̃Ծ՝ ը̃ս մեծի ողոր-
մութե̃ քում. ը̃ս բազում գթու-
թե̃ քում քաւեա զանօրէնութիւնս իմ։

✝ Երգ

✠ Երգ վեցերորդի ժամուն ։

Խաւարեցաւ լոյսն արեւուն 'ի վեցերորդ ժամ ուրբաթուն. ծանոյց թէ լոյսն արարչական՝ նսեմացոյց զլոյսն եղական. կախեալ ընդ քեզ մերկ 'ի խաչին՝ քողով ստուերաւորն ծածկէին. հերքեալ 'ի մէնջ ըղծանորութ՝ շըրջօղ դիւին միջօրէի։ Զանձրուն մարտ այսոյն չարի՝ որ յայսմ ժամուս պատերազմի. ղօղեալ յոգւոց մեր հերքեսցի՝ քո նըշանաւ սրբոյ խաչին. Ճըշմարտութեան քո ճառագայթ՝ զառ 'ի յերկնից անկեալ փայլակն. մերժեալ 'ի մէնջ հալածեսցէ՝ և զմեզ լուսով քով վառեսցէ։ Յայս միջօրեայ առընջեան ժամուս՝ վայելչական աչաց մարմնոյս. նետիւք գաղտնեաց մի՛ խոցեսցուք՝ 'ի խաւարէն որ 'ի ծածուկ. շուրջանակի բանա՛

ճարային գնացից ՚ի գայթակղութենէ դիւին ՚ի հաստատուն ամուր։ Եւ ըզգաստացեալք վայելչական տուընջեամբս՝ առաքինութեամբ կացցուք ՚ի փրկութիւն անձանց մեր։ գ. ՚ի պատիւ և ՚ի փառս սրբոյ Երրորդութեանդ։ այժմ և՛՛։

Խաղաղութիւն ամենեցուն.

Երկնաւոր խաղաղութեամբ քո պարըսպեալ պահեա՛ զանձինս մեր Տէր զօրութեանց։ Առ զի դու ես Տէր խաղաղութեան. և բաց ՚ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք. և զանուն քո ամենազօր՝ կարդամք յօգնականութիւն անձանց մերոց՝ Նայեաց յերկրպագութիւնս մեր և ուսո՛ մեզ առնել զարդարութիւն ճշմարտութեան՝ Եւ գոհութեամբ փառաւորեսցուք զՀայր և զՈրդի և զՍուրբ Հոգին։ այժմ և՛՛։

Սաղմոս.

Տէր՝ մի՛ յիշեր զմեղս մեր զառաջինս. վաղվաղեսցէ առ մեզ ողորմութիւն քո՝

զի աղքատացաք յոյժ։ Օգնեա՛ մեզ ա՟ծ փրկիչ մեր՝ վ՟ն փառաց անուան քոյ։ Տ՟ր՝ փրկեա՛ զմեզ և քաւեա՛ զմեղս մեր վ՟ն անուան քոյ։

Քարոզ։

Վ՟ն հեշտանդամայ ս՟ր վշտացելոց՝ աղաչեսցուք զփրկիչն մեր ք՟ս զի ողորմեսցի ըստ մեծի ողորմութ՟ն իւրում. և բժշկեսցէ զախտս և զհիւանդութիւնս հոգւոց և մարմնոց ծառայից իւրոց. և կատարեալ առողջութ՟բ հասուսցէ զամենեսեան ՝ի մշտնջենաւոր և յանախտ կեանս։ Որ առաքեցաւ ՝ի հօրէ ՝ի բժշկութ՟ն ազգի մարդկան՝ միածին որդին ա՟յ։ Տ՟ր մեր և փրկիչ յ՟ս ք՟ս. կեցո՛ և ո՛։

✺ Աղօթք։

Փարատեա՛ զցաւս և բժշկեա՛ զհիւանդութիւնս ՝ի ժողովրդենէ քում. Տ՟ր ա՟ծ մեր. և շնորհեա՛ ա՟մենցուն զկատարեալ առողջութ̅ նշանաւ ամենայաղթ խաչի քո. որով բարձեր զտկարութ̅ ազգի մարդկան, և դատապարտեցեր զթշնամին կենաց և փրկութ̅ մերոյ։ Դու ես կեանք մեր և փրկութ̅՝ բարերար և բազում ողորմած. որ միայն կարող ես թողուլ ըզմեղս, և մերժես զախտս և զհիւանդութիւնս ի մէնջ. որում յայտնի են պէտք կարեաց մերոց։ Պարգևիչդ բարեաց պարգևեա՛ զառատ ողորմութ̅ քո ի վերայ արարածոց քոց՝ ըստ իւրաքանչիւր պիտոյից. յորոց հանապազ փառաւորեալ գովի ամենասուրբ Երրորդութիւնդ։

Այժմ և միշտ և յա՛՛։

Յիշեա Տէր և ողորմեա.

Ա[illegible] բարերար և բազում ողորմած քո՛՛

Սաղմոս։

Երանի որ խորհի զաղքատըն և զտնանկն. յաւուր չարի փրկէ զնա տէր։
Տ՟ր փրկէ զնա և կեցուցանէ. երանելի առնէ զնա ՚ի վ[illegible]կրի. և ո՛չ մատնէ զնա ՚ի ձեռս թշնամեաց իւրոց։
Տ՟ր օգնական է նմա ՚ի մահիճս ցաւոց իւրոց. զա՟մ անկողինս ն՟ր դարձուցանէ ՚ի հիւանդութենէ ն՟ր։
Ես ասացի տ՟ր ողորմեա ինձ. բժշկեա զանձն իմ, ես մեղայ քեզ
Որ բնակեալն է յօգնութ՟ն բարձրելոյն.
՚Ի հովանեաւ ա՟յ յերկնից հանգիցէ։
Ասասցէ տ՟ն ընդունող իմ ես դ[illegible] ապաւէն իմ ա՟ծ՝ և ես յուսամ [illegible]։
Նա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որսորդէն. և ՚ի բանից ՚ի խռովութ՟է։
Թիկնամբքն իւր ընկալցի զքեզ.
՚Ի հովանի թևոց ն՟ր յուսասցիս։

Ա՟պ

Ապ̄ զդէն շուրջ եղիցի զքև ճշմար
տութիւն նորա:

Ո՛չ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի.
և ո՛չ 'ի նետէ՝ որ թռչի 'ի տուէ:

Յիրէ որ շրջի 'ի խաւարի. 'ի դայթակ
ղութէ դիւէն 'ի հասարակ աւուր:

Անկցին 'ի կողմանէ քումմէ հազարք
բիւրք ընդաջմէ քումմէ. և առ
քեզ ինչ ո՛չ մերձեսցին:

Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս
դու. և զհատուցումն մեղաւորաց
տեսցես. զի դու տ̄ր յոյս իմ ես:

Զբարձրեալն արարեր քեզ ապաւէն.
ո՛չ հասցեն առ քեզ չարք. և տանջանք
մի մերձեսցին 'ի յարկս քո:

Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է
վ̄ս քո. 'ի պահել զքեզ յամենայն
ճանապարհս քո:

Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ
զի մի՛ երբեք հարցես զքարի զոտն քո:

'Ի վ̄ր

՚ի վ͞ր իժից և քարբից գնասցես
դու. և առ ոտն կոխեսցես զառեւծն
և զվիշապն։

՚Քանզի յիս յուսացաւ և փրկեցից
զնա. հովանի եղէց նմա՝ զի ծա-
նեաւ զանուն իմ։

Կարդասցէ առ իս և ես լուայց նմա
և առ նմա եղէց ՚ի նեղութեն։

Փրկեցից և փառաւոր արարից զնա.
երկայն աւուրբք լցուցից և ցուցից
նմա զփրկութիւն իմ։

Փառք հօր և որդ''։ Այժմ և''։

✤ Քարոզ։

✤ Ե͞ւ ևս խաղաղութն զտէր աղա՛.

Խնդրեսցուք հաւատով ՚ի զօրէ Տ͞ր
քաւութեն մեղաց և թողութեն յանցա-
նաց. փրկելոյ զմեզ ՚ի վշտաց և ՚ի նե-
ղութեց. իշխանելոյ ՚ի վ͞ր մեր ողորմու-
թեն և գթութեն տ͞ն ա͞յ ամենակալին.
կեցո՛ և ողորմեա։

✣ Աղօթք։

Հայր գթութեանց և Ա՟ծ ա՟մ մխիթարութեանց. որ մխիթարես զմեզ յա՟մ նեղութեան մերում. լո՛ւր և այժմ ձայնի պաղատանաց ծառայից քոց՝ ընդունելով զաղաչանս մեր։

Անցո՛ 'ի մէնջ զցասումն պատուհասի յանցանաց մերոց բարերարութ՟բ քով։ Ներեա՛ և լո՛ւր մեզ. քաւեա՛ և թող զմեղս մեր. արժանաւորեա՛ գոհութ՟բ փառաւորել զքեզ ընդ որդւոյ և ս՟բյ հոգւոյդ։ այժմ և միշտ։

Օրհնեալ տէր մեր յ՟ս ք՟ս. ամէն։

✣ Հայր մեր որ յերկինս։

❋ Կարգաւորութիւն Հասարակաց Աղօթից իններորդի ժամուն։ Որ կատարի ՚ի դէմս Որդւոյն այ՟ . Այլև մահուան և բանական հոգւոյն անջատմանն ։

ՕՐՀՆԵԱԼ որդէդ ոբ՟ Ած՟ ճշմարիտ. Ամէն ։

❋ Սաղմոս , 50 ։

Ողորմեա՛ ինձ ած՝ ըստ մեծի ողորմութեան քում. ըստ բազում գթութեան քում քաւեա՛ զանօրէնութիւնս իմ ։

Երգ իններորդի ժամուն ։

Զարչարակցեալ քեզ տէր լուսոյ՝ երիւք ժամուք խաւարելոյ՝ պայծառացեալ յիններորդին՝ ՚ի տիպ լըման մահու ստուերին. Ջահրդ լուսոյ մեծապայծառ՝ աւանդեցեր զհոգիդ առ հայր. աահէ կըցորդ քեզ ՚ի յերկինս՝ ըզմեզ ուղղեա հոգւով քոյին ։

Սանդարամետ որք սարսեցին՝ կապեալ հոգիքն արձակեցան. վէմք ՚ի վիմեդ պատառեցան՝ ՚ի տապանաց մեռեալք յարեան. տարերք երկրի տատանէին՝ և աշխարհի սիւնք դողային. Բամեալքս առ քեզ պաղատեսցուք՝ զի ընդ արդարըս դասիցուք ։

Ցուցեր յայնժամ ըսքանչելիս՝ և այժըմ մեզ ողորմեսցիս. ւիւծեալ բընութիս քո ողջացո՝ շնորհեա և մեզ լինել անցաւ. փոխան մահու քո

կենարար՝ կեցո՛ ըզմեզ տէր բարերար։
քեզ պաղատիմք ըստ ա՛ւ աղաւկէն՝
յիշեա՛ ըզմեզ յօրն ահագի՛ն։

Մաղթանք։

Յամենայն ժամու աղաչանք իմ այս են ՚ի՛.
Եւ ես խաղաղութեան զտէր աղաչեսցուք
Օրհնութիւն և փառք հօր և որդւոյ և՛։

Քարոզ մեծ Պահոցն։

Ամենայն սրտիւ և հաստատութեամբ հաւատով կացցուք միաբան յաղօթս առաջի տեառն մերոյ և փրկչին յիսուսի քրիստոսի։ Յիշելով զմեծամեծս նորա զանճառ շնորհս, զհամբերութիւն կենսատու խաչին. և զհեղումն ազատեցուցիչ արեան նորա. և զսոյքն նորա մահն՝ որ յայսմ ժամու վասն մեր մեռաւ որպէս կրեաց նա։ Եւ մեք զայս ամենայն զմտաւ ածելով՝ սրբեսցուք ՚ի մեղաց զխորհուրդս զբանս և ըզգործս մեր. կատարեսցուք զսրբութի անձանց մերոց ահի՜ն ա՜յ. Մի յապաղիցուք խոստովան լինիլ նմա զմեղս մեր և խնդրել զթողութի՜ մեղաց մերոց. զի մի կորիցեմք անապաշխար՝ զյաւիտենական կորուստն։ Այլ մինչդեռ ժամանակս ՚ի ձեռս է, գործեսցուք զբարիս ՚ի կեանս յայսոսիկ. օրինակ վարուց մերոց ունելով զա՜մ ս՜րբս և զյաղթող նահատակսն. որք միանգամ ՚ի սկզբանէ հաճոյ եղեն ա՜ն և փրկչին բոլորեցունց։ Որոց աղօթիւք և բարեխօսութե՜ն՝ շնորհեսցէ մեզ մարդասէրն ա՜ծ զհոգւոյն իւր և զօգուտն մեր խորհիլ միշտ և առնել. և անպատում պարգևայն հաղորդս գտանիլ։ Զոր խոստացաւ սիրելեաց իւրոց ճշմարիտն ա՜ծ՝ յս՜ քս՜ տ՜ր մեր. կեցո՛ և ողորմեա՛։

Զ ժամս և զառաջիկայ օրս խա՛՛։ Զ հրեշտակ։ Զ քահա՛նութի։ Զ ս՜բյ։ Կ՛ե ես մեղա՛՛։ Զ անձինս։ Ողոր՛՛։

✣ Աղօթք ։

Տէր զօրութեանց՝ որ կամաւոր մահուամբ քով ի ժամուս յայսմիկ կենդանացուցեր զմեզ ՚ի մեռելութենէ մեղաց մերոց. և բևեռեցեր զկնիք դատապարտութեան մերոյ ՚ի խաչին. և շնորհեցեր ազատութիւն ազգի մարդկան ՚ի ծառայութենէ ապականութեան յազատութիւն փառաց՝ հեղմամբ արեան քոյ սրբոյ ։ Ընկալ և այժմ զաղաչանս մեր. և յաջողեա մեզ՝ ուղիղ հաւատով և առաքինասէր վարուք կեալ յայսմ աշխարհիս. և արժանաւոր լինել յաւիտենական և երկնային ուրախութեանն ընդ ամենայն սուրբս քո ։ Եւ գոհանալով փառաւորել զքեզ ընդ հօր և սրբոյ հոգւոյդ. այժմ և միշտ և՛

✣ Խաղաղութիւն ամենեցուն ։

Բազումողորմ Աստուած և հաստիչ խաղաղութեան. հաստատեա զանձինս մեր քոյով խաղաղութե՟դ. որով ունելս յիւրաքանչիւր կարգի զա՟մ արարածս քո. ուղիղ հրամանաւդ մատակարարելով: Ա՟ զի այդ իսկ է կամք քո՝ խաղաղական և հոգևոր սիրով կալ մեզ առ միմեանս. և սպասել արթուն մտօք յայտնութե՟ միածնիդ ո՟յ և փրկչիդ մերոյ յ՟ի ք՟ի: Որում արժանաւորք եղիցուք հանդիպել ամպովք ընդ առաջ տ՟ն յօդս. զուարթ երես կացցուք յաջմէ քումմէ ընդ ս՟բս և ընդ սիրելիս անուանդ քո ս՟բյ. և ժառանգեսցուք զպատրաստեալն իսկզբանէ աշ՟ի ս՟րց քոց զարքայութի՟դ: Ու ընդ նոսին գոհանալով փառաւորեսցուք զքեզ ընդ հօր և ամենաս՟բյ հոգւոյդ: Այժմ և միշտ և՛՛:

✻ Սաղմոս:

Տ՟Ր՝ մի՛ մատներ զմեզ իսպառ վ՟ն անուանդ քում ս՟բյ. մի՛ ցրեր

զուխտ

զուխտս քո. և մի՛ ի բացեայ առներ
զողորմութիւն քո 'ի մէնջ:
Վասն Աբրահամու սիրելւոյ քո. Իսահակայ ծառայի քո՝ և Իսրայէլի սրբոյ քո:
Տէր մի՛ մատներ զմեզ իսպառ վասն անուան քո սրբոյ. մի՛ ցրեր զուխտս քո.
և մի՛ ի բացեայ առներ զողորմութիւնս
քո 'ի մէնջ:

Երգ Տեառն Ներսեսի:

Նահապետին Աբրահամու՝ հայցմամբ ընկալ Տէր զաղաչանս:
Եւ ծառային քում Սահակայ՝ խնդրուածովքն 'ի մեզ գթա.
Րենատեսին Իսրայէլի:
Սերովբ սրբոյն 'ի մեզ խնայեա:
Ներքսրբեան երիւք սոյին:
Սրբեա՛ զհոգի զմիտս և զմարմի՛ն:

✠ Քարոզ:

Աղաչեսցուք զկենսատու փրկիչն

մեր

մեր քս՟՝ որ կամաւոր խաչելուբ՟ն իւրով զարարածս փրկեաց՝ և հեղմամբ արեան իւրոյ՝ զթողութ՟ի շնորհեաց յուսացելոց իւրոց. ամենակալ տր՟ ած՟"։

✤ Աղօթք։

Ընկեալ առաջի քո բարերար և բազում ողորմ ած՟՝ աղաչեմք. ամ՟ սրտիւք մերովք և խնդրեմք զգթութ՟ի 'ի քէն. որ՟ խոստացար ծառայից քոց և ասացեր՝ զա՟մ զոր ինչ խնդրիցէք հաւատով յանուն Որդւոյ 'ի հօրէ, տացի ձեզ։ Շնորհեա՛ և այժմ հաւատացելոցս 'ի քեզ՝ և կատարեա՛ 'ի բարի զխնդրուածս մեր. զի 'ի քեզ եմք ապաւինեալ։ Եւ քո առատ ողորմուբ՟դ մխիթարեա՛ զմեզ 'ի կեանս այսմիկ. և առաջնորդեա՛ հասա՛ յանմահ երկնից արքայութի՟դ. 'ի փառաբանութ՟ի և 'ի պատիւ ամենատր՟ Երրորդութե՟դ։ այժմ և միշտ"։

Յիշեա Տէր և ողորմեա։

Բարերար և բազում ողորմ ա՟ծ քո՛։

Սաղմոս 114։

Սիրեցի՝ զի լուիցէ տ՟ր զձայն
աղօթից իմոց. զի խոնարհե-
ցոյց զունկն իւր առ իս. և ես
յաւուրս իմ կարդացի առ նա
Շրջեցան զինև երկունք մահու.
և վիշտք դժոխոց գտին զիս։
Նեղութի՟ և զանձկութի՟ գտի. և
զանուն տ՟ն կարդացի։
Ո՛ տ՟ր փրկեա՛ զանձն իմ. ողորմած
ա՟ծ մեր՝ ողորմի և պահէ զտղայս տ՟ր։
Ես խոնարհ եղէ՝ և տ՟ր կեցոյց զիս
Դարձ անձն իմ 'ի հանգիստ քո՝ զի
տ՟ր օգնեաց քեզ։
Փրկեաց զանձն իմ 'ի մահուանէ.
զաչս իմ յարտասուաց. և զոտս իմ
'ի գայթակղութ՟է. հաճոյ եղէց առա-
ջի տ՟ն յերկրին կենդանեաց։

Հաւատացի զոր և խօսեցայ․ և ես
խոնարհ եղէ յոյժ ։
Ես ասացի ՚ի զարմանալ իմում, թէ
ամ՟ մարդ սուտ է ։
Զի՞նչ տաց տրիտուր տ՟ն ընդ ամ՟ի՝
զոր և ետ ինձ ։
Բաժակ փրկուե՟ ընկալայց․ և զա
նուն տ՟ն կարդացից ։
Զաղօթս իմ տ՟ն տաց՝ առաջի ամ՟
ժողովրդեան նորա ։
Պատուական է առաջի տ՟ն մահ սրբ՟ց
իւրոց․ ո՛ տ՟ր ես ծառայ քո եմ․
ծռ՟յ և որդի աղախնոյ քո ։
Հատեր զկապանս իմ․ քեզ մատու
ցից պատարագս օրհնուե՟․ և զանուն
տ՟նդ կարդացից․
Զաղօթս իմ տ՟ն տաց՝ առաջի ամ՟
ժողովրդեան ն՟ր․ ՚ի գաւիթս տան
տ՟ն, և՚ի մէջ քո երուսաղէմ ։
Օրհնեցէք զտ՟ր ամ՟ ազգինք․ գովե-

ցէք զնա ամ՟ ժողովուրդք ։
Զօրացաւ ողորմութի՟ նր՟ ՚ի վր՟ մեր . և ճշմարտութի՟ տն՟ մնասցէ յաւիտեան։
Փառք հօր և որդ՟ ։

❁ Շարական Տէրունեաց և Մարտիրոսաց ։

՚ր ստեղծմամբ ըստ պատկերի քո տ՟ր պատուեցեր զմեզ . ընկալ և այժմ զննջեցեալսն ՚ի քեզ ուղիղ հաւատով . ըստ մեծի քում ողորմութ՟ե ։ Որ շնորհօք քո հոգւոյդ լուսաւորեցեր . յիշատակի սրբեանց զհոգիս նոց ընկալ մաղթանօքն . ըս ։ Որք հաղորդեցան մարմնոյ և արեան քո տ՟ր . հանգո զհոգիս նց ը՟դ սբ՟ս քո . ք՟ս ա՟ծ , քանզի գնեալք սբ՟ արեան քո են ։ Միայն օրհնեալդ ՚ի կանանց . մայր և միշտ կոյս և իմանալի՝ լոյս . ծնօղ արարչին մերոյ անդադար բարեխօսեա ննջեցոց՟ ք ։

ալ

Արարիչ ա՟ծ և ըստեղծիչ ազգի մարդկան. Մի անտես առներ ըզննջեցեալըն մեր. այլ հանգո զհոգիս նոցա ընդ սուրբըս քո:

Որդիդ միածին յարութ՟ տիեզերաց. Մի անտես առ'': Հոգիդ ճըշմարիտ մխիթարիչ սըգաւորաց. Մի'.

Հոգւովն ըզքեզ հովանացեալ մայրն սըրբուհի. ծընար ըզբանն ա՟ծ զանճառելւոյ հօր ծընունդ. և յայտնեցաւ միութ՟ երրորդութ՟ն:

բծ

Որ կոչեցեր առ քեզ տ՟ր ըզտիեզերս ամ՟. ընկալ ըզմեր ըզննջեցեալսն ի գոգ նահապետին աբրահամու. ողորմած տէր փըրկիչ և բարերար:

Որ թողութ՟ց ես տըւօղ ա՟ծ. թող ըզմեղս մեր ննջեցելոցն կարօղ յա՟մէ և հըզօր. ողորմ'': Որ լուսատու ես տիեզերաց ք՟ս ա՟ծ. լուսաւորեա և ըզմեր ըզննջեցեալսն լուսով երա

նա

Նաւակէատ զըղջաւորթնոցն․ ո՛ղ՛՛։

Յո՛յս մեր և ապաւէ՛ն մա՛յր ա՟ծն և կո՛յս սբ՟․ որ հո՛ւր ա՟ծութէն ո՛չ բոցակիզեա՛ց զքո սբ՟ զորովայն․ բարեխօսեա՛ առ տր՟ վասըն մերո՛յ փրկուէ՛ն։

բկ Ո՛ր որդիդ ես և բանի՛նդ ա՟ծ․ հաւասարակից ընդ հօ՛ր յէու՛թե․ ա՛ն քե՛զ կա՛րդամք մարդասէր․ հա՛նգո՛ զհո՛գիս ննջեցելո՛ց մեր ը՛նդ սբ՟րս քո։ Ո՛ր իջեր յերկնից վա՛սըն մե՛ր զառաջինն՝ առեր զյանցա՛նսն ադա՛մայ․ մերո՛վ բնո՛ւթբ՟ բարձե՛ր 'ի վր՟ խաչին անարա՛տ ձեռօք․ հանգո՛։ Ո՛ր լուծեր զիշխանութի՛ մա՛հո՛ւ կամա՛ւորական մահուա՛մբ քո քս՟․ բանաւորա՛ց զաղաչանս առաջի՛ քո հեղեա՛լ մա՛ղթե՛մք․ հանգո՛։ Տիրո՛ւհի անարա՛տ մայր ա՟ծն և կո՛յս մարիա՛մ․ քերովբէա՛կան աթո՛ռ ը՛զքե՛զ ունի՛մք 'ի յե՛րկրի․ բարեխօսեա՛ առ տր՟ վասըն մերոյ փրկութե՛։

գձ

Հա՛յր բա՛րեգութ՝ որ գըթացար ՚ի յազգս ո՛րդւոց մարդկան. առաքեցե՛ր ըզմիածինդ ՚ի՛ փրկութի. յիշեա՛ զհոգիս ննջեցե՛լոց մերո՛ց. և հանգո՛ ընդ արդարս քո՛։ Որդի՛ միածի՛ն՝ որ յա՛րեար ՚ի մեռելոց ՚ի միւսանգա՛մ գալըստեանըն քո՛ յա՛րութի մեզ խո՛ստացա՛ր. յի՛շ՛՛։ Հո՛գի՛դ ճշմարիտ մըխիթարիչ սըգաւ՛որաց. ա՛ղաչանօ՛ք սբ ածածնին և ա՛մենայն քոց սբց. յի՛շ՛՛։ Բարե՛խօսութ՛ փութացիր մեզ սբ ածածին. առ ՚ի փրկե՛լ ըզժո՛ղովուրդս ՚ի՛ մեղա՛ց և՛ յապականո՛ւթենէ՛։

գկ

Յանըսկզբնակա՛ն ծոցոյ հօր խոնարհեա՛լ բանըդ մարմնացա՛ր ՚ի՛ կուսէ՛ն վա՛սըն փրկո՛ւթե մերո՛յ. ա՛ղաչեմք ըզքեզ զննջեցեա՛լսըն մեր ՚ի՛ քե՛զ ուղի՛ղ հաւատո՛վ յի՛շեա՛ տէ՛ր յո՛րժամ գա՛ս Թագաւորո՛ւթեըդ

քո՛։ Ընո՛խաղակալ քաղցրութ՟ որդէ՛
ա՛յ՝ հաճեցար բա՛ռնալ ըզմեղս ծե՛
քո խա՛չելութ՟ն. ա՛ղ''. Կամաւորա-
կա՛ն մահուամբ քո լո՛ւծե՛ր զեր-
կո՛ւնըս մահու՝. և արժա՛նի արա՛րեր
Թո՛ղութ՟ն յանցանա՛ց քաւե՛լի քո ա-
րեա՛մբ. ա՛ղ։ Մ՛ր փոխանա՛կ մեղաւո-
րաց ըզմեռանի՛լ յա՛նձն առե՛ր. Իջա-
նելով ՚ի՛ դըժոխըս փրկեցեր ՚ի մեղ-
ա՛ւո՛ր բանտէն ըզգերեա՛լսն. ա՛ղ։
Աւրե՛բանեմք զանչա՛փ քո՛ զմարդա՛-
սիրութ՟դ. որ երեքօրեայ յա՛րուցե՛լ
զկենդանաւէ՟ր պա՛րգևե՛ցե՛ր աշխար-
հի՛. ա՛ղ''։ Մաքուր և անբի՛ծ կոյս
յե՛տ ծընընդեան՝. ո՛ր մարմնով ծը-
նար զարձա՛կօղն ՚ի կա՛պից մահու.
բա՛րեխօ՛ս լե՛ր վ՟ա անձանց մերոց փըր-
կել ՚ի սպա՛ռնալեա՛ց գեհենո՛յն։
ղճ Յո՛րժամ հարկանի փո՛ղ գա՛լըս-
տեա՛ն քո՛ տ՟ր. յա՛յնժա՛մ զա՛ր-
հու

հուրեալ դո ղանն արարածք ի յաւէն քումմէ. աղաչեմք ըզքեզ փրկիչ. հանգո եւ ըզմեր զննջեցեալսն ընդ սուրբըս քո որ միայնդ ես բազումողորմ: Յահաբեկ լուսոյ ծագման քո տէր. ցընծան դասք առաքենեայն ՚ի վերայ լուսեղէն ամպոյն աղաչէ: Անոխակալն բազմագութ ողորմած տէր. մի անտես առներ ըզմեղուցեալքըս յահագին աւուրըն. որ մի: Որ իջեր ՚ի յերկնից եւ մարմնացար ՚ի սբ կուսէն. անճառելի քոյին ծննդեամբդ. եւ զիս մի անտես առներ այլ պահեա պատուականն եւ սբ խաչիւ քո:

Որ Թագաւորդ ես յաւիտենից դկ
քս ած ընկալ ըզծառայս քո ՚ի բարին. եւ է շնորհեա ՚ի յաջակողմ

ման քում դասե՛լ։ Ո՞ր ունի՛ս իշխանութի մահո՛ւ և կենա՛ց հանգո՛ զհո՛գիս քո՛ց ծ՟այից. ե՛։ Յո՞րժամ կարգե՜ս աթո՛ռ տ՟րունեդ քո և հաստատե՛ս ատեան դատաստանի՛ն. յայնժա՛մ խնա՞յեա՛ ՚ի ծառա՛յս քո. ե՛։

Ամենօրհնեալ ա՟ծամա՛յր մարիա՛մ. քերոբէական աթոռ. ա՛րարչի՛ն մերո՛յ տնօ՛րէնութե՟. զո՛ր երանե՛ցն ա՟մ ազի՛ նրք հա՟նապա՛զ։

❁ Մաղթա՛նք ։

Հոգւոցն հանգուցելոց քս՟ ա՟ծ՝ արա՛ հանգիստ և ողորմութի. և մեզ մեղաւորացս շնորհեա՛ զթողութիւն յանցանաց։

✣ Քարոզ ։

❁ Եւ ևս խաղաղութե զտէր աղա՛.

Վա՟ հանգուցեալ հոգւոցն աղաչեսցուք զփրկիչն մեր քս՟ զի զնս՟ ընդ արդարսն դասեսցէ. և զմեզ կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութե իւրոյ. ամէն՛՛։

Տէր ողորմեա՝ տէր ողո՛''.

Աղօթք։

Քս՟ որդի այ՟ անոխակալ և բարեգութ գթա՛ քո արարչական սիրովդ ՚ի հոգիս հանգուցեալ ծ՟ռայից քոց։ Յիշեա՛ յաւո՛ւր մեծի գալստեան արքայութեան քո։ Արա՛ արժանիս ողորմութե՟ն՝ քաւո՛ւթե՟ն և թողութե՟ն մեղաց։ Պասա՛ւորեալ պայծառացո՛ ընդ ս՟բս քո յաջակողման դասուն։ Զի դու ես տ՟ր և արարիչ ա՟մցուն․ դատաւո՛ր կենդանեաց և մեռելոց։ Եւ՛ քեզ վայելէ փառք իշխանութի՟ և պատի՛ւ ։ Այժմ և միշտ''։

Օրհնեալ տ՟ր ա՟ծ''։ Հայր մեր որ''։ Նոյ

Զսաղմոս երգութ՟իս և զաղաչանս՝ ընկալցի մարդասէրն ա՟ծ ՚ի հաճոյս բարերար կամաց իւրոց․ մեր մեղաց և յանցանացն թողութիւն շնորհեսցէ․ ՚ի չարեաց փրկեսցէ․

՚ի մեղաց պահեսցէ. և նմա փառք
յաւիտեանս ամէն :

Օրհնեալ Թագաւորութիւն Հօր և
Որդւոյ և Հոգւոյն ս՟բյ. այժմ'':

Ժամամուտք ըստ կարգի աւուրց պահոց. և
Տօնից Տէրունականաց. և ա՟մ Սրբոց.

Որ ՚ի Հօրէ առաքեցար փըրկել
դարձ կեց և մարմնացար ՚ի ս՟բ կուսէն:
բՀ Որ վ՟ս մեր ՚ի յերկնից
իջեր և լուսաւորեցեր զտիեզերս :
գՀ Զխաղաղութ՟ի քո տուր մեզ տ՟ր՝
եՀ որ խաղաղութ՟եց ես Թագաւոր,
զխաղաղութ՟ի և զողորմութ՟ի՝ որ յա՟մի
ես դու կարող մարդասէր տ՟ր :
դարձ Որ ըստ ա՟մե զմիտս անցանես՝ զխաղաղութ՟ի քո ա՟ծ տուր մեզ հանապազ՝ զքեզ աղաչեմք :
գՀ ուր

մեծր Ի տաւնաւորի ս՟բց և յիշատակի ս՟բց
մարտիրոսացն՝ զձեռս համբառնա

լով

լով աղաչեմք․ բարեխօսութ՟ սոցա և
աղօթիւք՝ զկենդանութիւն մեր խաղա
ղացո ա՟ծ ող՟ մարդասէր։

Ճգնաւորք ՚ի Ք՟ի՝ որք տանջանաց ճգն
անօրինացն համբերեցիք․ և զմո
լուԹ՟ կռոցն խափանեցիք։ Դասաւո
րեալք ընդ հրեշտակս ՚ի յերկինս․
որք ունիք զհամարձակութ՟ ՚ի Ք՟է․
բարեխօսեցէ՛ք կեցուցանել զանձինս
մեր՝ զձեզ աղաչեմք։

Միածին Որդի և Բանդ Ա՟ծ և ան Կէր
մահ էութ՟․ որ յանձն առեր մարմ
նանալ ՚ի սրբուհւոյ Ա՟ծածնէն և ՚ի
միշտ կուսէն․ Անփոփոխելիդ մարդ
եղեալ խաչեցար Ք՟ս Ա՟ծ․ մահ
ուամբ զմահ կոխեցեր․ մինդ ՚ի ս՟բյ
Երրորդութենէն՝ փառաւորակից ը՟
Հօր և ս՟բյ Հոգւոյդ՝ կեցո՛ զմեզ։

Ցնծա՛ այսօր՝ ցնծա՛ և զուարճացի՛ր օւրփ
Կաթուղիկէ ս՟բ․ յիշատակաւ ս՟բյն

Սան_

Ստեփաննոսի ՙՆախավկային ՙՔրի՟ վկայեցելոյ Հօր ։ Որ աղօթիւք բանայր զերկինս՝ զոր փակեաց ադամ· և հրեշտակակերպ տեսլեամբ՝ տեսանէր զկերպարանն Հօր 'ի կերպն ադամայ նստեալ յաթոռ փառաց ։ Որ զբազմութ՟ի քարանցն ոպ՟ զծաղիկս հա՛մարելով՝ բոլորէր պսակս փոխանակ փշոցն և եղեգանն ։ Նա՛ զմարտիրոսական արիւնն՝ խառնէր ընդ փրկական արեանն ՙՔրի՟ հոսեցելոյն 'ի կողէն ։ Սա՟ որոյ գերազանցեալ 'ի փառս առաւ՛ել քան զամ՟ ս՟բս · հայցեմ և մեզ 'ի վերնատու՛ողէն զպարգևս կենաց անվախճանից և զմեծ զողորմութիւն ։

Յորովայնէ՛ ընտրեալ ս՟բ Ստեփաննոս · յորովայնէ ընտրեալ ս՟բ Ստեփաննոս · վկայ ճշմարիտ առաքելական քարոզութեան ։ Որ 'ի վր՟ անօրէն քարաձգողացն աղօթէիր առ ք՟ս ա՟ծ՝ մի՛ համարիր ս՟ց զոյս մեղս ասելով։ Ի ձեռն քոյոյ բարեխօսութեան՝ շնորհեսցէ մեզ մարդասէր տէրն զմեծ ողորմութիւն ։

Ա՟ծածին անհարսնացեալ. զբանն անսկիզբն յղացար. և զա՟ծն անիմանալի ծնար. զանպարագրելին ՚ի գիրկս քո բարձեր. նմա անդադար բարեխօսեա վ՟ս անձանց մերոց։ ծննդ

Ա՟ծածին զքեզ խոստովանիմք՝ երկիրպագէ եկեղեցիս ուղղափառաց։ ծննդ Քանզի՝ որ քերովբէքն բազմաչեայք և աթոռք հրամանութք և վեցթևեան սերովբէքն նայել ոչ իշխէին, կրեցեր անսերմնապէս զանապականութեամբ ՚ի յարգանդի քում ոպ՟ աղախին զտ՟ր. և ծնար ոպ՟ զմարդ զա՟ծն բոլորից զմարմնացեալն առ ՚ի քէն զանճառ զբանն՝ ՚ի փրկութիւն աշխարհի և կեանք անձանց մերոց.

ծննդ

Ողջունեմք զքեզ սբ կոյս մարիամ
ածածին. բարձրելոյն զօրութն
հովանաւորեալ՝ և սուրբ հոգւոյն
եկաւորութեամբն լուսաւորեալ։
Որ զամենայն գոյութեց ստեղծիչն
յղացեալ ծնար անճառապէս։
Մարմնացելոյն առ 'ի քէն՝ բարեխօսեա՛
կեցուցանել զանձինս մեր։

տն ըա

Ծերունէն այսօր սիմեոն՝ հոգւովն
գայր 'ի տաճարն՝ երևելով քերոբէիցն
վեհագոյն. որոց թևօքն սաւառնել
ո՛չ իշխէին հայիլ 'ի նա 'ի յահեղ փառացն։ Սա՛ 'ի գիրկս իւր բարձեալ՝
համբուրէր համարձակապէս և գրգռէր ոմ̃ զմանուկ. և աղերսելով
հայցէր արձակիլ 'ի խաղաղութի։

տն ըա

Անսկզբնական բանդ ած. 'ի վերջին
աւուրս յանձն առեր լինիլ մարդ
'ի կուսէն. և արարիչդ յաւիտենից՝
փակեցար ընդ ժամանակաւ. սբ սբ

սրբու

սրբութե̃ց և անկարօտ մաքրութե̃ց ։ Ընկէր 'ի տաճարն քառասնօրեայ՝ զօրինացն կատարելով զարդարութի̃ · զոր բարձեալ սիմէօնի զանպարագրելիդ 'ի գիրկս իւր՝ հայցէր · որ արձակինդ ես կապելոց՝ արձակեա՛ զիս 'ի խաղաղութի̃ ։ Ա̃յ՝ ընդ ծերունւոյն սիմէօնի վերադոչեմք առ քեզ տ̃ր · ս̃բ՝ ս̃բ՝ ս̃բ՝ տ̃ր զօրութե̃ց · լի՛ են երկինք և երկիր փառօք քո ։ 'ի փրկութի̃ մեզ ք̃ս ա̃ծ փառք քեզ ։

ԻԴ Որպէս յետ ա̃ծասէր Թագաւորին ի̃էլի եզեկիայ՝ յորոյց ա̃ծ զյովսիա որ զա̃մ կռապաշտութի̃ն իբաց ընկէց · սոյնպէս և զբարեպաշտն կոստանդինոս՝ որ զարիոսի զմոլութի̃ն խափանեաց · և զմեծն Թէոդոս յարոյց ա̃ծային նախանձու վառեալ՝ որք զս̃բ հոգին հայհոյէին ։ Նոյնց դու ո՛վ ա̃ծարեալ և ուղղափառ հա-

ւա

ւատոյ գլուխ ս̄բ Թագաւորդ (այս անուն.) աղաչեմ զտ̄ր փրկել զմեզ 'ի մարդասպան հայհոյութ̄է ։ Ս̄ որոյ օրհնեմք զքո գալուստդ՝ զբարեպաշտ Թագաւորեդ 'ի քէ̄ն խնդրելով զմեծ զողորմութիւն ։

Հօրփ

Զօրական և վկայ ճշմարիտ քաջ նահատակդ ք̄ի ս̄բդ Թէոդորոս. որ փոխանակեցեր զմարմինդ ը̄ հոգւոյդ քում փրկանս. և ո՛չ ածեր զմտաւ̄ զապառնալիսն մաքսիմիանոսի Թագաւորին. այլ վերին ազդեցութ̄ն գիտելով զայրեցուցմ̄ն հոգւոյնդ՝ վ̄ս այնորիկ լուցեր զտաճար կռոց նոցա ։ Ա՛րդ՝ 'ի յաղթող պատերազմի՝ տօնողացս զօր նահատակութեան քո՝ բարեխօսեա առ տէր վ̄ս անձանց մերոց ։

Խս
Տանէ

Գնալով փառաց քոյ 'ի փառս կաթողիկէ եկեղեցի ։ Դիմեալք 'ի սեբաստիա վերինն . ուր Թագաւորեալքն յո՟յ Նահատակին ՚ի յամօթ և ՚ի քարընկէց յերեսս բանսարկուին՝ քաջալերելով զմիմեանս . զի մի լուծեալ որք բաղանեօք անցա՛ւորիս՝ պակասեսցի . այլ դողալով առաքինաբար զինքեանս ընդերձեալ ՚ի յանիւս ա՟ծային գանձուցն հոլովեցին՝ աղաղակելով առ ք՟ս : Ընկալ զորդէգրութի՟ և մերս ժողովոյս ՚ի յոյս սիրողաց քոց տ՟ր՝ փառք քեզ :

Զղազարու զննջումն ո՛վ կանխագէտ յառաջ ասէիր . զի և ՚ի բեթանիա յառաջէիր՝ զի յարուսցես զսիրելին քո : Նա՛ և մեք քեզ գոչելով ասեմք՝ օրհնեալ որ գաս ՚ի չարչարանս կամաւ հօր՝ ՚ի փրկութի՟ անձանց մերոց :

Յորժամ եկեալ կենարարն ՚ի գերեզմանն ղազարու . յորժամ եկե՟ւ կենարարն 'ի գերեզմանն ղազարու. ա՛ետաւ՛որ ձայնիւ՛ն աղաղակէր ասելով, ղա՛զարէ արի՝ եկ արտաքս: Իսկ մեռեալն 'ի գ՟րզմանէն յարեա՛ւ նոյն ինքն զանմահութե զպարգեւսն ետ սիրելւոյն . և ա՟ծային ձայնիւ՛ն 'ի գերեզմանէն կոչեաց. Ա՟ս որոյ և մանկունքն եբրայեցւոց՝ ոստովք օրհնէին զանմահ Թ՟գրւն քո: Ո՛վսաննայ օրհնեալ է գալուստ քո. օրհնութի 'ի բարձունս . օրհնեալ որ գալոցդ ես անուամբ Տեառն:

Ցնծա՛ ե՟էմ և զարդարեա զառագաստ քո սիոն. քանզի՝ ահա՛ թագաւ՛որ քո 'Ք՟ս նստեալ 'ի յաւանակի նորոյ՝ հեզութի ցուցանելով գոյ մտանէ յառագաստ քո սիոն. և մեք աղաղակեմք՝ ո՛վսաննայ օրհնեալ եկեալ 'ի յանուն տ՟ն . որ ունի զմեծ ողորմութիւն:

'Ք՟ս

Քս՟ յարեաւ ՚ի մեռելոց. մահուամբ զմահ կոխեաց. և յարութ՟բն իւրովն մեզ կեանս պարգևեաց. նմա փառք յաւիտեանս ամէն։ շր՟

Ահաւոր և սքանչելի է խորհուրդ փրկութ՟ն մերոյ. որ անսկիզբն ՚ի հօրէ՝ անճառաբար մարմ՟նացաւ ՚ի կուսէն՝ խաչի համբերելով. և կամաւոր մահուամբն իւրով՝ զկենդանութ՟ մեզ պարգևեաց զշնորհս։ ձ՟ն

Քանզի յարեաւ ՚ի մեռելոց քս՟ ած՟ յաւիտենից. արարիչ և յարուց՟ ազգի մարդկան. զոր օրհնեն անդադար զինուորութ՟ք հրշ՟կաց և ամ՟ զուարթունք երկնից. ընդ որս գոչելով ասեմք՝ փառք սոսկալի յարութ՟ .քս տր՟։ ձ՟ն

Հեզացուն վերնական բազմութ՟քն տեսանելով զքեզ ՚ի հրեղէն կառս բազմեալ. սարսեալ ասէին՝ ո՞վ է սա որ դիմեալ գայ յեդովմայ. և ե-

կեալ

կեալ մտանէ փառօք 'ի փառս. տ̅ր փառք քեզ։

հոփ

Որ յանպատում աթոռ նստիս և յանմարմնոցն վեր օրհնիս. անհասանելի բանդ ա̅ծ 'ի յերկրի երևեցար ճշմարիտ մարդ՝ զտնօրէնութ̅ն կատարեալ զխորհուրդ. խաչի և մահու համբերեցեր. և զհրաշալի զյարութիդ քո ցուցեր հզօր զօրութ̅բ։ Այսօր համբարձար փառօք ի յերկինս. և զկուսածին մարմինդ քո հրաշափառապէս լուսազարդեցեր. զոր տեսեալ եսայիաս՝ նախաձայնեալ ասէր, ո՞վ է սա՛ որ դիմեալ գայ յերկրէ. Հիացեալ պետութ̅ց երկնից գոչէին առ միմեանս. համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր 'ի վեր և մտցէ թգ̅ւոր փառաց. Այլ որ ամ̅ի կարող ես և հզօր՝ շնորհեա՛ և մեզ հանդիպիլ քեզ ամպովք 'ի միւսանգամ քո գալստեանդ. որ միայնդ ես մարդասէր։

Աձ զքեզ խոստովանիմք զՏր Հոգիդ ՀԿ.
և երկրպագանեմք. որ ես պատճառ կենդանութեան եղելոցս և խաղաղարար շի. Որ զորդիութեան աշակերտացն բազում գիտութբ լցեր. և ՚ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ՝ անճառելեօք ցուցար նոցա. աղաղակեմք
Տէր՝ խնայեա՛ և կեցո՛ զմեզ։

Այսօր ՚ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ՝ ԲՀ.
հանգեար յառաքելսն լուսաւորելով զնս. և այժմ աղաչեմք զքեզ Տր Ած՝ որ ես պատճառ կենդանութեան եղելոց և խաղաղարար աշխարհի՝
խնայեա և կեցո զմեզ։

Վասն որոյ և մեք զՀոգիդ Տր ընդ ԳՀ
Հօր և ընդ Որդւոյ միասնական խոստովանիմք. և հայցեմք մեզ ՚ի վերնատունէ՛ ողէդ զհոգևորական խաղաղութիդ. Տէր փառք քեզ։

Որք ծագեցան մեզ յարևմտից ոմն Հ-Ե

զու

զարեգակն և լուսաւորեցին համանգամայն զժ͞ս հայաստանեայց. փարատեցին զխաւարն անգիտութ͞ե կռապաշտութ͞ե. և լուսաւորեցին զմ͞տ հոգի՛ հաւատով ա͞ծգիտութ͞ե։ Որոց բարեխօսութ͞բն ք͞ս ա͞ծ Պարգևեա՛ ժ͞ի քում զխաղաղութ͞ի. և անձանց մերոց զմ͞ղաց թողութ͞ի. ո͞ղ մարդասէր ա͞ր։

Կա·ե Զ յաղթական ձեր զհանդէս՝ զբարձացեալ տօնէ եկեղեցի տ͞ր. քանզի սրբութ͞բ ստացայք զկուսութիւն. և 'ի մարմնի՝ զանմարմնոցն
ցուցիք զհանդէս։

Հուս Հարսնացեալք ք͞ի երկնաւոր փեսային դստերք վերին սիօնի. խընդրեցէք 'ի ք͞է զհաշտութ͞ի և զմեծ
զողորմութիւն։

ցօղն Զ յառաջընթացութ͞ի քո և զկարապետութ͞ի ա͞յ բանին խափանել կարծելով՝ որ 'ի ձեռն կնոջն զնախա-

տեղծն 'ի դըրախտէն արտաքս ընկէց·
նա և այժմ զհոռօդիադա անօրէնութ՟
ուրբօքեալ· և բազմելոցն հերովդիայ՝
զկաքաւս ոտից աղջկանն հաճոյացոյց՝
զի զքոյդ հատցէ զգլուխ· որ զամենե-
ցուն ձեռնադրեցեր զգլուխն զքս՟ ։
Մ. և դու որ յանապատէ բարբառոյ
ձայն, գոչեա՛ որում ձեռնադրեցեր՝
պարգևել զխաղաղութ՟ի և զմեծ
ողորմութիւն ։

[illegible]

Տր՟ որ հիմնեցուցեր զեկեղեցի քո
'ի վր՟ վիմի հաւատոյ· և կարգեցեր
'ի սմա առաքեալս և մր՟գրէս· հովիւս
և վարդ՟պետս առ 'ի հաստատութ՟ի ս՟րբց։
Եւ ճգնութ՟ վկայից զթշնամին սոր
վանեցեր· 'ի խաղաղութ՟ զմա պա-
հեա՛ ած՟ ող՟ մարդասէր ։

Առաքեալք և վկայք ք՟սի ա՟յ· ա-
մենակալ հոգւոյն զօրութ՟ն՝
զա՟մսն ընդ հանուր յորդեգրութ՟ի

կենաց կոչելով՝ միանական մեր Տ̄ր որդւութեն յորդորեցին երգել ըզ փառս ՚ի յաւիտեանս· ամէն:

հայր Զհայրապետականն զարդարեցեր աթոռ ՚ի յերկրի· զառաքելական տուեր զպատիւ ՚ի յերկնուստ ծառայ քոյ· որ երանելիդ ՚ի հարս մեր հայրապետդ (այս անուն·) Քանզի քո վարդապետութեամբդ սերմունք՝ զբարեպաշտութեան բուսուցին զհասկս· ուրախութեան պտուղ հատուցանելով· և մեզ հաւատացելոցս փրկութ̄ի շնորհելով· վ̄ս որոյ բարեխօսեա առ տ̄ր վ̄ս անձանց մերոց:

եկեղ Զխաղաղութ̄ի շնորհեա եկեղեցւոյ քում ս̄բյ· զխաղաղութ̄ի և զանշարժութ̄ի ՚ի թշնամեաց պատերազմէ· և հաստատեա ՚ի մի հաւատ զկաթուղիկէ եկեղեցի: զքեզ խոստովանիմք տ̄ր և ա̄ծ կեցո զմեզ:

Տրեւ

Երևի տ̅ր այսօր աշակերտացն 'ի Թաբօրական լերինն. և աշակերտացն զարհուրեալք՝ աղաղակէին ասելով. արասցուք երիս տաղաւարս. մի տ̅ն, և մի մովսէսի, և մի եղիայի: Եւ մեք բանաւոր հօտքս՝ երգեմք ընդ քո ճշմարիտ վկայեցդ. առաքեա՛ 'ի մեզ զլոյս քո շնորհացդ 'ի քո միւսանգամ գալստեանդ և կեցո՛:

Առաջի պատուական ամենայաղԹ խաչի քո անկանիմք երկրպագելով. և խնդրեմք զԹողութի̅ յանցանաց մերոց. քանզի սովաւ բարձեր զդատապարտութի̅ ազգի մարդկան: Եւ այժմ վ̅ն ս̅բյ ա̅ծային քո նշանի՝ շնորհեա՛ զերկնային զխաղաղուԹիւնդ ա̅մ աշխարհի:

Այսօր ահաւոր. ձայնք որոտման հնչեցին յերկնից 'ի յերկիր. կոչելով յորդեգրութի̅ զձեզ որդիք լուսոյ.

հաւ

հաստատու՟ն հաւատոյ և պարծանք
եկեղեցւոյ · որք ցօղով արե՟ն ձերոյ՝
մաքրեցիք զտիեզերս յանօրէն կռա-
պաշտութե՟ց ։ Արդ՝ հայցեցէք ՚ի
քս՟է զքաւութ՟ի տօնողացս անուան
ձերոյ ։ Մաղթանօք սոցա տ՟ր՛ խնայ-
եա ՚ի փրկեալ քո ժողովուրդս · որ
միայնդ ես մարդասէր ։

[illegible] Յաշխարհական ՚ի ճակատամարտին·
յաշխարհական ՚ի ճակատամարտին
և ՚ի մեծ պատերազմին՝ ընդդիմամար-
տեալ լինէր անօրինացն պատերազմ։
Իսկ դուք զմոլորու՟ն անօրինացն խա-
փանեցիք · յաղթօղ գտայք ո՛վ ս՟բ
երանելիք ։ Վանզի որոց ա՟ծային
ստացեալ էր զօրութ՟ի, ո՛չ ժուժկալէր
նց՟ մարմնաւորական պատերազմ ·
սոցա բարեխօսութ՟բ քս՟ խնայեա
՚ի մեզ և ողորմեա ·

[illegible] Զոր օրհնեն անլռելի ձայնիւ խմա-

նայի

նալի զօրութ՟իք · երկնաւոր նահապե
տութ՟իք· հրեշտակք և հրշ՟տկապետք
աթոռք և տ՟րութ՟իք · իշխանութ՟իք և պե
տութ՟իք · սերօբէք և քերօբէք՝ զամե-
նաս՟բ զերրորդութ՟ին և զմի ա՟ծութ՟ին ։
Այսօր երկրաւորս եկեղեցւոյ քա-
հանայապետութ՟ե ցնծայ հրաշափա-
ռապէս զերկնաւոր քահանայապե
տութ՟եցն կատարելով զտօնախմբութ՟ե
տօնս · անմարմնական դասուց հոգե
ղինացդ՝ մարմնակ՟քս և հողեղէ՟քս ։
Ա՟մ սուրբ գաբրիէլ և միքայէլ մեծ-
հրեշտակապետք բարձրելոյն · որք
կայք առաջի աթոռոյ ա՟ծութե՟ն ։
Անդադար բարեխօս լերուք վ՟ մեր
առ տ՟ր վերաբերել զա՟մն ընդ ձեզ
յերկնից արքայութ՟ին · և միաձայն
բարբառով երգել զփառս ։
Գրիգոր ս՟բ քահանայապետ · որ կիե
զհաւատս ուսուցեր և զբանակս

դի-

դիմացն հալածեցեր. մարդկան ուսուցեր քարոզել զԵրրորդութիւն. պսակեցար յարքայութեն։ արդ բարեխօս լեր առ տ՟ր վ՟ն մեր։

Երեք մանկ

Որ ՚ի վ՟ր քերովբէիցն հանգչիս և ՚ի զօրացն հրեղինաց օրհնաբանիս. իջեր ՚ի բաբելոն և փրկեցեր զերիս մանկունսն ՚ի հրոյն բռնութե։ Որք աղաղակելով գոչէին երգ նոր՝ ա՟մ գործք օրհնեցէք և բարձր արարէք զԹագաւորն փառաց և զարարիչն բոլորից։ Որ մարդասիրապէս գԹացար ՚ի մ՟ջ մանկունսն և փրկեցեր ՚ի բորբոքեալ բոցոյն. ոյք անարգեցին զբռնութի Թագաւորին և շիջուցին զզօրութի հրոյն։ Ընդ նոսին և մեք քեզ վերագոչեմք փրկեա զմեզ ՚ի հրոյն յաւիտենից. զի դու միայն ես բազմագութ տէր. քեզ փառք յաւիտեանս ամէն։

փարող

Եւ ես խաղաղութեն զոր աղաչեսցուք. ընկա՛լ կեցո՛ և ողորմեա՛։
Օրհնութիւն և փառք Հօր և Որդւոյ''։

✠ Խաղաղութիւն ամենեցուն.

❋ Խրատք։ Աւետեայ, Ծննդեան, Տեառնընդառաջին, Վարդավառին, Վերափոխման, և ամ տօնից Ածածնին ճաշու փոխն այս է։

Մեծացուսցէ անձն''. և այլն, 219։

❋ Աղուհացին, Ծաղկազարդին, Հոգւոյ գալստեան, Խաչի, Եկեղեցւոյ և ամ կիրակէից ճաշու փոխն այս է։

Տէր թագաւորեաց զվայելչութիւն զգեցաւ. զգեցաւ Տէր զօրութիւն ընդ մէջ իւր էած։

Հաստատեաց զաշխարհ՝ զի մի՛ սասանեսցի. պատրաստ է աթոռ քո ՚ի սկզբանէ. յաւիտենից դու ես։

Ամբարձան գետք Տէր. և ամբարձին գետք զձայնս իւրեանց. և յարիցեն գետք ՚ի գնացս իւրեանց։

Ի ձայնէ ջուրց բազմաց՝ սքանչելիք

եղեն

եղեն զբօսանք ծովու ։
Սքանչելի ես դու տ՟ր ՚ի բարձունս ․
Վկայուե՟ց քոց մեք յոյժ հաւատացաք ։
Տան քում վայելէ սրբութիւն տ՟ր՝
ընդ երկայն աւուրս ։ Փառք" ։

✠ Զատկէն մինչև ՚ի Հոգւոյ գալուստն այս է ճաշու փոխն ։

Գովեա երուսաղէմ զտէր ։
Եւ օրհնեա զա՟ծ քո սիօն ։
Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց ․
և օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քեզ ։
Որ եդ զսահմանս քո ՚ի խաղաղութ՟ի․
պարարտութ՟բ ցորենոյ լցոյց զքեզ ։
Առաքէ զբանն իւր յերկիր ․ վաղվաղ
ընթանան պատգամք նորա ։
Որնէ՛ զձիւն որ՟պ զասր ․ և զմէգ որ՟պ
փոշի ցանեաց ։
Արկանէ զսառն որ՟պ պատառս ․ առաջի ցրտոյ նր՟ա ո՞ կարէ կալ ։
Առաքէ զբանն իւր և հալէ զն՟ս ․ շն՟

չեսցեն հողմք և գնասցեն ջուրք ։
Պատմէ զբանս իւր յակոբայ · զար-
դարութի̄ և զիրաւունս իէ̄լի ։
Ո՛չ այնպէս արար ա̄մ ազգաց տ̄ր · և
զդատաստանս իւր ո՛չ յայտնեաց նց̄ ։

✣ Ամենայն ս̄բց տօնից ճաշու փոխն այս է ։

Սիրեցի՛ զի լուիցէ տ̄ր զձայն աղօթից
իմոց ։ և այլն սղ̄ ՚ի թիւն 400 ։

✣ Շաբաթապահոց յորս տօն ո՛չ տօնի · և ա̄մ
չորեքշաբաթի և ուրբաթի յորս պահք լինի ճա-
շու փոխն այս է ։

Օրհնեցէ՛ք զտ̄ր ա̄մ ազգինք · գովե-
ցէք զնա ա̄մ ժողովուրդք ։
Զօրացաւ ողորմութի̄ նր̄ ՚ի վ̄ր մեր · և
ճշմարտութի̄ տ̄ն մնասցէ յաւիտեան ։
Փառք հօր և որդ'' ։

Եր̃ ասա տաղ շարականին ըստ տօնից պատշաճից և կիւրակէից յարութեան։

ձյն ա

Զթագաւորըն փառաց ք̃ս որ վասըն մեր մարմնացաւ 'ի կուսէն և խաչի համբերելով. միաբանութ̃բ երգով բարեբանեսցուք։

Մ՛ր ընդթաղումն երեքօրեայ յանձն էառ՝ յարուցեալ 'ի մեռելոց նշխանութ̃. միա՛։ Աւրոդապէս ըզդրունս դըժոխոց խորտակեաց՝ եկեղեցւոյ իւրում զգեցոյց զմեծ վայելչութի. միա՛

❋ Հրեշտակապետաց.

դկ

Այսօր ուրախացեալ սբ̃ եկեղեցի քո. տօնէ խնդութեամբ զտօն վերինն երուսաղէմի. որ բնաւաց ծննդեա փառաւորելով ըզք̃ս։

Այսօր համաձայնեալք որդիք սիոնի երկրայնոյ. տօնեն զուարթնոցն որդւոց անդրանկաց վերինն սիոնի. որ ը։

Ա՛յսօր դասք անմարմնոցն երգս ա-
ւետա՛ւ պարէ՛ն ընդ մարդկա՛ն. զէ՛ր
գըս հոգեհ՛ն՛որս յանմահ փե՛սայի՛ն
առագաստ. ա՛րըբասաց ձա՛յ՛":

✣ Մարգարէից. ած

Ճառագայթ ա՛նճառ լուսոյ ա՛նքըն
նելի՛ տրո՛ւթ. յառաջագոյն հրա
շացուցեր զտեսողութ մ՛արգարէիցն.
ի՛ջանելո՛վ՛ ի սուրբ կոյս տ՛ծայի՛ն ա՛նօրէ
նութ. Ա՛րք ը՛զգօնաձա՛յ՛ր հա՛ւատոյ հեմ
նեցուցին շնորհօ՛ք տ՛բ հոգւո՛յն. յոր
եմուտ բանն տ՛ր՛ծ եօթնարփեան
ճառագայթիւք. ՚ի՛": Ե՛րեւեցա՛ւ
յե՛տի ճը՛շմարիտ մ՛արդեղութ. զոր քա
րոզեցին մեզ հրաւիրողքըն համա
գոյ հօր և հոգւոյն լուսաւորելով
ը՛զտիեզերս տ՛ծայի՛ն տն՛օ":

✣ Ա՟ չորեքշաբաթի պահոց եւ ուտեաց. գկ

Փառաբանութ՛ի առաքեմք քե՛զ
հա՛յր երկնաւոր. յ՛շեա՛լ զնըն

ջեցեալըն մեր և՛ հանգո՛ ընդ ս՟բ-
ըս քո՛. Ո՛ր էակից ես հօ՛ր և հոգ-
ւո՛յ ս՟րբ՟ոյ միածին. յի՛շ՛՛: Ո՛ր փա-
ռակից ես հօ՛ր և որդւոյ հո՛գի՟դ
ճշմարիտ. յի՛շ՛՛:

Հինգշաբաթի Առաքելոց:

ակ Ո՛ր սիրօ՛ղդ էք առաքչին արարո-
ծո՛ց. ք՟սի ս՟բ առաքեա՛լք. բարե-
խօսեցէք առ տ՟ր վա՛սըն մե՛ր: Ո՛ր
քարո՛զդ էք ընդ համօ՛ր աշխարհա՛ց.
ք՟սի ս՟բ առա՛: Ո՛ր պըսակա՛կդ էք
տ՟րեկե՛ղեցեա՛ց. ք՟սի ս՟բ առա՛:

դկ Ո՛ր անըսկի՟զբըն յէութե՛ն. ե՛կիր յ՟ս.
մարմնացա՟ր ՚ի կո՛ւսէն յաղագս
ուր մե՛րո՛յ պարտեա՛ց. հա՛նգո՛ զննըն-
ջեցեա՛լըն մե՛ր: Ո՛ր ՚ի հօրէ՟ լուսոյ
լո՛յս ծագեցա՛ր մեզ և՛ կեանք. միա՛-
ծին որդի՛ հօր համա՛գո՛յակից. հան-
գո՛: Ո՛ր ՚ի վե՟ր ես քան զմի՟տս
և՛ զխո՟րհո՛ւրդս. և՛ խաչի՟ համբե-
րեա՛լ փըրկեցեր ըզզօ՟րեղերս. հան՛՛:

Հաբաթապահոց յորում սբք ոչ տօնեսցին
Երկուշաբաթի. Երեքշաբաթի Հինգշաբաթի
Ձայն ասա:

Քրիստոս որդ Ծ. յիշեա՛ դձ
զննջեցեալսն ի մեր անու-
նրդ քո: Ո՛ զգենս արեան քո տէր
յիշեա՛ և հանգո՛ ընդ սուրբս քո:
Եւ ի միւսանգամ քո գալըստեանն
ըզննջեցեալսըն մեր յիշ:

Ո՛ր յանէից ստեղծող գոյից ա- դկ
թոռակից հօր բանդ մարմնացար. ուր
Թողութի՛ շնորհեա՛ ննջեցելոց քոց
ծառայից. յորժամ գաս դատել
զոր անարատ ձեռօք ստեղծեր:
Ո՛ր ի հօրէ առաքեցար և մարմնա-
ցար ի սուրբ կուսէն. Թողու:
Ո՛ր ի խաչին անչարչարեցար. զմա-
հու լուծեր զիշխանութի. Թողու:
Ո՛ր պըսակիչդ ես քոց սրբոց.
և անխնայն բարէից բաշխող. Թո:

Մար

Մարտիրոսաց:

գկ Երգնաւորք ճշմարիտք եւ վերկայք Քրիստոսի. որք զշարչարանս եւ զմահ յանձն առին վասն տն. ըզձեզ ունիմք բարեխօս առ Քս անձանց մերոց: Մինչ հեղմամբ արեան ձերոյ պայծառացան սբ եկեղեցիք. եւ զըստուերամած խաւար կռապաշտութեանցըն բարձիք. ըզձեզ ու": Երկնային զօրքն իջեալ ի պատուել պատարագեալ մահուան ձերոյ. եւ զպսակս անապականս առ բերելով ի հօրէ լուսոյ. ըզ":

Աւետեաց:

գկ Աստուածածին խորան լուսոյ՝ անվայրափոխ արփոյն կենաց. որ եղեր արեւելք արեգականն արդարութեան. եւ նստելոցս ի խաւարի լոյս ծագեցեր. վսյ ամենեքեան զքեզ միշտ մեծացուցանեմք: Անապական տաճար եւ մորենի ան կեղծեալն· որ զանշէջն հուր ածութեն ՚ի քեզ տարեալ կրեցեր· որով բնութեանս կեղծեալ շիջանէ կրից բոց· վա։

Կենդանի տապանակի կտակարանաց նորոյ ուխտիս· որով ելք յերկինս ամենեցն հորդեալ· հոգւով սբ քեզ տպաւորեալ բանին· վասն։

Ծննդեան։

դձ

ՄԵՐ զածածինն՝ որ [illegible] մեծացուցանեմք։ Աւետաւոր հրեշտակին աւետարանէր՝ ըզծընեալ փրկիչն ՚ի սբյ կուսէն։ Ասէ ուրախ լեր բերկրեալդ· քանզի տէր տէրանց է ընդ քեզ։

Տեառնընդառաջին։

դկ

Անսկիզբն զբանն յանսկզբնական ՚ի հօրէ եւ սկզբնաւորեալ ՚ի կուսէն մարիամայ զգեցմամբ· բովանդակելով յորովայնին եւ ը հօրգով· եւ սահմանեալ ժամանակաւ

ծը

ծնեալ ըս̃ մ̃նի ա̃ս̃տուա̃ծ եւ մարդ:
Մ̃ըտեալ ընդ օրինօք անհիւթակա-
նըն՝ հոգ̃իւթ գո̃վյալ զք̃ զհողածնել
քըրա հօրըն ընծայեացէ ա̃ծ որդի̃ն
որ ՚ի ծո̃ց հօր. տղայ քառասնօրեայ
բազուկս ՚ի գիրկըս ծերունւոյն. եւ յայտ
նապէս ծանուցանի՝ ա̃ս̃ս: Ս̃յ եւ
սիմէօն չնծայր հոգւովն աղաղակէր
՚ի տաճարին մըրդ արձակես ըզծ̃ա̃յս
քո տ̃ր ըս̃ բանի քում ՚ի խաղաղութ̃ի.
զի ե̃ հնուր տեսի ըզփրկօղդ՝ ա̃ս̃ս.

Ծաղկազարդին.

դկ Անըսկի̃զբըն բա՛նըն հօր՝ որ ՚ի վե̃ր
քերոբէի̃ցըն հանգչի. այսօր ՚ի
վերայ յաւանակի նորոյ նստեալ.
օրհնեալ արքայն եկեալ անյաղթելի
թագաւորըն. Յառաջ քան զչար̃ի_
տեւանս որդին՝ որ ՚ի վե̃ր քառակերպե̃
ցըն բազմի. այսօր ՚ի ծերոց եւ ՚ի տը
ղայոց փառաւորեցաւ. օրհ: Եկայք
Նոր

նոր ժողովուրդք ընդ անմարմնոցն դասս
բազմութեան· ըզայն հնչմամբ երգով քաղ-
ցր ձայնիւ փառաւորեսցուք· մրհ՛:

Զատկին·

Յարեաւ քրիստոս ի մեռելոց ած
ալէլուիա: Եկայք ժողովուրդք
երգեցէք տն ալէլուիա:
Յարուցեալն ի մեռելոց ալէլու-
իա· որ զչխամր հրս լուսաւորեաց ա՛:

Համբարձման·

Որ համբարձաւն այսօր ածային ած
իշխանութ ի հայրական ն ի կառա
սպասաւորելով ի հրեշտակա-
կան դասուցն որք նուագէին
ասելով· համբարձէք իշխանք ըզ-
դրունս ձեր ի վերայ և մտցէ թա-
գաւորն փառաց: Հիացան վերնա-
կան իշխանութիւնքն և սոսկալի ձայ-

նիւ

նիւ՝ աղաղակէին առ միմեանս.
Ով է սա թագաւոր փառաց՝ եկեալ
մարմնով և սքանչելեօք զօրութե. համ.
Եղանակէին վերնականն պետու-
թիւքն հրաշալի ձայնիւ երգէին
երգ նոր ասելով սա ինքն է թա-
գաւոր փառաց՝ փրկիչ ճի և ազա-
տիչ ազգի մարդկան. համ.

Հոգւոյ գալստեան.

բձ Որ ՚ի հայրաշարժ ՚ի յաղբե-
րէն յառաջ բղխեալ անհամատա-
բար ՚ի յորդւոյ տիրապէս սբ
հոգին այսօր. ՚ի յերկնից սաս-
տիկ հեղեղեալ ՚ի դասս առաքելոցն
երցուցին բոլորից. ընդ ընա օրհ-
նեսցուք երկրպագեալ լով.
Որ յանդրուկիզըն և ՚ի միջոտ յե
կն. նոյնազօրոյ բը նուէր ամենիշ

բա

բաշխմամբ ՚ի յորդւոյ առաք
[illegible] հոգիդ աստուծոյ ր · հրով
բաժանեալ [illegible] քարոզեցին ·
՚ի լոյս ածեալ զազգս մարդկան ի
բաշխմամբ պէսպէս շնորհաց ·
ըղըլը · Որ ՚ի վերայ [illegible] գո
[illegible] գոյացեալ զարարածս · ամենայն
[illegible] ՚ի հօրէ և ՚ի յորդւոյ
[illegible] հոգին աստուծոյ ր · վե
րածնեալ [illegible] կեն
դանոյ բղխեալ յէից · ըղըլըն ·

Վարդավառին ·

Ուրախացեալ ր [illegible] կուսութ[illegible]յ [illegible] դ-կ
[illegible] այսօր [illegible] քո
[illegible] փառաւորեալ ըղ
փառս · Նըմա [illegible]
[illegible] Նըմա
[illegible] սրբասէն
[illegible] թագաւոր
[illegible] · Նըմա · [illegible]

տա

տն ըզքեզ թեթեւ[illegible] ամպ ե-
տես։ եւ [illegible] յանձն [illegible] զքո զօր-
դէն [illegible] դամբարան[illegible]։

փոխման ածածնին ։

Անթառամ ծաղիկ անդաստա-
պարտ շառաւիղ· վերաբերեալ
յարմատոյն յեսսեայ զքեզ եսայ-
իաս կանխասացաւ· վերադարձեաց եօթն
արփեան շնորհաց հոգւոյն ընդու-
նարան գոլ· աստուածածին եւ
կոյս· զքեզ ըմեծացուցանեմք։
համեղաճաշակ պտղոյն բանա-
ւոր ըբարունակ· յորմէ կթեցաւ
մեզ ողկոյզն ան[illegible] յուրախու-
թի տուող մեղուցելոցն ի ճաշակմանն
ծառոյն գիտութե· սրբուհի ա-
նարատ ամենեքեան զքեզ։ Բ·ա

ղազպքաւորեալ 'ի մարմնին անմարմնորդւ րուք. այսօր յառաքելոցն ամփոփեալ վերին ակնարկութեամբ վերափոխեցար յարքայութիւն որդւոյ քո և ծոյ ընդ րոյ. բարեխօսեա

խոստովանողացս. զքեզ։

Խաչի։

Յաղթօղ և զինոր օրհնութ միշտ 'ի բարձունս երգեսցուք. Թագաւորին քո հաստատեալ ժողովուրդ։ Որ եկն 'ի լուսաւորել զընտրեալ սուրբ զեկեղեցի. և պըսակեաց սուրբ խաչիւն. Նորամ ընդփառս երգեսցուք։ Այսօր և մեք տօնեմս դուք զնշան կատարս սուրբ խաչին. և փըրկչին մատուցուք փառք և պատիւ յաւիտեան։ դկ ակ Որ ՚ի սկըզբանէ իմաստութեամբ հաստատեցեր զեկեղեցի հօր իմաստութեն ․ զոր նախանըկար տեսչութեամբ նըշանակեաց մովսէս խորանաւն երկնահանգոյն ՚ի սինայ լերինն ․ լուսաւորեալ փառօքն աստուծոյ ։ Որ ըզխորհուրդ անապական տնօրէնութենըդ քոյ ՚ի սըրբոյ կուսէն ․ տըպաւորեալ տապանակին ածային ուխտի կտակարանաց բանիդ աստուծոյ ․ փառաց անեղիդ տեղի հանգըստեան ։ Որ ՚ի կեանս վերադարձի բնութեանս դարձմամբն յորդանանու օրհնեցեր ․ և ըզբընութիւն մահու և դըժոխոց կործանմամբն երկրպագելի տապանակաւ խաչին հրաշագործեալ նոր խորանի կլի ․ օրհնութի քեզ տէր երգեսցեն մանկունք ․

Եկեղեցայ.

Որ հաստատեցեր բանիւ զեկեղեցի քո Քրիստոս ՚ի վերայ առաքելական վիմին. երգել իմաստ զերգըս հոգեւորս: Կանգնեալ ՚ի սմա սեղան սրբութեան՝ բաշխէ՝ զմարմին իւր եւ զարիւն. եւ տայ ՚ի սմանէ մեզ նորոգութիւն ՚ի թողութիւն մեղաց մերոց: Իջեալ հոգւոյն սրբոյ աղաւնակերպ երեւմամբ, ՚ի վերայ մարմնոյ եւ արեանըն տեառն. ՚ի բժշկութիւն հոգւոց մերոց: դձ

Հայրապետաց.

Այսօր երկնայնոցն ընդ մեզ՝ տօնախմբելով զյիշատակ սրբոց հայրապետացն որք լուսաւորեցին զհաւատոյ մանկունս Սիոնի. եւ ընդ հրեշտակացն դասս վերակարգեցան: դձ

Այսօր առաքելոց եւ մարգարէիցըն դասք՝ տօնակից գոլով դասուն վերին սիոնի. ՚ի յիշատակս սրբոց վարդապետացն.

տա՛ն ս՟րցն. որք իմաստից նոցին խո՛րոց յայտնեցին զխորհո՛ւրդ: Ա՛յսօր քահանայք և պա՛շտօնեայք ս՟բ եկե՛ղեցւոյ՝ վերապատուե՛ն զյի՛շատակ ս՟բ վարդապետա՛ցն. ո՛րովք զարդարեցան երկնա՛յին շնորհօ՟քն. երգեն ընդ նո՛սի՛ն զփառըս յա՛ւիտեա՛ն:

Ս՟բ. Ա՟ծ ս՟բ և հզօր ս՟բ և անմահ'': և այլն ըստ պատշաճի: [illegible] կրկնեա՛:

Եւ ևս խաղաղութն զտէր աղա°:

ԻԼ Վ՟ս խաղաղութե՟ն ա՟մ աշխարհի. և հաստատութե՟ն ս՟բյ եկեղեցւոյ՝ զտ՟ր ա՛:

Վ՟ս ամենայն ս՟բ և ուղղափառ եպիսկոպոսաց զտ՟ր աղաչեսցուք:

Վ՟ս հայրապետին մերոյ տ՟ն (այս անուն) կենաց և փրկութե՟ն հոգւոյ նորին, զ''

Վ՟ս վարդապետաց՝ քահանայից՝ սարկաւագաց՝ դպրաց՝ և ա՟մ ուխտի մանկանց եկեղեցւոյ, զտ՟ր աղա'':

Վ՟ս բարեպաշտ թագաւորաց՝ և

ա̄ծասէր իշխանաց. զօրավարաց՝ և
զօրաց նոցին, զՏէր աղաչեսցուք:
Ս̄ հոգ'': Ե̄ ևս: Զանձի'': Ողոր'':

Զի ողորմած և մարդասէր ես ա̄ծ
գոլով. և քեզ վայելէ փառք իշ'':

Սաղմոս ճաշու՝ որ ասի յինանցն յաւուրն
երեք փոխ. զի մինչև 'ի Հոգւոյ գալուստն ճ̄ծ̄
փոխ Սաղմոս դա̄թի վճարեսցի: Ը̄ ամէն
փոխի վերջն երեք ալէլու ասա:

Երանեալ է այր՝ որ ո՛չ գնաց 'ի խոր'':
ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ
Ընդէր խռովեցան հեթանոսք և ժո'':
Տ̄ր զի՞ բազումեղեն նեղիչք իմ և'':

Համբարձմանն ճաշու սաղմոս կցորդ:

Համբարձաւ ա̄ծ օրհնութ̄բ. և տ̄ր
մեր ձայնիւ փողոյ:
Ծափս հարէք ա̄մ հեթանոսք. աղա-
ղակեցէք առ ա̄ծ 'ի ձայն ցնծուե̄:
Զի տ̄ր բարձրեալ և ահարկու. թա-
գաւոր մեծ 'ի վ̄ր ա̄մ երկրի:

Հնա

Հնազանդ արար զժողովուրդս մեզ. և զհեթանոսս 'ի ներքոյ ոտից մերոց: Ընտրեաց զմեզ իւր 'ի ժառանգութ՟ի. զգեղեցկութ՟ին յակոբայ զոր սիրեաց. Համբարձաւ ա՟ծ օրհնութ՟բ. և տ՟ր մեր ձայնիւ փողոյ:

Սաղմոս ասացէք այ՟ մերում. սաղմոս ասացէք թագաւորին մերում. սաղմոս ասացէք:

Թագաւոր մեծ 'ի վ՟ր ա՟մ երկրի ա՟ծ է. սաղմոս ասացէք իմաստութ՟բ: Թագաւորեաց ա՟ծ 'ի վ՟ր հեթանոսաց ա՟ծ նստաւ յաթոռ սրբութ՟ն իւրոյ: Իշխանք ժողովրդոց ժողովեցան առ ա՟ծն աբրահամու. զի ա՟յ զօրութ՟իք յերկրէ յոյժ համբարձան:

✤ Ընթերցուածս 'ի գործոց առաքելոց

Այնպէս պաշտեմ զհայրենի ա՟ծն հաւատացեալ ա՟մի, որ ի՟նչ յօրէնսն և 'ի մարգարէս գրեալ է:

Ունիմ զյոյս առ ա՟ծ. որում և դոքա իսկ ակն ունին՝ թէ յարութ՟ն լինելոց է արդարոց և մեղաւորաց:

Յորում և ես իսկ ճգնիմ. անխիղճ միտս ունել առ ա՟ծ և առ մարդիկ յա՟մ ժամ:

՚Ի բազում ամաց ողորմութ՟ս եկի առնել յազգս իմ. և ետու պատարագս:

Որովք գտին զիս սրբ՟ել ՚ի տաճարին ;

❁ Հոգւոյ գալստեան ճաշու սաղմոս կցորդ :

Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ ՚ի յերկիր ուղիղ:

Տ՟ր՝ լուր աղօթից իմոց: և այլն սղ՟ ՚ի թիւն 22 :

❁ Տապանակին ճաշու սաղ՟ :

Արի՛ տ՟ր. ՚ի հանգիստ քո. դու և տապանակ կտակի սրբութե՟ քո:

Յիշեա՛ տէր զդաւիթ՝ և զա՟մ հեզութիւն նորա:

Որ երդուաւ տ՟ն և ուխտս եդ ա՟յ

յակոբայ:

Թէ ո՛չ մտից ՚ի յարկս տան իմոյ. Թէ ելից յանկողինս մահճաց իմոց:

Թէ տամ քուն աչաց իմոց. կամ նինջ արտեւանաց իմոց. կամ հանգիստ իրանաց իմոց՝ մինչեւ գտից զտեղի յարկի տ̅ն ա̅յ յակոբայ:

Ահա՛ լուաք զնմանէ յեփրաթայ. եւ գտաք զնա ՚ի դաշտս մայրեաց:

Մտցուք ՚ի յարկս նր̅. երկիրպագցուք ՚ի տեղւոջ՝ ուր կացեալ են ոտք նր̅:

Արի՛ տ̅ր ՚ի հանգիստ քո. դու եւ տապանակ կտակի սրբութե̅ քո:

Երիցունք քո զգեցցին զարդարութի̅. եւ ս̅բք քո ցնծալով ցնծասցեն:

Վ̅ն դաւթի սիրելոյ քո՝ մի դարձուցաներ զերեսս քո յօծելոյ քումմէ:

Երդուաւ տ̅ր դաւթի ճշմարտութե̅ եւ ո՛չ ստեաց նմա. ՚ի պտղոյ որովայնի նր̅ նստուցանել յաթոռ նր̅:

Թէ

Թէ պահեսցեն որդիք քո զօրէնս իմ
և զվկայութիւնս իմ զոր ուսուցից նց՟:
Որդիք նց՟ նստցին յաւիտեանս յա
ւիտենից յաթոռ քո:
Հաճեցաւ տր՟ ընդ սիօն և ընտրեաց
բնակել ՚ի նմա. ասէ՝ ա՛յս է հանգիստ
իմ յաւիտեանս յաւիտենից. ՚ի նմա
բնակեցայց՝ զի հաճեցայ ընդ սա:
Զայրիս սորա օրհնելով օրհնեցից.
և զաղքատս սորա լցուցից հացիւ:
Զքահանայս սր՟ զգեցուցից զփրկութիւն.
և սբ՟ք սորա ցնծալով ցնծասցեն:
Անդ ծագեցից եղջիւր ՚ի դաւիթ.
պատրաստ արարից զճրագ օծելոյ իմոյ
Զթշնամիս սր՟ զգեցուցից զամօթ.
այլ ՚ի վերայ նր՟ ծաղկեսցի սրբութիւն իմ:

✣ Վերջաւորութիւն ճաշու սաղ՟:

Տր՟ ո՛վ կացցէ ՚ի խորանի քում.
կամ ո՛վ բնակեսցի ՚ի լեառն սբ՟ քո:
Որ գնայ անբիծ, գործէ զարդարութիւն,
խօսի

խօսի զճշմարտութի՟ն 'ի սրտի իւրում ։
Որ ոչ նենգաւորեց լեզուաւ իւրով ․
և չար ընկերի իւրում ոչ արար ։
Նախատինս 'ի մերձաւորաց ոչ առնու ․ արհամարհեա՛լ է առաջի նր՟
չարագործն ։
Զերկիւղածս տ՟ն փառաւոր առնէ ․ որ երդնու ընկերի իւրում և ոչ ստէ ․
Զարծաթ իւր 'ի վաշխու ոչ տայ ․
և կաշառս 'ի վ՟ր իրաւանց ոչ առնու ․ որ զայս արասցէ՝ նա մի՛ սասանեսցի յաւիտեան ։

✲ Վերափոխման ա՟ծածնին ճաշու սաղ՟ ․

Արի՛ տ՟ր 'ի հանգիստ'' ։ և այլն'' ․ 449 ․

✤ Ս՟բ խաչին ճաշու սաղ՟ ․

Նշանեցա՛ւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց ․
և ետուր ուրախութի՟ն սրտից մերոց ։
Ի կարդալ իմում լու՟'' ։ և այլն, 545 ։

✲ Շողակաթին և այլոց Եկեղեցեաց տօնի՝
ճաշու սաղմոս կցորդ ․

Ա՟ծ զհիմունս էարկ նմա յաւիտեան ․

ընկալաք ա͞ծ զողորմութ͞ի քո ՚ի մէջ ժողովրդեան քո։

Մեծ է տ͞ր և օրհնեալ է յոյժ. ՚ի քաղաք ա͞յ մերոյ ՚ի լեառն ս͞բ ն͞ր։

Հաստատարմատ ցնծացէ ցնծութ͞ ա͞մ երկիր. լերինք սիօնի՝ կողմանք հիւսիսոյ՝ ՚ի քաղաք թագաւորին մեծի։

Ա͞ծ ՚ի տաճարի խորում յայտնի. ՚ի ժամանակի ո͞պ օգնական լինէր ն͞ց։

Ահաւասիկ թագաւորութ͞իք երկրի ժողովեցան և անկցին միաբանին։

Ինքեանք տեսին այսպէս՝ և զարմացան. խռովեցան՝ սասանեցան՝ և դողումն կալաւ զնոսա։

Անդ երկունք ո͞պ ՚ի ծննդէն. և հողմ սաստիկ՝ փշրեսցէ զնաւս ՚ի թարսիս։

Ո͞պ լուաք՝ նոյնպ͞ և տեսաք ՚ի քաղաքի տ͞ն զօրութ͞ց ՚ի քաղաք ա͞յ մերոյ.

Ա͞ծ զհիմունս էարկ նմա յաւիտեան. ընկալաք ա͞ծ զողորմութ͞ի քո 'ի մէջ ժողովրդեան քո։

Ըստ անուան քում ած՝ այնպէս և օրհնութի քո ընդ ամ տիեզերս. և արդարութբ լի է աջ քո։

Ուրախ եղիցի լեառն սիոն. և ցնծասցեն դստերք յուդայ վասն իրաւանց քոց տէր։

Շրջեցարուք զսիոնիւ և պաշարեցէք զնա. և պատմեցէք զաշտարակս նր։ Դիք զսիրտս ձեր 'ի վր զօրութեանց նր. բաժանեցէք զապարանս նր՝ զի պատմել կարասջիք յազգ յայլ։ Այս է ած՝ ած մեր յաւիտեանս յաւիտենից. և նա հովուեսցէ զմեզ մինչև յաւիտեան։

* Աւետեաց ածածնին՝ ճաշու սաղ՛՛։

Տր տայ զբան՝ որք աւետարանեն զօրութբ բազմաւ։

Յարիցէ ած և ցրուեսցին ամ թշնամիք նր. փախիցեն ատելիք նորա յերեսաց նորա։

Ա՟ծ պակասի ծուխ՝ պակասեսցին. որ՟պ հալի մոմ առաջի հրոյ՝ այնպէս կորիցեն մեղաւորք յերեսաց Ա՟յ։

Եւ արդարք ուրախ եղիցին և ցնծասցեն առաջի Ն՟ր և զուարճասցին յուրախութեան իւրեանց։

Օրհնեցէք զԱ՟ծ մեր՝ և սաղմոս ասացէք անուան Ն՟ր. Ճանապարհ արարէք այնմիկ՝ որ նստի ընդ արևմուտս. և Տ՟ր է անուն Ն՟ր։

Ցնծասցեն առաջի Ն՟ր. և խռովեսցին յերեսաց նորա։

Որ հայրն է որբոց և դատաւոր այրե՟ց Ա՟ծ՝ ՚ի տեղւոջ սրբութ՟ե իւրոյ։

Ա՟ծ բնակեցուցանէ զմիակրօնս ՚ի տան. և հանէ զկապեալս քաջութ՟ իւրով. այնպէս և զդառնացօղս՝ որք բնակեալ են ՚ի գերեզմանս։

Ա՟ծ՝ ընդ ելանելն քո առաջի ժողովրդեան քո. ընդ անցանելն քո յա

նա

նապատ երկիր շարժեցաւ ․
Քանզի եւ երկինք ցօղեցին յերեսաց
այ՟ ՚ի սինայէ առաջի այ՟ իսրայէլի ։
Անձրեւ կամաց պատրաստեցեր ած՟ ժա
ռանգութե՟ քում․ թէպէտ եւ հիւանդա
ցաւ, սակայն դու հաստատեցեր զնա․
եւ գազանք քո բնակեսցեն ՚ի նմա ։
Պատրաստ արարեր քաղցրութ՟ քով
աղքատի ած՟ ․ տր՟ տացէ զբան՝ ոյք
աւետարանեն զօրութ՟ բազմաւ ։
Թգ՟աւոր զօրուե՟ց սիրելւոյ․ գեղեց
կութ՟ տան քո բաժանեալ՝ աւարի․
թէպէտ եւ ննջեսջիք ՚ի մ՟ջ վիճակաց ։
Թեւք աղաւնոյ արծաթապատ․ եւ
թիկնամէջ նր՟ ՚ի գոյն ոսկւոյ ։
Ի գումարել երկնաւորին զթգ՟աւորս
՚ի վր՟ նր՟՝ ձիւնասցեն ՚ի սաղմոն ։
Լեառն այ՟՝ լեառն պարարտ․ լեառն
մածեալ՝ լեառն պարարտ․ եւ զի՞նչ
կարծէք լերինք հպարտացեալք ։

Լեառն

Լեառն ընդ որ հաճեցաւ ա̃ծ բնակել ՚ի նմա. քանզի և տ̃ր իսկ բնակեսցի ՚ի նմա իսպառ:

Կառք ա̃յ բիւրապատիկք. հազարք ուղղիչք. և տէր ՚ի նոսա ՚ի սինէ սրբութեան իւրոյ:

Ել ՚ի բարձունս՝ և գերեաց զգերութի̃. էառ աւար. բաշխեաց պարգևս և ետ որդւոց մարդկան. քանզի թերահաւատից ևս բնակեալ եղիցին ՚ի նմա:

Տ̃ր ա̃ծ օրհնեալ՝ օրհնեալ տ̃ր զօրհանապազ. առաջնորդեսցէ մեզ ա̃ծ փրկիչ մեր:

Ա̃ծ մեր ա̃ծ կենարար. և՚ի տ̃նէ են ելք մահու:

Բայց սակայն ա̃ծ փշրեսցէ զգլուխս թշնամեաց մերոց. և զհերն կարծնովին՝ ոյք գնան յանօրէնութե̃ իւրե̃նց:

Ասաց տ̃ր ՚ի խորոց անդնդոց դարձուցից. և՚ի միջոյ ժանեոց՝ զայն ՚ի դուրս կորզեցից:

Ոպ թաթցի ոտն քո յարեն. և լեզուք
շանց քոց յարենէ թշնամեաց քոց:
Երևեցան գնացք քո ած. գնացք
այ թագաւորին մերոյ սբյ:
Կանխեցին իշխանք հանել զօրհնութ
'ի մէջ կուսանաց և գովչաց:
Յեկեղեցիս օրհնեցէք զած. և զտր
աղբերացն իէլի:
Անդ բենիամին 'ի տղայութ զարմա_
նալի. իշխանք յուդայ՝ առաջնորդք
նց. իշխանք զաբուղոնի՝ և իշխանք
նեփթաղիմայ:
Հրամայեա՛ ած զօրութ քում. զօրացո՛
զայս՝ զոր հաստատեցեր 'ի մեզ:
'Ի տաճարէ քումմէ յէմ՝ քեզ մա_
տուսցեն թագաւորք զպատարագս
Սաստեա՛ 'ի գազան եղեգան 'ի ժողովս
զուարակաց և 'ի գառս երինջոց:
Խոտեսցին այնոքիկ ոյք ընտրեալ
են արծաթով. ցրուեա՛ զհեթանոսս

ոյք

Որք կամին ընդ պատերազմ:

Եկեսցեն հրեշտակք յեգիպտոսէ. Հնդիկք յառաջագոյն ձեռնտու լիցին առ Ա՟ծ.

Թագաւորութ՟իք երկրի օրհնեցէք զԱ՟ծ. և սաղմոս ասացէք Տ՟ն:

Ճանապա՛րհ արարէք այնմիկ՝ որ նստի յերկինս երկնից ընդ արևելս:

Ահա՛ տացէ զձայն իւր ՚ի ձայն զօրութեան. և տո՛ւք զփառս Տ՟ն:

Ի վ՟ր ի՟է՟լի մեծ վայելչութ՟ի ն՟ր. և զօրութ՟ի ն՟ր մինչև յամպս երկնից:

Սքանչելի է Ա՟ծ ՚ի վ՟ր ս՟րբց իւրոց Ա՟ծ իսրայէլի:

Նա՛ տացէ զօրութ՟ի հաստատու՟ե ժողովրդեան իւրոյ. օրհնեալ է Ա՟ծ:

✣ Ծննդեանն Ք՟րի՝ ճաշու սաղ՛.

Տ՟ր ասացցիս որդի իմ ես դու. և ես այսօ՛ր ծնայ զքեզ:

Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք. և

ժողովուրդք խորհեցան ՚ի նանունս ։

Յանդիման եղեն թագաւորք երկրի· և իշխանք ժողովեցան ՚ի միասին վ՟ա տ՟ն և վասն օծելոյ նորա ։

Խզեսցուք զկապանս ն՟ց և ընկեսցուք ՚ի մէնջ զլուծ նոցա ։

Բնակեալն յերկինս ծիծաղեսցի զնոքօք· և տ՟ր արհամարհեսցէ զն՟ս ։

Յայնժամ խօսեսցի ընդ ն՟ս բարկութ՟բ իւրով· և սրտմտութ՟բ իւրով խռովեցուսցէ զնոսա ։

Ես կացի թ՟գ՟ւոր ՚ի նմանէ ՚ի վ՟ր լերին սիօնի ս՟րբյ ն՟ր՝ ՚ի պատմել զհրամանս տ՟ն Տէր ասացցիս որդի իմ ես դու· և ես այսօր ծնայ զքեզ ։

Խնդրեա՛ յինէն՝ և տաց քեզ զհեթանոսս ՚ի ժառանգութ՟ի. և յիշխանութ՟ի քեզ ընդ ա՟մ ծագս երկրի ։

Հովուեսցես զն՟ս գաւազանաւ երկաթեաւ. և ո՟պ զանօթ բրտի փշրեսցես զնոսա ։

Արդ թագաւո՛րք զայս 'ի միտ առէք. և խրատեցարուք ամ՟քն ոյք դատէք զերկիր :

Ծառայեցէք տ՟ն երկիւղիւ՛. և ցնծացէք առաջի ն՟ր դողութ՟բ :

Ընկալարո՛ւք զխրատ ն՟ր՝ զի մի բարկասցի տէր. և կորնչիցիք 'ի ճանապարհաց արդարութեան :

'Ի ժամանակի յորժամ բորբոքեսցի բարկութիւն նորա :

Երանի ամենեցուն ոյք յուսացեալ են 'ի տէր :

✱ Քառասնօրեայ գալստեանն Ք՟րի ճաշ՟ :

Տեսին ամ՟ ծագք երկրի զփրկութի՟ ա՟յ մերոյ :

Օրհնեցէք զտ՟ր յօրհնութիւն նոր՝ զի սքանչելիս արար :

փրկեաց զնա աջ իւր. և բազուկ սուրբ իւր :

Ցոյց տ՟ր զփրկութի՟ իւր. առաջի

ազգաց յայտնեաց զարդարութի̅ իւր։
Յիշեաց ողորմուե̅ իւրով զյակոբ · ճշմարտուե̅ իւրով զտունն իէ̅լի · եւ
տեսին ամ̅ ծագք երկրի զփրկութի̅
այ̅ մերոյ ։

Աղաղակեցէք առ տ̅ր ամ̅ երկիր · օրհնեցէք ցնծացէք՝ եւ սաղմոս ասացէք։
Սաղմոս ասացէք այ̅ մերոյ օրհնուե̅ .
օրհնուե̅ եւ ՚ի ձայն սաղմոսաց ։

՚Ի ձայն օրհնուե̅ կուածոյ փողոյ՝ օրհնուե̅ ցնծուե̅ · եւ ՚ի ձայն եղջերեր փողոյ՝
աղաղակեցէք առ̅ջի Թագաւորին տն̅ ։

Խռովեսցի ծով լրիւ իւրով · տիեզերք եւ ամ̅ բնակիչք նր̅ · եւ գետք
ծափս հարցեն միաբանին ձեռամբ ։

Լերինք ցնծասցեն առաջի տն̅՝ զի
գայ զի հասեալ է տէր ՚ի դատել
զերկիր ։

Դատէ զաշխարհս արդարութե̅ ·
եւ զժողովուրդս իւր ուղղութե̅ ։

Մեծի ողորմութեան· որ է ծաղկազարդին՝ ձայն՝։

Լերինք ցնծասցեն առաջի տ՟ն՝ զի գայ· զի հասեալ է տ՟ր ՚ի դատել զերկիր։

Օրհնեցէք զտէր յօրհնու՟ի նոր՛։
և այլն ող՟ ՚ի վերոյ։

Հասարակաց կիւրակէից՝ ճաշու ձայն՝։

Քեզ վայել է օրհնու՟ի ա՟ծ ՚ի սիոն·
և քեզ տացին աղօթք յե՟մ։

Լուր աղօթից իմոց՝ զի առ քեզ ա՟մ
մարմին եկեսցէ։

Բանք անօրէնաց զօրացան ՚ի վ՟ր մեր· և
զամբարշտութ՟իս մեր դու քաւեսցես։

Երանի՝ զոր ընտրեցեր և ընկալար·
և բնակեսցին ՚ի գաւիթս քո։

Լցուք մեք ՚ի բարութ՟է տան քո· ս՟բ է
տաճար քո սքանչելի արդարութ՟բ։

Լուր մեզ ա՟ծ փրկիչ մեր· յոյս ա՟մ
ծագաց երկրի՝ և որ ՚ի ծով հեռի։

Ո՛ պատրաստէ զլերինս զօրութ՟բ իւ-
րով և զգեցեալ է զօրութ՟ի։

Ա՛ խռովեցուցանէ զմեծու՟ի ծովու.
և զձայն ալեաց ն՟ր ցածուցանէ:
Խռովեսցին հեթանոսք և երկիցեն
բնակիչք երկրի ՚ի նշանաց քոց:
Ելս առաւօտու և երեկոյս զուար
ճասցին. Հայեց՟ր յերկիր՝ արբեցուցեր
զնա. և բազում ա՟րրեր զմեծու՟ի ն՟ր:
Գետն ա՟յ լի՛ եղև ջուրք. պատրաստ
արարեր զկերակուր ն՟ր. զի այսպէս
է պատրաստութիւն:
Զակօս ն՟ր արբեցուցեր. և բազում
արարեր զարմտիս նորա:
Ի ցօղել ն՟ր զուարթ եղիցի բոյս ն՟ր.
օրհնեսցես պսակ տարւոյ քաղցրու՟ե քո
Դաշտք քո լցցին պարարտու՟բ. պա
րարտասցին գեղեցկու՟ք անապատի:
Բլուրք զցնծու՟թի զգեցցին. և ըզ
գեցցին խոյք մաքեաց:
Հովիտք բազում արասցեն ցորեան
աղաղակեսցեն և օրհնեսցեն:

Արար զհրեշտակս իւր հոգիս. և զպաշտօնեայս իւր ՚ի հուր կիզելոյ։

Օրհնեա՛ անձն իմ զՏ՟ր. Տ՟ր Ա՟ծ իմ մեծ եղեր յոյժ։

Խոստովանութի՟ւ և զմեծ վայելչութի՟ւ զգեցար. արկ՟ել զլոյս ո՟պ զօթոց. ձգեցեր զերկինս ո՟պ զխորան. և արկեր ՚ի վ՟ր ջուրց զվերնայարկս Նորա։

Ադնէ յամպս զգնացս իւր. և շրջի Նա ՚ի վերայ թևոց հողմոց։

Արար զհրեշտակս իւր յոգիս. և զպաշտօնեայս իւր ՚ի հուր կիզելոյ.

Հաստատեաց զերկիր ՚ի վ՟ր հաստատութե՟ իւրոյ՝ զի մի՛ սասանեսցի յաւիտեան։

Խորք ո՟պ զգեստ վերարկու է Նր՟. ՚ի վերայ լերանց կացցեն ջուրք։

՚Ի սաստէ քումմէ փախիցեն. և ՚ի ձայնէ որոտալոյ քումմէ սարսիցեն։

Ելանեն լեռնանն՝ և իջանեն դաշտանան. ՚ի տեղի յոր հաստատեցեր զն̅ս։
Սահման եդեր և ոչ անցանեն. և ոչ
ևս դառնան ՚ի ծածկել զերկիր։
Առաքեցեր զաղբիւրս ը̅ ձորձորս.
՚ի միջոյ լերանց գնասցեն ջուրք։
Արբուցանել զա̅մ գազանս վայրի. յագեսցին ցիռք ՚ի ծարաւս իւրեանց։
Ընդ թռչունք երկնից բոյնս դիցեն. և ՚ի միջոյ վիմաց տացեն ըղ-
ձայնս իւրեանց։
Արբուցանէ զլերինս ՚ի շտեմարանաց իւրոց. ՚ի պտղոյ գործոց իւ-
րոց լցցի երկիր։
Բուսուցեր զխոտ անասնոց՝ զդալա-
րի ՚ի ծառայութի̅ մարդկան։
Հաներ զհաց յերկրէ. գինի ուրախառնէ՝ իւղ զուա՛րթ. և հաց հաս-
տատէ զսիրտ մարդոյ։
Յագեսցին ծառք անտառի. և մայրքն

լիբանանու զորս դու տնկեցեր ։
Անդ թռչունք երկնից ձագս հանցեն.
և բոյն արագլի ապաւէն է նց՟ ։
Լերինք բարձունք են եղջերուաց .
և վէմք ապաւէնք նապաստակաց ։
Արարեր զլուսին վս՟ ժամանակի . արեգակն ծանեաւ զժամ մտանելոյ իւրոյ
Արարեր զխաւար՝ և եղև գիշեր .
՚Ի նմա գնան ամ՟ գազանք անտառի ։
Կորիւնք առիւծուց մռնչեն և յափշտակեն . և խնդրեն յայ՟ զկերակուրս իւրեանց ։
՚Ի ծագել արևու ժողովին . և՚ի մորիս իւրեանց դադարին ։
Ելանէ մարդ ՚ի գործս իւր . և՚ի վաստակս ձեռաց իւրոց մինչև յերեկոյ ։
Ոչ՟ զի մեծ են գործք քո տր՟ . զամ՟ ինչ իմաստութբ՟ արարեր . և լցաւ երկիր ստեղծուածովք քովք ։
Այս ծով մեծ և անդորր . ՚ի սմա

են սողունք՝ որոց ո՛չ գոյ թի՛ւ. գազանք մեծամեծք և մանունք. 'ի նմա
և նաւ՛ք գնան. վիշապն զոր ստեղծեր խաղալ նովա՛ւ։

Ամենեքեան քեզ սպասեն. և դու տաս զկերակուր նոցա 'ի ժամու։

Տաս դու նոցա և կերակրին. բանաս զձեռն քո և կերակրես զամ̃ն
կամօք քովք։

Դարձուցանես զերեսս քո 'ի նոցանէ՝ և խռովին. հանես զոգի 'ի նոցանէ,
ապականին և'ի հող դառնան։

Առաքես զոգի քո և ստանաս զնս̃.
և նորոգես զերեսս երկրի։

Եղիցին փառք տն̃ յաւիտեան. և տր̃ ուրախ եղիցի յարարածս իւր։

Որ հայի յերկիր և տայ դողալ սմա.
մերձեսցի 'ի լերինս և ծխեսցին։

Օրհնեցից զտ̃ր 'ի կեանս իմ. սաղմոսասացից այ̃ իմոյ մինչև եմ ես։

Քաղ

Քաղցր եղիցի նմա օրհնութիւն իմ. և
ես ուրախ եղէց 'ի տէր:
Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ.
և ամբարիշտք մի՛ ևս գտցին 'ի նմա.
օրհնեա՛ անձն իմ զտէր:

Առաքելոց և Մարգարէից ճաշու սաղ.

Ընդ ամենայն երկիր ել բարբառ նոցա. և
մինչև 'ի ծագս աշխարհի են խօսք նոցա:
Երկինք պատմեն զփառս Աստուծոյ. և զարարածս ձեռաց նորա՝ պատմէ հաստատութիւն:
Օր աւուր բղխէ զբան. և գիշեր
գիշերի ցուցանէ զգիտութիւն:
Ո՛չ են բանք և ո՛չ են խօսք՝ որոց ո՛չ
լսին ձայնք նոցա:
Ընդ ամենայն երկիր ել բարբառ նոցա. և
մինչև 'ի ծագս աշխարհի են խօսք նոցա:
Յարևու եհար զխորան իւր. և ինքն
որպէս փեսայ՝ զի ելանէ յառագաստէ
իւրմէ. և ցնծայ նա որպէս հսկայ յըն-
թանալ զճանապարհս իւր:

՚ի ծագաց երկնից են ելք ն՟ր. և հանգիստ ն՟ր մինչև ՚ի ծագս նորուն. և ոչ ոք իցէ որ թագիցէ ՚ի տապոյ ն՟ր:

Օրէնք տ՟ն անբիծք են՝ և դարձուցանեն զհոգիս. վկայութ՟ի տ՟ն հաւատարիմ է՝ և իմաստուն առնէ զտղայս:

Արդարութ՟իք տ՟ն ուղիղք են և ուրախ առնեն զսիրտս. պատուիրանք տ՟ն լոյս են և լոյս տան աչաց. երկիւղ տ՟ն ս՟բ է և մնայ յաւիտեան:

Դատաստան տ՟ն ճշմարիտ է և արդար է ՚ի նոյն:

Ցանկալի՝ է նա քան զոսկի. և քան զականս պատուականս բազումս. քաղցր է նա քան զմեղր և խորիսխ:

Քանզի ծառայ քո պահեսցէ զայս՝ ՚ի պահելն նմա հատուցումն բազում:

Օ յանցուածս իւր ո՞վ կարէ առնուլ ՚ի միտ. ՚ի գաղտնեց իմոց ս՟բ արա՛ զիս տ՟ր. և յօտարէն պահեա՛ զծ՟ռյս քո:

Ապա

Ապա թէ ոչ տիրեսցեն ինձ, յայնժամ անբիծ եղէց և ս՟բ եղէց ՚ի մեղաց մեծաց:

Եղիցին քեզ հաճոյ բանք բերանոյ իմոյ. և խորհուրդ սրտի իմոյ ա՟ռջի քո յա՟մ ժամ. տ՟ր օգնական իմ և փրկիչ իմ:

♱ Հայրապետաց. և Վարդապետաց ձայն՟:

Քահանայք քո զգեցցին զարդա՟:

Յիշեա՛ տ՟ր զդաւիթ և զա՟մ հեզու՟թի նորա: և այլն ո՟պ ՚ի թիւն 449:

✵ Համօրէն Մարտիրոսաց ձայնու սաղ՟:

Պատուական է առաջի տ՟ն մահ ս՟րբց իւրոց. ո՛ տէր ես ծառայ քո եմ. ծառայ և որդի աղախնոյ քո:

Հաւատացի զոր և խօսեցայ: և այլն ո՟պ ՚ի թիւն 401:

♱ Յօհաննու առաքելոյն ՚ի կաթուղիկեայց առաջին թղթոյն է ընթերցուածս: 4. 7:

Սիրելիք՝ սիրեսցուք զմիմեանս. զի սէր յա՟յ է: Ե՟ւ ա՟մ որ սիրէ՝ յա՟յ է ծնեալ և ճանաչէ զա՟ծ.

զա՟ծ. Եւ որ ոչն սիրէ՝ ոչ ճանաչէ զա՟ծ. զի ա՟ծ սէր է։ Եւ զի յայտ երևեցաւ սէրն ա՟յ 'ի մեզ, զի զորդին իւր միածին առաքեաց յ՟հ. զի եղիցուք նովաւ կենդանիք։ Յայսմ է սէրն. ոչ զի մեք սիրեցաք զա՟ծ, այլ զի նա սիրեաց զմեզ. և առաքեաց զորդին իւր 'ի քաւութի՟ մեղաց մերոց։ Սիրելիք՝ եթէ ա՟ծ այնպէս սիրեաց զմեզ, ապա և մեք պարտիմք զմիմեանս սիրել։ Զա՟ծ ուրուք երբէք չիք տեսեալ. եթէ սիրեսցուք զմիմեանս; ա՟ծ 'ի մեզ բնակի. և սէր նր՟ 'ի մեզ կատարեալ է։ Այսուիկ գիտեմք եթէ մեք 'ի նմա բնակե՟լ եմք և նա 'ի մեզ. զի 'ի հոգւոյն իւրմէ ետ մեզ։ Եւ մեք տեսաք և վկայեմք. զի հայր առաքեաց զորդին իւր փրկիչ ա՟ի։ Որ ոք խոստովանեսցի եթէ յ՟ս է որդի ա՟յ, ա՟ծ 'ի նմա բնակի և

նա

նա յա̄ծ ։ Ե՛ւ մեք հաւատացաք և ծանեաք զսէրն ա̄յ՝ զոր ունի առ մեզ ։ Ա̄ծ սէր է ․ և որ կայ ՚ի սէրն՝ բնակեալ է յա̄ծ ․ և ա̄ծ ՚ի նմա բնակի ։ Այսմիկ կատարեալ է սէր նր̄ ՚ի մեզ , զի համարձակութի̄ ունիցիմք յաւուրն դատաստանի ․ զի ո́ր̄ նա́յն է՝ նոյնպէս և մեք եմք յ̃ի յայսմիկ ։ Երկիւղ ո́չ գոյ ՚ի սէր ․ այլ սէրն կատարեալ՝ ՚ի բաց մերժէ զերկիւղ ․ զի երկիւղ ընդ տանջանօք է ։ իսկ որ երկնչի՝ չէ՛ կատարեալ ՚ի սէրն ։ Ե՛ւ մեք սիրեսցուք զա̄ծ՝ վ̄ն զի նախ նա սիրեաց զմեզ ։ Եթէ ոք ասիցէ ․ եթէ սիրեմ զա̄ծ ․ և զեղբայր իւր ատիցէ , սո́ւտ է ։ որ ո́չ սիրէ զեղբայր իւր զոր տեսանէ ․ զա̄ծ՝ զոր ո́չն ետես զիա՞րդ կարիցէ սիրել ։ Ե՛ւ զայս պատուէր ունիմք առ ՚ի նմանէ ․ զի որ սիրէ զա̄ծ՝ սիրէ՛ նա և զեղբայր իւր ։

✻ Մեսեդիք ճաշու յինանցն զկնի գործոցն . ՚ի չորեք շաբաթէն սկսեալ ։

դձի Գովեա՛ եղմ ։ և այլն ՚ի Թիւն 430 ։

Բա՛րձր արարէք զՏր ած մեր .
եձի երկիր պագէք պատուանդանի ոտից Նորա զի սուրբ է ։

ՏՐ Թագաւորեաց՝ բարկացան ժողովուրդք . որ նստիս ՚ի քրոբէս՝ սասանեցաւ երկիր ։

Տր ՚ի սիոն մեծ է . և բարձր ՚ի վր ամ ժողովրդոց ։

Խոստովան եղիցուք անուան քում մեծի՝ զի ահաւոր և սբ է . և պատիւ Թագաւորի զիրաւունս սիրէ ։

Դու պատրաստեցեր զուղղութի . զիրաւունս և զարդարութի յակոբայ դու արարեր ։

Բա՛րձր արարէք զՏր ած մեր . երկիր պագէք պատուանդանի ոտից Նորա զի սուրբ է ։

Մովսէս և ահարոն երիցունք նր՟·
սամուէլ ընդ այնոսիկ՝ որք կարդան
զանուն նորա:

Կարդային առ տր՟՝ և նա լսէր նց՟·
և՚ի սեան ամպոյ խօսէր ընդ նս՟:

Պահէին զվկայութի՟ս նր՟· և զհրամանս զոր ետ նոցա:

Տր՟ ած՟ մեր՝ դու լսէիր նոցա· ած՟
դու քաւիչ լինէիր նց՟· և վրէժխնդրն
դիր ՚ի վր՟ ամ՟ գործոց նց՟:

Բարձր արարէք զտր՟ ած՟ մեր· երկիրպագէք ՚ի լեառն սբ՟ նր՟՝ զի սբ՟ է
տէր ած՟ մեր:

Տեսին ամ՟ ծագք երկրի զփրկութի՟: ուր
Օրհնեցէք զտր՟: որպ՟ ՚ի թիւն, 461:

Ա՟ծ ողորմեա՛ մեզ և օրհնեա՛ զմեզ· Հոր
երևեցո՛ զերեսս քո ՚ի մեզ և ողորմեա՛ մեզ:

Ճանաչել յերկրի զճանապարհս
քո· յազինս ամ՟ զփրկութի՟ս քո:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք Ած · խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ամ:

Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն ազինք· զի դու դատես զժողովուրդս յուղղութեն · և ազգաց երկրի դու առաջնորդես :

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք Ած · խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ամ :

Երկիր ետ զպտուղ իւր · և օրհնեսցէ զմեզ Ած Ած մեր :

Ած մեր օրհնեսցէ զմեզ · և՛ի նմանէ երկիցեն ամ ծագք երկրի :

կեր Քեզ վայելէ օրհնութիւն : և այն ոպ 'ի թիւն, 463.

բշէ Քեզ վայելէ օրհնութի · Ած 'ի սիոն : և այն ոպ 'ի վերոյ :

գշէ Տէր՝ որպէս զինու հաճութե քով պսակեցեր զմեզ :

փ Բանից իմոց ուն : և այն 'ի թիւն 327 :

Ծաղկազարդերն, 63. I:

Ընթերցուածս յեսայեայ Մարգարէի:

Եւ այս ո՛վ է՝ որ դիմեալ գայ յեդովմայ. կարմրութ՟ի ձորձոց իւրոց ՚ի բոսորայ. գեղեցիկ պատմուճանաւ և բուռն զօրութ՟: Ես խօսիմ զարդարութ՟ի և իրաւունս փրկութ՟ե: Ընդէ՞ր կարմիր են ձորձք քո. և հանդերձք քո իբրև զհնձանահարի լիոյ հնձանի կոխելոյ: Հնձան հարի քայն. և ՚ի հեթանոսաց ո՛չ ոք էր ընդ իս. կոխեցի զն՟ս սրտմտութ՟՝ և ճմլեցի զն՟ս բարկութ՟՝ և իջուցի յերկիր. և զամ՟ հանդերձս իմ թաթաւեցի: Զի հասեալ էր ՚ի վր՟ նց օր հատուցման. և ամ՟ փրկութ՟ե եկեալ հասեալ: Հայեցայ՝ և ո՛չ ոք էր որ օգնէր. զմր տաւ ածի՝ և ո՛չ ոք էր որ ՚ի թիկունս հասանէր. փրկեաց զն՟ս բազուկ իմ

և

և սրտմտութի՟ իմ միայն զդէմ կալաւ։
Կոխեցի զն՟ս բարկութ՟ իմով. և զե-
նի զն՟ս սրտմտութ՟ իմով. և իջուցի.
զնոսա յերկիր։

✻ Մեսեդիք Ճաշու Շաբաթապահոց նախ քան
զգիրքն։

բշի Արքայութի՟ քո արքայութի՟ ա՟մ յաւիտե-
նից. և տ՟րութի՟ քո յազգէ մինչև յազգ։
փ Հաւատարիմ է տ՟ր յա՟մ բանս իւր.
և արդար է յա՟մ գործս իւր։
գշի Երկիրպագից ՚ի տաճար սուրբ քո
երկիւղիւ քո տէր։
փ Պարծեսցին ՚ի քեզ սիրելիք անուան
քո. զի օրհնեսցես դու զարդարն։
դշի Կեցո՛ զծառայս քո ա՟ծ իմ որ ՚ի
քեզ յուսացայ։
փ Ողորմեա՛ ինձ տ՟ր՝ զի առ քեզ աղա-
ղակեցի զօրհանապազ։
եշի Բարձր ա՟րէք զտ՟ր ա՟ծ մեր. երկիրպա-
գէք պատուանդանի ոտից նր՟ զի ս՟բ է

Տէր թագաւորեաց՝ բարկացան ժողովուրդք · որ նստիս ՚ի քրովբէս՝ սասանեցաւ երկիր ։ փ

Տեսին ամենայն ծագք երկրի զփրկութիւն այ մերոյ ։ ուր

Օրհնեցէք զտր յօրհնութի նոր՝ զի սքանչելիս արար ։ փ

✣ Մեսեդիք Ճաշու Աղջից ·

Դարձո՛ զիս տր ՚ի մեղաց իմոց · և զամ անօրէնութիս իմ քաւեա՛ յինէն ։ բշէ

Ողորմեա՛ ինձ ած՝ ըստ մեծի ողորմութե քում · ըստ բազում գթութե քում, քաւեա՛ զանօրէնութիս իմ ։ փ

Երանի ամցուն ոյք երկնչին ՚ի տնէ և գնան ՚ի ճանապարհս նր ։ գշէ

Զվաստակս ձեռաց քոց կերիցես, երանի է քեզ և բարի եղիցի ։ փ

Մի՛ թողուր զիս տր ած իմ · և մի՛ իբացեայ առնիր յինէն · հայեաց յօգնել ինձ տր փրկութե իմոյ ։ դշէ փ Տր̅ առաջի քո է ամ̅ ցանկութի̅ իմ :

եջ Մի ընկենուր զիս տր̅ ՚ի ժամանակի ծերութե̅ . ՚ի պակասել զօրութե̅ իմոյ մի՛ թողուր զիս :

փ Ի քեզ տր̅ յուսացայ՝ մի՛ ամաչեցից յաւիտեան . յարդարութե̅ քում փրկեա՛ և ապրեցո՛ զիս :

ուր Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո տր̅ . ըստ բանի քում իմաստո՛ւն արա զիս :

փ Ձայնի իմում լո՛ւր տր̅ ըստ ողորմութե̅ քում . և յիրաւունս քո կեցո՛ զիս :

✣ Մեսեդիք Ճաշու Յարութեան :

ած Ամենայն երկիր երկիր պագցեն քեզ . և սաղմոս ասասցեն քեզ :

փ Ողողակեցէք առ ա̅ծ ամ̅ երկիր . սաղմոս ասացէք անուան նորա . և տուք զփառս օրհնութե̅ նր̅ :

ակ Մեծ արարէք զտր̅ ա̅ծ մեր . և բարձր արասցուք զանուն նր̅ իմիասին :

Օրհնեցից զտ՟ր յա՟մ ժամ. յա՟մ ժամ օրհնու՟թի նր՟ ՚ի բերան իմ։

Օրհնեցէք զտ՟ր յօրհնութիւն նոր։

Օրհնեցէք զտ՟ր ա՟մ երկիր. օրհնեցէք զտ՟ր և օրհնեցէք զանուն նր՟։

Օրհնեցէք զա՟ծ մեր. օրհնեցէք և սաղմոս ասացէք ա՟ն ա՟յ. Ն՟ր ա՟ծ օրհնեալ. օրհնեալ է տ՟ր զօրհանապազ։

Մեծ է տ՟ր մեր. և մեծ է զօրու՟թի նր՟ իմաստութե՟ նր՟ ո՛չ գոյ բաւ։

Օրհնեցէք զտ՟ր զի բարի է. սաղմոս ա՟յ մերոյ՝ քաղցր եղիցի օրհնու՟թի։

Սաղմոս ասացէք ա՟յ մերում սաղմոս ասացէք թագաւորին մերում սաղմոս ասացէք։

Ծափս հարէք ա՟մ հեթանոսք. աղաղակեցէք առ ա՟ծ ՚ի ձայն ցնծութե՟։

Ս՟բ է տաճար քո սքանչելի արդարու՟թ. Քեզ վայելէ օրհնու՟թի ա՟ծ ՚ի սիօն. և քեզ տացեն աղօթք յե՟մ։

փ
բձ
փ
բկ
փ
գձ
փ
գկ
փ
դձ
փ

դկ
փ

Այսօր է զոր արար Տր · եկայք ցըն-
ծասցուք և ուրախ եղիցուք ՚ի սմա:
Խոստովան եղերուք Տն զի բարի է.
զի յաւիտեան է ողորմութի նր:

✱ Մեսեդիք Աղցից Կիւրակէից:

Ուխտս դիք և կտրեցէք Տն Այ մր":
Յայտնի է ՚ի Հրէաստանի Ած. և յԻէլ
մեծ է անուն նր:

✱ Ստողոդիք մեծի Ուրբաթու Ճաշուն:

Առաջին Սաղմոս, 34.

Յարեն ՚ի վր իմ վկայք չարաց. և զոր
ինչ ո՛չ գիտէի՝ հարցանէին ցիս:
Դատեա՛ Տր զայնոսիկ՝ որք դատեն
զիս. մարտիր ընդ այնոսիկ՝ որք մար-
տնչին ընդ իս:

✱ Երկրորդ Սաղմոս, 37.

Ես ՚ի տանջանս պատրաստ եմ. և
ցաւք իմ առաջի իմ են յամ ժամ;
Տէր մի սրտմտութբ քով յանդիմա-
ներ զիս. և մի՛ բարկութբ քով խր-
ատեր զիս:

Եր

✢ Երրորդ Սաղմոս, 40:

Մտանէր տեսանել զնանրութ̃ի. խօսէր 'ի սրտի իւրում. և ժողովէր զանօրէնութիւն յանձն իւր:

Երանի որ խորհի զաղքատն և զտնանկն. յաւուր չարի փրկէ զնա Տ̃ր:

✢ Չորրորդ Սաղմոս, 21:

Բաժանեցին զհանդերձս իմ 'ի միջ իւրեանց. և 'ի վ̃ր պատմուճանի իմոյ վիճակս արկանէին:

Ա̃ծ ա̃ծ իմ նայեա՛ առ իս՝ ընդէ՞ր թողեր զիս. հեռի եղէ 'ի փրկութ̃ե իմմէ վ̃ս բանից յանցանաց իմոց:

✢ Հինգերորդ Սաղմոս, 30:

'Ի ձեռս քո յանձն առնեմ զհոգի իմ, 'ի քեզ Տ̃ր յուսացայ՝ մի՛ ամաչեցից յաւիտեան. յարդարութ̃ե քում փրկեա՛ և ապրեցո՛ զիս:

✢ Վեցերորդ Սաղմոս. 68.

Ետուն 'ի կերակուր ինձ լեղի. և 'ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ քացախ:

Ապրեցո՛ զիս ա՟ծ զի հասին ջուրք յանձն
իմ. ընկլայ ես ՚ի խորս անդնդոց ուր
ո՛չ գոյ ինձ հանդիստ ։

✣ Եօթներորդ Սաղմոս, 87.

Եղէ ես ո՟պ մարդ առանց օգնակա
նի. եւ ՚ի մեռեալս ազատ ։

Տ՟ր ա՟ծ փրկութեան իմոյ. ՚ի տուէ կար
դացի եւ ՚ի գիշերի առաջի քո ։

✣ Ութերորդ Սաղմոս, 101.

Ացեցաւ՛ ոսկր իմ ՚ի մարմնի իմ. նմա
նեցայ ես հաւալուսան անապատի,
Տ՟ր՝ լո՛ւր աղօթից իմոց. եւ աղաղակ
իմ առ քեզ եկեսցէ. մի՛ դարձուցա
նէր զերեսս քո յինէն.

✣ Պօղոսի առաքելոյն ՚ի Տիմոթէոսի առաջին
թղթոյն է ընթերցուածս ։ Ա . Ա.

Պօղոս առաքեալ Յ՟սի Ք՟սի. ըստ հրամանի փրկչին մերոյ
ա՟յ՝ եւ ք՟սի յ՟սի յուսոյն մերոյ։
Տիմոթեայ որդւոյ սիրելւոյ հաւա
տով՝ շնորհք՝ ողորմութ՟ի խաղաղութ՟ի

յա՟յ

յա՟յ հօրէ՝ և՚ի տ՟նէ մերմէ՝ յ՟սէ ք՟սէ: Ո՟պ աղաչեցի զքեզ կալ յեփեսոս՝ մինչ երթայի ՚ի մակեդոնիա. զի պատուէր տայցես ոմանց չլինել օտարուսմունս. և չրհայել յառասպելս՝ ՚ի տոհմաթիւս անչափս: Որք մանաւանդ խնդիրս յուզեն. և ո՛չ զտընտեսութ՟ այ՟ հաւատով: ՚Քանզի գըլուխ պատուիրանին սէ՛ր է. ՚ի ս՟բ սրտէ՝ և՚ի մտաց բարեաց՝ և յանկեղծաւոր հաւատոց: Յորոց ոմանք վրիպեցան՝ խոտորեալք յունայնութ՟ բանից: Կամին լինել վարդապետք օրինաց: Ինքեանք ո՛չ իմանան զինչ խօսին. և ո՛չ վ՟յ պրնտեալքն են: Գիտեմք՝ եթէ բարւոք են օրէնք. եթէ ոք զնոսա օրինօքն կրեսցէ: Նայց զայս գիտասցէ՝ զի ՚ի վ՟ր արդարոց օրէնք ո՛չ կան. այլ ՚ի վ՟ր անօրինաց և անհնազանդից. անբարշ

տաց

տաց և մեղաւորաց . անսրբոց և պղծոց . զհայր և զմայր անարգողաց . մարդասպանաց . պոռնկաց . արուագիտաց . մարդելուզաց . ստոց . սուտերդմանց ։ Եւ եթէ այլ ինչ իցէ հակառակ ողջամիտ վարդապետութե՟ս որ ը՟ս աւետարանին փ՟ռց երանելւոյն ա՟յ է . որոյ եղէ ես հաւատարիմ ։

* Ալէլուիայք ճաշու աւուրց պահոց . որք ասին ըստ ձայնից ։

աձ Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ յերկիր ուղիղ ։

կմ Վ՟ս անուան քո Տ՟ր կեցուսցես զիս . արդարութ՟բ քով հանցես ՚ի նեղ՟է ։

ակ Տ՟ր՝ մի՛ սրտմտութ՟բ քով յանդիմաներ զիս . և մի՛ բարկութ՟բ քով խրատեր զիս ։

կմ Զգնացս իմ ուղիղ արա ինձ ը՟ս բանի քում . և մի՛ տիրեսցեն ինձ ա՟մ մեղք ։

Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս . և երկեւղ մահու անկաւ ՚ի վ՟ր իմ ։

Գործ

բկ Դարձ տ՟ր՝ և փրկեա՛ զանձն իմ. կեցո՛ զիս տ՟ր ըստ ողորմութ՟ե քում:

գճ Վ՟ն անուան քո տ՟ր քաւեա՛ զմեղս իմ զի բազում եղեն յոյժ:

գկ Ողորմեա՛ ինձ տ՟ր զի հիւանդ եմ ես բժշկեա՛ զանձն իմ զի խռովեցան ոսկերք իմ:

դճ Յիշեա՛ տ՟ր զգթութիւնս քո և զողորմութիւնս քո որք են յաւիտենից:

կմ Զմեղս մանկութ՟ե իմոյ և զանգիտութ՟ե իմոյ մի՛ յիշեր. այլ յիշեա՛ զիս տ՟ր ըստ ողորմութ՟ե քում վ՟ն քաղցրութ՟ե քո. զի քաղցր և ուղիղ ես:

դկ Տ՟ր՝ ողորմութիւն քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ:

կմ Զմեղս մանկութ՟ե իմոյ: ոտ՟ 'ի վերոյ:

կմ Աղաղակեցի առ քեզ տ՟ր և ասացի՝ դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց:

❊ Ալէլուիայք շաբաթապահոցս։ Երկուշաբաթի Երեքշաբաթի, և Հինգշաբաթի՝ երբ ա՟ձ և դ՟ձ ձինի՝ զայսոսիկ ասա։ Իսկ եթէ յայլ ձայնից՝ զիւրեանցն ասա։

բշի Եկա՛յք ցնծասցուք ՚ի տ՟ր. աղաղակեսցուք առ ա՟ծ փրկիչ մեր։

գշի Երգեցէք տ՟ն երգ նոր. երգեցէք տ՟ն ա՟մ երկիր. երգեցէք տ՟ն և բարձր արարէք զա՟ուն նորա։

եշի Բա՛րձր արարից զըն՟տրե՟լն ՚ի ժողովրդենէ իմմէ. գտի զդա՟ւիթ ծառայ իմ և իւղով սրբով իմով օծի զնա։

❊ Ալէլուիայ Աղցից կիւրակէից։

Աղաղակեցէք առ տ՟ր ա՟մ երկիր. ծառայեցէք տ՟ն ուրախութ՟բ։ Մտէ՛ք առաջի ն՟ր ցնծութ՟բ. ծա″.

♣ Զփոխն լսապէս ասա։

❊ Ալէլ՟ ճաշու Յարուն ըստ ձայնից։

աձ Դու յարուցեալ գթասցիս ՚ի վ՟ր սիօնի. ժամանակ գթալոյ նորա հասեալ է ժամ։

Թագաւոր մեծ ՚ի վ՟ր ա՟մ երկրի ա՟ծ կմ
է. սաղմոս ասացէք նմա իմաստութ՟բ:

Օրհնեցէք զՏ՟ր յօրհնութիւն նոր. ակ
օրհնութ՟ի նմա յեկեղեցիս ս՟րբ:

Ուրախ հարէք ա՟մ հեթանոսք. աղա- բձ
ղակեցէք առ ա՟ծ ՚ի ձայն ցնծութ՟ե:

Ա՟ծ դու դարձե՟լ կեցուսցես զմեզ. և կմ
ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ՚ի քեզ:

Արի տ՟ր ա՟ծ իմ ՚ի հրամանս քո զոր բկ
պատուիրեցեր. և ժողովք ժողովրդ-
դոց շուրջ եղիցին զքև: Վ՟ն այսո-
րիկ ՚ի բարձունս դարձ տէր:

Ուրախ եղև իս՟լ յարարիչ իւր. որ- գձ
դիք սիոնի ցնծասցեն ՚ի թագա-
ւորն իւրեանց:

Եկայք և տեսէք զգործս ա՟յ. ո՟րպ գկ
զի ահեղ են խորհրդով քան զա՟մ
որդիս մարդկան:

Հաճեցար տ՟ր ընդ երկիր քո, և գձ
դարձուցեր զգերութ՟ի յակոբայ:

գկ Յարեաւ ա͞ծ և ցրուեցան ա͞մ թշնամիք նորա. փախեան ատելիք ն͞ր յերեսաց նորա:

Ալէլուիայք Զատկի յարուէն յինանց ճաշու Աւետարանին.

շու
կէր Գովեա՛ եէ͞մ զտ͞ր. և օրհնեա՛ զա͞ծ քո սիոն: և այլն որ ՚ի թիւն, 430:

բշն Գովեա՛ երու՛: և այլն որ ՚ի վերոյ:

գշն Տ͞ր ՚ի զօրութե քում ուրախ եղիցի թագաւորն. ՚ի փրկութեան քում ցնծասցէ յոյժ:

Զցանկութի͞ սրտի ն͞ր ետուր նմա. և զկամս շրթանց ն͞ր ոչ արգելեր ՚ի նմանէ:

Վասն առաջեր զնա յօրհնութի͞ քաղցրութե͞ քո. և եդեր ՚ի գլուխ ն͞ր պսակ ՚ի քարէ պատուականէ: Կեանս խնդրեաց ՚ի քէն. և ետուր նմա ընդ երկայն աւուրս յաւիտենս յաւիտենից:

Մեծ են փառք ն՟ր ՚ի փրկութեան
քում. զփառս և զմեծ վայելչութ՟ի
դիցես ՚ի վերայ նորա :

Տացես զնա յօրհնութ՟ի յաւիտեանս
յաւիտենից. և ուրախ արասցես զնա
յուրախութ՟ե երեսաց քոց :

Թագաւոր յուսացաւ ՚ի տ՟ր. յողոր
մութ՟է բարձրելոյն նա մի սասանեսցի:

Գտցի ձեռն քո ՚ի վ՟ր թշնամեաց քոց.
և աջ քո գտցէ զա՟մ ատելիս քո :

Դիցես զն՟ս ո՟պ հնոց հրոյ ՚ի ժամա
նակի երեսաց քոց.

Տ՟ր բարկութ՟բ իւրով խռովեցուսցէ
զն՟ս. և հուր կերիցէ զն՟ս :

Պտուղ ն՟ց յերկրէ կորիցէ. և զա-
ւակ ն՟ց յորդւոց ՚ի մարդկանէ :

Խորհեցան ՚ի քեզ չարութ՟ի. խորհե
ցան զխորհուրդ զոր ո՛չ կարասցեն
հաստատել :

Արասցես զն՟ս հալածելս ՚ի մնացուածս
քո.

քո. և պատրաստեսցես զերեսս ն՟ց:
Բարձր լեր տ՟ր ՚ի զօրութեան քում. օրհնեցից և սաղմոս ասացից զօրութեան քում:
գշ Քեզ վայելէ օրհնութի՟ն ա՟ծ ՚ի սիոն:
և այլն ո՟ւր ՚ի թիւն, 463:
եշ Տէր՝ ո՞վ կացցէ ՚ի խորանի քում:
և այլն ո՟ւր ՚ի թիւն, 451:
ուբ Տէր թագաւորեաց՝ վայելչութի՟ն:
և այլն ո՟ւր ՚ի թիւն, 429.

շաբ Ցնծացէ՛ք առ ա՟ծ օգնական է մեր. աղաղակեցէ՛ք առ ա՟ծ յակոբայ:
Առէք սաղմոս՝ և տուք օրհնութի՟ն. սաղմոս ասացէք նմա ՚ի ձայն քաղցրութեան: Փող հարէք ՚ի գլուխս ամսոյ. յաւուր նշանաւոր տարեկանաց ձերոց: Հրաման է այս իսրայէլի. և իրաւունք են ա՟յ յակոբայ:
Վկայութի՟ն յովսեփու զոր եդ ը՟ նմա. ո՟ւր ելանէր նա յերկրէն եգիպտացւոց. լեզու զոր ո՛չ գիտէր՝ լուաւ:

Ի բաց արար 'ի բեռանց զթիկունս նր̅. և զձեռս նր̅ յորթ և'ի թի ծառայելոյ։ Ի նեղութ̅ կարդացեր առ իս և փրկեցի զքեզ. լու՛այ քեզ 'ի դաղտնութէ մրրկին. և փորձեցի զքեզ 'ի վր̅ Ջուրցն հակառակութեան։

Լո՛ւր ժողովուրդ իմ և վկայեմ քեզ. և Իէ̅լ թէ լուիցես ինձ։

Մի՛ եւս եղիցին քեզ աստուա՛ծք առ ժամայնք. և մի երկիրպագանիցես դու այ̅լ օտարի։

Ես եմ Տ̅ր ա̅ծ քո որ հանի զքեզ յերկրէն եգիպտացւոց. բա՛ց զբերան քո՝ և լցից զդա։

Ժողովուրդ իմ ո՛չ լու՛աւ ձայնի իմում. և Իէ̅լ յիս ինչ ո՛չ նայեցաւ։

Նարձի թողի զն̅ս̅ երթալ զհետ կամաց իւրեանց. զի գնասցեն նոքա ըստ կամս անձանց իւրեանց։

Եթէ ժողովրդեան իմոյ լու՛եալ էր ինձ,

ինձ, կամ իԷլի զճանապարհս իմ
գնացեալ էր:

Ամ՟ զոր ինչ խնամոց արարեալ էր
իմ զԹշնամիս ն՟ր. և՛ի վ՟ր նեղչաց
նորա արկեալ էր զձեռն իմ:

Թշնամիք տ՟ն ստեցին նմա. և եղի
ցին ժամանակք ն՟ց յաշխարհի:

Կերակրեաց զն՟ս 'ի պարարտութ՟ ցորե
նոյ. և'ի վիմէ մեղր յագեցոյց ն՟ց:

Նոր
կեր Գովեա եԷմ զտ՟ր. և օրհն'': և այժմ
ամ՟ 'ի վերոյ մինչև ցհամբարձումն:

✹ Աւետուեայք Համբարձմանն Քնի րստ.
ածուրց:

եշի Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր
'ի վեր. համբարձցին դրունք յաւի
տենից և մտցէ Թագաւոր փառաց.

ուր Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր'':

շաբ Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր'':

կեր Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր'':

բշի Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր'':

Համ

համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր՛՛. Գշի
համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր՛՛։ Դշի
համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր՛՛։ Եշի
համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր՛՛։ Ուր
համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր՛՛։ Շաբ

Ալէլուիայք ճաշու Հոգւոյն ս͞բյ գալստեան։

Ողորմութ͞ տ͞ն լի եղև երկիր. և բանիւ տ͞ն երկինք հաստատեցան. և հոգւով բերանոյ ն͞ր ա͞մ զօրութիւնք ն͞ց։ Կիր

Եկայք ցնծասցուք ՚ի տ͞ր. աղաղակեսցուք առ ա͞ծ փրկիչ մեր։ Բշ

Երգեցէք տ͞ն երգ նոր. ծառայեցէք տ͞ն ուրախութ͞։ Գշ

Վ͞ս անուան քո տ͞ր կեցուսցես զիս. արդարութ͞ քով՝ հանցես ՚ի նեղու͞է զանձն իմ։ Դշ

Ողորմեա՛ ինձ տ͞ր՝ զի հիւանդ եմ ես. բժշկեա՛ զանձն իմ զի խռովեցան ոսկերք իմ։ Եշ

Յիշեա՛ տ͞ր զդաւ՛իթ՝ և զա͞մ հեզութիւն նորա։ Ուր

Հաբ Յեկեղեցիս օրհնեցէք զա՟ծ · և զտ՟ր
յաղբերացն իսրայէլի ։

✱ Ալէլուիայ Տապանակին ։

Արի՛ տ՟ր ՚ի հանգիստ քո · դու և
տապանակ կտակի սրբութե՟ քո ։

✠ Ալէլուիայ Ճաշու այլակերպութե՟ն Քր՟ի · որ
կոչի Վարդավառ ։

Կեր Ամպ լուսաւո՛ր հովանի լինէր նց՟ ·
ձայն եղև յամպոյն որ ասէ, դա
է որդի իմ սիրելի ընդ որ հաճեցայ ։

Բշի Բարձրութի՟ք լերանց նր՟ են · նորա է
ծով և նա արար զնա · և զցամաք՝
ձեռք նր՟ ստեղծին · եկա՛յք երկիրպագցուք նմա · անկցուք և լացցուք
առաջի տն՟ արարչին մերոյ ·

Գշի Քո են երկինք և քո է երկիր · զա՟շ
լրի՛ւ իւրով դու հաստատեցեր · զհիւսիս և զհարա՛ւ դու արարեր · Թաբոր
և Հերմոն յանուն քո ցնծասցեն ։

✱ Ալէլուիայք Ճաշու Նաւակատեաց Խաչի և
Եկեղեցւոյ ։

Հաբ Սիրեաց տ՟ր զսիօն · և ընտրեաց բնա

կել 'ի նմա . ասէ՝ այս է հանգիստ իմ յաւիտեանս յաւիտենից . 'ի սմա բնակեցայց՝ զի հաճեցայ ընդ սա ։

Տուր զօրութի ծառայի քո . կեցո զորդի աղախնոյ քո . և արա առ իս զնշան բարութեան ։ կիր

Ետուր երկիւղածաց քոց նշան . զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան ։ բշի

Սիրեաց տ̅ր զսիոն . և ընտրեաց զն'' ։ գշի

Տէր՝ սիրեցի զվայելչութի տան քո . և զտեղի յարկի փառաց քոց ։ դշի

Ո̅պ սիրելիք են յարկ.ք քո տ̅ր զօրութեց . ցանկայ և փափագի անձն իմ 'ի գաւիթս քո ։ սիրտ իմ և մարմին իմ ցնծացէ առ ա̅ծ կենդանի ։ եշի

Ետուր երկիւղածաց քոց նշան զի'' ։ ուր

Ո̅պ փրկեսցին սիրելիք քո . կեցո աջով.քով և լուր մեզ ։ շաբ

Հիմունք ն̅ր 'ի լեառն ս̅բ ն̅ր . սիրէ տ̅ր զդրունս սիոնի՝ առաւել քան եկղ

ԼԻ զա̅մ

զա̃մ յարկսն յակոբայ ։
եկղ Փառաւո՛րեալն խօսեցաւ վասն քո
ահաւա՛դիկ քաղաքդ ա̃յ ։
եկղ Տր̃՛ ո՛վ կացցէ 'ի խորանի քում. կամ
ո՛վ բնակեսցի 'ի լեառն ս̃բ քո ։
Որ գնայ անբիծ գործէ զարդա՛՛ ։
խչի Նշանեցա՛ւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց
և ետուր ուրախութ̃ի սրտից մերոց ։

※ Ալէլուիայ ճաշու Վերափոխման ա̃ծածնին
ի Դն աւուրն ։

կեր Այսօր ծնաւ որ 'ի հօրէ յառաջ
քան զյաւ՛իտեանս որդին. որ է
օծեալ տ̃ր 'ի քաղաքի դա՛ւթի ։ 'ի վայելչու̃թ
ս̃բց քոց յարգանդէ յառաջ
քան զարուսեակ ծնայ զքեզ ։
բշի Ուրա՛խ լեր բերկրեալդ տ̃ր ընդ քեզ.
օրհնեալ ես դու 'ի կանայս. և օրհնեալ է պտուղ որովայնի քո ։
գշի Արի՛ տ̃ր 'ի հանգիստ քո. դու և
տապանակ կտակի սրբու̃ե քո ։

✢ Աւելուածայք ճաշու Աւետանաց ածածնին։

Ուրախ լեր բերկրեալդ'': ող̃ ՚ի վերայ

● Աւելուածայք ճաշու ծննդեանն ըստ ա̃ուրց։

Հոգին սբ եկեսցէ ՚ի քեզ. և զօրութ ճրդ
բարձրելոյն հովանասցի քեզ.

Այսօր ծնաւ որ ՚ի հօ'': ող̃ ՚ի վերայ։ Ա
Հոգւով սբվ զօրացեալ սբ ստեփաննոս. և ընտրեալ յառաքելոյնէ. ճշմարիտ վկայ. սիրով և առաքեալ առաքողին. ՚ի քս̃է ընկալար զգուարթնոցն զպսակ։ Բ

Սարսափեցան յովհաննէս զարհուրեալ՝ ՚ի յորդանանէ յորդանանոյն երկրըպագէր. ասպասաւոր որ եղև բանին ա̃յ. և լուեալ զահաւոր զձայնն՝ աղաղակէր ասելով. ահա գառն ա̃յ որ բառնայ զմեղս աշխարհի։ Գ

Ուրախ լեր բերկ։ և այլն ող̃ ՚ի վերայ։ Դ
Դու մանուկ՝ մարգարէ բարձրելոյն կոչեսցիր. գնասցես առաջի տն պատ- Ե

րաստել զճանապարհս նորա ։

Է Եհան զիս 'ի գբոյ տառապանաց. 'ի կաւոյ և 'ի տղմոյ ։ Հաստատեաց 'ի վ̄ր վիմի զոտս իմ. և ուղղեաց զգնացս իմ.

Կմ Դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին Մելքիսեդեկի. և տէր ընդ աջմէ քումմէ ։

Է Երդուաւ տ̄ր դաւթի ճշմարտութ̄ և ոչ ստեաց նմա. 'ի պտղոյ որովայնի նորա՝ նստուցանել յաթոռ նորա ։

Ը Ուրախ լեր բերկր. և այլն որ 'ի վերոյ ։

✣ Ալէլուիայ ճաշու Քառասնօրեայ գալստեանն Ք̄ի 'ի տաճարն ։

Տէր 'ի տաճար ս̄բ իւրում. տ̄ր յերկինս յաթոռ իւրում ։

✱ Մեծի ողորմութեան ճաշուն ։

Տ̄ր ա̄ծ մեր երևեցաւ մեզ. արարէք տօնս ուրախութ̄ կանխաւ մինչև յանկիւնս սեղանոյ ։

✱ Ալէլուիայ ճաշու Հրեշտակապետաց ։

Ողորմութ̄ տ̄ն լի՛ եղև երկիր. և բանիւ

տ՟ն երկինք հաստատեցան . և հոգւով բերանոյ ն՟ր ա՟մ զօրութի՟ք ն՟ց :

✱ Յովհաննու Կարապետին :

Դու մանուկ՝ մարգա՛' : ո՟ղ ՚ի վերոյ :

✠ Յովհաննու Գլխատման :

Կարապետն յովհան'' : ո՟ղ ՚ի վերոյ :

✠ Համօրէն Մարգարէից :

Յեկեղեցիս օրհնեցէք զ՟ած . և զ՟տր
յաղբերացն իսրայէլի :

✱ Ամենայն Առաքելոց :

Կացուսցես զն՟ս իշխանս ընդ ա՟մ երկիր . և յիշեսցի անուն քո ընդ ա՟մ
ազգս ազգաց :

Ընդ ա՟մ երկիր ել բարբառ ն՟ց . և
մինչև ՚ի ծագս աշխ՟ի են խօսք ն՟ց :

✱ Դաւթի և Յակոբայ :

Յիշեա՛ տ՟ր զդաւ՟իթ և զա՟մ հեզութ՟ի ն՟ր

✱ Նախահարցն .

Պատմէ զբան իւր յակոբայ . զարդարութի և զիրաւունս իսրայէլի :

✠ Գրիգորի Լուսաւորչին :

Համբերելով համբերի տ՟ն . և նայեցաւ ուխս և լուաւ աղօթից իմոց:

Հայրապետաց և Վարդապետաց.

Քահանայք քո զգեցցին զարդարութիւն. և սուրբք քո ցնծալով ցնծասցեն:

Ճգնաւորաց.

Երանելի են որք բնակեալ են ի տան տեառն. յաւիտեանս յաւիտենից օրհնեսցեն զքեզ:

Կուսանաց.

Ածցեն դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ ի հանդերձս ոսկեհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ:

Տարցին թագաւորի կուսանք զհետ նորա. և զընկերս նորա տարցեն նմա:

Թագաւորաց.

Տէր ի զօրութեան քում ուրախ եղիցի թագաւորն. ի փրկութեան քում ցնծասցէ յոյժ:

Քառասնից և երկուց բիւրուցն.

Անցաք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր. և հաներ զմեզ ի հանգիստ:

✻Մեծի Հինգշաբաթի.

Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան. ակն յանդիման նեղչաց իմոց:

✻Այգուց.

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք. առաւօտու եղիցի ուրախութիւն:

✣Ալէլուիայ ճաշու Մարտիրոսաց:

Տ̅ր սիրէ զիրաւունս և ոչ ընդ վայր հարկանէ զս̅ս իւր. այլ յաւիտե̅ն պահէ զնոսա: աձ

փրկութի̅ արդարոց ՚ի տ̅նէ է. վերակացու է ն̅ց ՚ի ժամանակս նեղուե̅: կմ

Պարծեսցին ս̅ր̅ք̅ն փառօք. և ցնծասցեն ՚ի հանգիստ իւրեանց. և բարձր արասցեն զա̅ծ բերանօք իւրեանց: ակ

Լոյս ծագեաց արդարոց. ուղղոց սրտից եղև ուրախութիւն: կմ

Պարծեսցին ս̅ր̅ք̅ն փա՛՛: ո̅տ ՚ի վերայ: բձ

Կարդացին արդարքն առ տէր՝ և տ̅ր լուաւ նոցա. յա̅մ նեղութենէ ն̅ց փրկեաց զնոսա: բկ դձ Վ̄ քո մեռանիմք զօրհանապազ. համարեցաք ոպ̄ զոչխար 'ի զենումն :

դկ Ուրախ լիցին ամ̄քն որք յուսացեալ են 'ի քեզ. յաւիտեան ցընծասցեն
և բնակեսցիս դու 'ի նոսա :

դձ Արդարքն ոպ̄ զարմաւենիս ծաղկեսցին. որպէս զմայրսն լիբանանու
բազումք եղիցին :

դկ Բազում նեղութիւնքեն արդարոց. յամ̄է փրկէ զնս̄ տր̄. և պահէ զամ̄ ոսկերս նց̄. և մի 'ի նոցանէ ոչ կորիցէ :

✤ Աստ ընթեռնանի աւետարանն ըստ պատշաճի, և յետոյ ասի Հանգանակն Նիկիական :

✤ Աւետարան ըստ Մատթէոսի։ 5. 1.

Եւ տեսեալ զժողովուրդսն՝ ել 'ի լեառն. և իբրև նստաւ անդ՝ մատեան առ նա աշակերտք նր̄. Եւ բացեալ զբերան իւր՝ ուսուցանէր զնս̄ և ասէր: Երանի աղքատաց հոգւով՝ զի նց̄ է արքայութի երկնից.

Երա

Երանի սգաւորաց՝ զի նոքա մխիթարեսցին։ Երանի հեզոց՝ զի նոքա ժառանգեսցեն զերկիր։ Երանի որք քաղցեալք և ծարաւիք իցեն արդարութե̅ն՝ զի նոքա յագեսցին։ Երանի ողորմածաց՝ զի նոքա զողորմութի̅ գտցեն։ Երանի այնոցիկ՝ որք սր̅բք են սրտիւք՝ զի նոքա զա̅ծ տեսցեն։ Երանի խաղաղարարաց՝ զի նոքա որդիք ա̅յ կոչեսցին։ Երանի որք հալածեալք իցեն վ̅ս արդարութեան՝ զի նոցա է արքայութիւն երկնից։ Երանի է ձեզ՝ յորժամ նախատեսցեն զձեզ՝ և հալածեսցեն. և ասասցեն զա̅մ բան չար զձէնջ սուտ վ̅ս իմ։ Ցնծացէք և ուրախ լերուք. զի վարձք ձեր բազում են յերկինս. զի այսպէս հալածեցին զմարգարէսն, որք յառաջ քան զձեզ էին։

Աւետարան ըստ Մարկոսի. 3. 13.

Ելանէ ՚ի լեառն. և կոչէ առ ինքն զորս ինքն կամեցաւ. և չոգան առ նա։ Եւ արար երկոտասանս՝ զի իցեն ընմա. և զի առաքեսցէ զն̃ս քարոզել։ Եւ ունել իշխանութի̃ բժշկելոյ զցաւս՝ և հանելոյ զդևս։ Եւ եդ զանուն սիմոնի Պետրոս։ Եւ Յակոբու զեբեդեայ՝ և Յօհաննու եղբօրն յակոբայ. եդ նց̃ անուանս Բանէրեգէս. որ է որդիք որոտման։ Եւ զԱնդրեաս. և զփիլիպպոս. և զԲարդուղիմէոս. զՄատթէոս զմաքսաւորն. և զԹովմաս. և զՅակոբոս ալփեայ. և ըզԹադէոս. և զՍիմոն կանանացի. Եւ զՅուդա իսկարիօտացի. որ և մատնեաց զնա։

Աւետարան ըստ Ղուկասու. 14. 12

Ասէ և ցկոչնատէրն. յորժամ առնիցես ճաշ՝ կամ ընթրիս.

մի՛ կոչեր զբարեկամս քո. և մի՛ զեղբարս քո. և մի՛ զազգականս քո. և մի՛ զդրացիս քո. և մի՛ զմեծամեծս: զի մի՛ և նոքա փոխարէն կոչիցեն զքեզ և լինիցի քեզ հատուցումն, Այլ յորժամ առնիցես ընդունելութի. կոչեա՛ զաղքատս՝ և զխեղս՝ և զկաղս՝ և զկոյրս: Եւ՛ երանելի լինիցիս: զի ո՛չ ունին փոխարէն հատուցանելոյ քեզ. և հատուսցի քեզ փոխարէն ՚ի յարութե արդարոց: Իբրև լուա՛ւ զայս ոմն ՚ի բազմականացն, ասէ ցնա՝ երանի որ կերիցէ հաց յարքայութե այ:

* Աւետարան ըստ Յօհաննու: 10. 11:

Ես եմ հովի՛ւն քաջ. հովի՛ւ քաջ՝ զանձն իւր դնէ ՚ի վր ոչխարաց: Իսկ վարձկանն որ ո՛չ է հովի՛ւ՝ որոյ ո՛չ իւր են ոչխարքն՝ իբրև տեսանէ զգայլն զի գայ, թողու

զոչ

զոչխարսն և փախչի. և գայլն յափշտակէ զն͞ս և ցրուէ։ Վասնզի վարձկան է և չէ փոյթ նմա վ͞ս ոչխարայն։ Ես եմ հովիւն քաջ. և ճանաչեմ զիմսն, և ճանաչեն յիմոցն. Ո͞պ գիտէ զիս Հայր գիտեմ և ես զՀայր. և զանձն իմ դնեմ ՚ի վերայ ոչխարաց։ Նաև՝ այլ ևս ոչխարք են իմ որք ո՛չ են յայսմ գաւթէ. և զայն ևս պարտ է ինձ ածել այսր. և ձայնի իմում լուիցեն. և եղիցին մի հօտ և մի հովիւ։

❋ Փառք քեզ տէր ա͞ծ մեր։

✣ Հանգանակ Նիկիական։

Հաւատամք ՚ի մի ա͞ծ հայրն ամենակալ. յարարիչն երկնի և երկրի. երևելեաց և աներևութից և՛ ՚ի մի տ͞ր յ͞ս ք͞ս Որդին ա͞յ. ծընեալ յա͞յ հօրէ միածին. այսինքն յէութե͞ն հօր։ Ա͞ծ յա͞յ. լոյս ՚ի լուսոյ.

սոյ· ա՟ծ ճշմարիտ յա՟յ ճշմարտէ:
ծնունդ և ո՛չ արարած: Նոյն ինքն
՚ի բնութենէ Հօր· որով ա՟մ ինչ եղև յեր
կինս և ՚ի վ՟ր երկրի· երևելիք և աներ
ևոյթք: Որ յաղագս մեր մարդկան
և վ՟ս մերոյ փրկութեան՝ իջեալ ՚ի յերկ
նից մարմնացաւ մարդացաւ ծնաւ
կատարելապէս ՚ի Մարիամայ ս՟բյ կու
սէն Հոգւովն ս՟բվ: Որով էառ զմար
մին զհոգի և զմիտ· և զա՟մ որ ինչ է ՚ի
մարդ· ճշմարտապէս և ո՛չ կարծեօք:
Չարչարեալ, խաչեալ, թաղեալ·
յերրորդ աւուր յարուցեալ· ելեալ
՚ի յերկինս նովին մարմնով՝ նստաւ
ընդ աջմէ Հօր: Գալոց է նովին մարմ
նովն և փառօք Հօր ՚ի դատել զկեն
դանիս և զմեռեալս· որոյ թագաւո
րութեանն ո՛չ գոյ վախճան: Հաւատամք
և ՚ի ս՟բ Հոգին· յանեղն և ՚ի կատա
րեալն: Որ խօսեցաւ յօրէնս և ՚ի մար

գարէս և յաւէտարանս : Որ էջն ՚ի յորդանան . քարոզեաց զառաքեալն . և բնակեցաւ ՚ի սուրբսն : Հաւատամք և ՚ի մի միայն ը̅ հնրական և յառաքելական եկեղեցի։ ՚ի մի մկրտութ̅. յապաշխարութ̅. ՚ի քաւութ̅ և ՚ի թողութ̅ մեղաց։ ՚ի յարութ̅ մեռելոց. ՚ի դատաստանն յաւիտենից . հոգւոց և մարմնոց : Յարքայութիւն երկնից և ՚ի կեանսն յաւիտենականս :

Իսկ որք ասեն՝ էր երբեմն յորժամ ոչ էր Որդի . կամ էր երբեմն յորժամ ոչ էր ս̅բ Հոգի . կամ թէ՝ յոչէից եղեն կամ յայլմէ էութ̅է և ՚ի գոյութ̅է ասեն լինել զորդին ա̅յ և կամ զս̅բ հոգին ; և թէ՝ փոփոխելիք են կամ այլայլելիք՝ զայսպիսիսն նզովէ կաթուղիկէ և առաքելական եկեղեցի։

❁ Ի սրբոյ Լուսաւորչէն մերմէ ասացեալ։

Իսկ մեք փառաւորեսցուք որ յառաջ քան զյաւիտեանս . երկիրպաև ճշմարտութ̅ քեզ երկրպագանեն։ Ա̅ զի ամենա̅բ երրորդութ̅դ վայելեն փառք՝ իշխանութ̅ և պատիւ։ այ՛՛

Օրհնեալ Տ̅ր մեր Յ̅ս Ք̅ս։ Տ̅ր ա̅ծ օրհնեսցէ զամենեսեանս. ամէն։

❊ Հայր մեր որ յերկինս՚։

Միայն ս̅բ. միայն տ̅ր. Յ̅ս Ք̅ս ի
փառս ա̅յ հօր։ Ամէն։

Օրհնեալ Հայր ս̅բ՝ Ա̅ծ ճշմարիտ։
Ամէն։

Օրհնեալ Որդիդ ս̅բ՝ Ա̅ծ ճշմարիտ։
Ամէն։

Օրհնեալ Հոգիդ ս̅բ՝ Ա̅ծ ճշմարիտ։
Ամէն։

Օրհնութ̅ի և փառք Հօր և Որդւոյ
և Հոգւոյն ս̅բյ։ այժմ և՛՛.

Հայր ս̅բ։ Որդիդ ս̅բ։ Հոգիդ ս̅բ։
Օրհնութ̅ի Հօր և Որդւոյ և ս̅բյ
Հոգւոյն։ այժմ և՛՛։

Եղիցի անունն տ̅ն օրհնեալ՝ յայսմհե

տէ մինչև յաւիտեան ։ Գ, կրկնեա ։

Կատարումն օրհնաց և մարգարէից դու ես քս՟ ած՟ փրկիչ մեր · որ լցեր զամ՟ հայրական տնօրէնութ՟իս քո· լից և զմեզ հոգւովդ քով սրբով ։

Օրհնեցից զտր՟ յամ՟ ժամ · յամ՟ ժամ օրհնութի՟ նր՟ ՚ի բերան իմ ։

Օրհնեալ եղերուք ՚ի շնորհաց սբյ՟ հոգւոյն · երթայք խաղաղութ՟ · և Տր՟ եղիցի ընդ ձեզ և ընդ ամենեսեանդ ·

Ամէն ։

✠

✠ Օրհնութի՟ սեղանոյ վս՟ մարմնաւոր կերակրոց և ըմպելեաց ։

✠ Պատրաստեն զսեղանն հացիւ և զարդարեն կերակրովք · և կանգնի իւրաքանչիւր ոք ՚ի տեղիս իւրեանց Ս՛ դայ իշխանաւորն կամ քահանայն և ասէ Սաղմոս կցորդ ։

Աչք ամ՟ցն ՚ի քեզ յուսան · և դ

տաս կերակուր նց 'ի ժամու։

Բարձր առնեմ զքեզ Ած իմ և թագաւոր իմ. և օրհնեմ զանուն քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Զօրհանապազ օրհնեցից զքեզ. և գովեցից զանուն քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Մեծ է Տր և օրհնեալ է յոյժ. և մեծութե նր ո՛չ գոյ չափ։

Ազգ և ազգ գովեսցեն զգործս քո. և զզօրութիւնս քո պատմեսցեն։

Զմեծ վայելչութի փռց սրբութե քո խօսեսցին. և զսքչելիս քո պատմեսցեն։

Զզօրութի ահի քո ասասցեն. և զմեծութիս քո պատմեսցեն։

Զյիշատակ բազում քաղցրութե քո բղխեսցեն. և արդարութբ քով ցնծասցեն։ Գթած ողորմած է Տէր. երկայնամիտ և բազումողորմ։

Քաղցր է Տր առ ամն. և գթութի

նորա

նորա ՚ի վ͞ր ա͞մ արարածոց իւրոց:

Խոստովան եղիցին առ քեզ տէր ա͞մ գործք քո. և ս͞րբք քո օրհնեսցեն զքեզ:

Զփառս արքայութե͞ քո ասասցեն. և զզօրութ͞իս քո պատմեսցեն:

Ճանաչել որդւոց մարդկան զզօրութ͞իս քո. և զփառս մեծ վայելչութ͞ արքայութեան քո:

Արքայութ͞ի քո արքայութ͞ի ա͞մ յաւ́ ͞տենից և տէրութ͞ի քո յազգէ մինչև յազգ.

Հաւ́ատարիմ է տ͞ր յա͞մ բանս իւր. և արդա՛ր է յա͞մ գործս իւր:

Հաստատէ տ͞ր զա͞մ գայթակղեալս. և կանգնէ զա͞մ գլորեալս:

Աչք ա͞մցուն ՚ի քեզ յուսան. և դու տաս կերակուր նոցա ՚ի ժամու:

Բանաս զձեռն քո և լցուցանես զամենեսեան քաղցրութ͞ կամօք քովք:

Արդա՛ր է տէր յա͞մ ճանապարհս իւր.

իւր. և սբ է յամ գործս իւր։

Մերձ է տէր առ ամենեսեան՝ որք կարդան առնա. առ ամսին՝ որք կարդան առնա ճշմարտութբ։

Զկամս երկիւղածից իւրոց առնէ տր. աղօթից նց լուէ և կեցուցանէ զնս

Պահէ տր զամն որք սիրեն զնա. և զամ մեղաւորս սատակէ տր։

Զօրհնութիս տն խօսեսցի բերան իմ. օրհնեսցէ ամ մարմին զանուն սբ նր յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Փառք հօր և որդւոյ և.

Ողորմած գթած է տր. կերակուր տայ երկիւղածաց իւրոց։ քհ

✣ Եւ ևս խաղաղութեան զտէր աղա"։

Աղաչեսցուք զամենակալն ած՝ զի պարգևեսցէ մեզ կերակուր ուրախուե և լցուսցէ զսիրտս մեր ՚ի լնութե արարածոց իւրոց. ամն։ սրկ

Օրհնեալ քս ած մեր հոգևոր օրհ քհ

նու

նուք զկերակուրս և զըմպելիս ծառայից քոց. և շնորհեա՛ առողջութի՟ հոգւոյ և մարմնոյ: Ապ՟ զի կրօնաւորական պարկեշտութ՟ վայելելով՝ ՚ի մարմնաւո՛ր պիտոյից՝ անանց բարեաց և երկնից արքայութեանդ հաղորդս լիցուք ընդ ամ՟ սբ՟ս քո: Նա՛ գոհութ՟ փառաւո՛րեսցուք զքեզ ընդ հօր և ամենասբ՟ հոգւոյդ. այժմ և″:

* Հայր մեր որ յերկինս″:

Նա՛ օրհնօղ սեղանոյն՝ կալով կանգուն և առեալ զհաց՝ բեկանէ ընդ պատառա՛ւորսն որք առընթեր կան. կամ զհետ այնորիկ որ պատրաստօղ է ճաշոյն. և նորա առ ամ՟ն. և ասէ՝ ճաշակեցէք խաղաղութ՟. և նստին ՚ի ճաշն:

✣

Իսկ եթէ վանականք իցեն կամ անապատաւո՛րք, նստի մինն յեղբարց ՚ի բարձրագոյն տեղւոջ. և առեալ ընթեռնուցու զգիրս ա՟ծայինս. և ա՟մքն ունկն դիցեն ընթերցմանն՝ անմռունչ ճաշակմամբ։ Եւ եթէ ոք խնդրեսցէ զլուծումն ինչ տարակուսանաց. լուծցեն որք կարօղքն իցեն. և դարձեալ ճաշեսցեն լռելեայն և ո՛չ աղաղակաւ։ Եւ յետ յառնելոյ ՚ի սեղանոյն՝ դարձեալ կայցեն ՚ի տեղիս իւրեանց։

Եւ ասասցէ քահանայն։

քհ Տ՟Ր Յ՟ս լցաք ՚ի բարութե՟ց քոյ.
Տացուք գոհութիւն տ՟ն ա՟յ մերոյ։

դպ Աչք տ՟ն ՚ի վ՟ր երկիւղածաց իւրոց. և ոյք յուսան յողորմութ՟ի ն՟ր՝ փրկել ՚ի մահուանէ զանձինս ն՟ց,
և կերակրել զն՟ս ՚ի սովու։
Անձինք մեր համբերեսցեն տ՟ն. զի
օգնական և պաշտպան մեր է։
՚ի նմա ուրախ եղիցին սիրտք մեր. և
յանուն ս՟ր ն՟ր յուսասցուք։

Եղիցի ողորմութ՟ի քո տ՟ր 'ի վ՟ր մեր
ո՟պ յուսացաք 'ի քեզ ։ Փառք'' ։

Քհ Կերակրիչ և ուրախարար տ՟ր՝ փառք
քեզ ․ լցուցանօղ քո՟ գոհանամք
զքեն ։

✱ Եւ ևս խաղաղութ՟ն զտէր աղա՛ ։

Սրկ Գոհացարո՛ւք 'ի վ՟ր ը՟ունե՟ց պարգևաց տ՟ն ա՟յ մերոյ ։ Որ կերակրէ զմեզ օրստորէ առատապէս քաղցրու՟թ կամօք իւրովք ․ Զի հոգևոր բարութ՟ն և երկնից արքայութ՟ն հաղորդս արասցէ զծառայս իւր տ՟ր ակնկալութ՟ յուսոյն մերոյ ․ ամէ'' ։

ժղ Օրհնեալ ես տ՟ր ա՟ծ մեր՝ որ կերակրես զմեզ 'ի մանկութ՟է և տաս կերակուր ա՟մ մսեղինաց ․ լցո՛ ուրախութ՟բ և բերկրութ՟բ զսիրտս մեր ։ Ո՟պ զի զա՟մ բաւականութ՟ւ ունիցիմք առաւելեալք 'ի գործս բարութ՟ն 'ի ք՟ս յ՟ս 'ի տէր մեր ։ Որում վայելէ փառք իշխանութիւն և զօ՛":

Փառք քեզ տ՟ր՝ փառք քեզ Թագաւո՛ր փառաց. որ ետուր մեզ կերակուր ուրախութե՟ և լցուցեր զսիրտս մեր ՚ի լիութե՟ անմահակա՛ն ողորմութե՟ քո։ լցո՛ և այժմ զմեզ հոգւովդ քով ս՟րբ. ո՟վ զի գտցուք առաջի քո հաճոյք և մի՛ ամօթեցեալք. զի դու գաս և հատուցանես իւրաքանչիւր ը՟ստ գործս իւր. և քեզ վայելէ փառք իշ":

իուղ

Օրհնեալ տ՟ր մեր յ՟ս ք՟ս. ամէն.

Հայր մեր որ յերկինս":

Ո՛ կերողդ ա՟ծ օրհնեսցէ. սպասաւո՛րացդ և երախտաւո՛րացդ վարձս բարե՟ց պարգևեսցէ. և օրհնեսցէ զտ՟նմնեանց։ Օ՟ն ա՟ծ որ զմեզ կերակրեաց և լիացոյց՝ նմա փառք յաւիտեանս ամէն։

* * *

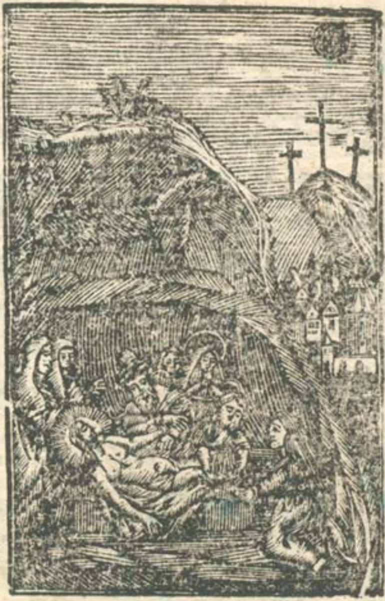

Մ̅է կտաւօք Պատեալ Թաղի.
՚Ի վիմափոր գերեզմանի։

Կարգաւորութիւն Հասարակաց Աղօթից Երեկոյի ժամուն ։ Որ կատարի 'ի դէմս Որդւոյն ա՟յ։ Որ էջ 'ի խաչէն և պատեալ պատանաւ կտաւաւ եդաւ 'ի Գերեզմանի ։

ԵՍ ԱՌ Ա՟Ծ ԿԱՐդացի . և նա լուաւ ինձ յերեկոյս՝ 'ի վաղորդեայն՝ և 'ի հասարակ աւուր ։

Ապաւէն ա՟յ իմոյ և ակն ունէի կենարարին որ փրկէ զծառայս իւր և կեցուցանէ ։

Փառք Հօր և Որդ՟ ։

✣ Եւ ես խաղաղութեան զտէր աղա՞։

Օրհնութի՟ւ եւ փառք հօր եւ որդւոյ եւ հոգւոյն ս՟բյ։ Այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն։

Խաղաղութիւն Ամենեցուն։

✣ Սաղմոս, 85։

Խոնարհեցո՛ տ՟ր զունկն քո եւ լո՛ւր ինձ. զի աղքատ եւ տնանկ եմ ես։

Պահեա՛ զանձն իմ ս՟բ՝ տ՟ր. եւ փրկեա՛ զծ՟ռայս քո ա՟ծ իմ որ 'ի քեզ յուսացայ։ Ողորմեա՛ ինձ տ՟ր՝ զի առ քեզ աղաղակեցի զօրհանապազ. ուրախ արա զանձն ծառայի քո՝ զի առ քեզ տ՟ր համբարձի զանձն իմ։

Զի դու տ՟ր քաղցր եւ ուղիղ ես բազում ողորմ առ ամ՟ն՝ որք կարդան առ քեզ։ Ունկնդիր տ՟ր աղօթից իմոց. եւ նայեա՛ 'ի ձայն խնդրուածոյ իմոյ։

աւուր նեղութեան իմոյ կարդացի
առ քեզ եւ լուար ինձ։

Ոչ ոք է նման քեզ յա՟ծս տ՟ր. եւ ո՛չ
ոք է ըստ գործս քո։

Ամ՟ ազգս զոր արարեր՝ եկեսցեն
եւ երկիրպագցեն առաջի քո տէր.
եւ փառաւոր արասցեն զանուն քո
յաւիտեան։

Մեծ ես դու տ՟ր եւ առնես սքան-
չելիս. եւ դու միայն ես ա՟ծ։

Առաջնորդեա ինձ ՚ի ճանապարհի
քում. եւ գնացից ՚ի ճշմարտութեան
քում. եւ ուրախ եղիցի սիրտ իմ
յերկնչել յանուանէ քումմէ։

Խոստովան եղէց առ քեզ տ՟ր ա՟ծ իմ
բոլորով սրտիւ իմով. փառաւոր ա-
րարից զանուն քո յաւիտեան։

Մեծ եղեւ ՚ի վ՟ր իմ ողորմութիւն քո
տ՟ր. եւ փրկեցեր զանձն իմ ՚ի դժո-
խոց ներքնոց։ Ա՟ծ՝ անօրէնք յարեան

'ի վր իմ. և ժողովք հզօրաց խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ համարեցան ըզքեզ ած առաջի իւրեանց։ Եւ դու տր ած իմ գթած ես և ողորմած. երկայնամիտ՝ բազումողորմ և ճշմարիտ. Նայեա՛ առ իս և ողորմեա՛ ինձ Տուր զօրութի ծառայի քո. կեցո՛ զորդի աղախնոյ քո. և արա առ իս նշան բարուե Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի դու տր օգներ ինձ և մխիթարեցեր զիս։ Փառք Հօր և''։

Փառք քեզ ած՝ փառք քեզ. յաղագս ամենայնի տէր փառք քեզ։

Եւ ևս խաղղւե զտր աղաչեսցուք ըն''
Օրհնութի և փառք Հօր և Որդւոյ
և Հոգւոյն սբյ. Եւ յժմ և''

Խաղաղութիւն Ամենեցուն։

Սաղմոս, 136։

Ապրեցո՛ զիս տր 'ի մարդոյ չարէ. յառնէ անիրաւէ փրկեա՛ զիս։

խորհեցան զանօրէնութի՟ 'ի սիրտս իւրեանց. զօր ա՟մ պատրաստեցան
'ի պատերազմ.

Սրեցին զլեզուս իւրեանց ո՟պ զօձի. և թոյնք իժից 'ի ներքոյ շրթանց ն՟ց:

Պահեա՛ զիս տ՟ր 'ի ձեռաց մեղաւորի.
և 'ի մարդոյ չարէ փրկեա՛ զիս:

Խորհեցան խափանել զգնացս իմ. թաքուցին ամբարտաւանք որոգայթ ինձ

Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից իմոց. շուրջ զշաւղօք իմովք' եդին ինձ
զգայթակղութիւն:

Ասացի տ՟ր ա՟ծ իմ ես դու. ունկըն
դիր տ՟ր ձայնի աղօթից իմոց:

Տ՟ր տ՟ր զօրութի՟ փրկութե՟ իմոյ. հովանի
գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի:

Մի՛ մատներ զիս տ՟ր 'ի ցանկութի՟ մեղաւորաց. ոյք խորհեցան վ՟ս իմ
ընդ վայր հարկանել զիս:

Զի մի՛ երբէք բարձրասցին, և խորհուրդք նց՟ մի՛ կատարեսցին․ վախճան կատարածի նց՟՝ վաստակ շրթանց իւրեանց ծածկեսցէ զնս՟։

Արկցես ՚ի վր՟ նց՟ զկայծակունս հրոյ և կործանեսցես զնս՟․ ՚ի տառապանս մի՛ կարասցեն կեալ։

Այր լեզուանոյ մի՛ յաջողեսցի ՚ի վր՟ երկրի․ զայր մեղաւոր՝ չարիք իւր որսասցեն ՚ի կորուստ։

Գիտեմ՝ զի առնես տր՟ զդատաստանս աղքատի, և զիրաւունս տնանկի։

Արդարք գոհասցեն զանուանէ քում․ և բնակեսցեն ուղիղք առաջի երեսաց քոց։ Տր՟՝ կարդացի առ քեզ և լուր ինձ․ նայեա՛ ի ձայն աղօթից իմոց ՚ի կարդալ իմում առ քեզ։ Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ որպ՟ խունկ առաջի քո տր՟․ համբարձումն ձեռաց իմոց պատարագ երեկոյի։ Դիր տր՟ պահապան բերանոյ իմոյ․ և դուռն ամուր շրթանց իմոց . զի մի խոտորեսցէ սիրտ իմ բանիւ չարութեան :

'Ի պատճառել զպատճառս մեղաց ը՟ մարդս ոյք գործեն զանօրէնութի՟ . և ոչ եղէց կցորդ ընտրելոց նց՟ :

Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութ՟ և յանդիմանն արասցէ . իւղ մեղաւորի մի օծցէ զգլուխ իմ . այլ աղօթք իմ 'ի կամս նց՟ : Արգելան մերձ առ վիմին դատաւորք նց՟ . լուիցեն բանից իմոց և քաղցրասցին :

Ոպ՟ Թանձրութի՟ հողոյ զի սփռեալ է 'ի վր՟ երկրի . ցրուեսցին ոսկերք նց՟ մերձ 'ի դժոխս :

Առ քեզ տր՟ տր՟ են աչք իմ . 'ի քեզ յուսացայ . տր՟ մի հաներ զհոգի յինէն :

Պահեա՛ զիս յորոգայթէ որ Թագուցաւ ինձ 'ի գայթակղութե՟ գործողին զանօրէնութիւն :

Անկցին 'ի ցանցս նորա մեղաւորք .

Միայն եմ ես մինչև անցից:

Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի. ձայնիւ իմով զտէր աղաչեցի:

Հեղեցից առաջի նորա զաղօթս իմ. և զնեղութիւնս իմ առաջի նորա պատմեցից:

՚Ի նուաղել յինէն հոգւոյ իմոյ՝ դու տէր ծանեար զշաւիղս իմ. ՚ի ճանապարհ յոր և գնայի՝ թաքուցին ինձ որոգայթ:

Հայէի յաջմէ տեսանէի և ոչ ոք ճանաչէր զիս. կորեաւ յինէն փախուստ իմ և ոչ գտաւ խնդրող անձին իմոյ:

Աղաղակեցի առ քեզ տէր և ասացի՝ դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց:

Նայեա՛ տէր յաղօթս իմ զի ես խոնարհ եղէ յոյժ. ապրեցո՛ զիս ՚ի հալածչաց իմոց՝ զի հզօրք եղեն քան զիս:

Տէր՝ հան ՚ի բանտէ զանձն իմ. գոհանամ զանուանէ քումմէ:

Ինձ քեզ սպասեն արդարքն մինչև հատուսցես: Փառք Հօր և՛:

Ալէլուեայ Ալէլուեայ:

Լոյս զուարթ. սրբոյ փառացդ. անմահի Հօր: երկնաւորի սրբոյ կենարարի Յիսուսի Քրիստոսի: Եկեալքս ի մտանել արեգական. տեսաք զլոյս երեկոյիս: Օրհնեմք զՀայր և զՈրդի և զՀոգիդ աստուածութեանդ: Եւ այժմ ամենեքեան ամէն: Արժանաւոր ես զքեզ յամենայն ժամ օրհնել ձայնիւ երգովք զանուն փառաց ամենասուրբ Երրորդութեանդ. Որ տաս զկենդանութիւն. վասն որոյ և աշխարհս զքեզ փառաւորէ:

✠ Մաղթանք:

Օրհնեալ ես Տէր որ բնակեալդ ես ի բարձունս. և օրհնեալ են փառք մեծութեան քո. որ հաստատեցեր զլուսաւորս ի բարձունս. յերկնից զլոյս ծագեցեր ընդ ամենայն տիեզերս: Արարեր զարեգակն լուսատու տը-

ւընընջեան. զլուսինն և զաստեղս՝ լուսաւոր գիշերոյ և զլոյս ծրագի: դու ես լոյս գովելի. սբ և առաւաջին լոյսն: ՚ի քէն փախնու խաւարն, և զլոյս քո կենդանի՝ տր ծագեա՛ ՚ի սիրտս մեր: Ա՛յ մեք միաբան տասցուք օրհնեալ է անուն սբ փառաց քոց. և քեզ երգեմք զօրհնութի և զփառս հօր և որդւոյ և հոգւոյդ սբյ: Այժմ և":

✵ Քարոզ:

Հասեալքս ՚ի ժամ երեկոյիս՝ ամքն համբառնալով զձեռս մեր՝ փառաւորեմք զքեզ տր ած մեր. որ շնորհեցեր մեզ զտիւս խաղաղութե անցուցանել և հասանել ՚ի ժամ երեկոյիս: Արժանաւորեա՛ զմեզ տր սբ սրտիւ հրեշտակային երգովք գոհաբանութի մատուցանել տն այ ամենակալին. կեցո՛ և ողորմեա: Ողորմեաց մեզ տր ած մեր՝ ըստ մեծի ողորմութե քում.

ասասցուք ամենեքեան միաբանութ՟:
Տ՟ր ողորմեա՛ գ՟ ։

✠ Մաղթանք ։

Հասեալքս ՚ի ժամ երեկոյիս՝ ամ՟քն անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զՍ՟բ Հոգին ․ Այժմ և՛՛ ։

*Սեսեդիք ծննդեանն քո՟ի ․ և ա՟ետեաց ․ և վերափոխման ․ և այլոց տօնից Ա՟ծածնին ։

Տ՟ր ասացցիս՝ որդի իմ ես դու ․ ա
և ես այսօր ծնայ զքեզ ։
Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք ․ և ժողովուրդք խորհեցան ՚ի սնոտիս ։
Մեծացուսցէ անձն իմ զՏ՟ր ․ և ցնծասցէ հոգի իմ Ա՟վ փրկչաւ՛ իմով ։ բ
Զի հայեցաւ՛ ՚ի տառապանս աղախնոյ իւրոյ ․ ահա յայսմհետէ երանեսցեն ինձ ամ՟ ազգ ։
Իջցէ ոպ՟ զանձրև ՚ի վ՟ր գեղման ․ գ
ոպ՟ ցօղ զի ցօղէ յերկիր ։
Ա՟յ զիրաւունս քո արքայի տուր ․ և զարդարութ՟իս քո որդւոյ թագաւորի

աձ Տր կարօղ և հզօր. Տր կարօղ 'ի պատերազմի ։

Տեառն է երկիր լրիւ իւրով. աշխարհ և ամ բնակիչք նր ։

ակ Աթոռ քո աձ յաւիտեանս յաւիտենից. գաւազան ուղղուե՝ գաւազան արքայութն քո ։

Բղխեաց սիրտ իմ զբան բարի. և ասեմ զգործս իմ թագաւորի ։

բձ Տր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր. ուրախ եղիցին կղզիք բազումք ։

Երևեցան փայլատակունք նր տիեզերաց. ետես և սասանեցաւ երկիր ։

բկ Երգեցէք տն երգ նոր ամ երկիր. ծառայեցէք տն ուրախութբ ։

Մտէք առաջի նորա ցնծութեամբ. ծաներուք զի նա է տր աձ մեր ։

գձ Եկայք և տեսէք զգործս տյ որ արար զնշանս և զարուեստս 'ի վր երկրի ։

Ած մեր ապաւէն և զօրութ՟ի օգնական ՚ի վ՟ր նեղութ՟ց որք գտին զմեզ յոյժ:

Ած մեր յերկինս և յերկրի· զա՟մ զոր ինչ կամեցաւ և արար: գկ

Յելանելն Ի՟է՟լի յեգիպտոսէ տանն յակոբայ ՚ի ժողովրդենէ այլազգեաց·

Եղիցի ձեռն քո ՚ի վ՟ր առն· աջ քո ՚ի վ՟ր որդւոյ մարդոյ· զոր զօրացուցեր զնա ՚ի քեզ· գձ

Որ հովուես Ի՟է՟լի նայեաց· որ առաջնորդես ո՟պ խաշին յովսեփու:

Ած աստուծոց տ՟ր խօսեցաւ· և կոչեաց զերկիր: գկ

Յելիցն արեգական մինչև ՚ի մուտս արևու:

Օրհնեալ որ գաս յանուն տեառն· օրհնեալ որ գալոց ես: գուր

Տ՟ր ա՟ծ մեր երևեցաւ մեզ· տօնարէք տօնս ուրախութ՟ կանխաւ մինչև յանկիւնս սեղանոյ:

եկղ Աստ օրհնեցէք ա՟մ ծառայք տ՟ն զտ՟ր։
կրկ Սկայք ՚ի տան տ՟ն ՚ի գաւիթս ա՟յ մերոյ
մտի Սիրեցի՛ զի լուիցէ տ՟ր զձայն աղօ-
թից իմոց ։
Զի խոնարհեցոյց զունկն իւր առ իս
և ես յաւուրս իմ կարդացի առնա։

*Մեսեդիք Մարտիրոսաց ։

աձ Եղիցի ողորմութի՟ քո տ՟ր ՚ի վ՟ր մեր
որպէս յուսացաք ՚ի քեզ ։
Ցնծացէք արդարք ՚ի տ՟ր · ուղղոց
վայելէ օրհնութիւն ։
ակ Տ՟ր սիրէ զիրաւունս և ոչ ընդ վայր
հարկանէ զս՟րբս իւր ։
Փրկութի՟ արդարոց ՚ի տ՟նէ է · վերակա-
ցու է ն՟ց ՚ի ժամանակս նեղութե՟։
բձ Սքանչելի է ա՟ծ ՚ի վերայ ս՟րբց իւրոց
ա՟ծ իսրայէլի ։
Տէր ա՟ծ օրհնեալ · օրհնեալ է տէր
զօրհանապազ ։
բկ Օգնութիւն ինձ ՚ի տ՟նէ եկեսցէ

որ արար զերկինս և զերկիր :
Համբարձի զաչս իմ 'ի լերինս՝ ուստի եկեսցէ ինձ օգնութիւն :

Տ՟ փառաւորեալ է 'ի խորհուրդս սրբոց իւրոց. մեծ և ահաւոր 'ի վ՟ր այնոցիկ որք շուրջ են զնովաւ : գձ
Խոստովան եղիցին երկինք սքանչելեաց քոց Տ՟ր. և ճշմարտութ՟ի քո յեկեղեցիս սրբոց :

Սիրեսցիս զքեզ Տ՟ր զօրութ՟ի իմ. Տ՟ր հաստատիչ իմ. ապաւէն իմ և փրկիչ իմ Տ՟ օգնական իմ և ես յուսամ 'ի նա. ապաւէն իմ. եղջիւր փրկութեան իմոյ ընդունօղ իմ է : դկ

Մերձ է Տ՟ր առ ամենեսեան՝ որք կարդան առ նա. առ ամենեսեան՝ որք կարդան առ նա ճշմարտութ՟բ : դձ
Զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ Տ՟ր. աղօթից ն՟ց լուէ և կեցուցանէ զն՟ս :

Արդարքն ո՟պ զարմաւենիս ծաղկեսցին. դկ

ցին. որպէս զմայրսն լիբանանու բազումք եղիցին :

Տնկեալք եղիցին ՚ի տան տ̅ն. և ՚ի գաւիթս ա̅յ մերոյ ծաղկեսցին :

* Մեսեդիք Ապաշխարութեան :

դկց Տէր լուիցէ ինձ ՚ի կարդալ իմում առնա :

ած Ի կարդալ իմում լուաւ ինձ ա̅ծ ըստ արդարութեան իմոյ :

ակ Մի՛ տասցէ թշնամին իմ թէ յաղթեցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն թէ ես սասանեցայց .

Մինչև յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո յինէն. մինչև յե՞րբ բարձրանայ թշնամին ՚ի վ̅ր իմ. Նայեա՛ և լո՛ւր ինձ տ̅ր ա̅ծ իմ :

բձ Բերան արդարոյ խորհի զիմաստութի̅ և լեզու ն̅ր խօսեսցի զիրաւունս :

Մի՛ նախանձիր ընդ չարս. և մի՛ ընդայնոսիկ ոյք գործեն զանօրէնութի̅ :

Քաղցրութիւն արարեր ընդ ծառայի բկ
քում Տէր՝ ըստ բանի քում:
Քաղցր ես դու Տէր. և քաղցրութեամբ
քով խրատեա՛ զիս:
Նայեա՛ և լո՛ւր ինձ Տէր Աստուած իմ: գծ
Մինչև յե՞րբ Տէր մոռանաս զիս իսպառ. մինչև յե՞րբ դարձուցանես
զերեսս քո յինէն:
Գթութիւնք քո բազումեն Տէր. ըստ գկ
իրաւանց քոց կեցո՛ զիս:
Տե՛ս զխոնարհութիւն իմ և փրկեա՛ զիս.
զի զօրէնս քո ես ո՛չ մոռացայ:
Աստուած յօգնել ինձ նայեաց. և Տէր յընկերել ինձ փութա՛: Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին որք խնդրէին զանձն իմ: գծ
Լո՛ւր Տէր Աստուած աղօթից իմոց՝ յաղաչել գկ
ինձ առ քեզ. յերկիւղէ թշնամւոյն
փրկեա՛ զանձն իմ:
Ծածկեսցես զիս 'ի ժողովոց չարաց.
'ի բազմութենէ որք գործեն զանօրէնութիւն

✱ ՚Ի մեծի Հինգշաբաթու ։

Լուացից սրբութեամբ զձեռս իմ․ և շուրջ եղէց զսեղանով քով Տ՟ր ։ Տ՟ր սիրեցի զվայելչութ՟ տան քո․ և զտեղի յարկի փառաց քոց ։

✱ ՚Ի մեծի Ուրբաթու ։

Ետուն ՚ի կերակուր ինձ լեղի․ և ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ քացախ ։ Եղիցին սեղանք ն՟ց առաջի ն՟ց յորոգայթ ՚ի հատուցումն և ՚ի գայթակղութ՟ ։

✤ ՚Ի տօնի սրբոյ Խաչին ։

Ետուր երկիւղածաց քոց նշան․ զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան ։ Ո՟պ փրկեսցան սիրելիք քո․ կեցո՛ աջով քով և լուր մեզ ։

✤ Կարգ ուղիղեղիցեաց ։

Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ ո՟պ խունկ առաջի քո Տ՟ր ։ Համբարձումն ձեռաց իմոց՝ պատարագ երեկոյի ։

✱ Յատուկ առաջակողմանն ։

Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ ո՟պ խունկ

առաջի քո տ՟ր ։ Համբարձումն ձեռաց իմոց՝ պատարագ երեկոյի ։

Տ՟ր աղաղակեցի առ քեզ՝ լուր ինձ ։ Նայեա՛ ՚ի ձայն խնդրուածաց իմոց յաղաղակել իմում առ քեզ ։

✤ ՚Ի մեծի Հինգշաբաթու ։

Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ որ՟պ խունկ առաջի քո տ՟ր ։ Զերեկոյի աղօթս մեր ընկալ տ՟ր ․ և զտարածումն ձեռաց մերոց ։

✤ ՚Ի մեծի Ուրբաթու ։

Ուղիղ եղիցին աղաչանք մեր որ՟պ խունկ առաջի քո տ՟ր ։ Համբարձումն ձեռաց մերոց՝ պատարագ երեկոյի ։ ։

✤ Քարոզ Կիւրակամտից՝ և ամենայն աւուրց Տէրունեաց ։

Ասասցուք ամենեքեան միաբանու՟ե տէր ողորմեա՛ ։

Վ՟ս խաղաղութեան ա՟մ աշխարհի՛ ։ և այլն ՚ի թիւն , 280 ։

Եւ ևս խաղաղութեան զՏ՟ր աղաչ՚՚:

Աղաչեսցուք զամենակալն ա՟ծ ըդ Հայր Տ՟ն մերոյ յ՟սի ք՟սի՝ զԹագաւորն՝ խաղաղութեան՝ յաղագս խաղաղութեան. և վ՟ն միայնոյ ս՟բ կաթողիկէ և առաքելական եկեղեցւոյ, Զի զբազում ամս խաղաղութ՟ տացէ մեզ Տ՟ր ա՟ծ մեր. և զԹագաւորս խաղաղարարս առաքեսցէ առ մեզ. վ՟ն մեծի ս՟բ. և ահաւոր անուան Իւրոյ. Զպէտս զաւառաց, զզօրավարս, զզօրագլուխս, զժողովուրդս, ըդ մուտս և զելս մեր խաղաղութ՟ պահեսցէ. և զա՟մ պատերազմունս Թըշնամւոյն խափանեսցէ 'ի մէնջ: Տ՟ն ամենակալ կեցուսցէ և ողորմեսցի.

Զերեկս մերձեալ՝ և զառաջիկայ զիշերս խաղաղութ՟ անցուցա՚՚:

Զ. Հրեշտակ խա՚՚: Զ. քաւութ՟ և՚՚: Զ. ս՟բբ խա՚՚. Եւ ևս մի՚՚: Զ. ան՚՚: Աղ՟ր՚՚:

✣ Մաղթանք ։

Փրկեա զմեզ ՚ի փորձութենէ և յամենայն վտանգից մերոց ։

✱ Եւ ևս խաղաղութ՟ն զտէր աղա՟ ։

Վա՟ լսելի լինելոյ տ՟ն ա՟յ ձայնի աղաչանաց մերոց՝ բարեխօսութ՟բ ս՟րբ ած՟ածնին։ Եւ՛ իջանելոյ ՚ի վ՟ր մեր ողորմութ՟ն և գթութ՟ն տ՟ն ա՟յ։ Ամենակալ տ՟ր ա՟ծ մեր կեցո՛ և ողորմեա՛ ։ Օրհնութ՟ի և փառք Հօր և Որդ՛ ։ ԺԲԶ

✣ Խաղաղութիւն Ամենեցուն ։

Համբարձի զաչս իմ ՚ի լերինս՝
ուստի եկեսցէ ինձ օգնութ՟ի ։
Օգնութ՟ի ինձ ՚ի տ՟նէ եկեսցէ՝ որ
արար զերկինս և զերկիր ։
Մի՛ տար ՚ի սասանութ՟ի զոտն քո․ և
մի՛ ննջեսցէ պահապան քո ։
Ա՟պ ո՛չ ննջէ և ո՛չ ՚ի քուն երթայ պահապանն իսրայէլի ։
Տ՟ր պահեսցէ զքեզ․ և տ՟ր ընկալցի

աջոյ ձեռամբն իւրով։
Արեգակն ՚ի տուէ քեզ մի՛ մեղիցէ.
և մի՛ լուսինն ՚ի գիշերի։
Տէր պահեսցէ զքեզ յա̅մ չարէ.
պահեսցէ տ̅ր զանձն քո։
Տ̅ր պահեսցէ զմուտ և զել քո՛ յայսմ
հետէ մինչև յաւիտեան։ Փառք՛՛:

աճ ԱԾ՛ ես տ̅՛ր զօրո՛ւե̅՛ց ո՛ր բնակեալդ ես ՚ի՛ յե՛րկինս. և բա՛րեբանի՛ս ՚ի սրբութե̅՛ց քո՛ց։ Ե՛րկնայի՛ն զօրութի՛ք սե՛րովբէք և քե՛րովբէք. ա՛նդադա՛ր օրհնե՛ն տ̅ր զանունըդ քո՛։ Բազմաձայնա՛յք ը̅ նու՛ա՛ն պա՛շտօնէյք և ժողովո՛ւրդք՝ ե՛րկրպագեսցո՛ւք տէրո՛ւե̅՛րդ քո՛։ Դ՛ու որ յառաջ քան զյաւիտեա՛նս ՚ի՛ հօրէ առաքեցա՛ր. և լուսո՛վ իմանալեա՛ւ լը՛ցե՛ր զարարա՛ծս. օ՛րհնեա՛լ ես Թա՛գաւոր յա՛ւիտենի՛ց։ Որ ըզ լո՛յսն իսկըզբանէ հաստա՛տեցե՛ր վե՛րուստի՛ն

և

և զխաւարն անգիտութեան յարութեամբ քո հալածեցեր՝ օրհ։ Ուստի և մեք լուսաւորեալքս ընդ լուսեղէն զըւարթնոցն. երգեսցուք ցընծութեամբ ՚ի յարութեան երեկոյիս՝ օրհ։

Երկնաքաղաքացին յոհաննէս մեծն ՚ի ծնունդըս կանանց. քարոզէր յանապատի ազդարարող բարբառով. ըզծագումն լուսոյ արեգականն արդարութեան։ Ճըշմարիտ մարգարէ և ձեռնադրող որդւոյն այ՝ յառաջընթաց կարապետ և պատմող ածային օրինացն. հորդէր զճանապարհ թագաւորին յաւիտենից։ Զնորէն գինարբուսոյն ժողեգնէ հերովդիադայ. ՚ի պարգևի մանկին խընդրէր ըզգլուխ մարգարէին՝ շիջուցանել զարուսեակն և զանաղօտ լապտերն։ Սրբուհւոյ ածածնին բարեխօսութեամբ պարգևեա երկրպագուացս

ամենաս՟բ երրորդութեանդ՝ զյարութիւն յուսոյ կենացըն յաւիտենից:
Ո՜ հաստատեցեալ ժողովուրդըս ս՟բ երրորդութեանդ և զփրկական նշանս ի խորան փառաց քոց պահեա անխռով՝ ի խաղաղութեան:

գկ Ընդ քո յարութիւդ օրհնեմք մարդասէր. աղաղակելով ը՟ր փառըք քեզ:
Որ օրհնեն սերովբէքն և գովեն քերովբէքն. ա՟՟: Ընդ անդադար բերանով անհանգիստ բարբառով. աղաղ՟՟:

գկ Առեալ և մեր զօրհնութիւնս հրեշտակացն երգե՟մք. եւ ասեմըք փա՟ռք յարութեան քո տ՟ր. Որ խաչեցար վասըն մեր թաղեցա՟ր. եւ յարեար ազատեցեր ի մեղաց:
Սուրբ ա՟ծ ս՟ուրբ եւ հզօր ս՟բ անմահ թագաւոր:

գկ Այսօր մարտիրոսաց դասքըն ցըն-

ծա

ծացեալ բերկրին ընդառաջ տեսու-
թեան քսի որդւոյն այ։ Զայն է յերկ-
նից վերակացեալ՝ ասէ. եկայք օրհնեսցուք
լերք նոր խմբի ժամուանդորդք երկնից
խորանացն։ Լըցէք ըզդուռըն անկե-
լոցն՝ ապըստամբոն ղական Թշնամոյն
որ ՚ի յերկնից վայր անկեալ։

Մրտցեն աղօթք իմ տէր ՚ի տաճար
սբ քո. և առաքեա ՚ի մեզ տէր
զօգնութիւն ՚ի լեռնէ սրբոյ քումմէ։
վանեացի աջ քո տէր ՚ի վր ստեղծ-
ւածոց քոց. և առաքեա ՚ի մեզ տէր։
Օրհնեալ աղօթս մեր ընկալ տէր
բարեխօսութբ ծնողի քո. և առա՛։

դկ

✠ Քարոզ։

Վս խաղաղութե աշխարհի և
հաստատութե սբյ եկեղեցւոյ
զտր աղաչեսցուք. ասասցուք ամե՛։

❋ Աղօթք։

Հայր գթած բարեխնամօղ՝ արարիչ

տմ

ա՟մ արարածոց. ընկալ զպաղատանս ծառայից քոց ՚ի ժամ երեկոյիս. որ առաւօտ եւ առ ա՟մն՝ պարգեւօք բարերարութ՟ե քո։ Ողորմեա տ՟ր ա՟մ ձ՟ի եւ եկեղեցւոյ քում սրբոյ. հիւանդաց՝ վշտացելոց՝ ճանապարհորդաց՝ նաւորդաց՝ խոստովանողաց՝ ապաշխարողաց՝ եւ հոգւոցն հանգուցելոց։ Զի դու տ՟ր ամենակալ՝ գիտես ըզպէտս մեր եւ զկարիս՝ առաւել քան զոր խնդրեմք եւ իմանամք։ եւ քեզ Հ՟ր Որդւոյ եւ ամենաս՟բյ Հոգւոյդ վայե՛։

† Յաղուհայէն ասի Տ՟ր ամենակալն եւ իւր քարոզն եւ աղօթքն ։ յառաւօտու ժամուն գոյես ։ Իսկ յայլ աւուրս, Որ բնակեալն Ա՟ծակման փոխ,

ր բնակեալն է յօգնութ՟ե բա՛։ եւ այլն տ՟պ ՚ի Թիւն, 388։ Ա՟ռ քեզ տէր համբարձի զաչս իմ որ բնակեալդ ես ՚ի յերկինս ։

Ոպ աչք ծռյի ՚ի ձեռն տն իւրոյ, և ոպ
աչք աղախնոյ ՚ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ:
Այնպս են աչք մեր առ քեզ տր ած
մեր՝ մինչև ողորմեսցիս ՚ի վր մեր:
Ողորմեա մեզ տր՝ ողորմեա՛ց մեզ·
զի բազում լցաք արհամարհանօք:
Յո՜յժ առաւել լցան անձինք մեր նա
խատանօք որք նախատէին զմեզ· և
արհամարհանօք ամբարտաւանից:
Ած՝ յանուա՛ն քում կեցո՛ զիս· և ՚ի
զօրութն քում իրաւ արա ինձ.
Ած՝ լո՛ւր աղօթից իմոց· ո՛ւնկնդիր
բանից բերանոյ իմոյ:
Օտարք յարեան ՚ի վր իմ և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ և ո՛չ համարե-
ցան զքեզ ած առաջի իւրեանց:
Ահա՛ ած օգնական իմ և տր ընդու-
նօղ հոգւոյ իմոյ:
՚Ի դարձուցանել զչարն ՚ի թշնամիս իմ,
Ճշմարտութբ քով սատակեա՛ զնս:

Նա կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ․ և խոստովան եղէց անուան քում տ̅ր՝ զի բարի է։ Յա̅մ նեղուէ̅ իմմէ փրկեցեր զիս և 'ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ։ Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն ս̅բյ։ Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից․ ամէն։

✻ Մաղթանք։

Զբարձրեալն զ՚Ք̅ս արասցուք մեզ ապաւէն՝ զի ո՛չ հասցեն առ մեզ չարք․ և տանջանք մի՛ մերձեսցին 'ի յարկս մեր։

✻ Քարոզ։

Եւ մեք միաբան զողորմութի̅ 'ի տ̅նէ խնդրելով, ասասցուք ա̅մքն միաբանութե̅․ տ̅ր ողորմ″։

✻ Աղօթք։

Յոյս կենաց՝ ընդունող աղօթից՝ քաւիչ մեղաց՝ և կատարիչ խնդրուածայ Յ͞ի Ք͞ի մեր. ընկալ զպաղատանս մեր ՚ի ժամ երեկոյիս՝ բարեխօսու͞թբ ս͞բ ա͞ծածնիդ և աղաչանօք ա͞մ ս͞րբց քոց։ Լո՛ւր մեզ տ͞ր և ողորմեա. ներեա՛ քաւեա՛ և թո՛ղ զմեղս մեր։ արժանաւորեա՛ գոհու͞թբ փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ ս͞բյ հոգ՚՚։

✱ Ցերեկս Տէր ողորմեա։

Բարերար և բազում ողորմ ա͞ծ՚՚։

✱ Հայր մեր որ յերկինս։

✱ Փոխ կիրակամուտի։

Ասա օրհնեցէք ա͞մ ծ͞ռյք տ͞ն զ͞տր. ո՛ կայք ՚ի տաճն տ͞ն և ՚ի գաւիթս ա͞յ մերոյ։ ՚Ի գիշերի համբարձէք զձեռս ձեր ՚ի սրբութի և օրհնեցէք զտէր։

Օրհնեսցէ զքեզ տէր ՚ի սիօնէ. որ արար զերկինս և զերկիր։

Խոստովան եղէց քեզ տ͞ր բոլորով

սրտիւ իմով. առաջի հրեշտակաց
սաղմոս ասացից քեզ:

Զի լուար զբանս բերանոյ իմոյ.
երկիրպագից 'ի տաճար ս՟բ քո. և
խոստովան եղէց անուան քում վ՟ս
ողորմութե՟ն և ճշմարտութե՟ն քո:

Մեծ արարեր յա՟մի զանուն ս՟բ քո.
յորում աւուր կարդամ առ քեզ,
վաղվաղակի լուր ինձ. և բազում
արասցես զզօրութ՟իս յանձն իմ:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ա՟մ թագաւորք երկրի. զի լուան զբանս
բերանոյ քո. և օրհնեսցեն զճանապարհս քո:

Մեծ են փառք տ՟ն. բարձր է տ՟ր.
զխոնարհս տեսանէ. և զբարձունս՝
'ի հեռաստանէ ճանաչէ:

Թէ՟պտ և գնացից ես 'ի մէջ նեղութե՟ց
կեցուսցես զիս 'ի բարկութ՟է թշնամոյն
Ձգեցեր զձեռն քո՝ և փրկեաց զիս

աջ

աջ քո. և տ՟ր հատուսցէ ընդ իմ։ Տ՟ր ողորմութ՟ի քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։ Ա՟ծ՝ յանուան քում կեցո՛ զիս. և՛ ի զօրու՛՛։ և այլն ոպ՟ ՚ի վերոյ։

✠ Քարոզ։

Խնդրեսցուք հաւատով միաբանութ՟ ՚ի տ՟նէ՝ զի զողորմութե՟ զշնորհս իւր արասցէ ՚ի վ՟ր մեր։ Տ՟րն ամենակալ կեցուսցէ և ողորմեսցի։ Կեցո՛ Տ՟ր։ Տ՟ր ողոր՛՛. գ՟։

✺ Աղօթք։

Թագաւոր խաղաղութե՟ օգնական և փրկիչ անձանց մերոց քս՟ ա՟ծ մեր։ Պարսպեալ պահեա՛ զժողովուրդս քո ընդ հովանեաւ ս՟բ և պատուական խաչի քո ՚ի խաղաղութե՟։ Փրկեա՛ յերևելի և յաներ՚ևոյթ թշնամւոյն։ Արժանաւորեա՛ գոհութ՟ փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ ս՟բ հոգ՟՛՛։

✤ Քարոզ։

Ս. խաչին աղաչեսցուք զՏ՟ր՝ զի սովաւ փրկեսցէ զմեզ ՚ի մեղաց․ և կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութեան իւրոյ։
Ամենակալ տէր Ա՟ծ մեր՝ կե՛։

•շիբ• Պահպանեա զմեզ Ք՟ս Ա՟ծ մեր ընդ հովանեաւ ս՟բ և պատուական խաչի քո ՚ի խաղաղութեան․ փրկեա յերևելի և յաներևոյթ թշնամւոյն։
Արժանաւորեա գոհութ՟ փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ ս՟բյ հոգ՛՛։

✤

✤ Խրատք վ՟ն երկրպագութեան եկեղեցւոյ։

Ուրախ եղէ ես ոյք ասէին ցիս՝ ՚ի տուն Տ՟ն երթիցուք մեք․
Հաստեալ կային ոտք մեր առ դրունս քո Ե՟մ։ Ե՟մ շինեալ ոպ՟ քաղաք․
և բնակութ՟ իւր շուրջ զնովաւ։
Անդ ելանէին ազգք՝ ազգք Տ՟ն վկայութի իէլի․ խոստովան լինել անուան Տ՟ն։

Անդ

Անդ արկեալ են աթոռք դատաստանի. աթոռս արկեալ են ՚ի տան դաւթի: Հարցէք զողջունէ երուսաղէմի և զշինութ՟է ոյք սիրէք զտ՟ր:

Եղիցի խաղաղութ՟ի ՚ի զօրութ՟ե քում. և շինութ՟ի յաշտարակս յամուրս քո:

Վ՟ս եղբարց և ընկերաց իմոց խօսեցայ զխաղաղութ՟ի. վ՟ս քո և վ՟ս տան տ՟ն ա՟յ մերոյ խնդրեցաք զբարութ՟ի ՚ի քէն:

Տուր զօրութ՟ի ծառայի քո. կեցո՛ զորդի աղախնոյ քո. և արա՛ առ իս նշան բարութեան.

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի դու տ՟ր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս: Փառք հօր":

✠ Քարոզ.

Ս՟. եկեղեցեաւս աղաչեսցուք զտ՟ր՝ զի սովաւ փրկեսցէ զմեզ ՚ի մեղաց. և կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութ՟ե իւրոյ ամենակալ տ՟ր":

❋ Աղօթք։

Առ դրանս ք՟յ եկեղեցւոյս և առ՟ջի ա՟ծընկալ և պայծառացեալ ս՟բ Նշանացս՝ խոնարհեալ երկիւղիւ՛ երկիր պագանեմք. զս՟բ և զհրաշալի և ըզյաղթօղ տէրունիդ քո օրհնեմք և փառաւորեմք և քեզ մատուցանեմք զօրհնութ՟ի և զփառս հօր և որդ՟'։

✣ Փոխ։

Աղաղակեցէք առ տ՟ր ա՟մ երկիր. ծառայեցէք տ՟ն ուրախութ՟։

✣ Զփոխն ըստն ասա և փառք տուր։

❋ Քարոզ։

Օրհնեսցուք զամենակալն ա՟ծ զհայր տ՟ն մերոյ յ՟սի ք՟սի. որ արժանի արար զմեզ կալ՝ ի տեղւոջ փառաբանութեն և երգել զերգս հոգևորս։

Ամենակալ տէր՛՛։

✣ Աղօթք։

Ի՟ մէջ տաճարիս և առաջի ա՟ծընկալ

կալ և պայծառացեալ ս՟բ նշանացս և ս՟բ սեղանոյս՝ խոնարհեալ երկիւղիւ երկիր պագանեմք. զս՟բ զհրաշալի և զյաղթօղ յարութիւնդ քո փառաւորեմք. և քեզ մատուցանեմք զօրհնութիւն և զփառս ընդ
հօր և ընդ ս՟բ հոգ՟։

Աղօթք։

Ի յարկի սրբութե և՚ի տեղւոջ փառաբանութե. հրեշտակաց բնակարանիս և մարդկան քաւարանիս. և առաջի ա՟ծընկալ և պայծառացեալ ս՟բ նշանացս և ս՟բ խորանացս խոնարհեալ երկիւղիւ երկիր պագանեմք. զս՟բ և զհրաշալի և զյաղթօղ յարութիւնդ քո օրհնեմք և փառաւորեմք. և ը՟ երկնային զօրսն քեզ մատուցանեմք զօրհնութի և զփառս ընդ հօր և ընդ ս՟բ հոգւոյդ։ Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

✠ Կարգաւորութի՟ն Հասարակաց Աղօթից Խաղաղականի ժամուն։ Որ կատարի 'ի դէմս Հոգւոյն Ա՟յ։ Նաև 'ի դէմս Բանին Ա՟յ որ եդաւ 'ի Գերեզմանի և էջ 'ի դժոխս և խաղաղութիւն արար հոգւոյն։

ՕՐՀՆԵՑԻՑ զՏ՟ր յա՟մ ժամ. յա՟մ ժամ օրհնութի՟ ն՟ր 'ի բերան իմ։ 'Ի Տ՟ր պարծեսցի անձն իմ լուիցեն հեզք և ուրախ եղիցին։

Մեծ արարէք զՏ՟ր ինև. և բարձր արասցուք զանուն ն՟ր իմիասին։

խնդրեցի ՚ի տնէ և լուաւ ինձ.
յմ նեղութեց իմոց փրկեաց զիս։
Մատիք առ տր և առէք զլոյս. և
երեսք ձեր մի ամաչեսցեն։

Այս աղքատ կարդաց առ տր՝ և տր
լուաւ սմա. յմ նեղութենէ սո-
րա փրկեաց զսա։

Բանակք հրեշտակաց տն շուրջ են
զերկիւղածովք իւրովք և պհեն զնս։
Փառք հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն
սբյ։ Այժմ և միշտ և՛՛։

✠ Եւ ևս խաղաղութեան զտէր աղա՛՛.

Օրհնութի և փառք հօր և Որդ՛՛։

✱ Երգ Աստիճանաց։

Ի նեղութեան իմում ես առ տր կարդա-
ցի՝ և լուաւ ինձ. տր փրկեա
զանձն իմ ՚ի շրթանց նենգաւորաց
և՚ի լեզուէ չարէ։

Զի՞ տացի քեզ կամ զի՞նչ յաւելցի
լեզու նենգաւոր։

Զկանոնն բովանդակ ասա. Բայց ոմանք աւելու չասեն զի երգ աստիճանաց է։

Սաղմոս, 87։

ՏԷՐ Ա͞Ծ ՓՐԿՈՒԹԵ͞Ն իմոյ ՚ի տուէ կարդացի և ՚ի գիշերի առաջի քո ։
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տ͞ր. խոնարհեցո ունկն քո ՚ի խնդրուածս իմ։
Փառք Հօր և Որդ՚՚։

Եւ ևս խաղաղութեան զտէր աղա՚։
Օրհնու͞թի և փառք Հօր և Որդ՚՚։

Խաղաղութիւն Ամենեցուն։

Սաղմոս, 4։

Ի կարդալ իմում լուար ինձ Ա͞Ծ ըստ արդարութե͞ն. ՚ի նեղութե͞ն ինձ ընդարձակ արարեր. ողորմեա ինձ և լուր աղօթից իմոց։ Որդիք մարդկան՝ մինչև յե՞րբ էք խստասիրտք. ընդէ՞ր սիրէք զնան-

րու

րութի՟ և խնդրէք զստութիւն ։

Ծանիրուք՝ զի սքանչելիս արար տ՟ր ս՟բյ իւրում. և տէր լուիցէ ինձ 'ի կարդալ իմում առ նա ։

Բարկանայք և մի՛ մեղանչէք. զոր ինչ ասէք 'ի սիրտս ձեր՝ յանկողինս ձեր զղջացարուք ։

Մատուցէք պատարագս արդարուե՟ և յուսացարուք 'ի տ՟ր ։

Բազումք ասէին թէ ո՞ ցուցցէ մեզ զբարութի՟ տ՟ն. նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց. և ետուր ուրախութի՟ սրտից մերոց ։

'Ի պտղոյ ցորենոյ գինոյ ձիթոյ իւրեանց լցուցեր զնոսա ։

Խաղաղուե՟ յայս և 'ի սոյն ննջեսցուք և զարթիցուք. զի դու տէր միայն առանձին յուսով քով բնակեցուցեր զմեզ ։

Տ՟ր՝ մի՛ սրտմտուե՟ քով յանդիմաներ

զիս. և մի բարկութ՟բ քով խրատեր զիս.

Ողորմեա ինձ Տ՟ր, զի հիւանդ եմ ես. բժշկեա զանձն իմ զի խռովեցան ոսկերք իմ: Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ. և դու Տ՟ր մինչև յե՞րբ.

Դարձ Տ՟ր և փրկեա զանձն իմ. կեցո՛ զիս Տ՟ր ըստ ողորմութ՟ն քում:

Զի ոչ ոք է որ 'ի մահու յիշէ զքեզ. կամ 'ի դժոխս խոստովան առնիցի առ քեզ:

Վաստակեցայ ես 'ի հեծութ՟ն իմում. լուացի զա՟մ գիշեր զմահիճս իմ. և արտասուօք իմովք զանկողինս իմ թացի.

Խռովեցաւ 'ի սրտմտութ՟է աչն իմ. և մաշեցայ ես 'ի վ՟ր ա՟մ թշնամեաց իմոց.

'Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան. որք գործէք զանօրէնութիւն:

Լուաւ Տ՟ր ձայնի լալոյ իմոյ. լուաւ Տ՟ր աղօթից իմոց. և Տ՟ր զխնդրուածս իմ ընկալաւ:

Ամա

Ամաչեսցեն եւ խռովեսցին յոյժ ա̅մ թշնամիք իմ. դարձցին յետս եւ ամաչեսցեն յոյժ վաղվաղակի եւ խռովեսցին

Մինչեւ յե՞րբ տ̅ր մոռանաս զիս իսպառ. մինչեւ յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո յինէն:

Մինչեւ յե՞րբ դնեմ զխորհրդս յանձն իմ. եւ ցաւ՛ք սրտի իմոյ զաւ՛ուրս:

Մինչեւ ցե՞րբ բարձրանայ թշնամին 'ի վ̅ր իմ. նայեա՛ եւ լո՛ւր ինձ տ̅ր ա̅ծ իմ.

Լո՛յս տուր աչաց իմոց՝ զի մի՛ երբէք ննջեցից 'ի մահ:

Մի՛ ասասցէ թշնամին թէ յաղթեցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն թէ ես սասանեցայց:

Ես յողորմութի̅ս քո տ̅ր յուսացայ. եւ ցնծացա՛ սիրտ իմ 'ի փրկութե̅ քում. օրհնեցից զտ̅ր զբարերարն իմ:

Պահեա՛ զիս ա̅ծ իմ զի ես 'ի քեզ յուսացայ. ասացի տ̅ն՝ տ̅ր իմ ես դու. և բարիք իմ ինձ 'ի քէն են:

Սրբոց քոց որք են յերկրի քում, սքանչելի արարեր զա՟մ կամս իմ 'ի նս՟:

Յաճախեսցին հիւանդութիւնք նց՟. յետ այսորիկ արագ վաղվաղեսցին:

Ոչ ժողովեցայց 'ի ժողովս նց՟ արեանց. և ոչ յիշեցից զանուանս նց՟ 'ի շրթունս իմ:

Տր՟ բաժին ժառանգութե՟ իմոյ և բաժակի իմոյ. դու ես որ այսրէն դարձուցանես զժառանգութի՟ իմ յիս:

Վիճակք ելին ինձ ընդ ընտիրս. և ժառանգութի՟ իմ հաճոյ եղև ինձ:

Օրհնեցից զՏր՟ որ իմաստուն արար զիս. մինչ 'ի գիշերի ևս խրատեցին զիս երիկամունք իմ:

Յառաջագոյն տեսանէի զՏր՟ առաջի իմ յա՟մ ժամ. զի է ընդաջմէ իմ մէ զի մի սասանեցայց:

Վ՟ն այսորիկ ուրախ եղև սիրտ իմ.

և

և ցնծացաւ լեզու իմ. ևս և մարմին իմ բնակեսցէ յուսով։

Զի ոչ թողցես զանձն իմ ՚ի դժոխս. և ոչ տացես ս՟րբյ քում տեսանել զապականութիւն։

Ուսուցեր ինձ զճանապարհս կենաց. լցուցեր զիս ուրախութ՟բ երեսաց քոց ՚ի քաղցրութ՟ե վայելչութեան աջոյ քոյ մինչ իսպառ։

Լուր տ՟ր արդարութեան և նայեա՛ ՚ի խնդրուածս իմ. ունկնդիր աղօթից իմոց՝ զի ոչ շրթամբք նենգաւորօք։

Յերեսաց քոց իրաւունք ինձ ելցեն և աչք իմ տեսցեն զուղղութ՟ի։

Փորձեցեր զսիրտ իմ և քննեցեր ՚ի գիշերի. փորձեցեր զիս՝ և ոչ գտաւ յիս անիրաւութիւն։

Մի՛ խօսեսցի բերան իմ զգործս որդւոց մարդկան. վ՟ս բանից շրթ՟նց քոց՝ ես պահեցից զճանապարհս խիստս։

Հաստատեա՛ զշաւիղս իմ ՚ի ճանապարհի քում. զի մի՛ գայթակղեսցին գնացք իմ:

Ես առ քեզ տ՟ր կարդացի՝ զի լուար ինձ ա՟ծ. խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո՝ և լո՛ւր բանից իմոց:

Սքանչելի արարեր զողորմութ՟իս քո. ո՛ փրկես զայնոսիկ որ յուսացեալ են ՚ի քեզ յայնցանէ որ հակառակ կան աջոյ քո:

Պահեա՛ զիս ո՟պ բիբ ական. ընդ հովանեա՛ւ թեւոց քոց ծածկեսցես զիս յերեսաց ամբարշտաց որ տառապեցուցին զիս:

Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին և ՚ի ճարպս իւրեանց արգելին. և բերանք ն՟ց խօսեցան զամբարտա՛ւանութ՟ի.

Մերժեցին զիս՝ և այժմ դարձեալ պատեցան զինև. աչս եդին խոնարհեցուցանել զիս յերկիր:

Հա

Համարեցան ինձ որպ՟ առիւծ զի պատրաստի յորս. եւ որպ՟ կորիւն առիւծու զի նստի գաղտնեալ։

Արի՛ Տ՟ր ժամանեա՛ նց՟ եւ խափանեա՛ զն՟ս. փրկեա՛ զանձն իմ յամբարշտաց. 'ի սրոյ եւ 'ի ձեռաց թշնամւոյն։

Տ՟ր՝ կորո՛ զն՟ս յերկրէ. բաժանեա՛ եւ խափանեա՛ զն՟ս 'ի կեանս իւրեանց։

Գաղտնեօք քովք լցան որովայնք նց՟. յագեցան կերակրօք եւ թողին զմնացուածս տղայոց իւրեանց։

Իսկ արդարութ՟բ երեւեցայց երեսաց քոց. եւ յագեցայց յերեւել փառաց քոց։

Դատ արա՛ ինձ ա՟ծ եւ իրաւ՟ արա՛ ինձ 'ի դատաստանի իմում։

Յազգէ որ ո՛չ է ս՟բ՝ 'ի մարդոյ մեղաւորէ նենգաւորէ փրկեա՛ զիս։

Դու ա՟ծ հզօրէ իմ ես՝ ընդէ՞ր մոռացար զիս. ընդէ՞ր տրտում գնամ ես 'ի նեղել թշնամւոյ իմոյ։

Ուսուցէ՛ տ՟ր զլոյս քո և զճշմարտութի՟
քո. զի առաջնորդեսցեն ինձ և հան-
ցեն զիս 'ի լեառն ս՟բ և 'ի յարկս քո:
Մտից առաջի սեղանոյ ա՟յ առ ա՟ծ՝
որ ուրախ առնէ զմանկութի՟ իմ:
Խոստովան եղէց քեզ օրհնութ՟ե
ա՟ծ ա՟ծ իմ:

Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ.
կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա՛
առ ա՟ծ. խոստովանեա՛ նմա. փրկիչ
երեսաց իմոց ա՟ծ է:

Ա՟ծ՝ յօգնել ինձ նայեա՛ց. և տ՟ր յըն-
կերել ինձ փութա՛:

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին որք խընդ-
րէին զանձն իմ. դարձցին յետս և
ամաչեսցեն որք խորհէին ինձ չար:
Դարձցին առ ժամայն ամաչեցեալ
որք ասէին ինձ վա՛շ վաշ:

Ցնծասցեն և ուրախ լիցին 'ի քեզ
ամ՟քն որք խնդրեն զքեզ տ՟ր:

Ասասցեն յա՟մ ժամ մեծ է ա՟ծ. Որք սիրեն զփրկութիւնս քո: Ես աղքատ և տնանկ եմ ա՟ծ՝ օգնեա ինձ. օգնական և փրկիչ իմ ես դու տ՟ր իմ մի՛ յամենար.

Տուր զօրութի՟ ծառայի քո. կեցո՛ զորդի աղախնոյ քո. և արա՛ առիս նշան բարութեան:

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի դու տ՟ր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս. Փառք հօր":

Երգ.

Շնորհեա՛ մեզ տ՟ր ՚ի գիշերի՝ զերկնային զխաղաղութի՟ քո՛. և պահեա՛ զմեզ ՚ի պատրանացն թշնամւոյն ամենայա՛ղթ զօրութե՟՝ ս՟ր խաչի քոյ: Տ՟ր ա՟ծ փրկութե՟ իմոյ. ՚ի տուէ կարդացի՝ և գիշերի առաջի քոյ: Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տ՟ր. խոնարհեցոյ ունկն քո ՚ի խընդրուածս իմ։ Հսկեսցէ առ մեզ տ՟ր պահապան ՚ի քէն և պահեսցէ զմեզ յա՟մ ժամ։ Առաքեա ՚ի մեզ տ՟ր զզօրութ՟ն ս՟բյ խաչին որ պահեսցէ ըզմեզ յա՟մ ժամ. Արժանի արա տ՟ր զերեկս զայս խաղաղութ՟բ և առանց փորձութ՟ն անցո՛ ըզմեօ՛ք։ Արժանաւորեա՛ տ՟ր զգիշերս զայս խաղաղութ՟բ և առանց մեղաց պահելով զմե՛զ. Ընդ մեզ տ՟ր ա՟ծ՛ գիտասջիք հեթանոսք և պարտեցարո՛ւք. զի ա՟ծ ընդ մեզ է։ Ը՟ լուարուք զայս ՚ի ծագաց մինչև ՚ի ծագս երկրի՛. զի ա՟ծ։ Ը՟ հզօրացեալքդ պարտեցարո՛ւք. զի՟՟։ Ը՟ զի թէպէտ և դարձեալ զօրանայք՝ դարձեալ ՚ի պարտութ՟ի մատնեսջի՛ք. զի՟՟։ Ը՟ զխորհուրդն զոր խորհիք խափանէ տ՟ր. զի՟՟։ Ը՟ զբանն զոր խօսիք մի՛ մնասցէ առ ձե՛զ. զի՟՟։ Ը՟ քանզի յե՟րկիւղէ ձերմէ մեք ո՛չ երկնեցուք և ո՛չ խռովեցո՛ւք. զի՛՛։ Ն՛ զտ՜ր ա՜ծ մեր փառաւոր արասցո՛ւք և նա եղիցի մեզ յերկի՛ւղ. զի՛. Ն՛ յուսացեալ եղիցուք մեք ՚ի նա և նա եղիցի մեզ ՚ի սրբութի՛. զի՛՛, Ն՛ յուսացեալ եղիցուք մեք ՚ի նա և նա եղիցի մեզ ՚ի փրկութի՛. զի՛՛։ Ն՛ ահաւասիկ ես և մանկունք իմ զոր ետ ինձ ա՜ծ՛. զի՛՛։ Ն՛ ժողովուրդ որ նստէր ՚ի խաւարի ետես լոյս մեծ՛. զի՛՛։ Ն՛ որ բնակեալդ էք ՚ի խաւարի և ՚ի ստուերս մահու՝ լոյս ծագեսցի առ ձեզ. զի՛՛։ Ն՛ քանզի մանուկ ծնեալ որդի և տուեալ մեզ՛. զի՛՛։ Ն՛ որոյ իշխանութի իւր ՚ի վ՜ր ուսոյ իւրոյ՛. զի՛՛։ Ն՛ որ կոչի անուն ն՜ր մեծի խորհրդոյ հրեշտակ. զի՛՛։ Ն՛ սքանչելի խորհրդակի՛ց. զի՛՛։ Ն՛ ա՜ծ հզօր իշխան՛. զի՛՛։ Ն՛ իշխան խաղաղու-

թն հայր հանդերձելոյ յաւիտենին:
Տէր ած ընդ մեզ է. Եւ փառք
Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ:
Այժմ և միշտ և.

Ի մերձենալ երեկոյիս՝ համբառնումք զձեռս մեր 'ի սրբութի. զոր ինչ մեղաք այսօր խորհրդով բանիւ կամ գործով 'ի յանձնողէնս մեր զղջանալով խոստովան եղիցուք զգաղտնիս սրտից մերոց ծածկագիտին այ. յուսալով յողորմութի քո: Եւ մեք միաբան գոչեսցուք յիշեա զմեզ տր յորժամ գաս արքայութբ քով և ողորմեա մեզ:

Եւ ևս խաղաղութն վերէր ասա:

ձէղ Գոհացարուք զՏէր որ իւրով ողորմութբն առաջնորդեաց մեզ 'ի գործս տուընջեան. և շնորհեաց մեզ միաբան գալ հասանել 'ի հանգիստ գիշերիս: Եւ մեք յամ ժամ աղաչեսցուք զմարդասէրն ած լինել

պա,

պահապան անձանց մերոց. և նա իւրով ողորմութե՟ն պահեսցէ զմեզ. և առաջնորդել հասուցէ իւր բարութե՟ն հանգիստն. զոր խոստացաւ սիրելեաց իւրոյ ճշմարիտն ա՟ծ յ՟ս ք՟ս:

Տէ՟ր ամենակալ կեցուս'':

Զհանդիստ գիշերիս խաղաղութե՟'':
Զ. հրեշտակ խա'': Զ. քաւութիւն'':
Զ. ե՟կյ խա'': Սէ՟ր և միա'': Զ. ան'':

Ողորմեաց մեզ'':

աղօ Տէ՟ր բարերար որ մեծաւ գթութե՟ քով պատրաստեցեր զյաւիտենական հանգիստն առաքինութե՟ աշխատելոցն. և կոչեցեր առ քեզ քաղցր ձայնիւ զծանրաբեռնեալսն և զտառաժանեալսն մեղօք՝ հանգիստ նց՟ խոստանալով: Շնորհեա՛ և մեզ տէ՟ր անխռով խաղաղութե՟ զգիշերս անցուցանել. և'ի ծանրութէ՟ մեղաց զաշխատեալս՝ ապա հովուեա՛ ողորմութե՟ քով.

քով. և արժանաւորեա՛ մշտնջենաւոր հանդստեանն ընդ ա՟մ ս՟բս քո: Ն՛ գոհանալով փառաւորեսցուք զքեզ ը՟ հօր և ամենասուրբ հոգւոյդ Ա․յժ״:

*Խաղաղութիւն Ամենեցուն:

Պարգևատու բարեաց և աղբիւր խաղաղութե՟ տ՟ր ա՟ծ մեր. յա՟մ սատանայական խռովութե՟ց խաղաղացո՛ զմիտս մեր և զխորհուրդս ՚ի գիշերիս յայսմիկ և յա՟մ ժամանակի: Ո՟պ զի առաջնորդեալք յանցաւո՛ր կենցաղոյս՝ ժամանեսցուք յաւիտենական երկնից արքայութե՟ քո. զոր պատրաստեցեր իսկզբանէ աշխարհի ս՟րբց քոց: Ն՛ ընդ նոսին գոհանալով փառաւորեսցուք զՀայր և զորդի և զ՟״:

*Սաղմոս, 27.

Տէր լոյս իմ և կեանք իմ. ես յումմէ երկեայց. տ՟ր ապաւէն կենաց իմոց՝ ես յումմէ դողացայց:

՚ի մերձենալ առ իս չարաց՝ ուտել զմարմին իմ. նեղիչք իմ և թշնամիք իմ. նոքա տկարացան և անկան։

Թէ պատրաստեսցի ՚ի վ՟ր իմ պատերազմ, ո՛չ երկիցէ սիրտ իմ. թէ յարիցէ ՚ի վ՟ր իմ ճակատամարտ, սակայն և այսո՛ւիկ ՚ի քեզ տ՟ր յուսացայ։

Զմի խնդրեցի ՚ի տ՟նէ և զայն աղաչեմ, բնակել ինձ ՚ի տան տ՟ն զա՟մ աւուրս կենաց իմոց։

Տեսանել ինձ զվայելչութ՟ն տ՟ն, և հրաման տալ ՚ի տաճարի ն՟ր։

Ծածկեաց զիս ՚ի խորանի իւրում յաւուր չարի. ընդ յարկաւ արար զիս ՚ի ծածկոյթ խորանի իւրում։

Ի վէմի բարձր արարեր զիս. և այժմ բա՛րձր արա զգլուխ [illegible] ի վ՟ր թշնամեաց ի[illegible]

Շուրջ եղէց և մատուց[illegible] ի խորանի ն՟ր պատարագ օրհնութ՟ե. օրհնեցից և սաղմոս ասացից տ͞ն ։

Լուր տ͞ր ձայնի իմում զի կարդացի առ քեզ. ողորմեա՛ ինձ և լուր ինձ՝ զի քեզ ասաց սիրտ իմ. և խնդրեցին երեսք իմ զերեսս քո տ͞ր խնդրեցից ։

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. և մի՛ խոտորիր բարկութ͞բ ՚ի ծառայէ քումմէ ։

Օգնական իմ լեր տ͞ր և մի՛ անարգեր զիս և մի թողուր զիս ա͞ծ փրկիչ իմ ։

Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս. և տ͞ր ընկալաւ զիս ։

Օրէնսդէ՛տ արա զիս տ͞ր ՚ի ճանապարհի քում. և առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի շաւիղս քո ուղիղս ։

Վ͞ս թշնամեաց իմոց մի՛ մատներ զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց ։

Յարեան ՚ի վերայ իմ վկայք մեղաց. և ստեցին ինձ յանօրէնութ͞ե իւրեանց ։

Հաւատամ տեսանել զբարութ͞ի տ͞ն

յերկ

ր տ՟ն

րրա քո

առք հօր՛՛։

Տ՟ն Ներսէսի․

այեաց ա՟նըրուղ հայրըդ գըթած՝ ՚ի քո ստեղծեալ գործըս ձեռաց․ և ըզ բանաւորըս հրեշտակաց՝ տուր պահապան մեզ ուղւորաց՝ փրկել զանձինս ՚ի փորձանաց՝ ի խաւարի շըրջող դիւաց․ զի ՚ի տուընջեան՝ և գիշերի՝ տայցուք քեզ փառս անլըռելի՛։ Լին անէղ անըսկըզբան ծընունդ անճառ որդի և բան՝ որ արարեր ըզտիւ́ ծոյ՝ և ըզգիշեր ՚ի հանգիստ քն ՚ի նընջել աչաց մարմնոյ՝ ել մեզ քո հոգւոյ․ զի։ Լա ոց բանաւորաց՝ աղբիւր լու խող շնորհաց․ ՚ի փակել դրա ուեց մարմնոց՝

նոց՝ և
՚ի գիշեր
րեղինայն օր
սբյ երրորդութի՝ ըզ
բնակութի՝․ շնորհեա՛ ը
առագաստն՝ հանգչել ընդ քեզ ՚ի
յանկողնի՝․ տո՛ւր ըզհայցուած բա-
րեկամին՝ ըզփոխ երից նրկանակին՝․
զհ։ Ա՛րևելի լոյս ըստեղծեր՝ զտիւ
և զգիշեր բաժանեցեր՝․ ծագեա՛
մեզ տր ՚ի գիշերի՝ ըզճառագայթս
իմանալի՝․ տո՛ւր յամ ժամանակի
զպահպանօղ աջ քո հովանի․ զհ․
Որոյ քո հուր առկեալ յերկիր՝ բոր-
բոքեսցի ՚ի հոգի մեր․ զխորհուրդ-
սրտից մեր, Ն ղէ՝ զլոյս գիտութե
քո փայլ յ մահու զմեզ
զարթու ոս բոցով քով վա-
ռեսցէ՝․ զ զ նայիմք լոյսդ ան-
մատոյց՝ ի ոյականն ծածկեալ

լուսոյ· որ վասըն մեր եղար 'ի գբի և նընջեցեր 'ի տապանի· առ մեզ նընջեալ արթուն բնութ՟ հերքեալ զչարին ներգործութ՟· զի՛։ Որդի լուսոյ անըստուերի՝ պաղատանօք կամք առաջի· որ փակեալ դրամբք յերեկոյին՝ երևեցար մետասանին· ընդ Թովմայի առ քեզ գոչեմք՝ տ՟ր և ա՟ծ զքեզ դաւանեմք· է՛ջ և առ մեզ յերեկոյիս՝ և տո՛ւր զողջոյն քո 'ի հոգիս։ Նամեալքս ըզքեզ տ՟ր աղաչեմք՝ մեզ յօգնութ՟ նայեալ հայցեմք· պահապանդ եղե՛ր անձանց մերոց լեր հովանի· օթեալ առ մեզ խաղաղարար՝ զի նընջեսցուք անխռովաբար· և՛ ընդ առաւօտըս կանխեսցուք՝ օրհնել ըզքեզ ընդ հօր հոգւով։ Կոչման փողոյն դարւի լի՛ որ 'ի վերջնումըն գիշերի· լըսել արա՛ ըզմեզ արժանի՛ և յաջակողմն օգնեց դասի·

սի. մինչեւ վառեալ զլոյս լապտերաց՝ ը̅ իմաստուն հինգ կուսանաց՝ զի՛ ը̅ փեսային ՚ի յառագաստ՝ հարսունք հոգւով մտցուք ՚ի փառս :

Համբարձեա՛ ՚ի մէնջ տ̅ր̅ նշանաւ խաչի քոյ՝ զընդդիմամարտ եւ զաներեւոյթ գազանն. եւ մ̅զ̅ տուր յապականութ՝ զքո ժառանգութենս :

Բարեխօսեա՛ վասն մեր ա̅ծ̅ածին մարիամ. որ ծնար զտ̅ր̅ աստուած որ հովուէրըն զինչ. ա՛մենազօր եւ սքանչելի փառօքն իւրո՛վք :

✤ Մաղթանք :

Տ̅ր̅. մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն: Տ̅ր̅ բարերար աղաչեմ զքեզ օգնական իմ լեր : Տ̅ր̅՝ մի՛ անարգեր զիս . եւ մի՛ թողուր զիս ա̅ծ̅ փրկիչ իմ :

✤ Քարոզ :

Աղաչեսցուք զամենակալն ա̅ծ̅ եւ

խընդ

խընդրեսցուք ՚ի նմանէ զի առաքեսցէ զհրեշտակ խաղաղութ՟են որ եկեալ պահեսցէ զմեզ յերկիւղական գիշերիս ։ ՚ի դիւական խռովութ՟ենէ ամբողջ պահելով զհոգի և զմարմին մեր մինչև ՚ի կատարումն ժամանակի ամաց մերոց , ամէն"։

Աղօթք ։

Շնորհատու բարեաց՝ յա՟մ առատ անմահ Տ՟ր ։ աղաչեմք զքեզ փարատեա՛ յանձանց մերոց զաղջամըղջին և զխաւարային խորհուրդս ։ ՚ի պատրանաց բանսարկուին պահեա՛ զմեզ և շնորհեա՛ մեզ հաւատով ապաւինել յամենա՟սբ Երրորդութ՟դ ՚ի հայր և յորդի և ՚ի ս՟բ հոգիդ ։ այժմ և"։

Սաղմ ։ 118 ։

Երանեալ են անբիծք ՚ի ճանապարհի ։ և որք գնան յօրէնս Տ՟ն ։ Երանի՝ որք քննեն զվկայութի՟ւս նր՟․ բոլորով սըրտիւ իւրեանց խնդրեսցեն զնա։ Ո՛չ թէ որք գործեն զանօրէնութ՟ի ՚ի ճանապարհս նր՟ գնասցեն։ Դու պատուիրեցեր զպատուիրանս քո ՚ի պահել յոյժ։ Երանի թէ յաջողեալ էին ինձ ճանապարհք իմ ՚ի պահել ինձ զարդարութի՟ս քո։ Յայնժամ ես ո՛չ ամաչէի ՚ի զգուշանալ ինձ ՚ի պատուիրանս քո։ Խոստովան եղէց քեզ Տ՟ր յուղղու՟ե սրտի իմոյ․ ո՟պ ուսայց զիրաւունս արդարութե՟ քո։ Զիրաւունս քո պահեցից․ մի՛ թողուր զիս մինչ իսպառ։ Ի՞ւ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանապարհս իւր․ այլ ՚ի պահել զբանս քո։ Բոլորով սրտիւ իմով խնդրեցի զքեզ․ մի՛ մերժեր զիս ՚ի պատուիրանաց քոց ՚Ի սրտի իմում թագուցի զբանս քո՝ ո՟պ զի մի՛ մեղայց քեզ․ Օրհնեալ ես դու տ՟ր. ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո։ Շրթամբք իմովք պատմեցից զա՟մ իրաւունս բերանոյ քոյ։ 'Ի ճանապարհս վկայութեանց քոց զուարճացայ. որ՟պ յա՟մե 'ի մեծութեն։ 'Ի պատուիրանս քո հոգացայ. և զգուշացայ 'ի ճանապարհս քո։ Զիրաւունս քո խօսեցայ. և ո՛չ մոռացայ զբանս քո։ Հատո՛ ծառայի քում, զի կեցից և պահեցից զբանս քո։ Զարթի՛ զաչս իմ և նայեցայց 'ի սքանչելիս օրինաց քոց։ Պանդուխտ եմ ես յերկրի. մի՛ թաքուցաներ յինէն զպատուիրանս քո։ Փափագեաց անձն իմ 'ի ցանկալ ինձ յիրաւունս քո յա՟մ ժամ։ Սաստեցեր ամբարտաւանից. անիծեալ են որ խոտորեցան 'ի պատուիրանաց քոց։ 'Ի բաց արա յինէն զնախատինս և զարհամարհանս. զի զվկայութիւնս քո խնդրեցի։

ցի. Նստան իշխանք և չարախօսէին զինէն. այլ ծառայ քո՛ խորհէր յիրաւունս քո: Զի վկայութի՟ք քո խօսք իմ էին. և խորհուրդք իմ յարդարութի՟ քո: Մերձեցաւ անձն իմ ՚ի հող. տ՟ր՝ կեցո՛ զիս ըստ բանի քում: Զճանապարհս իմ պատմեցի քեզ և լուար ինձ. ուսո՛ ինձ զարդարութի՟ս քո: Զճանապարհս արդարութեանց քոց իմաստուն արա զիս. և քննեցից զսքանչելիս քո: Տքնեցաւ անձն իմ առ ՚ի ձանձրանալ. հաստատեա՛ զիս ՚ի բանս քո. Զճանապարհս մեղաց ՚ի բաց արա յինէն. և յօրէնս քո ողորմեա՛ ինձ: Զճանապարհս ճշմարտութե՟ քո ընտրեցի. և զի[illegible]ւունս քո ես ո՛չ մոռացայ: Յ[illegible]այ ես ՚ի վկայութի՟ս քո տ՟ր. մի՛ [illegible] առներ զիս: Զճանապարհ[illegible]ատուիրանաց քոց ընթացայ.

ցայ. զի անդորր արարեր սրտի իմոյ։ Օրէնսգէ՛տ արա զիս տ՟ր ՚ի ճանապարհս իրաւանց քոց. և խնդրեցից զնա յա՟մ ժամ։ ՚Իմաստո՛ւն արա զիս տ՟ր և քննեցից զօրէնս քո. և պահեցից զնա բոլորով սրտիւ իմով։ Առաջնորդեա ինձ ՚ի շաւիղս պատուիրանաց քոց տ՟ր. զի ը՟ն նմ՟ հաճեցայ։ Խոնարհեցո՛ զսիրտ իմ ՚ի վկայութ՟իս քո տ՟ր՝ և մի՛ յագահութ՟ի։ Դարձո՛ զաչս իմ զի մի՛ տեսից զնանրութ՟ի. ՚ի ճանապարհս քո կեցո՛ զիս։ Հաստատեա՛ ծառայի քում զբան քո յերկիւղ քո։ Հան յինէն զնախատինս զոր և կարծեցի. զի դատաստանք քո քաղցր են։ Ահա՛ ցանկացայ պատուիրանաց քոց տ՟ր. [illegible] արդարութե

քում կեց[illegible]

Եկեսցէ ՚ի վ՟ր իմ [illegible] քո տ՟ր. և փրկութ՟ի քո ըստ բանի քում։

Տաց պատասխանի որք նախատեն զիս բանիւք. զի ես 'ի բանս քո յուսացայ: Մի՛ 'ի բացեայ առնէր 'ի բերանոյ իմմէ զբան ճշմարտութեան մինչեւ յոյժ զի յիրաւունս քո յուսացայ: Պահեցի զօրէնս քո յամ ժամ. յաւիտեան եւ յաւիտեանս յաւիտենից: Գնայի ես յանդորրու՝ զի զպատուիրանս քո խնդրեցի. Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թագաւորաց եւ ոչ ամաչէի: Խորհէի 'ի պատուիրանս քո՛ զոր սիրեցի: Համբարձի զձեռս իմ 'ի պատուիրանս քո զոր սիրեցի. եւ խորհէի յարդարութեան քում: Յիշեա՛ զբան ծառայի քո, յոր եւ յուսացուցեր զիս: Նա՛ մխիթարեաց զիս 'ի խոնարհութեան իմում. զի բան քո կեցոյց զիս: Ամբարտա[illegible] անիրաւեցան յիս յոյժ. [illegible] րինաց քոյ ես ոչ խոտորեցայ:

Սածան ոպ̃ կաթն սիրտք նց̃. այլ
ես զօրէնս քո խօսեցայ.
Բարի է ինձ զի խոնարհ արարեր
զիս ոպ̃ ուսայց զարդարութ̃իս քո:
Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քոյ,
քան զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ:
Ձեռք քո արարին և ստեղծին զիս.
իմաստուն արա զիս՝ և ուսայց զպատուիրանս քո: Երկիւղածք քո տեսցեն զիս և ուրախ եղիցին. զի ես
՚ի բանս քո յուսացայ: Ծանեայ
տ̃ր՝ զի արդարութ̃ք են դատաստանք
քո. յիրաւի խոնարհեցուցեր զիս:
Եղիցի ողորմութ̃ի քո ՚ի մխիթարել
զիս ըստ բանի քում զծառայս քո:
Եկեսցեն յիս գթութիւնք քո և կեցից.
զի օրէնք քո խո[illegible] իմ [illegible] Ամաչեսցեն ամբարտաւ[illegible] տարապարտուց անիրաւե[illegible] այլ ես
հոգացայ ՚ի պատուի[illegible] քո: Խորա

տես_

տեսցեն զիս երկիւղածք քո. և ոյ.ք ճանաչեն զվկայութ̃իս քո։ Եղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդարութ̃ե քում զի մի՛ ամաչեցից։ Կարօտացաւ անձն իմ 'ի փրկութ̃իս քո. զի ես 'ի բանս քո յուսացայ։ Սպառեցին աչք իմ բանի քում. ասացի՝ Ե՞րբ մխիթարեսցես զիս։ Եղէ ես ոպ̃ տիկ 'ի պարզի. զի զարդարութ̃իս քո ես ո՛չ մոռացայ։ Քանի՞ ինչ են աւուրք ծառայի քո ե՞րբ արասցես ինձ իրաւունս 'ի հալածչաց իմոց։ Պատմեցին անօրէնք զխորհուրդս. այլ ո՛չ ոպ̃ զօրէնս քո։ Ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են. 'ի նանիր հալածեցին զիս՝ օգնեա՛ ինձ։ Փոքր միւս ևս՝ և կորուսանէին զ[illegible]յ երկրի այլ ես ո՛չ թողի զպատուի[illegible]։ Ըստ ողորմութ̃ե քում [illegible]ւ պահեցից զվկայութ̃իս բեր[illegible] քո։ Յաւիտեան տ̃ր բան քո կայ յերկինս. յազգ է մինչև յազգ է ճշմարտութի քո: Հաստատեցեր զերկիր՝ և կայ: Հրամանի քում մնայ տիւ. զի ամ ծառայք քո են: Եթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ էին, կանխաւ ևս արդեօք կորուսեալ էի ՚ի խոնարհութե իմում: Յաւիտեան ոչ մոռացայց զարդարութիս քո. զի նոքօք կեցուցեր զիս: Քո եմ ես և կեցո զիս. զի զարդարութիս քո խնդրեցի: Ինձ սպասեցին մեղաւորք ՚ի կորուսանել. զի զվկայութիս քո ես ՚ի միտ առի: Յամ կատարածի տեսի զվախճան. յոյժ անդորր էին ինձ պատուիրանք քո: Ոչ սիրեցի զօրէնս քո. զօր հանապազ խօսք իմ էին: Քան զթշնամիսն իմ իմաստուն արարեր զիս. [illegible] պատուիրանս քո. զի յաւիտեան [illegible] էին: Քան զամ ուսուցիչս իմ իմաստնացայ. զի զի վկայութիւնք քո խօսք իմ են։ Քան զծերսն իմաստուն եղէ. զի զպատուիրանս քո քննեցի։ Յա՟մ ճանապարհաց չարաց արգելի զոտս իմ. ո՟պ զի պահեցից զբանս քո. Յիրաւանց քոց ես ոչ խոտորեցայ. զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս։ Ո՟պ զի քաղցր են ՚ի քիմս իմ բանք քո քան զմեղր բերանոյ իմոյ։ ՚Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ՝ ատեցի զա՟մ ճանապարհս չարաց. զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս. Ճրագ են բանք քո ոտից իմոց. և լոյս տան շաւղաց իմոց. Երդուայ և հաստատեցի. զի պահեցից զա՟մ իրաւունս արդարութեան քո. Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ. Տ՟ր կեցո զիս ըստ բանի քում. Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեաց Տ՟ր. և զիրաւունս քո ուսո ինձ։ Ոգին իմ ՚ի ձեռս քո է յա՟մ ժամ.

և

և զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։ Լարեցին ինձ մեղաւորք զորոգայթ. ՚ի պատուիրանաց քոց ես ոչ խոտորեցայ։ Ժառանգեցի զվկայութիւնս քո յաւիտեան. զի ցնծութիւն է սրտի իմոյ։ Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ առնել զարդարութիւնս քո յաւիտեան վսն հատուցման։ Զանօրէնսն ատեցի և զօրէնս քո սիրեցի։ Օգնական և փրկիչ իմ ես դու, և ես ՚ի բանս քո յուսացայ։ ՚Ի բաց եղերուք յինէն չարք. և քըննեցից զպատուիրանս այ իմոյ։ Օգնեա ինձ ըստ բանի քում և կեցո՛ զիս. և մի՛ յամօթ առներ զիս ՚ի յուսոյ իմմէ։ Օգնեա՛ ինձ և ապրեցո՛ զիս. և խորհեցայց զիրաւունս քո յամ ժամ։ Անարգեցեր զամսն որք ապստամբէք եղե[illegible] յս դա [illegible] ւենց քոց. զի անիրաւութիւն է [illegible] րդք նց. Յանցաւորս համարե[illegible] զամ մեղա հորս երկրի. վս̃ այսորիկ սիրեցի ըզպատուիրանս քո : Բեւեռեա ընդ երկիւղ քո զմարմինս իմ. զի 'ի դատաստանաց քոց երկեայց յոյժ :

Արարի իրաւունս եւ արդարութի̃. մի մատներ զիս 'ի ձեռս նեղչաց իմոց : Ընկա՛լ զծառայս քո 'ի բարի. զի մի ամբարտաւանք զրկեսցեն զիս : Ապասեցին աչք իմ փրկութե̃ քում տր̃. եւ բանից արդարութե̃ քո : Արա ընդ ծառայի քում տր̃ ըստ ողորմութե̃ քում. զարդարութիւս քո ուսո՛ ինձ : Ծառայ քո եմ ես՝ իմաստունս արա զիս. եւ ծանեայց զվկայութիւնս քո [illegible] է պաշտել զտէ[illegible] զօրէնս քո : Աս̃կ[illegible]տուիրանս քո քան զոսկի [illegible] պազիոն : Ամենայն պատ-

պատուիրանք քո յաջողեցան ինձ զի
ատեցի ես զճանապարհս չարաց ։
Սքանչելի են վկայութիւնք քո. վ̅ն
այսորիկ սիրեաց զն̅ա անձն իմ ։
Յայտնութ̅ի բանից քոց լուսաւոր է.
և իմաստուն առնէ զտղայս ։
Զբերան իմ բացի և առի զհոգի. ՚ի
պատուիրանս քո փափագէց անձն իմ ։
Նայեա՛ց առ իս և ողորմեա՛ ինձ. ըստ
իրաւունս սիրողաց անուան քո ։
Զճանապարհս իմ ուղիղ արա ինձ
ըստ բանի քում. և մի՛ տիրեսցեն
ինձ ամենայն մեղք ։
փրկեա՛ զիս ՚ի զրպարտութ̅է մարդկան.
և պահեցից զպատուիրանս քո ։
Երևեցո՛ զերեսս քո ՚ի ծառայս քո.
և ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո ։
Ստանկք ջուրց իջին յաչաց իմոց՝
զի ո՛չ պահեցին զօրէնս քո ։
Արդար ես դու տ̅ր. և ուղիղ են դա-

տաստանք քո։ Պատուիրեցեր զարդարութի̄ վկայութեանց քոց տ̄ր. և ճշմարիտ են յոյժ։ Մաշեաց զիս նախանձ քո. զի մոռացան զբանս քո թշնամիք իմ։ Նորոգեա՛լ է բան քո յոյժ. և ծառայ քո սիրեաց զնա։ Մանուկ եմ ես և արհամարհեալ. և զարդարութի̄ս քո ես ո՛չ մոռացայ։ Արդարութի̄ քո արդարութի̄ յաւիտենից. և օրէնք քո ճշմարիտ են։ Նեղութի̄ք և վիշտք գտին զիս. և պատուիրանք քո խօսք իմ էին։ Արդարութ̄ են վկայութի̄ք քո յաւիտեան. իմաստնացո՛ զիս և կեցո՛ զիս։ Կարդացի առ քեզ բոլորով սրտիւ իմով. լուր ինձ տ̄ր՝ զի զարդարութի̄ս քո խնդրեցի։ Աղաղակեցի առ քեզ և փրկեա՛ զիս. և պահեցից զվկայութի̄ս քո։ Կանխեցի տարաժամու աղաղակեցի. և ես ի բանս քո յուսացայ։ Կանխեցին աչք իմ առաւ ւօսաւ ՚ի խօսիլ ինձ զբանս քո։

Զայն ի խմում լուր տէր ըստ ողորմութեան քում. եւ յիրաւունս քո կեցո՛ զիս։

Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ զանօրէնութիւն. զի յօրինաց քոց հեռի եղեն։

Մերձ ես դու տէր. եւ ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են։

Խնդրանէ ծանեայ ՚ի վկայութեանց քոց տէր. զի յաւիտեանն հաստատեցեր զնոսա։

Տես զխոնարհութիւն իմ եւ փրկեա զիս. զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։

Դատեա՛ զդատաստանս իմ եւ փրկեա՛ զիս. եւ վասն բանի քում կեցո՛ զիս։

Հեռի է ՚ի մեղաւորաց փրկութիւն. զի զիրաւունս քո ոչ պահեցին։

Գթութիւնք քո բազում են տէր. ըստ իրաւանց քոց կեցո՛ զիս։

Բազում են որք հալածեն եւ նեղեն զիս. եւ ՚ի վկայութեանց քոց ես ոչ խոտորեցայ։

Հայէի յանզգամութիւնս եւ մաշէի.

շէի · զի զպատուիրանս քո ո՛չ պահեցին
Տե՛ս՝ զի զպատուիրանս քո սիրեցի ·
տէր՝ ողորմութե͞ քով կեցո՛ զիս ։
Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութի͞ է
յաւիտեան են ա͞մ իրաւունք արդա-
րութե͞ քո ։ Իշխանք հալածեցին զիս
՚ի նանէր · և՚ի բանից քոց երկեաւ
սիրտ իմ ։ Ցնծացայ ես ՚ի բանս քո՝
ո͞րպ այն որ գտանէ աւա՛ր բազում ։
Զմեղս ատեցի և անարգեցի · և զօ-
րէնս քո սիրեցի ։

Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցի զքեզ
վ͞ս իրաւանց և արդարութե͞ քո ։ Խա-
ղաղութի͞ բազում է այնոցիկ ոյք սի-
րեն զօրէնս քո · և ո՛չ գոյ ՚ի ն͞ս գայ-
թագղութի͞ ։ Սպասեցի փրկութե͞ քում
տ͞ր · և զպատուիրանս քո սիրեցի ։
Պահեաց անձն իմ զվկայութի͞ս քո · և
սիրեաց զն͞ս յոյժ ։ Պահեցից զպատ-
ուիրանս և զվկայութի͞ս քո · զի ա͞մ ճա-

նապարհք իմ առաջի քո են։ Մ՚եր ձեսցին խնդրո՛ւածք իմ առաջի քո տ՟ր. ըստ բանի քում իմաստո՛ւն արա զիս։ Մ՚տցեն աղօթք իմ առաջի քո տ՟ր. և բանի՛ քում փրկեա զիս։ Բ՚ղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիս քո. յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիս քո։ Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ՟ պատուիրանք քո արդարութի են։ Եղիցի ձեռն քո ՚ի կեցուցանել զիս. զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։ Ցանկացայ փրկութե քում տ՟ր. և օրէնք քո խօսք իմ էին։ Կեցցէ անձն իմ. օրհնեսցէ զքեզ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։

Մ՚ոլորեցայ ես ոպ՟ զոչխար կորուսեալ. խնդրեա՛ զծառայս քո զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

• Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ։ Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. Ամն.

✣ Եւ զհնի ասի շարական.

Ի քեն հայցեմք հայր գթութեց և ած մխիթարութեանց. ի տըխրական գիշերային և մերձեալ ժամուս. մխիթարեա զմեզ ի տրտմութեց մեղաց. և շնորհեա զուրախութիւն գործովք արդարութե. աղաչանօք ք սբ ածածնին և ամենայն սրբոց։

Ու առ քաղցրագոյն ածայինն քոյ հրամանի կոչման որդի աստուածոյ. եկեալ եմք առաջի քո յերեկոյիս, աշխատեալք և ծանրաբեռնեալք. թեթևացո ի ծանրութեց մեղաց զանձինս. և զօրացո բառնալ կամօք ըզքաղցր լուծ քո պատուիրանաց. աղաչեմ:

Պաղատիմք առ քեզ հոգւով ի հանգստեան հասեալ ժամուս մարդասէր հոգի աստուածոյ. յորժամ նորոգես զերեսս երկրի և վերստին

ստա

ստանձնեաս զորդիս մարդկան։ Նորափե-
տուր զարդարեա՛ ըզննջեցեալսն մեր՝
ըզծնեալսն ի քէն նոր աւազանաւն՝
Ադամ։ Օ կենդանագիր անարատ ծը-
նողի քո արկանեմք աղաչանս ան-
խնամակալ մարդեղութեանդ քո։ Յորժամ
գաս փառօք հօր դատել ըզթշնա-
մին խնայեա՛ քոյ։ Ներեա՛ յանցանաց
մերոց բարեխօսութեամբ մօր քոյ և կու-
սի։ Աղաչեմք ըզքեզ՝ Տէր պահպա-
նեա՛ ըզմեզ ընդ հովանեաւ խաչի՛
քո՛ մի՛ [illegible] հաղորդս արա՛ և զմեզ ՚ի զ
տր ընդ սրբոց քոց առաքելոցն։ Որք
արժանի եղեն տեսանել ըզքեզ ՚ի
յարութեանն քո։ Արժանաւորեա՛
տուր մեզ տեսանել ըզքեզ ՚ի միւսան-
գամ քո գալըստեանն։ Օրհնութիւն ա-
ւաքողին ՚ի բարձունս։ ՚Ի Ն. ըստ իւ
քո յատենին դատաստանի ահեղ։ Աղա-
չանօք սրբոյ Աստուածածնին փրկեա ըզմեզ

Ջե

Ջեցեալըն ըմբր. յորժամ գայցես
ա նշանաւ փառօք. քանզի քո են
փառաբանութիւնք յաւիտեանս ամէն:

գկ Սրբուհի Մարիամ. սափոր ոս-
կի և տապանակ կտակարանաց.
որ զի վերուստ ըզհացըն կենաց
պարգևեցեր քաղցեալ բնութեանս.
առ նա միշտ բարեխօսեա վասըն
քաւութեան մեղաց մերոց:

Գովք անմարմնոց հրեշտակաց.
քեզ երանեն ամենօրհնեալ կոյս մա-
րիամ. որ զէակիցն ընդ-
հօր կրեցեր ի քեզ անսերմնաբար.
առ նա միշտ բարեխօսեա վն քա:

Սորայ և մեք հաւատացեալքս քեզ
երկրպագեմք քո և արտասուօք հայ-
ցեմք ի քէն. բարեխօսութեամբ ծնած-
նիդ՝ զմիածին լոյս քո ծագեա յան-
ձինս մեր. օրհնեմք ըզքեզ ի յու-
րախ երեկոյիս ահաւոր թագաւոր:

Լուս

Առաքեալք աստուծոյ. ընտրեալք խնկըզգեանք նախ քան զաշխարհս. որք արժանի եղէք տեսանել զանտեսն հրեղինաց. բարեխօսեցէք առ տէր վասն մանկանց եկեղեցւոյ.

Նորեկամք Քրիստոսի. Հազարապետք աստուածայինն խորհրդոյն. որք 'ի հոսանուտ մեղաց ծովէն վերածիք զմարդիկ 'ի կեանսն անմահ. բարեխօսեցէք:

Գերագոյն քան ըզզինուորս. անճառելոյն հաւ[illegible] երանուէն. որք 'ի գալըստեան տեառըն նըստջիք յերկոտասան աթոռսըն Քրիստոսի. բարեխօսեցէք:

Պարունակեալ պահէին յանեղչէն դրախտին ըզճանապարհ ծառոյն կենաց. քրովբէականն հոյլքըն բոցեղէն տրփեալք· այսօր արտափայլեալ ցուցանէր յերկրի մեծագործ փայտ կենաց և փրկութեան· զքեզ օրհնեմք մանկունք սուրբ եկեղեցւոյ։

Սաբեկայ ծառոյն վերամբարձեալ խոյ յաղջամղջկէն փոխանակ իսահակայ· այլ ի վերայ խաչին քո զենաւ գառն անարատ· ի հաշտութիւն հօր և ի բառնալ ըզմեղս մեր· զքեզ օրհնեմք մանկունք։

Պարծանք պօղոսեան· զաւրանէ ըզքեզ մեծային բանին տեղի և զենարան· քանզի ի քեզ իմն ի աւարեցաք ի խաւարանոց և յանմահն գայլէն· և ի վերայ քո հեղեալ շիթք անմապական արեանն ըզկողածնին Քրիստոսին ջնջեաց ըզմեղս· զքեզ օրհ։

Երկնաւոր մեր հօտ ընտրեալ· զոր հովիւն քաջ թողեալ յերկին նա

և

ՂԷ

ւեմ. որ գոչէ [illegible] ր ի քաւութեան թեւր

թեւ ին գոչէր։ կրկնէ ։ ի քամ։ ձայն առնէր ի սամ [illegible]։ կրկնէ ։ ձայն"։

Այսօր նոր արեւ [illegible] ի նորա հրաշ արեգակնէ ։ կրկնէ ։ ի նո"։ Այսօր նոր շուշան ծաղկեալ ի նորատունկ բուրաստանէ [illegible]։

Այսօր անդրանիկ հօր միածին որդին. յերկինս սլանայ ադամային կերպիւ ։ [illegible] ներբողեն եղանակեն այսօր. հոյլք հոգեղէնք երկնաւորացն խմբից.

[illegible] եմք հոգւոյն նորոգ[illegible] վամ, երգ ուղս։ Այսօր [illegible] բանին. զուարճութեան նման ամենեմք.

Գոհանամ վարդագոյն վառ [illegible]. կրկնէ. գոհանամ վառ"։ [illegible] վարանցն [illegible]. կրկնէ [illegible]։ [illegible] րայ վարսից [illegible] ծաղիկ

ծո

ղէր ծա:

և հրեշտակապետն

կեալ· բերեալ զբարութիւն ալը-
սանկ յաղթող կոչեցին: Այսօր կո-
չեցեալ առ բոլորիցն տէր· ընդ զաստ ծառ
բարձրից լոյսն և զբնակարան հոգւոյն:

Խմբիցն իմանալեաց ամեն երևեցաւ
ծաղկեալ ի դրախտն այ ծառատունկ
մխիթարիչ եղեալ անթամ յ նախա-
գուշակ հօրն ադամայ· մեք ի յայն
փայտն եմք յուսացեալ զոր տր
յոր բևեռեցաւ· և խոնարհեալ երկր-
պագեմք ածընկալ սբ նշանին:

Գովեսցուք բերկրանօք [illegible] ղց-
րա միաձայնեալ երգե [illegible] մք
ձեզ հրեշտակապետք· և հրեշտա-
կաց գումարտակք:

Արեգական արդար որ ի հօրէ ծա-
գեալ [illegible] քո անձառ-
շնորհօք լցեալ· [illegible] լուսոյ ցու-
ցեալ

ցեալ հայաստանեայց ազանց․ մեծըն
Թադէոս բարդողիմեաւ փայլեալ։

Որոյքն խորհրդոյն անճառ․ խորհրդ ըկր
դածուք ըստ մարդկայնէք․ բա
նիւ պատմօղք զապագայինն․ յա
ռաջնորդոյն զեղեւութիւն։

Ի՛ հանդէս տօնի քո ուրախա հարց
ցեալ ցընծամք․ հայր և վարդա
պետ ոք հայրապետ պետրոս․

Եկեղեցի կաթողիկէ ի հայաստանն․ էջեղ
այսօր զմանկունս իւրս ժողովեալ
իւր համաձայն։

❖ Զընորհան որ ասես՝ մեղեդի մի՛ ասեր։

Ընտրեալըդ յաստուծոյ․ ով
երջանիկ ըստ քահանայ։ Որ
մանկանց ահարոնի․ և մովսէսի մար
գարէին։ Զանմ որ զգեստուցն էր
յօրինող․ զոր ահարոն մէջ ըզգե
նոյր։ Յօրինէր ընդպատմուճանն․

զոր

ղոր ՚ի չորից կազմեալ նիւթոց. ՚Ի կարմրոյ ՚ի կապուտոյ ՚ի բեհեզոյ ՚ի ծիրանոյ։ Թուեալ զթելըն յօրինէր. կարգն առաջին էր կարկեհան։ Եւ օծումն գրչապանին. Շուրջանակի բոլորաշէն։ Եւ յընթացս գարշապարին հընչէր երկիր ցընծայր խորանն։ Արդ ՚ի նոյն նմանութ՟. քս՟ ըզմեր տէրս յօրինէ։ Յորժամ մտցես ՚ի սբ՟ խորանն. անդ յիշեսցես զմեր նընջեցեալսն։ Յորժամ առնես ըզպատարագս՝ յիշեա եւ զիս ըզդրամ զմամոնս։ Որ եւ մեզ ողորմեսցի ՚ի միւսանգամ իւր գալըստեան։ Հօրըն փառք Որդւոյն պատիւ. եւ սբ՟ Հոգւոյն այժմ յաւիտեան։ Յաւիտեանս յաւիտենից։

Փխ՟ օրհնեալ ՚ի համայնից։

☼ Շարական Խնկարկութ՟ Պատարագին՝

Յայս յարկ նորէ հրաշանաց ուխտի՛ տն՟ տաճարիս՝ ժողովեալք աստանօր 'ի խորհուրդ պաշտաման պաղատանաց առաջիկա՛յ ս̅բ պատարագիս՝ խնկօք անուշիւք խունկս առեա՛լ պարեմք 'ի վերնայարկ սրտահրախորանիս՝ ուղղութե̅ ընկալ զաղօթս մեր՝ ո՟պ բուրումն անուշահոտ խնկոց տաշխի՛ց և կի՛նամոնաց՝ և ըզմատուցօղըս պահեա՛ սրբութե̅ միշտ և հանապա՛զ քեզ սպասաւորել· բարեխօսու՛թ̅ մօր քո՛ և կուսի· ընկա՛լ զաղաչա՛նս քոյ պաշտօնէից։ Ո՛ր գերագոյն քան զերկինս պայծառացուցեր ս̅բ զեկեղեցի՛ արեամբ քո ք̅ս̅՝. և ըստ երկնայնոցըն կարգեցեր 'ի սմա զդասս առաքելոց և մարգարէի՛ց ս̅բ վարդապետաց՝ այսօր ժողովե՛լ դասք քահանայից՝ սարկաւագաց՝ դըպրա՛ց և կղերիկոսաց՝ խունկ մատուցանեմք առաջի քո տ̅ր յօրինակ ը̅ս հնու՛մըն զաքարիայ՝ ընկա՛լ առ 'ի մէնջ ըզխըն կանոնէր մաղթանս՝ ոպ̃ զպատարագն աբելի զնոյն և զաբրահամու՝. բա-րեխօսութ̃ վերին քո զօրաց՝ միշտ անշարժ պահեա՛ զաթոռ հայկազնեայ։

Խընդա՛ յոյժ դուստըր լուսոյ մայր ս̃բ կաթողիկէ՛ մանկամբք քո սիոն. զարդարեալ պըճնեա՛ց հարսըն պանծալի երկնանման լուսաճեմ խորան՝. զի օծեալն ա̃ծ էնն ՚ի յէէն անծախապէս ՚ի քե՛զ միշտ պատարագի՝. հօր ՚ի՛ հաշտութ̃ մեզ ՚ի քաւութ̃ բաշխէ զմարմի՛ն և զարիւն իւր ս̃բ՝. վ̃ս ի՛ւր կատարմա՛ն ս̃բ տնօրէնութեն՝ շնորհեալ զթո՛ղութ̃ կանգնողի՛ տաճարի՛ս։ Ո. անպատկան կոյսըն մարիամ ա̃ծածին խոստովանի ս̃բ եկեղեցի՝. ուստի որէ՛ աէ՛ հայոյն անմիահուն և բաժա՛նկ մեզ ո՛ւրախարար՝. տո՛ւք օրհնութ̃ նորին հոգևոր երգո՛վ։

արկ Օրհնեա՛ Տէ՛ր։

Օրհնեալ թագաւորութիւն հօր և՛: քհ
✠ Եւ այս ժամամուտ ըստ պատշաճի աւուրն: դպ
Եւ ևս խաղաղու'': Օրհնեա՛ տէր: սրկ
Օրհնութիւն և փառք: Խաղաղութիւն ա՛: քհ
Եւ ընդ հոգւոյդ քում: դպ
Աստուծոյ երկրպագեսցուք: սրկ
Առաջի քո տէր: դպ
Տէր Աստուած մեր. որոյ կարողութիւնդ ան'': քհ
✠ Եւ այս փոխն և շարականն ըստ պատշաճի: դպ
Օրհնեա տէր: սրկ
Զի քո է կարողութիւն և զօրութիւն'': քհ
Պռօսխումէն: սրկ

✠ Նոյնպէս և զաւուրբ մծն ըստ պատշաճի աւուրն գիտ և ասա: դպ

Եւ ևս խաղաղութեան զտէր աղաչեսցուք: սրկ
Տէր ողորմեա: դպ
Վասն խաղաղութեան ամենայն աշխարհի. և հաստատութեան սրբոյ եկեղեցւոյ զտէր աղա՛: սրկ
Տէր ողորմեա: դպ
Վասն ամենայն սրբոց և ուղղափառ եպիսկոպոսաց զ'': սրկ
Տէր ողորմեա: Վասն հայրապետականին դպ

սրկ մերոյ տեառն (այս անուն) կենա՛ց. և
փրկութե̅ն հոգւոյ նորին՝ զտ̅ր ա՛՛:
դպ Տէ՟ր ողո՛րմեա՛: Վ̅ս վարդապետա՛ց
սրկ քհ̅նյից սարկաւագաց դպրաց և ա̅մ
ուխտի մանկանց եկեղեցւոյ՝ զտ̅ր ա՛՛:
դպ Տէ՟ր ողո՛րմեա՛: Վ̅ս բարեպա՛շտ
սրկ թագաւորաց և ա̅ծասէր իշխանաց՝
զօրավարաց և զօրաց նոցին՝ զտ̅ր ա՛՛:
դպ Տէ՟ր ողո՛րմեա՛:
սրկ Վ̅ս հոգւո՛ցն հանգուցելոց որք Ք̅Ս՝՝:
Յի՛շեա՛ տ̅ր և ողո՛րմեա՛:
դպ
սրկ Եւ և՛ս միաբան վ̅ս ճշմարիտ և
ս̅բ հաւատոյ մերոյ զտ̅ր ա՛՛:
դպ Տէ՟ր ողորմեա՛:
սրկ Զանձինս մե՛ր և զմիմեանս տ̅ն՝՝:
դպ Քե՛զ տեա՛ռնդ յանձն եղիցո՛ւք:
սրկ Ողորմեա՛ց մեզ տ̅ր ա̅ծ մեր՝ ըստ՝՝:
դպ Տ̅ր ողորմեա՛ տ̅ր ողորմեա՛ տէ՟ր
սրկ ողո՛րմեա՛. Օրհնեա՛ տէ՟ր:
քհ Զի ողորմած և մարդասէր ես՝՝:

Գիւքն

✢ Գիրքն Առաքելուն Աւետարանին և Ճաշատամատցն՝
'ի ճաշուն գիտ և կարգս.

Օրհնեա՛լ տէ՛ր։ սրկ

Իսկ մեք փառաւորեսցուք որ յա''։ քհ

Եւ և՛ս խաղաղութեան զտ՛ր աղաչես''։ սրկ

Տէ՛ր ողորմեա՛։ դպ

Եւ ևս հաւատո՛վ աղաչեսցուք և սրկ
խնդրեսցուք 'ի տնէ այ և 'ի փրկ
չէ՛ն մերմէ յսէ՛ քսէ՛ 'ի ժամուս պաշ
տաման և աղօթից։ Զի արժանի
ընդունելութեա՛ն արասցէ. լուիցէ ձայ
նի աղաչանաց մերոց։ Լնուսցի ըզ
խնդրուա՛ծս սրտից մերո՛ց. Թողցէ
զյանցանս մե՛ր ողորմեսցի 'ի վր՛ մեր՝
Աղօթք մեր և խնդրուա՛ծք յա՛մ
ժամ մտցեն առաջի մեծի տէրութե՛ն նր՛։
Եւ նա տացէ մեզ միաբան միով հա
ւատո՛վ արդարութե՛ վաստակե՛լ 'ի
գործս բարիս։ Զի զողորմութե՛ն ըզ
շնո՛րհս իւր արասցէ 'ի վր՛ մեր.
Տէրն ամենակալ կեցուս''։

դպ Կե՛ցո՟ տէ՟ր։

սրկ Զժամ ս՟բ՛ պատարագի՛ս եւ զառա
ջի՛կայ օրս խաղաղութ՟ անցուցա՟"։

դպ Շնո՛րհեա՟ տէ՟ր։

սրկ Զհրեշտա՛կ խաղաղութ՟ պահա՟"։

դպ Շնո՛րհեա՟ տէ՟ր։

սրկ Զքաւութի՛ւն եւ զթողութի՟"։

դպ Շնո՛րհեա՟ տէ՟ր։

սրկ Զս՟բ խաչի՛ն մե՛ծ եւ կարո՛ղ զօր"։

դպ Շնո՛րհեա՟ տէ՟ր։

սրկ Ա՟ծ եւ՛ս միաբա՛ն ի վե՛րա՟ ծը՛շմա"։

դպ Տէ՟՛ր ողո՛րմեա՛։

սրկ Զանձինս մե՟ր եւ զմիմեա՛նս"։

դպ Քե՛զ տեա՛՟նդ յանձն եղիցո՟ւք։

սրկ Ողորմեա՛յ մեզ տ՟ր ա՟ծ մե՛ր ըստ"։

դպ Տէ՟ր ողորմեա՛ տէ՟ր ողորմեա՛ տէ՟ր ողո՟րմեա՛։

սրկ Օ՛րհնեա՟ տէ՟ր։

քհ Որպէս զի արժանա"։ Խաղաղու"։

դպ Եւ՛ ընդ հո՛գւոյդ քո՛ւմ։

սրկ Ա՛ստուծոյ երկի՛րպագեսցո՟ւք։

դպ Ա՛ռաջի՟ քո տէ՟ր։

Խաղաղութբ քով քս փրկիչ մեր։ քհ

Օրհնեա տէր։ սրկ

Տր ած օրհնեսցէ զամենեսեանսդ։ քհ

Մի որք յերուսաղայինց. մի որք ՚ի եթերա հաճատինց. և մի որք յապաշխարո ղաց և յանմաքրից մերձեցային յամե սրկ

այն խորհուրդս։

Մարմին տրունական. և արիւն փրկչական կայ առաջի. երկնային զօրութիւնքն յաներևոյթս. երգեն և ասեն անհանգիստ բարբառով. սբ դպ

սբ սբ տր զօրութեանց.

Սաղմոս ասացէք տն ածյ մերոյ. դպիրք ձայնիւ քաղցրութբ զերգս հոգևորս։ սրկ

✠ Եւ դպիրքն եղանակեն զՍրբասացութիւն ըստ խորհրդոյ աւուրն։

✠ Ծննդ.։ ✠ Աւետ.։ ✠ Աճաչ.։

աղմուք ընդ հրեշտակաց.
և զօրաց երկնաւորաց.
իջեան ի յերկնից ընդ

ըմիա

րիկա ծին Թագա. մէորին :
Որք երգէին և մաւէին . սա է
որդին որ ամբեան սաւացուք՝ ու-
րախ լերուք երկինք և ցնծա ամացեն հե-
մոմ մաւնք աշխարհի. Զի սաորըա-
ծըն յաւիտենական ՚ի յերկրի ե-
րևեցաւ. և ընդ մարդկան շրջե-
ցաւ. զի կեցուսցէ զանձինս մեր:

Մեծի Հինգշաբաթի :

Որ ՚ի վերայ նըստիս ՚ի կառս հրա-
նի՝ ընթս քառամ կերպեանս :
Ինձամմծ ուելի բան նըրդ աշտառ-
ևամ ծ : Ի՛ յոր իջեալ ՚ի յերկնայնո-
ցըն վաւան քո աշարածոց. յանձն-
առեր բաց զմիլ ընդ աշակերտ-
սըն : Ի՛ սերովբէքն և քերովբէքն
հիացեալ զարմանային և պետու-
թիւնք վերին զօրացն ըսքանչացեալ
աղա զակէին ասեմլով.
Սուրբ. Սուրբ. Սուրբ մաքուր տէր
զօրութեանց :

Յինանցն:

Ո՛վ Է ով տէր աստուածամմծ ըմբեր. խաչեցաւ վասըն մեր. Թաղեցաւ և յարեաւ. հաւատարիմ եղև աշխարհի՝ և համբարձաւ փառօք: Եկայք ժողովուրդք՝ զօրհնութիւն ընդ հրեշտակս երգեսցուք նորա ամենով. սուրբ. սուրբ. սուրբ ես տէր աստուած մեր:

Կիրակէի: Եկեղեցւոյ: Հրեշտակաց:

Հրեշտակայինն կարգաւորութեամբ լցեր աստուածային. զքո սուրբ զեկեղեցի: Հազարք հազարաց հրեշտակապետք կան առաջի քո: Եւ բիւրք բիւրուց հրեշտակք պաշտեն ըզերեսըդ քո. և ի մարդկանէ հաճեցար ընդունել զօրհնութիւն: Ձայնիւ խորհրդականաւ. սուրբ. սուրբ. սուրբ տէր զօրութեանց:

Պ

Պահոց Ննջեցելոց:

Լուսոյն յիշատակի հանգուցելոցն. ընկալ հայր տէր մարդասէր ընդ պայծառ տաճարս: Եւ հաւասարեա զհոգիս նց ի թիւ սրբոց քոց յարքայութեանդ երկնից: Մանաւանդ՝ զի հաւատով մատուցաք ըզպայծառ տաճարս. հաշտեսցի աստուածութիդ. եւ հանգուսցէ՝ ընդ հոգիս նոցա:

Մարտիրոսաց.

Սրբովք քոց մեծ ես եւ ահաւոր: Եւ զինուորութիւնք հրեշտակացն օրհնեն ըզքեզ եւ ասեն. Փառք ի բարձունս աստուծոյ. եւ յերկիր խաղաղութիւն:

Առաքելոց: Մարգարէից: Հայրապետաց:

Ամենակալդ ես Տր զօրութեանց. որ թագաւորդ ես յաւիտենից Որ նստիս յերկնից ի յերկինս

և լոյս ծագեաս յարարածս քո։
Որ խոնարհութ իջեր ՚ի յերկիր·
քեզ պատուարժանս մատուցանեմք։
Եւ մեք զանունդ քո փառաւորեմք· Տէր որ պըսակեցեր ես
քոց սրբոց այս անուն։ Սասըն զի տոքա են մեզ բարեխօսս· Տէր ամենակալ ՚ի քում արքայութեանդ։

Եւ թէ հանդիսաւոր օր լինի՝ և զսբ խորհուրդն վերաբերել կամիցիս, այս է արարողութիւն։
Ցորժամ քահանայն ասէ։

Տէր ած օրհնեսցէ զամենեսեանդ։ քհ
Սաղմոս ասասցէք տեառն աստու։ դպ

Եւ դպիրքն երգեն զՍրբասացութիւնն ըստ խորհրդոյ աւուրն՝ կանոնաւ։

Որք ոք յերախայից· մեք ոք ՚ի թերայ։ սրկ
Սարմին տրունական· և արհի փրկ։ դպ

Եւ դան ինկարկելով ՚ի սբ խորհուրդն։

Յարևուն էհար ըզխորըն իւր· և ինքն ոպ փեսայ զի ելանէ յուրագաստէ իւրմէ։ սրկ
Եւ ցնծայ նա ոպ հսկայ յընթանալ։ դպ

Նաւ ըզճանապարհս իւր ։

որկ Որք ըզքրովբէի յն ։

դպ Խորհըրդաբար կերպարանիմք ։

✠ Եշ գան յարեւելից կողմն ։

որկ Ճանապարհ արարէք այնմիկ որ նստի յերկնից երկինս ընդ արեւելս ։

դպ Եւ կենդանարար երրորդուեն ։ զերեքսրբեանն օրհնութիս մատուցանեմք ։

✠ Եշ գան ՚ի հարաւակողմն ։

որկ Աճ ՚ի հարաւոյ եկեսցէ . եւ սբն ՚ի փառան լեռնէ ։

դպ Զամենայն ըզկենցաղականս ՚ի բաց դընելով ըզգործս ։

✠ Եշ գան յաստիճան խորանին . եւ քարոզ ահաւոր խորհրդոյն ասասցէ հանդարտութբ ։

Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր ՚ի վեր . համբարձցին դրունք յաւիտենից . եւ մտցէ թագաւոր փառաց ։

✠ Եշ պատարագողն խնկարկէ եւ հարցանէ ։

Ով է սա թգր փռց . տր հզօր զօրութ

իւ

իւրով. տէր կարող 'ի պատերազմի ։
Որպէս զի զԹագաւորն ամենեցուն
ընդունիցիմք ։ դպ
Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր ։ սրկ
Մտցէ սա Թագաւոր փառաց եւ տէր զօրութեանց ։ քհ
Եւ ընդ հրեշտակային հանդիսապէս դպ
ընծայեալ բերեմք ընդ կարգ ։
Սա ինքն է Թագաւոր փառաց ։ սրկ

Իսկ պատարագօղն երկրպագէ ահիւ եւ դողութեամբ եւ առնու 'ի ձեռաց սարկաւագին. եւ խաչակնքէ 'ի վերայ ժողովրդեանն ասելով ։

Օրհնեալ եկեալ անուամբ տեառն ։
[illegible] ։ դպ
Եւ եւս խաղաղութեան զտէր աղաչեսցուք ։ սրկ
Տէր ողորմեա ։ դպ
Եւ եւս հաւատով եւ սրբութեամբ կացցուք յաղօթս առաջի սրբոյ սեղանոյս Աստուծոյ ահիւ ։ Մի՛ խորհրդիւ եւ գայթակղութեամբ. մի՛ նենգութեամբ խորամանկութեամբ. մի՛ պատրանօք եւ խաբէութեամբ ։ սրկ

Այլ

Մի՛ երկմտութ՟ և մի՛ թերահաւատութ՟. այլ ուղի՛ղ վարուք. պա՛րզ մտօ՛ք. միամիտ սրտի՛ւ. կատարեա՛լ հաւատով: Լցեալ սիրով լի՛ և առաւելեալ ա՟մ գործո՛վք բարութ՟ն: Կացցուք յաղօթս առաջի ս՟բ սեղանոյս Ա՟յ. և գտցուք զողորմութ՟ն զշնորհս: Յաւուր յայտնութեան և ՚ի միւսանգամ գալստեան տ՟ն մերոյ և փրկչին յի՟ս ք՟ի. կեցուսցէ՛ և ողորմեսցի՛:

դպ Կեցո՛ տ՟ր և ողորմեա՛:

սրկ Օրհնեա՛ տէ՛ր:

քհ Շնորհօք և մարդ՟ու: Խաղաղութ՟ի ա՟մ:

դպ Ամէ՛ն ը՛նդ հոգւո՛յդ քո՛ւմ:

սրկ Աստուծո՛յ երկիրպագեսցո՛ւք.

դպ Առաջի՛ քո՛ տէ՛ր:

սրկ Ողջո՛յն տուք միմեա՛նց ՚ի՛ համբո՛յր սրբութ՟ն. և որք ո՛չ էք կարօղք հաղորդիլ ա՟ծայի՛ն խորհրդո՛յս՝ առ դրունս ելէ՛ք և աղօթեցէ՛ք:

Քո ՚ի մէջ մեր յայտնեցաւ. որ Էնն ած աստ բազմեցաւ։ Խաղաղութեն ձայն հնչեցաւ. մբ ողջունեն՝ հրամանաւ տեառն։ Եկեղեցիս մի անձն եղեւ. համբուրելս յօդ լըրման տեառն։ Թշնամութին ըն հեռացաւ. սէրըն յընդհանուրըս սփռեցաւ։ Որք պաշտօնեայք բարձէք ըզձայն. տուք օրհնութի ՚ի մի բերան։ Անսասանական ածութեն. որում սրովբէքն են սրբաբան։ դպ

❋ Ոմանք եւ զայս ասեն ՚ի հանդիսի տօնի։

Որք հաւատով կայք յանդիման. որ սեղանոյս արքայական։ Տեսէք բազմեալ զքս արքայն. և շուրջ պատեալ զօրք վերինական։ որկ

Մեք համբառնամք զաչս ունելով. և պաղատիմք զայս ասելով. Զմեղըս մեր մի յիշեսցես. այլ գթութբ քո քաւեսցես։ Ընդ հրեշտակացն օրհնեմք ըզքեզ. և ընդ սբց քոց տր դպ

փառ

սրկ փառք քեզ: Ահիւ կացցուք. երկիւղիւ կայցուք. բարւոք կացցուք. և նայեցարուք ըզգուշութեամբ:

դպ Առ քեզ աստուած:

սրկ Պատարագ քս մատչի գառն այ:

դպ Ողորմութի և խաղաղութի և պատարագ օրհնութեան:

սրկ Օրհնեալ տէր:

քհ Շնորհք՝ սէր՝ և ածային սրբարար Ի զգերունեալ զգերունես. ամ իմաստութ

սրկ և զգուշութ: Ի վեր ընծայեցուցէք ըզմիտս ձեր ածային երկիւղիւ:

դպ Ունիմք առ քեզ տր ամենակալ:

սրկ Եւ գոհացարուք ըզտրնէ բոլորով սրտիւ:

դպ Արժան և իրաւ:

սրկ Օրհնեալ տէր:

քհ Նոյն ընդ սերոբէսն և ընդ քերոբէ:

Իսկ ի հանդիսի աւուրս ոմանք զկնի արժան և իրաւին ասեն զայս:

սրկ Ե զըստոյգ փրկութ որ միշտ ը

ամ տեղիս գոհութի մատուցանեմք
քեզ քս։ Սրով և զհրաշալի զյարու-
թիդ գովեն զօրութիք Սարոփին սե-
րօբէքն. գոզան քերօբէքն. և իշ-
խանութիք վերին պետութեցըն պար-
աւեալ ձայնիւ եղանակեն և ասեն։

Սբ. սբ. սբ. տր զօրութեց։ դպ
Լի են երկինք և երկիր փառօք
քո. օրհնութի ի բարձունս. օրհնեալ
որ եկիր և գալոց ես անուամբ
տն. ովսաննայ ի բարձունս։

Օրհնեալ տէր։ սրկ
Առէք կերէք այս է մարմին իմ որ։ քհ
Ամէն։ դպ
Օրհնեալ տէր։ սրկ
Արբէք ի սմանէ ամքեան այս է։ քհ
Ամէն։ Հայր երկնաւոր. որ զոր- դպ
դիդ քո ետուր ի մահ վասն մեր
պարտապան պարտեաց մերոց. հեղ-
մամբ արեան նորա. աղաչեմք ըզ

քեզ ողորմեա քո բանաւոր հօտի:

օրհ Օրհնեա՛ տէր:

քհ Եւ զքոյս ՚ի քոյոց՝ քեզ մատուցաք:

դպ Յամենայնի օրհնեա՛լ ես տէ՛ր. օրհնեմք ըզքեզ. գովեմք ըզքեզ. գոհանամք ըզքէն. աղաչեմք ըզքեզ տէր աստուած մեր:

օրհ Օրհնեա՛ տէր:

քհ Խաղաղութիւն ընդ ամենեսեան:

դպ Եւ ընդ հոգւոյդ քում:

օրհ Աստուծոյ երկիրպագեսցուք:

դպ Առաջի քո տէր: Որդի աստուծոյ որ պատարագեալդ. հօր ՚ի հաշտութիւն հաց կենաց բաշխես. ՚ի մեզ զհեղմամբ արեան քո սրբ. աղաչեմք ըզքեզ. ողորմեա ա-րեամբ քով փրկեալ հօտի:

օրհ Օրհնեա՛ տէր:

քհ Որպէս զի եղիցի սա տէրն մեզ մերձեցեալ:

դպ Հոգի աստուծոյ. որ զվերնական կցի քո ըզ

խորհուրդ. իջեալ ՚ի յերկնից դպ
կատարես ՚ի ձեռս մեր. հեղմամբ
արեան սրբոյ աղաչեմք ըզքեզ
հանգո՛ զհոգիս մեր ննջեցելոյն.
Օրհնեալ տէր. որկ
Ընդ որս և մեզ այց արասցես բարի. քհ
Յիշեա՛ տ՟ր և ողորմեա՛: դպ
Ա՟ծածնին ս՟բյ կուսին մարիամու. քհ
Յիշեա՛ տ՟ր և ողորմեա՛: դպ

Սարկաւագն յաջակողմ սեղանոյն ձեռնամած ասասցէ.

Առաքելոց ս՟բց. մարգարէից. վարդապետաց. մարտիրոսաց. և ամ՟ն հայրապետաց ս՟բց: Առաքելագործ եպիսկոպոսաց. երիցանց. ուղղափառ սարկաւագաց. և ամ՟ն ս՟բց: Նոցին յիշատակ ՚ի ս՟բ պատարագիս աղաչեմք: որկ
Յիշեա՛ տէր և ողորմեա՛: դպ

Յարութ՟ն կիւրակէից զայս ասա:

Օրհնեա՛լ զովեա՛լ և փառաւորեա՛լ որկ

հրաշալի և ա̃ծազարդ յարութե̃ն
ք̃ի երկրպագանեմք։

դպ

Փառք յարութե̃ն քո տէ՛ր։

* Ի տօնի սրբոցն զայս ասա։

Ս̃ր և ա̃ծահաճոյ. մարգարէին. հայրապետին. առաքելոյն. մարտիրոսին. այս անուն. որոյ այսօր զյիշատակն կա՛տարեցաք. եղիցի յիշա՛՛։

դպ

Յիշեա՛ տէր և ողորմեա՛։

սրկ

Առաջնորդացն մերոց և առաջին լուսաւորչացն ս̃բց։ Թադէոսի և Բարդուղիմէոսի առաքելոցն և գրիգորի լուսաւորչին։ Արիստակիսի. Վրթանիսի. Յուսիկանն. Գրիգորիսի. Ներսիսի. Սահակայ. Դանիէլի. և Խադայ։ Մեսրոպայ վարդապետին. և Գրիգորի նարեկացւոյն. և Ներսիսի կըլայեցւոյն։ Յօհաննու որոտնեցւոյն. և Գրիգորի և Մովսէսի տաթևացւոցն. և ս̃բց գրիգորիսեանց և ներ-

սիսեանց հովուաց և հովուապե-տացն հայաստանեայց. եղիցի յիշա՛:
Յիշեա՛ տէ՛ր և ողորմեա՛: դպ

Միանձնացելո՛ց ս͞բց. առաքինասէր որկ
և ա͞ծուսոյց կրօնաւորացն Պօղոսի. Անտօնի. Պօղայ. Մակարայ. Ոնոփ-րիոսի. աբբայ Մարկոսի. Սրապիօնի. Նեղոսի. Արսենի. Եւագրի. Պարսա-մայ. Յօհաննիսեա՛նց և Սիմէօնեանց. ս͞բց Ոսկեանց և Սուքիասեանց. և ա͞մ ս͞բց: Հա՛րց և աշակերտելոց նոցին ընդ տիեզերս. եղիցի յիշա՛:
Յիշեա՛ տէ՛ր և ողորմեա՛: դպ

Թագաւորա՛ց հաւատացելոյ ս͞բց: որկ
Աբգարու. Կոստանդիանոսի. Տր-դատայ. և Թէոդոսից: և ա͞մ ս͞բ և բարեպաշտ Թագաւորաց և ա͞ծասէր իշխանաց՝ եղիցի յիշա՛.
Յիշեա՛ տէր և ողորմեա՛: դպ

Ընդհանուր ա͞մ հաւա͞տցելոց. որոնց որկ

և կա-

դպ
որկ
գՀ
որկ

և կանանց. ծերոց և տղայոց. և ամ՟ չափու հասակի հաւատով և սրբութ՟ ի քս՟ ննջեցելոց՝ եղիցի յիշա՟:

Յիշեա՛. տէր և ողորմեա՛:

Օ՛րհնեա՛ տէ՛ր:

Ն՛ս առաւել զեպիսկոպոսն՟:

Գոհութի՛ն և փառաբանութի՟ մատուցանեմք քեզ տր՟ ած՟ մեր. վս՟ որ և անմահ պատարագիս որ ի վր՟ սրբո՛յ սեղանոյս. զի սա մեզ ի սրբութի՟ կենդանութե՟ պարգևեսցէ: Սովաւ շնորհեա՛ զսէր զհաստատութի՟ և զողջմտութի՟ զխաղաղութի՛ ամ՟ աշի՟: Սբյ եկեղեցւոյ և ամ՟ ուղղափառ եպիսկոպոսաց: Նախ կաթողիկոսութեան մերոյ և պատուական հայրապետութեան ամ՟ հայոց տն՟ (այս անուն) և մերոյ արհի եպիսկոպոսին և երջանիկ րաբունապետին տն՟ (այս անուն:) և քահանայից որ զպատարագս մատուցանեն Նա՛ վա՛սն զօրութեց և յաղթութեց թագաւորաց քրիստոնէից և իշխանացն բարեպաշտից։ Աղաչեսցուք և խնդրեսցուք և մեր հոգւոցն հանգուցելոց։ Նաև առաջել մեր հանգուցեալ քահանայապետացն մերոց․ և շինողաց սր եկեղեցւոյս․ և որք ընդ հովանեաւ սորին են հանգուցեալ։ Ազատութ եղբարց մերոց գերելոց․ և շնորհ առաջիկայ ժողովրդեանս հանդիսի հաւատով և սրբութ ի Քս կատարելոցն՝ եղիցի յիշա՛։

Վսն ամի․ և յաղագս ամենեցուն։ դպ

Օրհնեալ տէր։ սրկ

Եւ եղիցի ողորմութ մեծին Այ և։ քհ

Եւ ընդ հոգւոյդ քում։ դպ

❋ Եւ սարկաւագն քարոզէ թէ․

Եւ ևս խաղաղութ զտէր աղաչես։ սրկ

Տէր ողորմեա․ դպ

Ամենայն սբվք զորս յիշատակեցաք ևս առաւելապէս զտէր աղաչեսցուք։ սրկ

Տէր ողորմեա։ դպ

Վսն մատուցեալ սբ և ածային պատարա սրկ

րագէս որ ՚ի վ՟ր ս՟բյ սեղանոյս՝ զ՟տր'':

դպ Տէր ողորմեա՛ :

սրկ Ա՟պ զի տ՟ր ա՟ծ մեր որ ընկալաւ զսա՛ ՚ի
ս՟բ երկնային և իմանալի իւր մատուցա
րանն, զփոխանակն առաքեսցէ առ մեզ
զշնորհս և զպարգևս հոգւոյն ս՟բյ՝ զ''

դպ Տէր ողորմեա :

սրկ Ընկալ, կեցո՛ և ողորմեա. և պահեա՛
զմեզ տ՟ր քոյին շնորհիւ՛դ :

դպ Կեցո՛ տ՟ր և ողորմեա :

սրկ Զ.ամենասրբուհի զա՟ծածինն զմիշտ
կոյսն մարիամ՝ հանդերձ ա՟մ ս՟րվք
յիշելով, զ՟տր աղաչեսցուք :

դպ Տէր ողորմեա :

սրկ Եւ ևս միաբան վ՟ս ճշմարիտ և'':

դպ Տէր ողորմեա :

սրկ Զ.անձինս մեր և զմիմեանս՝ տ՟ն ա՟յ ա՛

դպ Քեզ տ՟նդ յանձն եղիցուք :

սրկ Ողորմեաց մեզ տ՟ր ա՟ծ մեր՝ ըստ մե՟'':

դպ Տ՟ր ողորմեա տ՟ր ողորմեա տ՟ր ողորմեա

սրկ Օրհնեա՟ տէ՟ր :

Եւ տուր մեզ համարձակաձայն բար'': քհ
Հայր մեր որ յերկինս ես. սբ դպ
եղիցի անուն քո: Եկեսցէ ար
քայութի քո. եղիցին կամք քո որպ
յերկինս և յերկրի: Զհաց մեր
հանապազորդ՝ տուր մեզ այսօր: Եւ
թող մեզ զպարտիս մեր. որպէս
և մեք թողումք մերոց պարտապանաց: Եւ մի տանիր զմեզ ՚ի փոր-
ձութի. այլ փրկեա ՚ի չարէ:

Օրհնեա տէր: սրկ
Զի քո է արքայութի և'': Խաղաղու'': քհ
Եւ ընդ հոգւոյդ քում. դպ
Աստուծոյ երկիրպագեսցուք. սրկ
Առաջի քո տէր. դպ

✠ Քահանայն խոնարհի՝ և ամ ժողովուրդքն խոնարհին ՚ի վայր: Ապա սարկաւագն ձայնէ.

Օրհնեա տէր: սրկ
Քիւ Յիւ տէրամբ մերով: քհ
Ապա սարկաւագն ձայնէ բարձր:
Պռօսխումէ. սրկ

՚Ի սրբութիւն սրբոց. քհ

դպ Միայն սբ՟. միայն տէր. Յս՟ Քս՟
ի փառս այ՟ հօր. ամէն.

սրկ Օրհնեա՛ տէ՛ր :

քհն Օրհնեալ Հայր սբ՟ ած՟ ճշմարիտ :

դպ Ամէն :

սրկ Օրհնեա՛ տէ՛ր :

քհն Օրհնեալ Որդին սբ՟ ած՟ ճշմարիտ :

դպ Ամէն :

սրկ Օրհնեա՛ տէ՛ր :

քհն Օրհնեալ Հոգին սբ՟ ած՟ ճշմարիտ :

դպ Ամէն :

սրկ Օրհնեա՛ տէ՛ր :

քհն Օրհնութիւն և փառք հօր և որդ՟ :

դպ Ամէն : Հայր սբ՟. որդին սբ՟.
հոգին սբ՟ : Օրհնութիւն հօր
և որդւոյ և սրբոյ հոգւոյն. այժմ
և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից՝
Ամէն :

սրկ Օրհնեա՛ տէ՛ր :

քհն ՚ի սուրբ ՚ի սուրբ պատուական մար՟.

❋ Ըն խաչանկ
վրդեանն և զա
զվարագայ
Սաղմոս ասացե
Ձայնիւ քաղցր
Զի սմա վ
[illegible] ․ ալէլ
Պաշտօնեայք հ
մոս ասացէք ․

❋ Դպրք

Քս պատարագա
Միջն մեռեալ
Զմարմին իւր տա
և զ զարիւնն իւր
ալէլուի
Սատուիք առ տր և
ալէլուիայ ։ Պաշտօնեայ
զի քաղցր է տէր ․ ալէլ
Օրհնեցէք զտէր յերկնից ․
Օրհնեցէք զնա ի բարձունս ․ ա
Օրհնեցէք զնա ամենայն հրեշտակք նորա ․ ա
Օրհնեցէք զն

։ Ընծ սարկա
նիւ ։
նա
ցարու ։
պնիժ ,
մեզ .
ն ։
օրհ
.
ըգեն ։
տր . Ճաշա
. արէն .
նրս կերակրո
հանապազ կերակ
։ Իմեզ ըղհ
ն . փա ք
որ ղի – եզ ։
Ոաչկանագն քայլ
ռ խոստղաղութ զտր ստ եսցե ք
վր ջ յուծ
սն տբ ն նարառ
եա

✱Աւարտք սարկաւագութեան եղելոյն՝ արարողութեան պատարագին։ Առնու քահանայն զերկու սարկաւագունս և մտանէ ՚ի սրբարանն և ասեն սաղմոս.

Քահանայք քո զգեցցին զարդարութիւն"։

Յիշեա՛ տէր զդաւ՛' և այլն ՚ի թիւն 449

Խնդրեսցուք հաւատով միաբանութ ՚ի տեառնէ՝ զի զողորմութիւն զշնորհաց իւր արասցէ ՚ի վերայ մեր. տէրն ամենակալ"։

Ողորմեաց մեզ տէր աստուած մեր՝ ըստ մեծի ողորմութեան քում. ասասցուք ամէ՛։

✱Եւ ասէ քահանայն երկրպագանէ տէր ողորմեա. և ասա զաղօթքն։ Եւ սարկաւագն առնու զաւետարանն և ասէ.

Եւ ևս խաղաղութեան զտէր".

Օրհնութիւն և փառք հօր և որդւոյ և"։

✱Ս[illegible] եմս և շապկէն առէ և ուրարէն և գօտ. [illegible] և բազպ[illegible] նին և շուրջառին։

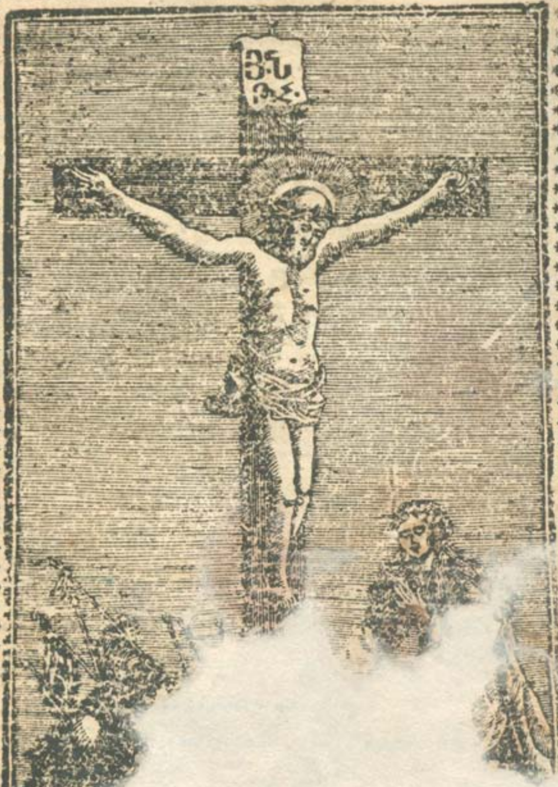

Հարական հանդերձի յորժամ զգենու ։

ՈՐՀՈՒՐԴ

խորին անհաս անըս
կըզբըն՝. որ զարդարեցեր զվե
րին պետութ՛ւնդ՝. ի՛ յա
դա նմա, ին՝. գե՛րա
մ Հրեղինաց ։
պ
[illegible]նձ աւ, ղծեր զա
դամ պա և նազե
լի փառօք ր ։ ի
դրախ

դրախտն ամենի՛ տեղի բերկրանա՛ց
Զարչա՛րանօք քո ս̄բ միածնին՝ նորոգեցան արարածք ամենա՛յն· և վերստին մարդն անմահացաւ· զարդարեալ 'ի զգեստ անկողոպտելի՛։
Ա՛նձրևածին բա՛ժակ հրահոսան·
որ հեղար յառաքեալսն 'ի ս̄բ վերնատա՛նն. հե՛ղ և 'ի մեզ հո՛գիդ ս̄բ
աստուա՛ծ. ընդ պատմուճանիս
զքո՝ զիմաստութի̄՛։ Տան քում վայելէ
սրբութի̄· որ ըզգե՛ցար ըզվայելչութի̄՛.
սրբութ̄ի փառաց ընդ մեզ քո՛ ածեա՛լ. պատեա՛ ըզմէ՛ջս մեր ճշ՛մարտութ̄։ Ո՛ր զարարչագործ բազուկն քո՝ տա՛րածեցեր ընդդէմ աստեղա՛յ· [illegible] կրս
մեր կարողո՛ւ [illegible] մբ
ձեռա՛ց ար[illegible] ո-
մամբ Թ[illegible] ցես
ըզմիտ[illegible] խաչա՛նիշ-
ու-

ուրարաւք ըստ ահարօնի տր. Ծաղ
կեալ ուղղութեան ՚ի զարդ խորանին ն:
Ռամից բոլորից՝ տիրապէս ա͞ծ պետա
կա՛ն Ծն՛. Նախորոտապատ սերով զմեզ
զգեստաւորեցեր տր. քում ո͞ք՝ խոր
հրդո՛յդ լինիլ սպասաւո՛ր: Թագա
ւոր երկնաւոր՝ զեկեղեցի քո անշարժ
պահեա. և զերկրպագո՛ղս անուա
նդ քում պահեա՛ ՚ի խաղաղութե͞ն:

Լուացից սրբու͞թբ զձեռս իմ. և շուրջ ք͞ն
եղէց զսեղանովդ քով տր: Դատ ո͞րկ
արա ինձ տր՝ զի ես յանբծութե͞ն ի
մում գ[illegible] տր յուսացայ՝ զի մի
եղէց հ[illegible] փորձեա՛ զիս տր և
քննե[illegible]ձեա՛ զերիկամունս
իմ և[illegible]ու͞թ քո տր
առ[illegible]ածոյ եղէց
ճշմա[illegible]այց ես
յաթո[illegible]նօրէնս
եա՝ ոչ մտից [illegible]ղուլս
չա

չարաց. և ընդ ամբարիշտս ես ո՛չ նըս
տայց։ Լուացից սրբութ̃ զձեռս իմ.
և շուրջ եղէց զսեղանով քով տէր։
Լսել ի ձայն օրհնութ̃ե քո. և
պատմել զա̃մ սքանչելիս քո։ Տ̃ր սի
րեցի զվայելչութ̃ի տան քո. և զտեղի
յարկի փառաց քոց։ Մի՛ կորուսա
ներ ընդ ամբարիշտս զանձն իմ. և
մի՛ ընդ արս արիւնահեղս զկեանս իմ։
Որոց ձեռք իւրեանց յանօրէնութ̃ե
են. և աջ նց̃ լի է կաշառօք։ Ես
յանմեղութ̃ե իմում գ̃ացի. փրկեա՛
զիս տ̃ր և ողորմեա՛ [illegible] տն իմ
կացցէ յուղղութ̃ե. [illegible] ես մեծս
օրհնեցից զքեզ։ [illegible] ո և՛։

Ն՟ Կ [illegible]

Ա̃ զա̃ծ [illegible] արե
խօս ար [illegible] կինս.
զի կամե [illegible] ճլ կէ՛
Ընկալ [illegible] ր բարեաց։

*ԼԷ

Եւ ապա ասէ , Խոստովանիմ առ Ք

Եւ մերձակայ քահանայն ասէ , Ողոր

Եւ ինքն ասէ , Ազատեսցէ և զձեզ

Յիշեսջի՛ր և զմեզ առաջի անմահ գ
ա[illegible]ն այ։ Յիշեալ լիջիք առաջի ան

Աղաղակեցէ՛ք առ տր ամ երկիր . Ծ
և այլն ող ՚ի Թիւն , 351։

Մ՞. եկեղեցեաւս աղաչեսցուք զտր՚զ
[illegible]վաւ փրկեսցէ զմեզ ՚ի մեղաց . և կ
ցուսցէ շնորհիւ ողորմութե իւրոյ . ա՛։
՚ի մէ[illegible] [illegible]ստածարիս և առաջի տծ ըն՛՛։
Օ[illegible] [illegible]նոյ այ առ տծ .
Ս[illegible] [illegible]անկութի իմ ։
և իրու՛ արա՛՛։

ձգեն զվարագոյրն. և դպիրքն եղա
դէ ըստ պատշաճի աւուրն. կամ
տաղ խորհրդաւոր ։

[illegible] [illegible] Ձայնիւ.
կրկնէ. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. կրկնէ.
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] արմատոյն յեսսեա[illegible]. [illegible] [illegible]
դաւթի. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Քս փառաց Թագաւոր [illegible]
[illegible]
[illegible]
Նոր

Զհանգստեան աղօթս և զաղաչանս ընկալ մարդասէր ա͞ծ 'ի հաճոյս բարերար կամաց քոց: Եւ մեր մեղաց և բազում յանցանացն թողութի շնորհեա: Եւ քեզ փառք յաւիտեանս ամէն:

Փառք քեզ տ͞ր ա͞ծ մեր որ պարգևեցեր զօրս զայս բարեաւ և խաղաղութ͞ե անցուցանել: Մրդ͞սէր ա͞ծ զառաջիկայ գիշերս որ 'ի մէ͞ջ մեր գալոցէ՝ 'ի մեղաց փրկեա. 'ի չարեաց ազատեա. և 'ի գործս բարիս առաջնորդեա:
ո ա͞ւ.օտու օրհնու … և փ͞որձութեանց
արա … աստացեալս
պհ… 'ի խա-
ուր զքո խա
ա …ուին և
քոց:
…րոց.
…ղոր-
…աց

մեաց զեկեղեցի շինողաց. երախտաւորաց՝ պտղատուից՝ սպասաւորաց. և այնոցիկ որք ընդ հովանեաւ սբյ տաճարիս են հանգուցեալ: Տր ած օգնեա թագաւորաց քրիստոնէից և իշխանացն բարեպաշտից. զօրաց և զաւակաց նոցին՝ պահելով ՚ի խաղաղութե. Տր ած մեր պահեա՛ զառաջնորդս և զեղբայրութիս մեր ամբողջ և անխռով ՚ի կամս ողորմութե քո: Նշանաւ սբ և պատուական խաչի քո հալածեա զերևելիս և զաներևոյթ թշ[illegible] ՚ի սահման[illegible] մերոց և ՚ի [illegible]
փրկեա զմ[illegible]
Ն՛ քեզ փ[illegible]
Օրհնե[illegible]
հոգւ[illegible]
և Տ[illegible]

650.000